કબીરસાહેબ તથાં રવીસાહેબ તથા મોરારશાહેબ

તથા

સમુદાય સંતની વાણી

સંગ્રહ કરીને

છપાવી પ્રગટ કરનાર,

માહારાજ શ્રી વાલજીરામજીનો

શેવક

ભગત શંકર હરીભાઈ

મુંબઇ

"ધી રોયલ પ્રીંટીગ પ્રેસ"

સવંત ૧૯૪૪—શને ૧૮૮૮

કીમત રૂ૦ ૨)

શ્રીરવીંસાહેબજીનાચરણપાદુકા.
બાવાજીશ્રીમુરારસ્વામી.
માહારાજશ્રીવાલજીરામ

॥ શ્રી સુચના ॥

શ્રી ગણેશાયનમ ઃ॥ શ્રીમમુક્ષ હરી જનોને વીનય કરીને જણાવી એછીયે કે આપુસ્તક વીસે રામુદ્દાય શંતોની વાણીનો શંગ્રહ કરીને છપાવીછે. તે માહાતમાં પુરૂસોના નામ કબીર સાહેબની ગ્યાન બતીસી તથા ચીંતામણી તથા ઘણાએક રાગોના પદછે તથા રવી સાહેબની ચીંતામણી તથા ઘણાએક રાગોના પદછે તથા મુરાર સાહેબની ચીંતામણી તથા ઘણાએક રાગોના પદ છે એમશાહેબના પદ છે તથા ગંગારામજીના પદછે તથા ત્રીકમદાશનજીના પદતથા જીવણ દાશજીના પદ તથા ગોપીચંદ રાજાને વેરાગ થયોને રાજછોડીને જોગ ધારણ કરયો તેની કથાછે તથા ગોરખ નાથના પદ તથા અમ્રદાસજીના પદ છે તથા અખાજીના પદ તથા તુલશી દાશજીમહારાજના પદ તથા સુરદાશજીના પદ તથા નરસે મેતાના પદ તથા દયારામના પદ તથા પ્રીતમ દાશના પદ તથા મુલદાશજીના પદ તથા દેવાજીના પદ તથા મીરાબાઈના પદ તથા તોરલ રાણીના પદ તથા રામ કથાના ગરબા તથા ગેમલજીના ગરબા તથા પરેમાનંદના ગરબા તથા પરાગ દાશજીના ગરબા તથા રાજે દાશના ગરબા તથા એમને આદી લઇને બીજા મહાત્મા પુરૂસોના પદ તથા બીજા ઉપાશક ભકતોના • પદ તથા બીજી વાણીઓ છે તેઓનો અનુ ક્રમણીકા મહા શઉ ના નામ જણાવ્વાછે કે આટલે અંકને પાને આ શંતની વાણી છે. એવી રીને અનુ ક્રમણીકામા પરશીદ નામ છે. તેવાચેથી માલમ પડશે એમાં અસ્ટાંગ જોગની વાણીછે તથા ગ્યાનઅનુભવની વાણીછે તથા ભગવંત ભકતી ઉપાશનાની વાણીછે. તથા સંત ગુરૂના મહીમાની વાણી છે તથા એમ નેઆદીલઈને બીજી સુભ ગણી એક રશીલી વાણીછે વાશ્તે હરી જનોને વાંચવાને તથા ગાવાને તથા વીચાર વાને ઘણીજ લાયેક વાણીછે એ વાણી આજદીન સુધી કોઇ બીજાએ છપાવેલી છે નાહી વાશ્તે શંગ્રહ કરીને આ પુશ્તક નવુ છાપ્યુછે વાશતે એપુશ્તકનેઆદથીતે અતપરીઅત વાંચીને વીચારયાથી ઘણો આનંદ થશે.

॥ દોહા ॥

આદ અંત આકાવ્યનેઃ ॥ જે વિચારશે જનઃ ॥
મોહરૂપ શંસારથીઃ ॥ વિરતી થાશે મંનઃ ॥

॥ દોહા ॥

કાવ્ય કબિર રવિ રામનિઃ ॥ જોગ ગ્યાન વિગ્યાનઃ ॥
વિરતિ ભક્તી ઉપાશનાઃ ॥ શહિત બ્રમ્હનુ ધ્યાનઃ ॥

॥ દોહા ॥ ૨ ॥

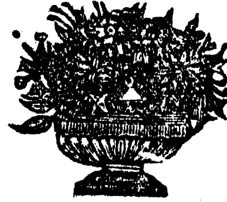
મહા જુગિશ્વર ગ્યાન નિધિઃ ॥ પ્રગટ શકલ ગુણ ધાંમઃ ॥
નામજપત જન ભવતરેઃ ॥ કબિર ભાણ રવી રામઃ ॥

॥ દોહા ॥ ૩ ॥

એવા શંત ઉદારનીઃ ॥ વાણી પરમ અનુપઃ ॥
જો વિચારિ ચિતમાં ધરેઃ ॥ પામે બોધ સ્વરૂપઃ ॥

॥ દોહા ॥ ૪ ॥

જેહના બોધ પ્રતાપથઃ ॥ મિટે અવિધ્યા શાલઃ ॥
શકલ શંતપદ શીરધરિઃ ॥ વંદે છોટાલાલઃ ॥ ૫ ॥

સાંકળયું.

૩૮ ॥ ગોપીચંદ રાજાની કથા ॥

॥ રવી સાહેબના પદ ॥

આરતી અખાની

॥ મોરાર શાહેબના પદ ॥

શ્રી ગણેશાહેનમઃ ।। શ્રી ગુરૂ ભ્યોનમઃ ।। શ્રી ગુરૂ ગુણપતશાયનમઃ શ્રી ગુરૂ પરમાત્માયનમ ઃ ।। શ્રી સકલસતાયનમઃ ।। શ્રી ગુરૂ ભાણુ કબીર રવીશાંમ ક્રીપા સદા આમોપેઃ ।।

અથ શ્રી કબીર શાહેબ જાુકી ગ્નાન બતીશી લીક્ષત.

અબધુ મેરા નામ કબીરાઃ ।। ઉદબુદ અજર પ્યાલા પીયાઃ ।। નીશ દીન કયુ ઘંભીરાઃ ।। અગમભોમશે હમ ચલાઆયેઃ ।। હંમ અવીગતાકે એ દીઃ ।। અનભેતર તકરૂતલ બોના બેહુ નીન રાખું વેદીઃ ।। લોક બેદ મરજાદ ન માનુંઃ ।। ઉલટી રાહા ચલાવુંઃ ।। ઉલટ પ્રીયા નાવશું આકાશાઃ ।। જલમે અગ્ન જલાવુંઃ।।ચાર સલામે સેજે છેદુંઃ ।। માહા વજરમે વંકીઃ ।। શત નામકી અદભુત મેહેમાઃ ।। કેવલ ગ્નાન અશંખીઃ ।। જો કોઈ ચાહો પેમ ધાંમકોઃ।। શુનીયો શબ્દ હમારાઃ।। એક એક અક્ષર કરો દોસ્તીઃ।। તો ઉતરો ભવ પારાઃ।। રેરૂં કારસે સુરત વીલંબીઃ।। કોટ કશુ ન દીખાઈઃ।। વાંહાંસે શબ્દ વીશેખ બતાવેઃ।। તાકી મુડમાઈઃ।। તેત્રીશ લાખ સુંન હેમબરંણહેઃ ।। એક એક તે સવાઈઃ ।। બાંશેટ લાખ સુંન બીંબ પ્રમાણુઃ।। અધીક અધીક કદર શાંઈઃ।। સત્ય લાખ સુંન રવત બરણહેઃ।। એંશી લાખ રવી તેજાઃ।। તાકે ઉપર અટલ અભંગીઃ।। રેરૂં કાર કીસેજાઃ।। પરાકે પારઃ।। અંગમકે આગેઃ ।। સોહું પુરૂશ અવીનાંસીઃ ।। પુનીઆંહી કામાંહી ન્યારારે કાન્યારાઃ।। શબ ગટ રહયા વીલાશીઃ।। સુણીયો તુંમ શંતસુજાણઃ ।। કબીર અશંભાખેઃ।। ભીન ભીન કરી ભેદ બનાવેઃ।। બહુ રીશ દેહ ન રાખેઃ।। ખંડ ખંડમે દ્રીપ દ્રીપમેઃ ।। લોક લોકમે હે ભરપુરાઃ।। સત ગુરૂ શબ્દે લહુંસુતેત્રઃ।। શુણી અનહદ પતુરા ઃ ।। અંજપા જાપ જપે શોઈસંતઃ।। રાંમ નામ પ્રકાશાઃ।। રંગ રંગ રાંમ નાંમ લે લાગીઃ અનહદ નાદ વીલાસીઃ।। રામ નામ તો શબ કોઈ ભાંખેઃ ।। કેવે બીજ વીન ગ્નાનઃ।। ભજ રામ અતી તાસરવંગીઃ।। બેહધ બીચ સમાંનઃ।। હંમ અપરંમ પાર પરેમ ઉપકારીનઃ।। કઈસે સોસત હોસી ઃ।। હોસે દ્રઈત ભગતી દેખાવંન શા કલજુગ મોહી વીશેસી ઃ।। એ થકા અને થકથીગેઃ ।। આપુ પડે દેઈ ફાસીઃ ।। કર કર ગ્નાંન પંથ પઈસેઃ ।। ધરસે છાપ હંમારીઃ।। સત ગુરૂ હોઈ કરી પર બોધેઃ ।। કાંહાં પુરૂપ કાંહાં નારીઃ ।। ઘર ઘર ગ્નાંન ધ્યાંન ખાણ હોસીઃ ।। ઘટ ઘટ વાદવીવાદુઃ ।। કણ કુંછાંડ ભખેગે કુકસઃ ।। બીરલા બીજ આરાધુંઃ ।। બીજલ હેસો વંસ હંમારાઃ ।। બહીર ભખેસો ભુરાઃ।।

સખી સોહાગણ મીલ મોલ ગાવેઃ ॥ સીધા હાંસલ કોઈ ન પાવેઃ ॥ તાસપે. તંતર સીખત ગ્નાનીઃ ॥ મેશ ગાથા ગાવેઃ ॥ બ્રહંમમેલકા મેમ અંગોચરઃ સત ગુરૂ વીના ન પાવેઃ ॥ શંમ નામ તો સત શબ્દ હેઃ ॥ વાકુ પીઠ ન દીનેઃ ॥ જે કોઈ વાદ કરે બહુતેરાઃ ॥ સમજી ચુપ હોઈ રહીનેઃ ॥ બેમાંની બહોતેરા હોસીઃ ॥ રાજા પંડીત ગ્નાનીઃ ॥ જગત સંસે જન્મ વીગોસીઃ સબ પ્રજા અભેમાનીઃ ॥ વીત્રાગી વીરલાજન હોસીઃ ॥ દરસણ પરસન કારીઃ ॥ સાર શબ્દ કોપલ ચલેગેઃ ॥ કલજુગ ભેખ વીકારીઃ ॥ પરજા પાખંડુ તનકીક રહીઃ ॥ શાર પંક્ષી જણ કોઈઃ ॥ તજી જુગ ભાવ નીરંતર બેઠેઃ ॥ સેહેજ મીલેગે સોઈઃ ॥ વીન દરશણ પરશન બહોતેરાઃ ॥ હોશી બ્રહ્મ ગ્નાનીઃ ॥ બીજ વીના બહુ ગ્નાંન કથેગેઃ ॥ ધોખેકી નીશાંણીઃ ॥ કરત ઉપાશી કેમ વીલાશીઃ ॥ જાશીજમકે દ્વારાઃ ॥ હુમ કરતા કરતાકે શંગેઃ ॥ અઈશેકે ઉપકારાઃ ॥ રામ કહેગે શો નર ભેગેઃ ॥ ઉલટ ગરહેગે આડાઃ ॥ ધંકા ધુંબી બુંભા બુંભીઃ ॥ બહુત ઉઠેગે નામ ભગતકો આડાઃ હીંદુ તુરક દોઉદલ ભુલેઃ ॥ લોક વેદ વટ વાડીઃ ॥ શત ગુરૂ વીના શુખી જહી કોઈઃ ॥ ખીડકી ખોલ હુંગાડીઃ ॥ વેદીકે ઘર ભેદી આયાઃ ॥ શત ગુરૂ ભએ શહાઈઃ ॥ હુધર કલામે અંગમ આવજાયાઃ ॥ રહીરા અમરઠ છાંઈઃ ॥ શોહેત્ર બાતકી એક બાત હેઃ ॥ આડી·અંત વીચારીઃ ॥ ભજ રામ અતી તારારવંગાઃ ॥ કાંહાં પુરૂષ કાંહાં નારીઃ ॥ કાજી પ્રહમણ : મન જાનેઃ ॥ હુમ હે પ્રહમ વીલાશીઃ ॥ હુંમારે ભાવ તો શબે એક નહેઃ ॥ કાંહાં મધ હરી કાંહાં કાશીઃ ॥ કેહે કબીર અલમસ્ત ફકીરાઃ ॥ લીઉં સાર ફટકાંઈઃ ॥ નીરભઈ ભયેડાર ભએ ભુખણઃ ॥ અંધેશંધ મીલાઈઃ ॥ ઈતી શંત કબીર શત ગુરૂ પરતાપેઃ ॥ ગ્નાંન બતીશી ગાઈ :॥ ઈતી શ્રી કબીર શાહેબકી ગ્નાંન બતીશી શંપુરણઃ ॥

અથ શ્રી કબીર શાહેબકી ધ્યાંન તીલકાવલી લીક્ષતે.

આહો ગુરૂજી આદ જુગા પવન પાણીઃ ॥ પ્રંમા વીશણુ માહાદેવે જાણીઃ ॥ પંચ તત્વ શકરે નીવેરા ઉલટ ડીઠ આપકું દેખોઃ ॥ આપ તેજ ધરણી આકાસાઃ ॥ સકલ પસારા પવનકી સાથાઃ ॥ પવન નહી આવે પવન નહી જાવેઃ ॥ પવન ના દખુ નગરને સુરાસો કર ગરેહેલેઃ ॥ નરકારકે સરને રેહેઃ ॥ જીંણકો રાત દીવસ નહી સુરઃ ॥ તીનકા હરદે ઉજલા ભરપુરઃ ॥

જોતીશ્વરૂપી પરમ નીધાંનઃ ।। કોણસી નગરી કોણ સાસ્થાંનઃ ।। કોણ લોક બસે પરધાંનઃ ।। ગયાન કથેને મન માહસેઃ ।। કેતા ઉજડે કેતા બસેઃ ।। અહો સ્વામી મોહે બતાવો ભેવઃ ।। કાંહાં બસે નીરંજન દેવઃ ।। કાયા નગરી હુરપે સ્થાંનઃ ।। મન રાજા પવન પરધાંનઃ ।। ગ્નાન કથેને મનમાહાં હુંસેઃ ।। નીર કયા ગર ઉજડ કયા ઘર બસે નીરંજન દેવઃ ।। મારેગમે એક મીલ્યા શુરઃ ।। તાકુ મીલ્યા સત ગુરૂ પુરઃ ।। પાંચો પકડ એક ઘર લાયેઃ ।। ચીતકે ચઉટે ન્યાવ ચુકાયેઃ ।। કળુધકા કોટશ બુધસે ટુટેઃ ।। મનસ્યા ડાકંણ કાંહોશે લુટેઃ ।। ચઈતનકે ઘર પોહોરા જાગેઃ ।। ઉનકુ કાલ કાંહાં કર લાગેઃ ।। કહે કબીસો હીબડ ભાગીઃ ।। જીનકી સુરત નીરંતર લાગીઃ ।। ગુરૂરામાનંદકે સ્બદ પરઃ ।। સતકે કરૂં સરીરઃ ।। અબકી બેર ઉબાર લ્યોઃ ।। બહયો જાતહે કબીરઃ ।। અહો ગુરૂજી કોહો કાલઃ ।। કોહો કાલકા બાશાઃ ।। કાંહાં ગનાંનકો મ્યાનઃ ।। કાંહાં ગ્નાનકો મુશાકરાઃ ।। કાંહાં ધરથી કાંહાં ધરથી કોક પાટઃ ।। કાંહાં કપાટ કાંહાં કુંચી તાલાઃ ।। કાંહાં નીર કોતીરઃ ।। કાંહાં બાશકકા પીતાઃ ।। કહે કબીરશ શુનો ગુરૂ રામાનંદજીઃ ।। એ દરીયાવ ભય દયો કેરીતાઃ ગુરૂ વાચઃ ।। નીરણ કાલ કલેહ કાલકા બાશાઃ ।। શીળ ગ્નાનકો મ્યાનઃ ।। શંતોશ ગ્નાનકો મુશકરાઃ ધીરજ ધરથી કોક પાટઃ ।। ક્ષેમાં કપાટ કે કુંચી તાળાંઃ ।। શુરત નીર કોતીરઃ ।। શુશંમ બાશંકકો પીતાઃ ।। કહે ગુરૂ રામાનંદજીઃ ।। શુનો કબીરજીઃ ।। શબ્દ શવાયા શબ ઘટરીતાઃ ।। શબ્દે કુંચી શબ્દે તાળાં શબ્દે શબ્દ ભયા ઉજીયારાઃ ।। જો જાણે શબ્દકા ભેવઃ ।। આપેહી કરતા આપેહી દેવઃ ।। અનહદ ગરજે નીર જર જરેઃ ।। ઉપજે બ્રહમં ગ્નાનઃ ।। આકારો ઉંધે મુખ કુવાઃ ।। પાતાલે પનીઆરીઃ જાકો જલ કોઈ શાધુ જન ઇછેઃ ।। આતંમત્વ બીચારીઃ ।। નરશી જલમે ઘર કરેઃ ।। મનસ્યા ચડી ખજુરીઃ ધન બરશે હીરા નીપજેઃ ।। ઘંટમે પડી ટંકશાળઃ ।। જાંહાં કબીરા પારખીઃ ।। કોઈ નીરભે ઉતરે પારઃ ।। શ્રી સ્યવાચઃ ।। અહો ગુરૂજી કોણ શમાણ દુલેચા બોલીએઃ ।। કોણ શમાણ ભોગીઃ ।। કોણ શમાન રાજા બોલીયેઃ ।। કોણ શમાન જોગીઃ ।। શ્રી ગુરૂવાચઃ ।। ધરથી શમાન દુલેચા બોલીએઃ ।। પવન શમાન ભોગીઃ ।। અન શમાન રાજા બોલીએઃ ।। નીરજન શમાન જોગીઃ ।। શ્રી સ્યવાચઃ ।। અહો ગુરૂજી કીનકુ દેખી દોહલ કાંપેઃ કીનકુ દેખી કાલઃ ।। કીનકુ દેખી ચેલા કાંપેઃ ।। કીશ બીધ મીટે વીપે જંજાળઃ ।। શ્રી ગુરૂવાચઃ ।। અહો પુતા રાજા દેખી દોહલ કાંપેઃ ।। જોગી

દેખી કાંપે કાલઃ ॥ શત ગુરૂ દેખી ચેલા કાંપેઃ ॥ ઈશ બીધ મીટે વીખે જં-જાળઃ ॥ જપ તપશે શબે જુગ લાગાઃ ॥ ધરે પાંપ પુણકી આશઃ ॥ તનં મનશે કોઈ શાધુ જન લાગેઃ ॥ કરણી કેવળ શુધ પ્રકાશઃ ॥ શ્રી સ્યવાંચઃ બસ્ત બીહોણી જાગાન બેઠેઃ ॥ આશાન માંડે ખાલીઃ ॥ કુવા હોઈતો રજ્જુ નહીઃ ॥ કીશ બીધ-શીંચે માલીઃ ॥ શ્રી ગુરૂવાચ : ॥ પુતા જોગ જુગત લે બનાવેઃ ॥ આશાન શેતી તાલીઃ ॥ મનસ્યા ફુલ લાગે-ઘટ ભીતરઃ ॥ ઈશ બીધ શીંચે માળીઃ ॥ અમર બરખે ધરથી નીપજેઃ ॥ હધર બેહદ ઃ॥ ગુરૂ હમારે બાણી બરખેઃ ॥ ચુન ચુન માનેક લેહ; ॥ ધરથી રૂપ શદા અવીનાશીઃ ॥ નામ શકલકા શંકઃ ॥ પોચ પંશાર પ્રગટ ખેલેઃ ॥ ઘટ ઘટ કરે બીલંશઃ ॥ શ્રી સ્યવાચઃ ॥ અહો ગુરૂજી આધા ચંદા આધા શુરજઃ બીચે ઘઘનકે દવારઃ ॥ અવગટ ઘાટ બીચે દરીયાવ ગુરૂજીઃ ॥ કીશ બીધ ઉતરૂં પારઃ ॥ શ્રી ગુરૂવાચઃ ॥ અહો પુતા જાંહાં જળ દરીયાવ બશેઃ॥ પોબા શમનો હર પેલોઃ॥ ધરથી આશાન ઘઘન સ્થંભ ભરોપોઃ ॥ ઈશ બીધ બન-ખંડ ખેલોઃ ॥ શીસ્યવાચઃ ॥ અહો ગુરૂજી બન ખંડ જાઉં તો ક્ષુધા વ્યાપેઃ ॥ નગરી જાઉં તો માયાઃ ॥ કીશ બીધ રાખું ગુરૂજીઃ જલ બીંબકી કાયાઃ ॥ શ્રી ગુરૂવાચઃ ॥ પુતા જલ બીંબ કાયા ન માયાઃ માયાને સબ જુગભર માયાઃ ॥ શત ગુરૂ મીલે તો શંશઈ ભાંગેઃ ॥ નહી તો પરપંચમે મરનાઃ ॥ શીસ્યવાચઃ ॥ નાવ મીલી પણ ખેવટ નાહી : ॥ કીશ બીધ પાર ઉતરણાઃ॥ શ્રી ગુરૂવાચઃ ॥ પુતા લોચનસે શત ગુરૂ ચીનોઃ ॥ શ્રવનશે તત્વ ગ્નાનઃ ॥ મુખશે કાંહાં બરજીએઃ ॥ પરગટ પશુ શમાનઃ ॥ ગુન ગુન માટી પડ પડ રાતીઃ ॥ ભાવ વીના દરશન હોઈ : ॥ જંતર મંતર નાટક ચેટકઃ ॥ એ ઉપલા બેહે વારઃ ॥ શુન મંડળમે બો-હો જાગેઃ॥ કોઈ બીરલાશંત શારઃ॥ બજર કશોટી ઈદ્રી બાંહોધેઃ॥ ખુરા ભલા મત જોઈઃ॥ લોચન મુદીત નાગ મુનીઃ॥ હરી વીના જનમ ગમાઈઃ॥ આશંન બાંધો બન્ન ખંડ ભાંડોઃ ॥ ભાવ વીના ન દરશણ હોઈઃ ॥ કાચી શવ્યા કીશ બીધ જોડેઃ ॥ જો ગુરૂ ગાઠ ન હોઈઃ ॥ આસ્યા બાંધો મન-સ્યા બાંધોઃ ॥ બાંધો તત્લની રાશઃ ॥ મન પવનકુ દ્રઢ કરી બાંધોઃ ॥ શોહેન ચડો આકાશઃ ॥ હરતા બાંધો કરતા બાંધોઃ ॥ બાંધો વીખે જં-જાલઃ ॥ અપના મનકુ દ્રઢ કરી બાંધોઃ ॥ દવાર ન જપે કાળઃ ॥ નભે બ-ઈમાન સુરતન જાગેઃ ॥ રેહેન પેહેરા શીરેઃ ॥ ઉલટ કાલશે લરેઃ ॥ એ

શી ધરણી ધરો કબીરજીઃ ॥ સેહેનોલે ઉધરેઃ ॥ બાદ બીબાદસે શીનિ કાયાઃ ॥ શબ્દ શીખ લે બાંલકઃ ॥ હરદે ધારણ શુન મેગરકરઃ ॥ તક હોઈ કાળકુ ખાઈઃ ॥ ઉલટબાંમી શરપકુ ખાયાઃ ॥ પુછકુ પુંજલેઃ ॥ આગે નાથ બડા પાયાઃ ॥ એકાદશી દવાદશીઃ ॥ ધામકા મેલાઃ ॥ ચંચળ ચંઉ-દશસ્થીરાઃ ॥ પરગટ પુનેમ ભુલા ઉજાલાઃ ॥ પદત પુનશી લાગાઃ ॥ એકા-દશી-કરી હીંદુ ભલાઃ ॥ મુશલમાન કરી રોજાઃ ॥ ખંટ દરશણ કરી તીરથ ભુલાઃ ॥ તનમન કીને ન ખોજાઃ ॥ તનમન ખોજે તો કાહેકા સાંસાઃ ॥ લાગ રહયાં હંકારાઃ॥ એક ન ભુલા દોઉ ન ભુલાઃ॥ ભુલા સકળ સંસારાઃ જાન બુજકે જે નર ભુલાઃ ॥ વાકુ કરતાં જગઆરન પારાઃ ॥ સીસ્ત રહયો લોભાંનાઃ॥ મુની ભયે જટા બઢાઈઃ॥ તપ કર આસંન લાયાઃ॥ ગુરૂકા સ્બદ આગંનકા ઠંનકાઃ ॥ જબ જાડાં તબ જાગ્યાઃ ॥ કંઠણ લેહેર કંદ્રપકીઃ ॥ ગુરૂજી જુજાકે ભાગ્યાઃ ॥ કટાંા બીના ન કાંટા નીકસેઃ ॥ કુંચી બીના ન તાળાંઃ ॥ સીધ બીના ન સાધન નીપજેઃ ॥ તબ ઘટ હોઈ ઉજીઆરાઃ ॥ કાંટા લેકે કાંટા નીકસેઃ ॥ કુંચી લે કર તાલાંઃ ॥ સીધ લેકે સાધક નીપજેઃ તબ ઘટ હોઈ ઉજીઆરાઃ ॥ શ્રી સ્યવાચ્યઃ ॥ બસ્ત બોહોણી બરતન છોટાઃ ॥ કોહો ગુરૂ કાહા કીજેઃ ॥ દાબ ધરૂં તો બરતંન ફુટેઃ ॥ કાડ ધરૂં તો શીજેઃ ॥ ગુરૂવાચ્યઃ ॥ પુતા સ્હેજે લેનાં સેજે દેના સોહેજે શુરત લગાવોઃ શોહેજે શોહેજે ચલો કબીરજીઃ ॥ બરતંન કરે સંમાવોઃ ॥ ત્યાં હમારી તખત બની હેઃ॥ મન પવન દોઉ ગોરાઃ ॥ ગુરૂકા સ્બદ ખડતલકા ખાંડાઃ ॥ જંમકા કરે નીવેરાઃ ॥ મ્રત લોકમે ભંમર ગુરશાહેઃ ॥ જાંમે પંચ તત્વ મીલાયાઃ ॥ ભગત દીલાવર ઉપનીઃ ॥ લાયે ગુરૂ રાંમાનંદઃ ॥ પ્રગટ કરી કબીરનેઃ ॥ સત્ય દીપન વખંડઃ ॥ ગુરૂ રાંમાંનંદકે ચરનાર બીંદઃ ॥ ગુરૂ ગોવીંદકે ચરનાર બીંદકુ અરપંણઃ ॥ ઈતી શ્રી કબીર શાહેબકી ગ્નાન તીલક સંપુરણઃ ॥

અથ શ્રો રવી શાહેબ જુકી ગ્રભ ચીતામની લીક્ષતે

અથ શ્રી શાખી લખી છે.

શત ગુરૂજી મેં ચરણે આયાઃ॥ બોધ કરો મોહે ગ્નાનઃ॥ તત્વ બતાવો રવી કહેઃ॥ ઉપજે નીશ્ચળ ધ્યાંનઃ ॥ ૧॥ ચોપાઇઃ ॥ શત ગુરૂ સ્વામી સોહુ શમજાયાઃ ॥ ચરણ કમલ નીશચ્યે કરી આયાઃ ॥ શત ગુરૂ કહે સેવક

સુંણ ભાઈઃ ॥ ગુરૂ ગમ વીના ચોરાસીપાઈઃ ॥ ૨ ॥ હરી વીન જીવ બહુત દુઃખ પાવેઃ ॥ તાતે એ ચોરાશી આવેઃ ॥ ચારે ખાંણ ફરતો ભાઈઃ ॥ ઉંધે મસ્તક રેહેતો ત્યાંહીઃ ॥ ૩ ॥ નરક કુંડમાં કીડા કરડેઃ ॥ માહા દુઃખ માંહી માયા મરડેઃ ॥ તબ અસ્તુતી કરતો ત્યાંહીઃ ॥ રામ નાંમ રટતો મુખ માંહીઃ ॥ ૪ ॥ અબહી બાહેર નીકાસો મોહીઃ ॥ માંહી ઘણી બેકબગ ધોહીઃ ॥ દસે માસ માહા કષ્ટે ગયાઃ ॥ મેહરમને નવ ઉપની મયાઃ ॥ ૫ ॥ બહુત દીન કરગરતા હોઈઃ ॥ દયા કરી દયા લેસોઈઃ ॥ દશ આગળીયું મુખમાં ધરતોઃ ॥ તોબા તોબા માંહો કરતોઃ ॥ ૬ ॥ પ્રીતે રામ કેહેતો મુખમાંથીઃ ॥ હે તે રામ છોડાવીયો ત્યાંથીઃ ॥ સ્વાસે રામ કેહેયો કઈ વારાઃ ॥ ત્યારે છોડાયો કરતારઃ ॥ બાહેર નીકાસ્યો માંયામાંહીઃ ॥ રૂધીરમાં પ્રગટયો ત્યાંહીઃ ॥ કેડે કંદોરા કડવાં કડીયાંઃ ॥ શાંકળી કોટે વડં હાંસડીયાંઃ ॥ શીર ટોપી ને કાંને વેડીઃ ॥ માથે લઈ કસ્તુરી ભેડીઃ ॥ જીુલાવે તુને મોહે-તારીઃ ॥ પીતાયે પરેમ લગાયો ભારીઃ ॥ પાંચ વરશનો પુત્ર કહાવેઃ ॥ છઈયાં છોકરાં માંહી શોહાવેઃ ॥ દશ વરશનો કુંવેર કુંકયોઃ ॥ નીશાલે ભણવાને મુકયોઃ ॥ ભણીયો માંહી ભેદરશાળાઃ ॥ એવે મલીયો વેની શાળાઃ પરણાવીને નાક્ષો જાળીઃ ॥ ભુંડી નજરે જોઉં ભાળીઃ ॥ વીખીયા માંહી વીંધી નાક્ષોઃ ॥ કામે અંધ કરીને આંક્ષઃ ॥ વરશ વીશ થયાં તે વારૂંઃ ॥ વીખે વનજ કરે તે શારૂંઃ ॥ કુંડ કરે ને પર ધન હરેઃ ॥ ઘરમાં વીખે વાશનાં ધરેઃ ॥ માત પીતાશું વેર કરાવેઃ ॥ વહુજી વચન કહે મન ભાવેઃ ॥ બીજી વીશે જોઉં ભાળીઃ ॥ ત્રીકમ શુનવ લાગી તાળીઃ ॥ વીખીયા જાળ પડયો તું વાડેઃ ॥ છતે અજવાળે પડયો ખાડેઃ ॥ છઈયે વીંટી વળગી ખાધોઃ ॥ રામ નામ રૂદીયે નવ લાધોઃ ॥ લાડકડા છોકરડા લુટેઃ ॥ કામ જગાવા કામની કુટેઃ ॥ ખાવંધ હવે લાવો ખાવાઃ ॥ કહે કામની નહીં દેઉં જાવાઃ ॥ રામ ભજંતા રંડી વારેઃ ॥ પીટયા શીદ પરણ્યોતો ત્યારેઃ ॥ પંચાશે પળીયાં બહુ આવેઃ ॥ મુખથી રામ પ્રીત નહીં ગાવેઃ ॥ શબ લોકનમે કહાવે મોટોઃ ॥ જંમ રાજા ગર મારે ડોટોઃ ॥ જમ રાજા ગેરે હોઈ બધાઈઃ ॥ અપને ચેક પ્રગટયો અન્યાંઈઃ ॥ રામ નામ શુનાહી હેતાઃ ॥ તાતે પ્રીત કરે બહુ પરેતાઃ ॥ શાઠ વરંશમાં જાઈ ભળીયોઃ ॥ રામ ન જાણ્યો જમરે જડીયોઃ ॥ શીતેર વરશે નેણ ન શુનેઃ ॥ નાક ધળે કાને નવ બુનેઃ ॥ એંશી વરશમાં અથડાયોઃ ॥

ઘેલો શઉ કહુ શામ ન ગાયોઃ ના ઘરમાં શવકો વંચો કરેઃ ॥ કહે પણ કોઈ કાંને ન ધરેઃ ॥ કેનું કહું ન શુણે કાંનેઃ ॥ શઉ શમજાવે મુરખ શાનેઃ ॥ કમળ ધુજે ને મારે વાશાઃ ॥ મુખડાંમાં બોલાવે શાંશાંઃ ॥ છઈયાં છોકરાં તે નઈ માનેઃ ॥ ગણીયો છે છપનને માંણેઃ ॥ પથરની પેરે અથડાયઃ ॥ મરીએ કયારે એવું થાયઃ ॥ અંતકાળ વીચ આવ્યા વાળાઃ ॥ જમના દુત લઈને ચાલ્યાઃ ॥ લોહોની શાંકળ મારો મારઃ ॥ ત્યાંથી પડયો કરે પુકારઃ ॥ શામે શામા ઉભા દુતઃ ॥ મધે ઉભો કરે કપુતઃ ॥ મારે કોરડા કરે બકોરઃ ॥ મુખથી મુખ કરે બહુ શોરઃ ॥ હાય હાય મુકાવે કોયઃ ॥ તન તપે તાળી દઈ રોયઃ ॥ શાલ્યા બઈ છાતી પર ધરેઃ ॥ મુકાવા કોયે નવ કરેઃ ॥ કારે ન ગાયા ગુણ ગોપાળઃ ॥ તોયે ન પડતી જમની જાળઃ ॥ ધરમ રાજાએ દીધો દંડઃ ॥ લાક્ષો લખ ચોરાશી ફંદઃ ॥ શવાન શુકરને ખરે બીલાડ ઃ કાગ નાગને અશુરી ચાડઃ ॥ અશંખ જુગ ચોરાશી ફરીયોઃ ॥ ગંણા કાલ તેમાં રડવડયોઃ ॥ માંથે શામ ભજો નીર વાંણઃ ॥ રામ કહો છોડી કુલ કાંણઃ ॥ અનેક જન્મ રડવડતાં ભાઈઃ ॥ માન માન મનખા દેહ પાઈઃ શાંભલને ઉદરની વાતઃ ॥ જુઠા માત પીતા શુત ભરાતઃ ॥ શગાં કુટંબ શઉ શુખનાં બેલીઃ ॥ દુઃખ પડે તબ દેવઈ ઠેલઃ ॥ માન્યું વચન ઉપની વરેહેઃ ॥ કડવું લાગું તન મન ગરેહેઃ ॥ શત ગુરૂ પાશે આવ્યો જીવઃ ॥ પીડાવું છઈ શદાનો પીવઃ ॥ મુકાવો ચોરાશી ઠાંમઃ ॥ શત ગુરૂજી ઓલખાવો રાંમઃ ॥ શત ગુરૂ મુસ્તક દીધો કરઃ ॥ શુણાયો રાંમ તારક મંતરઃ ॥ જાણી ગ્રહી મંતરની રીતઃ ॥ શંભારી ઉદરની પ્રીતઃ ॥ ગરભે રહીને કેતા વાંણીઃ ॥ ભગ્તી બીજ રહયો તું જાણીઃ ॥ બીવરે ઉલટયા જમના દુતઃ ॥ શત ગુરૂ કેરો થયો નીજ પુતઃ ॥ રાંમ નાંમ મુખથી જબ બોલ્યાઃ ॥ શુરત નુરત દરવાજા ખોલ્યાઃ ॥ શત ગુરૂ શીશ લીધો શંભાળીઃ ॥ બંકનાળ રશ પીધો ગાળીઃ ॥ રાંમ નાંમ કીચડી ખુંમારીઃ ॥ નેણા આગલ શોભા ન્યારીઃ ॥ ચોરાશીનો માર મીટાયોઃ ॥ માહાપદ માહા લઈ મન શમાયોઃ ॥ અક્ષેર અણાક્ષરની મધેઃ ॥ ચોરાશી છુટી તે શંધેઃ ॥ ભમે ક્રમે શબ મીટી ગયા કામઃ ॥ રોમ રોમમે પ્રગટયા રાંમઃ ॥ મળ નીરમળ મીટીયા બંધ મોક્ષઃ ॥ દાશ માંટયો તવન ધરેશી શોકઃ ॥ પુરણ બરહુંમ કહાવે પોતેઃ ॥ જાલમ શત ગુરૂ મલીયા જોતેઃ ॥ ઉતરા ખંડથી ઉતરીઆ શંતઃ ॥ નીલકંઠદાશે નામ મહંતઃ ॥ તેના શી-

શતેદાશ રઘુનાથઃ ॥ જેણે હરજી કીધા હાથઃ ॥ તેના શીશતે જાદવદાશ ઃ ઘટમે રાંમ કીઓ પરકાશઃ ॥ ખશતમદાશ તે તેના શીશ ઃ॥ ગટમે જાહેર લક્ષા જગદીશઃ॥તેના શીશ ઉજાગરભાંણ ઃ॥પુરૂષ અલંગી પ્રગટ પ્રમાણઃ પુરૂષ પધારયા દક્ષણ દેશઃ ॥ આનંદઆંણી કરયો ઉપદેશઃ ॥ શંવત અઠાર એકાદશ માંહીઃ ॥ શંત ગુરૂ ભાંણે કરી ક ા ીઃ ॥ ચેતામણી ચેતન કરી કડીઃ ॥ જેણે ગ્રહણ કરી તેણે લહીઃ ॥ માઘ માશ શુકલ પંક્ષ પંચમીઃ॥ ચેતામણી કહી ગુરૂને નમી ઃ ॥ પ્રગટયો પુરણ સેવક પ્રકાશઃ ॥ ભાણ ચરણ રજ કહે રવીદાશઃ ॥ શાખીચેતામંણી ચીતમે ધરેઃ ॥ શંમે શરવ અગ્નાનઃ ॥ રવીદાશ શત શબ્દસેઃ॥ પ્રગટેયા તમ ગ્યાનઃ ॥ શ્રી રવીશાહેબકી ગ્રભચીતામણી શંપુરણઃ ॥

શ્રી ચેતામણી મોરાર શાહેબકી લીક્ષતે.

દોહાઃ ॥ પ્રથમ શ્રી ગુરૂકુ પરણમું ઃ ॥ ચરન કંમલ ચીત ધારઃ ॥ શરણાં ગત શેવક શદાઃ ॥ નીજમતી દેહું ઉદારઃ ॥ શ્રી ગુરૂ ગુંણપત શારદાઃ ॥ વંદા વારમ વારઃ ॥ આતમ અનુભવ ઉરવસોઃ ॥ વાંણી વીવેક વીચારઃ ॥ છંદ દસા અક્ષરીઃ ॥ શંત ગુરૂ ચરંણમે આયાઃ ॥ દીન પર કીજીએ દયાઃ ॥ સ્વામી ચરંણ મઈ તેરીઃ ॥ મેં ખુબખબર લ્યો મેરીઃ॥ અશરંણ શરંણ હો શવામીઃ ॥ નીર ગુણ ગુણ મયે નાંમીઃ ॥ કરૂણા દ્રષ્ટ મોહી કીજેઃ ॥ અંન ભેદાનસો દીજેઃ ॥ કરહો મેહેર તમ અઈશીઃ જસા આપહો તઈશીઃ ॥ કીજે પરમ ગુરૂ પર બોધઃ ॥ સેવક જન લીજે સોધઃ ॥ તત ગુરૂ સુખકે શીંધુઃ ॥ દયા નીધ દીન કે બંધુઃ ॥ મેહેરમ મેહેર જેહી કીનોઃ ॥ તહી પરમપર દીનોઃ ॥ રાજત ચરણકી રેનુઃ ॥ મનહું કામ જુધેનુંઃ॥ શોરત સુરત રૂશોઈ ઈછત ફલ દીયે ઓઈ ચીતાંમણી શોરજ જ શારઃ ॥ ભગતી મુગતી કો ભંડારઃ ॥ ચરંણ શરંણ જે આયેઃ ॥ પુરંણ પદતે પાયેઃ ॥ મીટ ગએ જનંમ અરૂ મરનાંઃ ॥ મહીમાં રજ કીમો હોટીઃ કારજ કરત હઈકોટીઃ ॥ શરને અને કશીધાઃ ॥ પીયાલા અંમ્રત પીધાઃ. અઈશે શરંણ ઉદારઃ ॥ ભજે ભવ જલ કરે પાર અઈશા સુજશ સુન સોઈઃ ॥ જીવન ચરંણ ગ્રહે જોઈઃ ॥ શઠ સેવક સ્વામીઃ ॥ કરણી- હીણુ હુકામીઃ ॥ મઈજંન મતીકો મંદંઃ॥ આયા ફશમે ફંદંઃ ॥ હે કછુ ઓર કીનો આંનઃ ॥ તુમરે ચરંણ ચુકો ધ્યાનઃ ॥ વીરવનાથ વીશારીઃ ॥ કીની ઓર મેયારીઃ ॥ બંદા બંદગી ભુલ્યોઃ ॥ જઠ રાજા જુલ્યોઃ ॥ અવગુન

અનેક કીને: ા શમ્રથ શાચુનાં ચીને:ા આપે અધંમ ઓધાર:ા અશરણુ શરન સુખ શાર: ા એશે બંર દતવ બાંનાં: ા ત્રીભોવન નાહી હે છાંના: કરૂણા મેહેર મોચે કીને: ા બુડત બાંહી ગ્રહી લીને:ા અપના જાન હો આપું: ા પુરવ આદ અદયાપુ: ા શેવક શંનંધ હે શાચી: ા વરંણા વી- ચારો વાચી: ા મેઈ શેવક તંમ શવામી: ા જેશે નામ ઓર નામી: ા ત્રીકમદાશ મે તેરા: ા ચરણારજકા ચેરા: ા અંતર અરજ જો કીને: ા શત ગુરૂ સુંણીસો લીને: ા જેશે જોગ હય સ્વાંમી:ા બતાવો અબે બહુ નામી:ા શુન શેવકજનશોઈ:ા બતાવું જોગમે તોઈ:ા સુરતનુરતશે સાધો: અંતર શમ આરાંધો:ા મનજો અથીર સ્થીર કીજે:ા ચીત હરી ચરંણમે દીજે:ા શુરતી શબ્દમે શોઈ:ા અહુ નીશલગ રહે હોઈ:ા કીરીઆ દેહકી કરહી:ા વાંમે અટકના પરહીં:ા પાણી ભરે પંનીઆરી: ા શખીકે વૃંદમે સારી: ા હસ્તી રમતી અનુરાગી: ા લક્ષ બેડલે લાગી:ા ગઉજ્યું વછમે વરતી: ા આરંન ફીરત એ ચરતી: ા કરત હુઉકાર હીં હેરી: ા વરતી બાલ મે વેરી: ા કુંજી ઈંડંઅડમે હેલી: ા પ્રદેશ જાત હે પેલી:ા વીન શેવે ના શેવાએ: ા આપે આપ ઓલખાએ: ા અઇશે સેહેજકી શાંના: ા ગુરૂ ગમ જોઈ લીચો ગ્યાના: ા શેવક સમજલે શોઈ: ા સેજા નંદ તબ હોઈ:ા સેહેજ જોગકી સુરતી:ા નીશચલ હોએ નીરવરતી:ા અંતર નહી ઉપાધી: ા સંહેજ જોગ સમાધી: સુરતી અથીર થીર થાઈ: ા જલમૂળ જલકતી જાંઈ: ા ઈંદ્રીની ગ્રહું કીજે: ા પીઆલા પરેમકા પીજે: ા નીશચલ બુધી જબ હોવે: ા પ્રીતમ પળપળ જોવે:ા હે તે શુખ મણા જોઈ: ા સેજ સંગ્રાંઉ સોઈ: ા શુખ મણા જોગકી જુગતી:ા ભજ- ના નંદકી ભગતી: ા શુખ મણા સાંમકી સાંમાં: ા નીજાનંદકી નાંમાં: ા શંમરણ સુખમણા સારી:ા બેહદ પોલદે બારી:ા સેહેજ જોગકી સમતા: રરૂરંકાર શાંમ હે રમતા: લગનાં સુખ મણા લાગી: ા સો જંન ભાગકે ભાગી:ા મધ્યચે ભાગકે માંહી:ા જગમગ જોત જગાહી:ા સેહેજ સુખકી સાંજ:ા અનાંહદ બાજતે બાજ:ા ગરજત મોરલી ઘેરી:ા ભવનાં બાજતે ભેરી: ા ટંણાણું તાલરી ટંણકે: ા જંણણં જાલરી જંણકે: ા ઘંણાણું ઘટ સો ગાજે: ા નીરંતર નઉબતા બાજે: ા તાલ મરદંગ ત્યાહી : ા મધુરી બંશરી માંહી:ા ૩૩ ા સુંદર ગધંન ધંન ગાજે:ા સુરંદા સુરણાઈ બાજે:ા અંનંત વાજીંત્ર વાજે:ા અનાહદ હોત અવાજે: ા ૩૪ ા ભરંમ ગુફામે ઘેરી:ા સુરતી સંનમુખ સેરી:ા સુરતી સુખ મણા ચારી:ા ખોલી

અગંમકી આરીઃ ॥ ૩૫ ॥ શુખ સાગર સોહં ભરીયાઃ ॥ નીરમલ નાંઈ નીશરીયાઃ ॥ હંશા નીરમલ હોઇઃ ॥ શુધ સ્વરૂપ સોઈઃ ॥ ૩૬ ॥ હંસો હંશ મીલ હેરીઃ ॥ પરમાનંદકી લેહેરીઃ ॥ આંનંદકંદ અંગોઅંગઃ ॥ રશ રૂપેસો રંગોરંગઃ ॥ ૩૭ ॥ અમ્રતરળકી નોહારઃ ॥ નહી લગે કે પ્યાસ લગારઃ ॥ સત ગુરૂ સરવ સારંહી સારઃ ॥ શેવક સમજ શોઈ વીચારઃ ॥ ૩૮ ॥ મરે ધરમે કેહે ધાંમઃ ॥ વેધર આપકે વીસરાંમઃ ॥ સુંના તીત સુખ હે સારઃ ॥ નરભે સુરત સોઈ નેહારઃ ॥ ૩૯ ॥ પોંચે ઉહાં પુંદ્રપનાંહીઃ ॥ પરમાંનંદ પદકે પાહીંઃ ॥ અક્ષેર ધાંમ અક્ષરાતીતઃ શુખ તાંહા નીરંતર અદઈતઃ ॥ ૪૦ ॥ કઈવલ શુખ મુખ ન કહીએઃ ॥ નીશ દીન નીગંમ નેતી આએઃ ॥ એ શુખ સાર શબકાતંતઃ ॥ દ્વદાતીત ભુગતે સંતઃ ॥૪૧॥ ધ્યાંની શંતકો એંધાંમઃ॥ ગ્યાંની ગરક આઠોજાંમઃ॥ અહો નીશ અનુંભવ એહાઃ ॥ નીરભે નીરમલ નેહાંઃ ॥ રવીગુરૂ કહયો એસો ગ્યાંનઃ ॥ શીખ મોરારલીનો માંનઃ ॥ ૪૨ ॥ કવીત છંપેઃ ॥ માની લીયો મોરાર ધ્યાન નમન ધરે નીરંતરઃ ॥ પ્રગટયો ગ્યાંન પ્રકાસ સભા સઉ ભયો દીવાંકરઃ ॥ ઉચરી વચન અદઈવતનાં સંકર હેતુંઃ ॥ પઢે સુંને દ્રઢ કરન તરન ભવસાગર સ્વેતુઃ ॥ ચીતવૃતરલ ચીંતાંમની મતી અનુસાર શઉચરીઃ ॥ ગુરૂ રવીરાંમ પ્રતાપ તેય હમોરા રભાસા કરીઃ ॥। ચાર દોહેરા કવીત એકઃ ॥ એક ચાલીશ ચોપાઈઃ ॥ ચીંતા મનીવર નન કરીઃ ॥ ગનતી કહીજ નાઈઃ ॥ ૪૩ ॥ દોહા સંવત ઓગનીશ પંચલો તરોઃ ॥ કહીઅત હે નભ માશઃ ॥ વારજું મંગલ તીથી પુંનીઃ ॥ પુરણ માશી પ્રકાશઃ ॥ ૪૪ ॥

અથ શ્રી ગુરૂ મૈહેમા મોરલીદાશનો લક્ષો છે.

ઓહંકારા સબસંતનઃ મીલ કીયાં બીચારાઃ ॥ ગુરૂકી મેહેમાં અપરંમપારાઃ ॥ ગુરૂ વીસંભર ગુરૂ પરમનીંધાનઃ ॥ ગુરૂ વીન કદી ન હોઈકલ્યાંનઃ ॥ ગુરૂ માહા રાજા ગુરૂ દેવંનકાદેવઃ ॥ ગુરૂ કામધેન ગુરૂ કલ્પવૃક્ષઃ ॥ ગુરૂ ચીંતામની ગુરૂ અલેખ પુરૂસઃ ॥ ગુરૂ પરસે પરમેસ્વર મળેઃ ॥ ગુરૂ પારસ કંચંન હોઈ નીવળેઃ ॥ ગુરૂ કેસવ મુરત માધુરીઃ ॥ ગુરૂ ગંગા ગુરૂ ગોદાવરીઃ ॥ ગુરૂ ગ્યાંન દયાંન ગુરૂ નીમ ધરંમઃ ॥ ગુરૂ પરમાંતમાં ગુરૂ પરબ્રહ્મંમઃ ॥ ગુરૂ સમરથ ગુરૂ સરજંન હારાઃ ॥ ગુરૂ સેવા હરી આપે કીનીઃ ॥ સોહી સીખ શુક દેવકું દીનીઃ ॥ રૂસી નારદ

મુની આઈસી કીનીઃ ॥ જઈ છાહીં મરપેલીનીઃ ॥ મન વચને હરીનાંમ સુંનાયાઃ ॥ ચોરાસીસે તુંરત બચાયાઃ ॥ ગુરૂકે શબ્દે ભયેર સાલાઃ ॥ ગુરૂ સેવા સીસ ઉતરે પારાઃ ॥ ગુરૂ સેવા કરપાયા અવીનાસીઃ ॥ તાતે મીટે કાલકી શંસીઃ ॥ અંજાંન ગુરૂ કછુ નહી જાનેઃ ॥ વાકું સીખપર-મેંસ્વર કરી માંનેઃ ॥ જોરાવરી ગુરૂ કીયા આધીનઃ ॥ લઈ બતાયા ભેંસકા સીંગઃ ॥ મન પરતીતે સંમરાં સોઈઃ ॥ ઉલટી સીંગ મહીકા હોઇઃ ॥ નરવાસી શ્વાદુવાજ કરેઃ ॥ વીના મંહીં માટલા ભરેઃ ॥ સંકર કહે સુંણ પારવતીઃ ॥ ગુરૂકા દરોહીશો હરીકા દોરોહીઃ ॥ વાકા મુખ દેખો મત કોઈઃ ॥ મુખ દેખો મોરલી કહેઃ ॥ તાતે ચડે કલંકઃ ॥ દુરમતી દુર વીડારીએઃ ॥ કીને હરી ગુરૂકા સંગઃ ॥ ગુરૂકી મહીમાં અપરંમ પારાઃ ॥ સોહી ગાવે સુનકા દીકસારાઃ ॥ ગુરૂકી મહીમાં પઢે અરૂ ગાવેઃ॥ જોની સંકટ બોહોરી ન આવેઃ॥ જો આવેતો દાસ કહાવેઃ॥ ગુરૂકી મહીમાં વરની ન જાઈઃ ॥ સીસુક દેવ અપને મુખ ગાઈઃ ॥ હરી રૂઠે ગુરૂ રાખસેઃ ॥ ગુરૂ રૂઠે નહીં ઠોરઃ ॥ ખોજી અંધી આતમાંઃ ॥ સો ગુરૂકું લેખે અઉરઃ॥ ગુરૂ તરોવર ગોવીંદ જલઃ॥ ચેલા ફલાસમાનઃ ॥ ભાવ બીટસે વળગ્યા-રહેઃ॥ ખોજી કહેસો સંતસુજાનઃ॥ સબ કછુ ગુરૂકે પાસ હેઃ॥ પાઈયે અ-પને ભાગઃ ॥ સેવક મન શોંપી રહેઃ ॥ નીશ દીન ચરણે લાગઃ ॥ ગુરૂ ગંગા ગુરૂ બાવરાઃ ॥ ગુરૂ દેવનકા દેવઃ ॥ ચેળા હોય સ્યાણાઃ ॥ તો કરે ગુરૂકી સેવઃ ॥ ફળ ટુટી જલમે પડયાંઃ ॥ મીટે મનકી પ્યાસઃ ॥ ઈઉં ગુરૂતજી ગોવીંદ ભજેઃ ॥ તો નીશચય નરકની વાશઃ ॥ રામ ક્રશણસે કોઈ ન બડાઃ ॥ ઉને ગુરૂ સેવા કીનઃ ॥તીન લોકકે કરતાંઃ ॥ પણ ગુરૂ આગે આધીનઃ ॥ ગુરૂકુ મસ્તક રાખકેઃ ॥ મન માને તાંહાં ખેલઃ ॥ ખોજી વી-ગન વ્યાપે નહીઃ ॥ ઠુઠા માંહે ઠેલઃ ॥ ગરભ જોગે સ્વર ગરભ જતીઃ ॥ લાગા હરીકી સેવઃ ॥ કહે કબીર વઈકુંઠસેઃ ॥ સો ફેરદીયા શુક દેવઃ ॥ શુક દેવ સરીખા ફેરીઆઃ ॥ દુજા કોઈ નહીં પાવે પારઃ ॥ ગુરૂ વીન ન ગુરાજે રહાઃ ॥ તે ડુબ્યા કાળી ધારઃ ॥ જનેક વીદેહી ગુરૂકી કીયાઃ ॥ સીસ હોઈ કીની સેવઃ ॥ તબ સુકશે હરી ઈવું કહીઃ ॥ આઈ મીલો શુક દેવઃ॥ રવી હમારા રામ હેઃ॥ ભુલા દેવ મસીખઃ ॥ હેતે જાન કબીર હેઃ॥ રીતે રામ અમરીખઃ ॥ સેહેસ્ત્ર નામ શ્રવણ સુણેઃ ॥ એક વાર રવીદાસઃ ॥ ભાંણ સન મુખભેટતેઃ ॥ હોત કરમકો નાસઃ ॥ આયોહે અણી ઉપરેઃ ॥ રવીદાસ કબીરઃ ॥ કલી કલ્યાંમે કાડીઆઃ ॥ તુરત પોચાયા

તીરઃ ॥ સત લોકહે સેડકીઃ ॥ જાંહાં વસત હે રવીદાસઃ ॥ સાચે મંન શેવા કરેઃ ॥ તો હોતહીં બ્રહ્મમ પ્રકાસઃ ॥ ઈતી શ્રી મોરલીદાસકો ગુરૂ મેહેમા સંપુરણઃ ॥

અથ શ્રી ચીતામની લખોછે રવી શાહેબનીઃ॥ સાખીઃ ॥ ૧ ॥

સત ગુરૂકે પરસાદસેઃ ॥ ખોજા પીંડ પરમાનઃ ॥ પરંમ સુનમે પરમ તંતઃ ॥ દરસ્યા ગુડયા હે ણીશાનઃ ॥ ચોપાઈ છંદઃ ॥ આગ્યા ગુરૂકી પાંઉઃ ॥ ગાતા પરેમકી ગાઉઃ ॥ સંગત સાધકી કીજેઃ ॥ પ્યાલા પરેમકા પીજેઃ ॥ સત ગુરૂ સત સરજનહારઃ ॥ વાંમે નહી ઓર વીચારઃ ॥ જડ ચઈતંન સરવે એકઃ ॥ એસી શાખ મનમે ટેકઃ॥ હું તું કરત હે બે કામઃ॥ બોલે આપ આતંમરાંમઃ॥ અવસર જાતહે તેરાઃ॥ ફીરેગા બહુત હે ફેરાઃ॥ ચોરાસી લક્ષજીવાંજંતઃ ॥ ફરતા નહી આવે અંતઃ ॥ આવા ગમનકા ફેરાઃ ફરેગા જીવડા તેરાઃ ॥ ગુરૂ ગંમ ચેત લે ભાઈઃ ॥ પીછે બહુત પસ્ટાઈઃ॥ પાઈ ભલી નર દેહીઃ॥ શંમર લે રાંમ સનેહીઃ ॥ મુરખ નીંદભર શોયાઃ ॥ હીરા હાથશે ખોયાઃ ॥ કુલશે રહેત હે આધીનઃ ॥ હરી જંન દેખ પડદા કીનઃ॥ અંધા કરત આતમ ઘાતઃ॥ નીશ દીન જનમવી તો જાતઃ॥ ફુષ્ટી જનમી આ કુલ માંહીઃ ॥ આતંમરાંમ જાન્યા નાહીઃ ॥ તેરા જીવનો ધીકારઃ ॥ સમરયા નહી સરજંન હારઃ ॥ વજી રહી કીઊ નહી માત જીવત મુવા કયું નહી તાતઃ ॥ માને બડા હે જંજાળઃ ॥ એસા ગરભ કયું નહી ગાલઃ ॥ રમતા રાંમ જાન્યા નહીઃ ॥ જઈશા આયા તઈશા જાહીઃ ॥ જગમે આયે તે કયા કીનઃ ॥ જમશે ભયા હેઆ દીનઃ॥ નીશ દીન કીયા નહી હરી જાપઃ ॥ જમશે કીઆ હે મેલાપઃ ॥ નર તું પડયો જમકે હાથઃ ॥ જાંણ્યા નહી ત્રીભોવનનાથઃ ॥ પેદા ખુંદસે કીયાઃ ॥ નખ સીખ સાજ સબ દીયાઃ ॥ રશના હાથ પાંઉ અરૂશીશઃ॥ શ્રવંને નેન વીશવા વીશઃ ॥ તેરા રતન સાજનમઃ ॥ પાયા મુલમે ઉતમઃ ॥ એઈશા જનમ કયું ખોવેઃ ॥ વીખીઆ કાલ મુખ નોવેઃ ॥ શીખીયા વીખે રશ ચડીયાઃ ॥ દીપક હાથ કુવે પડીયા : ॥ વીખીયા વાસશે મોયા ॥ દીપક હાથશે ખોયાઃ ॥ માતા પીતભાઈ બંધઃ॥ શુત વીતનાર જમકે ફંધઃ ॥ જાણ્યા નહી રમતા રાંમઃ ॥ ઉપજયા ખપ્યા નરભે કામ : ॥ સબહી જાંણ ખોટે મીતઃ ॥ હરીકી ભકતી આણો ચીતઃ ॥ અંતે રયા કોય નાહીઃ ॥ સબહી ચલે માસા માંહી : ॥ મારગ લુટ હે નીસજાંમ : ॥

વેરી બહુત હે બરીયામઃ ॥ તોકુ ચલના નીરધારઃ ॥ હરી ભજ ઉતર પેલે પારઃ ॥ વેરી બહુત હે તેરેઃ ॥ નીશ દીન રહે તહે ઘરેઃ ॥ જોધા એક એકોમાં માંહીઃ ॥ મારગ ચન પાવે નહીઃ ॥ વેરી કાલયામાં કરોધઃ ॥ કાએર સપટ મારે શોધઃ ॥ વેરી પાચ ઓર પચવીઃ ॥ ઇંદ્રી કામ ઘાલે ચીશઃ ॥ હું તું મન આશા લોભઃ ॥ ત્રશના નહી આલે થોભઃ ॥ મોહા માયાકે મમતાં માનઃ॥ પ્રોકટ કર લહે અભેમાનઃ॥ ઉતમ મધ્યક કરમરઃ॥ સારઃ ॥ ભવજલ નહી પાવે પારઃ ॥ કાયરે મોહુન કીનેઃ ॥ તન મન રાંમ કું દીનેઃ ॥ મારગ અગમઓ ઘટઘાટઃ ॥ શુલી સીખર ઉપર વાટઃ ॥ મારગ કઠન હે એશાઃ ॥ ખંડા ધાર હી જેશાઃ ॥ શો ઘર પરેમકા ભાઈઃ॥ પે શંત બહુ કઠનાઈઃ॥ લીને શંતક સાથાઃ॥ ઊતરે હાથશે માથાંઃ॥ જાકુ મલેગા જુગ દીશઃ॥ સુરા લડે ધડ વીના શીશઃ॥ જાકે દાહેને રઘુવીરઃ ॥ સોહુ લડેગા રંણ ધીરઃ ॥ ગુરૂ મુખ ચલે માહા રંણજીતઃ ॥ જાંકુ પરેમ કી પરતીતઃ ॥ કાયર પડે મારગ માંહીઃ ॥ હર દીદાર પાવે નહીઃ ॥ સંમ ન ચલે ફંદા તોડઃ ॥ ગુરૂ ગંમ ગ્યાન દીલભર જોડઃ ॥ નેજા નામકા ભાઈઃ ॥ ધીરજ ઢાલ ઢડકાઈઃ ॥ ચઈતન ખડગ ખંડા હાથઃ ॥ નીરગુણ ગ્યાન લશકર સાથઃ॥ કરની કઠીન સીકબાનઃ॥ રેની શુરત ભલકા બાનઃ॥ અનહદ શખના જાયેઃ॥ દશ વીધ ભરમ કોટ ઉડાયેઃ॥ અંજપા જાપકીના બહુતઃ ॥ વાજે ગંગનમે ગુંપતઃ॥ શુનમે ધ્યાન કરલે હઠઃ॥ અવશર જાત હે રે મુઢઃ॥ ઉઠે શબ્દકા જણકારઃ॥ શોહુ શબ્દ હે તંત સારઃ ॥ જલમલ જલમલે જોતીઃ ॥ લીને મેહેલમે મોતીઃ॥ અરધે ચંદ ઉપધે શુરઃ॥શુખ મણા મધે વરશેનુરઃ॥ સોંહં નુર હે ભરપુરઃ ॥ અંખડ રાંમ હાલ હજુરઃ હીરા રતંન મોતીલારઃ ॥ દામે નીહોત હે ચમકારઃ ॥ બ્રમ્હ ફુંડ દરેસે સારઃ ॥ તુરી આતીત બે લેણહારઃ ॥ ભોમી પાણી નહી પવનાઃ ॥ ચંદા સુરજ નહી ગગનાઃ ॥ દેવી દેવતાઃ ॥ નાહી ત્રીગુણી માયા નહી ત્યાંહીઃ ॥ આદે અંતે અલખ એકઃ ॥ જાકુ રૂપ નાહી રેખઃ ॥ બેહદ ઉપરે હે બંબઃ॥ અવીગત ઓલખો જયું અંબઃ॥ અંધા દેખતાહે દુરઃ॥ અવી ગંત રયા હે ભરપુરઃ ॥ રસના કરો ટુકડા વીસઃ ॥ પાપણી ભજયા નહી જગદીસઃ ॥ અખીઆ ભરો રાઈલુંણઃ ॥ હરી વીન દેખતી હે જુણઃ॥ સરવણ મલે શીશાગાલઃ॥ હરી વીન સુને આલપ પાલઃ॥ મુસ્તક નહી પથર જાણઃ॥ ગુરૂપદ નમ્યો નહી નીરવાંણઃ॥ મન માનેસો કરીયો

મીંત્રઃ ॥ અવસર હાર ભાવેજીતઃ॥ અવસર ભલા હે તેરાઃ ॥ છુટે જનમકા ફેરાઃ॥ સતસંગત સીને કાજઃ॥ લક્ષ કુગ્રહે છોંડ લાજઃ॥ કર ભર્જન કલ્પ કોરઃ॥ શંત શંગત વીનાશ બશોરઃ॥ વરસ લાખ રહે ગુફા માંહીઃ ॥ સત સંગત વીના પરળામાંહીઃ॥ સત ગુરૂ સ્બ્દ ગ્રહે મનમારઃ॥ પરગટ દસાકા પર કાસઃ॥ સાધુ વંદ સેને જોગઃ॥ હોવે વસ્તુ સરવે ભોગઃ॥ દશ ધાર આગે તંનઃ॥ અક્ષર શતીત બ્રહ્મ કુચીનઃ॥ વડે ચાર કુકર બંધઃ॥ શોધી લે શત ગુરૂકી સંધઃ॥ તામે દોઈ ઉલટા શંચઃ॥ આ જન શતગુરૂ અંજઃ॥ કેમાડી ભર મકી ભને : ॥ નીકાશે શત ગુરૂ પડલાઃ ॥ ઉગ્યા શુરગયા બદલાઃ ॥ નાભીકમલ મધ જોતીઃ ॥ અંખડ હોત ઉદ્યોતીઃ ॥ જલમલ અંખડી જલકેઃ ॥ દવાદશ બીજલી ચમકેઃ ॥ કોટીક શુરય અજવારાઃ ॥ નરખ્યા નુર અપારાઃ ॥ તારા અંગની શેકુલ્યાંઃ ॥ માણક મુગત હી મુલ્યાઃ ॥ હીરા રતન બહુ હોઈઃ ॥ શતગુરૂ શબ્દ નંરખ્યા શોઈઃ ॥ દીલમે દેખી આજબહીઃ ॥ હમતમ મીટ ગયા તબહીઃ ॥ કરત વમીલ્યા હરી કેયાઃ॥ સાહેબ સકતન છાયાઃ॥ સત ગુરૂ ભેદ કયા સાચાઃ॥ લીયા ભીન રયાસબ કાચાઃ॥ પાશ ગુરૂકી જાવેઃ॥ પારખ પલખમે પાવેચીતામણી કહે સાચીઃ શુરતી પીયેહુ રંગ શચીઃ॥ કેવે સાંભલે ગહે જેહઃ॥ હોવે વસ્તુ રૂપ વીદેહઃ વાર હીસેરલો હવશઃ ॥ પ્રગટે ભાણ ટાલ ણ્ધશઃ ॥ વાંકા બાલકા રવી દાશઃ ॥ અંનભે કથયો ડદ વીસવાસઃ ॥ રવીદાશકે અક્ષર ચાર અક્ષર અંક્ષર પ્ર્મ્હ વીચારઃ ॥ રંશાજાણ રેરૂકારેઃ ॥ વીરલા વસ્તુ લે વીચારઃ દીલ દરીઆ ઓ નજરે નુરઃ ॥ સો હંશ કલહે ભરપુરઃ ॥ સંવત આથાઃ ॥ દમપર માનઃ॥ વીશાવર સહે અનુમાનઃ ॥ આસો શુદ પાંચમ દીનઃ ॥ ચીતામણી પુરી કીનઃ ॥ શેરકી ગાંમ સુભ સ્થાનઃ ॥ શંત શાસ્ત્ર ચકલે ગ્યાનઃ ॥ એકલ બારા મહી કનારાઃ ॥ કેહે રવીદાશજી તંત વીચારાઃ ॥ ચેતામણી ચીત વેન રશોઈઃ ॥ વાકુ આવ્યા ગમણ ન હોઈઃ ॥ ચેતામણી આંતમ લક્ષઃ ॥ કહે રવીદાશજી નીરમલ પક્ષઃ ॥

સાખીઃ ॥ દીલ નાભીશે ઉઠનહેઃ ॥ સમયા પ્રહમ દ્યારઃ ॥ રવીદાશ રંગ લાગીયાઃ ॥ અખંડ જોત અબારઃ ॥ દીલખોજી દેશી મહ્યાઃ ॥ પરેમ ઉદાશી જીનઃ ॥ રવીદાશ વીછરે નહીઃ ॥ જ્યુ જલસે તીન મીનઃ ॥ ઇતી શ્રી રવીસાહેબની ચીતામણી પુરી થઈ છેઃ ॥

અથ શ્રી કબીર શાહેબકી ચતામણી લખીછે.

દશા અક્ષરી છંદઃ ॥ શંતકા શબ્દ શુન ભાઈઃ ॥ ફકીરી અદલખા છાઈઃ ॥ સાધુ બંદગી દીડારઃ ॥ શેનેં ઉતર સાહેરે પારઃ ॥ સોહંગ શબ્દશે કર પ્રીતઃ ॥ અન ભેઅખંડ ઘરકુ જીતઃ ॥ તનમે ખબર કર ભાઈઃ ॥ જામે રાંમ રૂશનાઈઃ ॥ શુરત નગર વસ્તી ખુબઃ ॥ બેહદ ઉલટ ચડમે ખુબઃ ॥ શુરતી નગરકીકર શેહલઃ ॥ જામે આતમાકાં મેહલઃ ॥ અમેરી મુલ શોધ મીલાયેઃ ॥ તાપર ધરો દાવા પાયેઃ ॥ ધ્યાંના મધ્યશે ધરનાઃ આશન અમર યું કરનાઃ ॥ ધ્યા દશ પવનભર પીનેઃ ॥ સશી ઘર ઉલટ ચડ લીનેઃ ॥ તનમન સહીત રખના શાશઃ ॥ ઈશ બીધ કરો બેહદ વાશઃ ॥ દોનુ નેનકા કર બાનઃ ॥ ભમરા ઉલટ કશકબાનઃ ॥ પરબત છુપે દરીઆ જાનઃ ॥ કરલે ત્રીકુટી સનાનઃ ॥ સેને પરશ પદ નીરવાનઃ ॥ તેરા મટે આવાજાનઃ ॥ જામે ગેબકી બજારઃ ॥ સરોવર દોઉ દોઉ હે પારઃ ॥ તાં બીચ ખડા કુદર થયારઃ ॥ સોભા કોટ અંગમ અપારઃ ॥ નવ લખતારા લાગે શુલઃ ॥ કરણી કોટ જડીઆ મુલઃ॥ તામે દેખનામત ભુલઃ॥ રમતા રાંમ આપર શુલઃ ॥ માયા ભરમકી કાચીઃ ॥ દેખો અંદરકી સાચીઃ॥ બરશે નીર બીન મોતીઃ ॥ ચંદા શુરયકી જોતીઃ ॥ જલમલ જલમલે ન્યારીઃ ॥ તાબીચ અલપ હે કારીઃ ॥ માનુ પરેમકી જારીઃ ॥ ખુલી હે અગમકી બારીઃ ॥ બેડા ભરમકા બોયાઃ ॥ દીપક નામકા બોયાઃ જોગી જુગતશે જીવેઃ ॥ પ્યીલા પરેમકા પીવેઃ॥ મોલા પીયુકુ દીનેઃ ॥ તન મન કુલબાની કીનેઃ ॥ પડી હે પરેમકી ફાંશીઃ ॥ મનવા ગંગનકા વાશીઃ॥ બાને બીન્યાતંતુ તુરઃ ॥સેને ઉદે પછમ શુરઃ॥ ભમરા શુધ ધકાયા પ્યાશાઃ ॥ કીયા હે કમલમે વાશાઃ ॥ રમતા હશ હીરા જાનઃ॥ શેને પલક આવા જાનઃ॥ શુંદરસાંમઘન આયાઃ॥ બાદલ ગંગનમે છાયાઃ॥ અમરત જરણુંદ લાયઃ ॥ દેખી દો નેન લલચાયાઃ ॥ અજબ દીડા રહી પાયાઃ॥ દરયા સેજમે નાયાઃ॥ દરયા ઉલટ અધમ નીરઃ ॥ તાબી ચચલે શોસત શીરઃ ॥ હસા જાન બેઠા તીરઃ ॥ શેને ચુગે મુતાહીરઃ ॥ મલ્યા હે પર મકા પ્યારાઃ॥ નહી હે નેનશે ન્યારાઃ॥ જીવત તઅતકવ્યાપે નહી કાળઃ॥ ના પળ કપીચુશેમટાલઃ ॥ પળકપચુશે લાગાઃ ॥ ધોકા મનકા ભાગાઃ ॥ ચેતામની ચીત વેન રસારઃ॥ જબલગ ખડે પીજર હારઃ॥ શત શંત કહે કબીરઃ ॥ અગમપથ અનહદકા મેરાઃ ॥

સાખીઃ ॥ નામ નેનું મેર મરચાઃ ॥ જાને ગાજણ કોઈઃ ॥ જાકુ શંત ગુરૂ મલીઆઃ ॥ તાકુ માલમ હોઈઃ ॥ જંડા રોપ્યા ગેબકાઃ ॥ દોયર બત કે સંધઃ ॥ સાબ પીછાને શબ્દકુઃ ॥ ઈસ્ટ કમલ કર બંધઃ ॥ જગમગ જોતી જગમગેઃ ॥ બીન બાતી બીન તેલઃ ॥ ચઉદસ સુરજ ઉગાયાઃ ॥ એશા અદબુદ ખેલઃ ॥ આશાન અધર અંડીગ અધર તખતઃ ॥ હર દરીઆવકે તીરઃ ॥ આદ અંત વીનશે નહીઃ ॥ વાકા નામ કબીરઃ ॥ તેજ પીંજરકા દેવરાઃ ॥ તેજ પીંજરકા દેવઃ ॥ તાંહા કબીર બંદગી કરેઃ ॥ વીસવાસરી શેવઃ ॥ શ્રી સંપુરણઃ ॥

અથ શ્રી પદ કબીર શાહેબના લખ્યાછે.

॥ રાગ કલ્યાન ॥

મન દુર ખેલન મત જઇયોરેઃ ॥ મન દુર ખેલન મત જઈયોરેઃ ॥ ટેક
પાંચ કુમાર પંચીશ કુંબ શકરઃ ॥ તીનકું પકડ મંગઇયોરેઃ ॥ મનદર ॥ ૧
ઘટહીમે તેરે ગંગાજમુનાઃ ॥ તાપર બેઠકે નઈ યોરેઃ ॥ મનદુરઃ ॥ ૨ ॥
ઘટહુમે તેરે અક્ષેબીરક્ષ હેઃ ॥ તીર વઈણી સંગરઇયોરે ॥ મનદુઃ ॥ ૩
કહે કબીર સુન ભાઈ સાધુઃ ॥ હરી ચરણ ચીત દઇયોરેઃ ॥ મનદુઃ ॥ ૪
સપુરણઃ ॥

સાખીઃ ॥ કબીરકો ટીકા સ્ટકીઃ ॥ ચહુ દીશી લગી અંગારઃ ॥ માંહે પડયા સોઉ ગરચાઃ ॥ જલીઆ દેખન હારઃ ॥ ૧ ॥ સાખીઃ ॥ કબીર મઈપણ ગ્રહી શોચ્યે શીગ્રહીઃ ॥ ગ્રહી નસકે કોયઃ ॥ પળભર બીશરૂં શંમકું ॥ તો ગુરૂ હત્યામોહે હોયઃ ॥ ૨ ॥

॥ શ્રી પદ લખુછે રાગ કલ્યાન ॥

મનરે તોતી શંમ શંમ રાધે કૃષ્ણ બોલઃ ॥ મનરે તોતીઃ ॥ ટેક ॥
કઉન દેશ તે આઈ તોતીઃ ॥ લાંખ ટકાવાકાં મોલઃ ॥ મરનેઃ ॥ ૧ ॥ ખાંનાબી ખાવે તોતી-પાણી પીવેઃ ॥ પીંજરેમે કરત કીલોલઃ ॥ મનરેઃ ॥ ૨
કલ્પ વૃક્ષ તલે બેઠે તોતીઃ ॥ પંચ રંગ વાકો ડોલઃ ॥ મનરે ॥ ૩ ॥ કહે કબીર સુનો મના તોતીઃ ॥ હશકર પીંજરા ખોલઃ ॥ ૪ ॥ મનરે તોતી શંમ શંમઃ ॥ ૫ ॥ સપુરણ ॥

શંમ રતન ધન પાયોરેઃ ॥ મન શંમ રતન ધન પાયોરેઃ ॥ ટેક ॥
જુઠીરે કાયા જુઠીરે માયાઃ ॥ જુઠે જનમ ધરાયોરેઃ ॥ મન શં ॥ ૧ ॥
રાજા ન ડંડે ચોર ન લુટેઃ ॥ દીન દીન ભગતી સવાયોરેઃ ॥ મન શંઃ ॥ ૨ ॥

શીવ સુનકા દીક ઔર બ્રહ્માદીકઃ॥ નારદ પારન પાયોરેઃ॥ મનરાં ॥૩॥ કહે કબીર સુણો ભાઈ સાધુઃ ॥ હરી બીના જનમ ગમાંયોરેઃ ॥ મન રાંમ ॥ ૪ ॥ સંપુરણઃ ॥

શ્રી ॥ પદ કબીર સાહેબનુ લખુછે રાગ કલ્યાન ॥

મોરી નજર દામોતી આયારેઃ ॥ ગુરૂ જાહા દેખુ વાહા છાંયાંરેઃ ॥ ટેકઃ ॥ ઘેરાં સંમુદર હાથન લાગેઃ ॥ મરજીવાને પાયારેઃ ॥જીરે મોરીનજઃ ॥ ૧ ॥ ચાર ખુટકા દેવળ બંન્યા હેઃ॥ ઉપર કલળસ લગાયારેઃ ॥ જીરે મોરીઃ॥ ૨ ॥ કો કહે હળકા કોકહે ભારીઃ ॥ વ્યા કુંતોળનપાયારેઃ ॥ જીરે મોરીઃ ॥ ૩ઃ ॥ સુંનસીખરપર સતગુરૂ મીળીયાઃ ॥ તીન લોક છબી છાંયારેઃ ॥ જીરે મોરીનઃ ॥ જીરે મોરી નઃ ॥ ૪ઃ ॥ કહે કબીર સુનો ભાઈ સાધુઃ ॥ હુકમ નાંમ ચળા લ્રાયારેઃ ॥ જીરે મોરીનજ ॥ ૫ ઃ॥ સપુરંણ.

શ્રી પદ ગોરખનુનું લખુછે રાગ કલ્યાંનઃ ॥

મોતી મોરે નજરૂ આયાઃ ॥ જીરે આળંમ મોરે નજરે આયાઃ ॥ ટેકઃ ॥ ગણેસજી આયા રીધી સીધીલાયાઃ ॥ નીરભે નાંમ સુણાયાઃ ॥ જીરે મોતીઃ ॥ ૧ઃ॥ રજભર કુંચી તીળ ભર તાલાઃ ॥ સતગુરૂ ખોલ બતાયાઃ ॥જીરે મોતી મોઃ ॥ ૨ઃ॥ સતગુરૂ મેરા હીરા જવેરીઃ ॥પર નજરો પરખાયાઃ ॥ જીરે મોતી મોઃ ॥ ૩ઃ ॥ મછંડી પરતાપે જતી ગોરખ બોલ્યાઃ ॥ ચડની સાંન ઘુરાયાઃ ॥ જીરે મોતી મેઃ ॥ ૪ઃ ॥ સપુરણઃ ॥

શ્રી પદ કબીર સાહેબનું લખુંછેઃ ॥ રાગ પ્રભાતઃ ॥

નો તુંમ કરીહો કોટી પાખંડાઃ ॥ ધરમ રાયે છોડે નહીં ડંડાઃ ॥ ટેક ॥ ધરમ રાયે સુ ડંડજ માગુઃ ॥ જમકી કરકું ઉળટા ટાંગુઃ ॥ નો તુંમઃ ॥ ૧ઃ ॥ તારૂ ગંઆ તારૂ કાસીઃ ॥ તારૂ ક્રરણ દુવારીકા વાસીઃ ॥ નો તુંમઃ ॥ ૨ઃ ॥ તારૂ તીન લોકકી રાંણીઃ ॥ તારૂ દુરગાઆદ ભોવાનીઃ ॥ નો તુમઃ ॥ ૩ઃ ॥ તારૂ તીન લોકકે ભુપા ઃ ॥ તારૂની રંજંન જોતી સ્વરૂપાઃ ॥ નોતુંમઃ ॥ ૪ઃ ॥ ચલબે બઈકુંઠ તુનેબી તારૂઃ ॥ થકે તો પરેમકી ચાબુક મારૂઃ ॥ નો તુમઃ ॥ ૫ઃ ॥ સાહેબ કબીર નીરભબુ બસવારાઃ ॥ બેદ કીતાપદોનો હુસે ન્યારાઃ ॥ નો તુમઃ ॥ ૬ ॥ સંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ કબીર સાહેબનું લખુછેઃ ॥ રાગ પ્રરભાતઃ ॥

ચંદા જલકે સબગટ માહીઃ ॥ અંધેરી આખ સુને કુછું નાહીઃ ॥

ટેકઃ॥ ગટ હીમે અનહુદ ગુડે નીસાંના ॥ બેહેરા શબ્દ શુને નહીં કાંનાઃ ॥ ચંદાજઃ ॥ અંધેરીઃ ॥ ૧ઃ ॥ ગટહીમે જોત જળત ઉજીઆરાઃ ॥ દ્રંદ બીના દીસે અંધીઆરાઃ ॥ ચંદાઃ ॥ અંધેરીઃ॥ ૨ઃ ॥ ઘટહીમે, ઝીલમીલ બરસે નુરાઃ ॥ સીરપર સાહેબ ખડા હે હજુરાઃ ॥ ચંદાજઃ ॥ અંધેરીઃ ॥ ૩ઃ ॥ કહે કબીર ગુરૂ દયાસો પાઇએઃ ॥ ખોલ કપાટ દીદાર દીખાઇએઃ ॥ ચંદાજ અંધેઃ ॥ ૪ઃ ॥ સપુરણઃ ॥

શ્રી પદ કબીર સાહેબનુ લખુછે રાગ પ્રભાતઃ ॥

ઈસ દરજીકા મરમ ન પાયાઃ ॥ જીને આ ચોલા અજબ બનાયાઃ ॥ ટેકઃ ॥ પાનીકી શુઈ પવંનકા ધાગાઃ ॥ સીવત સીવત નવ દસ માસ લાગાઃ ॥ ઈસ દરજીઃ ॥ જીને આઃ ॥ ૧ઃ ॥ પંચ તત્વકા બંગલા બંનાયાઃ ॥ ચંદા સુરજ દોઉને નલ ગાયાઃ ॥ ઈશ દરજીઃ ॥ ૨ઃ ॥ જતન જતન કર મુગટ બનાયાઃ ॥ બીચે બીચે હીરા લાલ મોતંન લગાયાઃ ॥ ઈસ દરજીઃ ॥ ૩ઃ ॥ આપહી સીવે આપ બનાવેઃ ॥ પ્રાંણ પુરૂસકુ આપ પેનાવેઃ ॥ ઈશ દરજીઃ ॥ ૪ઃ ॥ કહે કબીર સોહી જંનમેરાઃ ॥ એહી બીધકા કીઉ પાવે નીવેરાઃ ॥ ઈસ દરજીઃ ॥ ૫ઃ ॥ સંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ કબીર શાહેબનુ લખુછે રાગ પરભાતઃ ॥

આનંદ મંગલ આવો મોરી સજનીઃ ॥ ભોર ભયો તબમીટ ગઈ રજનીઃ ॥ ટેકઃ ॥ અધર આકાસે ફુલીફુલવારીઃ ॥ તાંહા મારો મનવો કરે રખેવારીઃ ॥ આંનદઃ ॥ ૧ઃ ॥ પ્રીછાએ અંમર ફલ લાગાઃ ॥ પાવેગા કોઈ સંતશો હાગાઃ ॥ આંનદઃ ॥ ૨ઃ ॥ કહે કબીર હમ એસો કીનોઃ ॥ સાંમ સોહાગ પ્રીઆ મોએ દીનોઃ ॥ આનંદઃ ॥ ૩ઃ ॥ સંપુરઃ ॥

શ્રી પદ કબીર શાહેબનુ લખુછે રાગ આસાઃ ॥

કબીરજી તું કબસે ભયોરે બેરાગીઃ ॥ કાહાસે અંગ મેઉલટ લે લાગીઃ ॥ કબીરજી તુંઃ ॥ ટેકઃ ॥ ધુંધકાર મે ખબર ન પાઈઃ ॥ કોન ગુરૂ કોન ચેલાઃ ॥ તા દીનકી મે મુડમુઠાઇઃ ॥ તબમે પુરૂસ અકીલાઃ ॥ અબધુત બસે ભયા બેરાગીઃ ॥ કબીરજીઃ ॥ ૧ઃ ॥ જનુની નહી જાંમે જન મધરૂગોઃ ॥ નીર નહી જાંહાં મે નાવુઃ ॥ ધરથી નહી જાંહાંમે પાઉ ધરૂગોઃ ॥ ખંડ નહીં જાંહાં મે જાઉઃ ॥ અબધુત બસે ભયોરે બેરાગીઃ ॥ કાહાસેઃ ॥ કબીરજીઃ ॥ ૨ઃ ॥ તેતા જુગમે અંડ બંગલીનોઃ ॥ દયોપોર જુગમે ડંડાઃ ॥ સંત જુગમે પાવડી લીનીઃ ॥

કલી જુગમે નવ ખંડાઃ ॥ અબધુતઃ ॥ કાસેઃ ॥ કબીરજીઃ ॥ ૩ઃ ॥ 'હેજસે સેહેજ મેલા હુવાઃ ॥ગુરૂ મીલે શંમાનંદુઃ ॥ કહે કબીર સુણભાઈ સાધુઃ ॥ મેરે મન આંનંદુઃ ॥ અબધુઃ ॥ કાસેઅંઃ ॥ કબીરજીઃ ॥૪ઃ ॥ સંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ કબીર શાહેબનુ લખુછે રાગ આસાઃ ॥

અબધુ એસો ગ્નાન બીચારીઃ ॥ જામે કોન પુરૂસ કોન નારીઃ ॥ અબધુઃ ॥ ટેકઃ ॥ બ્રાહમન કે ગર નાતી ધોતીઃ ॥ જોગી કે ઘર ચેલીઃ ॥ કલમાં પઢપઢ ભઈ તુરકડીઃ ॥ આપેહી રહી અકેલીઃ ॥ અબધુઃ ॥ જામેકોઃ ॥૧ઃ ॥ નાહી મે પરણી નાહી કુંવારીઃ ॥ પુત્ર જની જની હારીઃ ॥ કાલે મુંહકુ કોઉ અન છોડયાઃ ॥ હંજુ હેમે બાલકુવારીઃ ॥ અબધુ એઃ ॥ જામેઃ ॥ ૨ઃ ॥ સસરો હમારો બાળો ભોળોઃ ॥ સાસુ હંમારી બાલકુવારીઃ ॥પીઉજી હમારો પાલને જુલેઃ ॥ હંમહી જુલાવનં હારીઃ ॥ અબઃ ॥ જામે કોનઃ ॥ ૩ઃ ॥ મહીયર રહુંન જાંઉ સાસરેઃ સાંઈઆં સેજ ન આવુંઃ ॥ કહે કબીર સુનો ભાઇ સાધુઃ ॥ અંગસુ અંગ મી લાવુંઃ ॥ અબધુઃ ॥ તમેઃ ॥ ૪ઃ ॥ સંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ કબીર શાહેબનુ લખુછે રાગ આસાઃ ॥

અબધુ સો જોગી ગુરૂ મેરાઃ ॥ એહી પદકા કરે નીવેરાઃ ॥ અબધુઃ ॥ ટેકઃ ॥ તરોવર એકબી ન મુલડાડેઃ ॥ બીના ફુલફલ લાગેઃ ॥ સાખા પત્ર નહીં કછુ વાકુઃ ॥ અસ્ટ ઘઘન મુખ ગાજેઃ ॥ અબધુસોઃ ॥ એહી પદકાઃ ॥ ૧ઃ ॥ પાંઉબીનાનુ તકત બીન બાજાઃ ॥ બીન જીહ્યા ગુન ગાયેઃ ॥ ગાંને વાલેકું રૂપ ન રેખાઃ ॥ સત ગુરૂ દીયા બતાયેઃ ॥ અબધુઃ ॥ એહી ॥ ૨ ઃ॥ ઘઘંન મડલ મે ગવ બીઆનીઃ॥ ધરથી દુધ જમાયાઃ ॥ માખણ માખણ સંતને પાયાઃ ॥છાછ જગત ભર માયાઃ ॥ અબધુઃ ॥ એહી પદઃ ॥ ૩ઃ ॥ ઘઘન મંડલ મેઉધર મુખ કુવાઃ ॥ જાંહાં અંમીકા બાસાઃ ॥ સગુરા હયેસો ભરભર પીવેઃ ॥ નગુરા જાવે પ્યાસાંઃ ॥ અબધુઃ ॥ એહીપઃ ॥ ૪ઃ ॥ તરોવર એક દો પક્ષી ડાંડેઃ ॥ વામે ગુરૂ એક ચેલાઃ ॥ ચેલેને સબ ચુન ચુન ખાયાઃ ॥ ગુરૂનેં નીરંજન પાયાઃ ॥ અબધુઃ ॥ એહીપદઃ ॥ ૫ઃ ॥ આદઅંત મેહી જનમ્યાઃ ॥ પીછે જનમી મેરી માઈઃ ॥ તા પીછે મેરા બાવા જનમ્યાઃ ॥પીછે જનમ્યા મેરા ભાઈઃ ॥ અબધુઃ॥ એહી પદઃ ॥૬ઃ ॥નાભી

કમળસે લેહીરી ઉલટીઃ ॥ ઓ હુગજા મીલવાઈઃ ॥ કહે કબીર શુણો ભાઈ સાધુઃ ॥ દરીઆવ બુંદ સંમાઈઃ ॥ અબધુઃ ॥ એહીપદઃ ॥ ૭ઃ ॥ સંપુરણ ઃ ॥

શ્રી પદ કબીર સાહેબનુ લખુછેઃ ॥

કીઉબે ભુલા મંનશુન બેગવારાઃ ॥ નહીરે જનમ તેરા વારંમવારા ટેકઃ ॥ સંપત હોઈ તો હર કોઈ આવેઃ ॥ નીપટ બેરકોઉ નહી સાથીઃ ॥ કીઉબેઃ ॥ નહીરેઃ ॥ ૧ઃ ॥ સોનેકા મંદીર રૂપેકી ટટીઃ ॥ ઉડ ગયે હંસા પડ ગઈ મટીઃ ॥ કીઉઃ ॥ ૨ઃ ॥ એક લાખ નાતી સવાલાખ પુતીઃ ॥ રાવંણ કે મંદીર દીવાન બાતીઃ ॥ કીઉબેઃ ॥ નહીઃ ॥ ૩ઃ ॥ કાહેકા ફુલા ને કાહેકા સાલાઃ ॥ આપહી છોડ કે જાત એકેલાઃ ॥ કીઉબેઃ ॥ નહીઃ ॥ ૪ઃ ॥ કહે કબીર સુનો મંન મુંડાઃ ॥ ઈતના બે છોડકે મટીમે ગાડાઃ ॥ કીઉબેઃ નહી જઃ ॥ ૫ઃ ॥ સંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ કબીર સાહેબનુ લખુછેઃ ॥

કર ગુજરાંન ગરીબીમેઃ ॥ મગરૂબી કીસપરે કરતાહેઃ ॥ ટેકઃ ॥ ઉચા હોકર બાંગ પુકારેઃ ॥ ઓકયા સાહેબ બેહેરાહેઃ ॥ કીડી કે પાઉમે ને પુર બાજે ઓભી સાહેબ શુનતાહેઃ ॥ કરગુજઃ ॥ મગરૂબીઃ ॥ ૧ઃ ॥ કવડી કવડી માયા જોડીઃ ॥ ખોદજી મીનમે ધરતા હેઃ ॥ જીસકા માલ સો લેજાવેઃ ॥ પાપી બેહેબેહે મરતા હેઃ ॥ કરગુજઃ ॥ મગરૂબ ઃ॥ ૨ઃ ॥ બમન હોકર પોથી બાંચેઃ ॥ ઘરઘર કેહેતા ફીરતા હેઃ ॥ આપને દીલકા મરમ ન જાંનેઃ ॥ ઓર નકું સમજાતાહેઃ ॥ કરગુઃ ॥ ૩ઃ॥ જોગી હોકર જટા બઢાવેઃ ॥ નંગે પાઉસે ચંલતાહેઃ ॥ સીરપર હાથ સદાહી રખતાઃ ॥ ઈઉકયા સાહેબ મીલતાહેઃ ॥ કરગુજઃ ॥ મગરૂબીઃ ॥ ૪ઃ ॥ હીરેકા ગુન ન છુપ્યા ન રેવેઃ ॥ મુખસે મોલન કેહેતાહેઃ ॥ કહે કબીર શુણો ભાઈ સાધુઃ ॥ ઈઉ કયા હરીકું પાતા હેઃ ॥ કરગુજઃ। મગરૂબીઃ ૫ ॥ સંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ કબીર શાહેબનુ લખુછેઃ ॥

કયા દેખે નર તંનકી છાયા કયા દેખે નરતંનકીઃ ॥ એ કછું નાહી નીભનેકીઃ ॥ છાંયા કયા દેખે નર તનકીઃ ॥ ટેકઃ ॥ ટામ ટીંમકા શેલા હોડેઃ ॥ પગડી બાંધે જરકીઃ ॥ દો દીનકીએ જુટી જીનગીઃ ॥ આખર બસ્તી જંગલકીઃ ॥ યાઃ ॥ એકઃ ॥ ૧ઃ ॥ દેખો રાવંણ કયા પલીતા

એક લાખ સોનાતીઃ ॥ કંચન સરખી લંકા જલાઈઃ ॥ રહુયા દીવાન બાતીઃ ॥ ચાઃ ॥ એકઃ ॥ કયા લાયા કયા લે જાવેગાઃ ॥ સાથ બાંધકર ગઠડીઃ ॥ ખીસલ જાઅગા પાયા ચાસેઃ ॥ આખર મટીસે મટીઃ ॥ કયાઃ ॥ એકઃ ॥ ૩ ॥ ખાલે પીલે મોજા કરલે દયા ધરમ કુચ નેકીઃ ॥ કહે કબીર સુણાભાઈ સાધુઃ ॥ કર બંદગી સંતંનકી ઃ કાયઃ ॥ એકઃ ॥ ૪ઃ ॥ સંપુરણ ॥

શ્રી પદ કબીર સાહેબનુ લખુછેઃ ॥

જમકા અજબ તડાકાબે તુ કયા જાણે લરકારેઃ ॥ કેકઃ ॥ પીર મરે પેગમબર મરગયેઃ ॥ મર ગયે જેનદા જોગીઃ ॥ જપીતપી સેન્યાસી મરગયઃ ॥ મરગયે બઈદારોગીઃ ॥ જમકા ઃ ॥ તું કયા ॥ ૧ઃ ॥ નવ બી મરગયે દશબી મરગયેઃ ॥ મરગયે સેરત્ર અઠયાસીઃ ॥ તેત્રીસ કોટી દેવતા મરગયેઃ ॥ પડે કાલકી ફાંસીઃ ॥ જમઃ ॥ તું કયાઃ ॥ ૨ઃ ॥ બડે બીજાસી કંઠડે બેઠે ॥ કરલીઆ કછુતા જાઃ ॥ માર જપટ જંમ પકડ લેજાવેઃ ॥ ઉતી તનકુ બાજા ॥ જમઃ ॥ તું કયાઃ ॥ ૩ઃ ॥ તીન લોક પર છત્ર બીરાજેઃ ॥ લુટયા કુંજબીહારીઃ ॥ કહે કબીર પાખર લુટેઃ ॥ રચેત કોન બીચારીઃ ॥ જમકાઃ ॥ તું કયા જાઃ ॥ ૪॥

શ્રી પદ કબીર સાહેબનુ લખુછેઃ ॥

કેસા જોગ કમાયાબેઃ ॥ એ કયાં ઢોગ મચાયારેઃ ॥ ઠેક ॥ જટા બઢાઈ બીભુત ચઢાઈઃ ॥ જગમે કહે સીધાઃ ॥ સીધનકીતો બાત ન જાનેઃ ॥ બાળપનેકા ગધાઃ ॥ કેસઃ ॥ એ કયાઃ ॥ ૧ ॥ ગલેમે કફની શીરમે ટોપીઃ ॥ કેહેતા ફકીર મહુલાઃ ॥ ફકીર હોઈસો ન્યારા રેહતાઃ ॥ એકયા ફજેત ખોરાઃ ॥ ૨ ॥ કેસઃ ॥ એ કયાઃ ॥ ભગવે કપડે મુંડ મુડાવેઃ ॥ કેહેતા મે શંન્યાસીઃ ॥ સંન્યાશીકી ગત હે ન્યારીઃ ॥ પેટ ભરન ઉપદેશીઃ ॥ કેશા ॥ એકયા ॥ ૩ ॥ હાતમે ડંડા ઘર ઘર ફીરતાઃ કેહેતા નાનેક સાંઈઃ ॥ પઇશેકે ખાતર શીર ફોડાવેઃ ॥ છોડે ન આપની માઈઃ ॥ કેસા ॥ એ કયા ॥ ૪ ॥ કહે કબીર સુનો ભાઈ સાધુઃ ॥ સબ સાહેબકા ચોરાઃ ॥ રાંમનામ બીન મુગતી ન પાવેઃ॥ એહી પંથ હમારાઃ કેસા ॥ એ કયા ॥ સંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ કબીર સાહેબનું લખુછે ॥

બાવા સાંઈજી કયા ખુબ ખેલ તુમારા હેઃ॥ ટેકઃ॥ ગુંગા બેહરા બાતા

કરેઃ ॥ અંધા પુરાણ બાંચેઃ ॥ જબ કુંઠને મૃંદગ બજાયાઃ ॥ લંગડા ક્યા ખુબ નાચે ઃ ॥ બાવા સાઇઃ ૧ ॥ જબ ચુવેમે બીલી પકડીઃ ॥ મુરગી ઘર ઘર રેવેઃ ॥ બાધરકે ઘર ધુમ મચાઇઃ ॥ ઉઠબીશની પદ ગાવેઃ ॥ બાવા શાઇઃ ॥૨ ॥ ઘંઘન મંડલમે બાગ લગાયાઃ ॥ કવા તીર ચલાવેઃ ॥ જદ બકરીને બાહાગ પછાડાઃ ॥ ઉનકુ કોન છોડાવેઃ ॥ બાવા શાઇઃ ॥ ૩ ॥ કહે કબીર ઉલટી બાનીઃ ॥બીરલા કોઇ એક જાનેઃ ॥ શત ગુરૂઘરકા પુરા હોઇ શો ॥ એહી બાત પેછાનેઃ ॥ બાવા સાઇ ॥ ૪ ॥ સંપુરણઃ

શ્રી પદ કબીર સાહેબનું લખુછે ॥

કોઈ દેખો નીરંજન મનમેઃ ॥ એક ઉલટ સમાનાં તનમેઃ ॥ ટેક ॥ ત્રીકુટી સીખરપર ધુની જલત હેઃ ॥ ઉશકા ભરમ ચઢાતા હેઃ ॥ અંચરા ટોપી કછુ ન રખતાઃ ॥ અમેશ નંગા રેહેતા હેઃ ॥ કોઈ ॥ એક ઉઃ ॥ ૧ તનકા કુડા મનકા સોટાઃ ॥ ધ્યાન રંગડાલબાતા હેઃ ॥ પાંચ પચીકા ભાંગ ઘુટકરઃ॥ પરેમ પ્યાલા પીતા હેઃ ॥ કોઈ ॥ એક ઉઃ ॥ ૨ ॥ શતકી રોટી સબસે મોટીઃ॥ ખાકર પેટ ભરતા હેઃ॥ જલ જમનાકો ઠંડા પાનીઃ ઉન મુની ધ્યાન ધરતા હેઃ ॥ કોઈ ॥ એક ઉઃ ॥ ૩ ॥ શુરત નુરતકી સેલી ડાલીઃ ॥ અલેખ અલેખ કરતા હેઃ ॥ કહે કબીર સુનો ભાઈ સાધુઃ ભવસાગરમે તરતા હેઃ ॥ કોઈ ॥ એક ઉઃ ॥ ૪ ॥ સંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ કબીર સાહેબનું લખુછે ॥

એશો હર કાંહાં પાઇએઃ ॥ મન માનન નાહી હોઃ ॥ સાહેબ દીલ સમજત નાહી હોઃ ॥ ટેક ॥ એક અંધાર કોઠડીઃ ॥ જામે દીવાન બાતી હોઃ ॥ બહીઆં પકડ જમ લે ચલેઃ॥ કોઈ સંગ ન સાથી હોઃ ॥ એશો ઃ ॥ મન માઃ ॥ ૧ ॥ કાહેકા કરૂ દીવડાઃ ॥ કાહે કરૂ બાતી હોઃ ॥ કાહેકા તેલ જલાઈ કેઃ॥ જાહા રહુ દીનરાતી હોઃ ॥એસોઃ ॥ મન માઃ ॥ ॥ ૨ ॥ આંતમકા દીવડા કરૂઃ ॥ મનસા કરૂ બાતી હોઃ ॥ પરેમકો તેલ જલાવકેઃ ॥ જાહા રહુ દીન રાતી હોઃ ॥ એશો ॥ મન માઃ ॥ ૩ ॥ લોભ લેહેર નદી આપે હોઃ ॥ જામે નાવ પુરાના હોઃ ॥ ચંડ બેઠે સંત રાંમકેઃ ॥ જઈ પાર લગાતા હોઃ ॥ એશો મન માઃ ॥ ૪ ॥ ઘંઘંનંગશ માં એક કોઠડીઃ ॥ જામે રેવે કબીરા હોઃ ॥ હશતરનકે કારનેઃ ॥ શંતન મીલ ગાવે હોઃ ॥ એસો ॥ મન માઃ ॥ સંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ નાનકદાસનુ લખુછે ॥

વામે કોન શુદ્ર કોન પાડેઃ ॥ સબ એક મટીકે બાડેઃ ॥ કબ કબીરા પઢા ગાએત્રીઃ ॥ રોઈદાશ પુરાંણાઃ ॥ કોન સબદશે નામા ઉગારાઃ ॥ આંતમ રાંમ પીછાનાઃ ॥ વામે કોનઃ ॥૧ ॥ ધંના જાતમે વીદ્યા પાઈઃ ॥ સેનાજાત કોનાવીઃ ॥ અજામેલ દાશી કેરતીઆઃ ॥ પુત્ર હેત લે લાઈઃ ॥ વામેઃ ॥ ૨ બીદુરદાશી પુત્ર કહાવેઃ ॥ ઉનકે વાહા પ્રભુ ધાયાઃ ॥ પારા સુરથી મરીસુ લાગાઃ ॥ વ્યાસ જન્મ વાહા પાયાઃ ॥ વામે ॥ નાના ભેખ ધરે પાખંડીઃ ગ્યાન બીના નવ શુનેઃ ॥ નાનેકદાશ નીચકે નીચેઃ ॥ ભગતી કરે સોઈ ઉચેઃ ॥ વામે કોઃ ॥ ૪ ॥ સંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ નાંનકદાસનુ લખુછે ॥

મેરે શતગુરૂ માહારાજાઃ ॥ તુમહો નાથકે નાથજીઃ ॥ મેરે ॥ ટેક ॥ ભવજલ સાગરજી નબહીઃ ॥ બાહી પકડ મોકુ ખેચલીઆઃ ॥ મેરે ॥ ૧ ત્રીકુટી સવારીને સુરત લગાવીઃ ॥ પરેમ પલીતામે જાઈ મીલાઃ ॥ મેરેઃ ॥ ૨ ॥ ભવર ગુશામે લગ રહી જડીઆઃ ॥ મોતી અંનકા બરખાર કીઆઃ ॥ મેરે ॥ ૩ ॥ નાનેકદાસ સતગુરૂહે હમારેઃ ॥ ચરણ કમળ પર ચીત દીઆઃ ॥ મેરે ॥ ૪ ॥ શ્રી સંપુરણઃ ॥

શ્રીપદ કબીર સાહેબનુ લખુછે ॥

દુનીઆંતજકર ખાખ લગાવે જાકર બેથે બનમેઃ ॥ ખેંચત મુદ્રા જુને સંગસેઃ ॥ ધ્યાન ધરત હેુ મનમેઃ ॥ સો નર કચ્ચા બે કચ્ચાઃ ॥ એ નહી ગુરૂકા બચ્ચાઃ ॥ સો નર કચ્ચાઃ ॥ ટેક ॥ શાહાત્ર મેતો કછુ ન રહા ખુબ ગ્નાન કમાઆઃ ॥ કમલ કાસ્ટ હે બેદ બધુકે તનકા લકડી કડી કીઆઃ ॥ સો નર ॥ નહી ॥ ૧ ॥ કુંડણી કુખુબ જગાવેઃ ॥ બ્રહ્મ રૂદ્રકુ જાવેઃ ॥ ચલતાહે પાણીપર બાવાઃ ॥ મુખશે કહેશો હોવેઃ ॥ સો નરઃ ॥ નહી ગરૂઃ ॥ ૨ ॥ ગુપત હોકર પ્રગટ હોવેઃ ॥ જાવે મથુરા કાશીહુઃ ॥ શીધ હોકર પ્રાણ નીકાલેઃ ॥ સત લોકકે બાશીઃ ॥ સો નરઃ ॥ નહી ગુરૂ ॥ ૩ હુકમની વરતી ગ્નાને સરકેઃ ॥ ચોથે ઉપર જાણાઃ ॥ કીપા ભઈ જબ સંત ગુરૂનાથકીઃ ॥ આપે આપ પીછાનાઃ ॥ અબ તું સચ્ચા બે સચ્ચાઃ ॥ અબ તુ ભલા ગુરૂકા બચ્ચાઃ ॥ અબ તુ સચ્ચાઃ ॥ ૪ ॥ સંપુરણ ॥

શ્રી પદ કબીર શાહેબનુ લખુછે ॥

જગ જુઠાને લોભી ઘણારેઃ ॥ મન ગ્યાની અબે માનઃ ॥ સત ગુરૂ

સબદ પરકુ સીઆ: ॥ ત્યા ભનક રહી નેવ મેરેકાન: ॥ નઈ તો મેવે જાતી શત ગુરૂ પકડી બાઇ: ॥ નહી તો મેવે જાતીથી: ॥ વે જાતી રેવે કામ નહી તો જાતી: ॥ સતગરૂ પકદી બાઈ : ॥ નઇ તો મેવે જાતી: ॥ ટેક: ॥ કાંમના કોઈલા જાલીઆરે: ॥ બહુંમ અગની પરકાસ: ॥ સત ગરૂસે સોદા ભયા: ॥ તારે પ્યાપદ નીરવાન: ॥ નહી તો: ॥ સતગુરૂ: ॥ ૧: ॥મન એરંન પવન ગનરે: ॥સુરત શોહાન સીસાર: ॥ લાલચલા માહે ગાલીઆ : ॥ તારે સતગરૂ મલારે લુવાર: ॥ નહી : ॥ સતગરૂ: ॥૨:॥ દયા દસ નગ પેદા કીયારે: ॥ ગંન કાઢી ઘર સોહી : ॥ સીકલીગર સાચા મલ્યા: ॥ તારે દરસ બતાયા મોહે: ॥ નહી: ॥ સત ગરૂ: ॥ ૩: ॥ દીલ દરપન પેદા હુવારે : ॥ દરસન દરપણ માહે: ॥ કહે કબીર જોગી ભરતરી રે: ॥ મેતો જાતીથી હંદમાહી: ॥ નહી: ॥ શતગરૂ: ॥ ૪ ॥ સંપુરણ ॥

શ્રી પદ કમાલ સાહેબનુ લખુછે ॥

કમાલનુ: ॥ ફકીરી નો હાલરે માઈ: ॥ ગરીબી નો હાલરે માઈ: ॥ ટેક: ॥ માથે ટોપી સબદનીરે: ॥ ખંમીઆની કફની: ॥ વજરલો ગોટો જંત્રજા ॥ જાકે ટીલક ઉનમુનીસાર: ॥ ફકી: ॥ ગરી: ॥ ૧ ॥ ગોદરી ગરૂજી ગ્યાનની રે: ॥સેલીસુ રતસુ જાંન:॥ પત્ર પુરચા પરેમકા:॥ જાકે ઈછા ભોજન સાર: ॥ ફકી ॥ ગરી ॥ ૨ ॥ ધુપધન નેચે ધ્યાન નોરે:॥ સોહુગ શબદ ટંકસાર: ॥ સુરતી લાગી સબદસે: ॥ જાકી વરતી દસમે દઈયા: ॥ ફકી: ॥ ગરી: ॥ ૩ ॥ તુરીયા અદર જુલનારે: ॥ એડો હેસા જુહાલ: ॥ ખાંખ ચરણ રજસતનઈ: ॥ એતો માગેછે દાસક માલ: ॥ ફકી: ॥ ગરી ૪ ॥ સપુ ॥

શ્રી પદ કબીરનુ લખુછે ॥

સંતો ભાઈ વાગરકી મુને સત કઈ સમજાવે: ॥ કહો જીવ કયાંસે આયા હોજી: ॥ કાયાકુ છોડ ચલે જબ હંસા:॥ કોહદમ કયારે સમાયા હોજી:॥ ટેક: ॥ સંતો ભાઈ બહમા વીસણ મહે સરણાતા: ॥ નોતીઆદ જમાયા હોજી :॥ સંતોભાઈ હદ બેહદ દોણા નહી હોતા:॥ તબ વસ્તુ કાંસે આયા હોજી: ॥ સંતોભાઈ વાગડ: ॥ કોહો જીવ : ॥ ૧: ॥ સંતોભાઈ કોઈક પુંજત સીવસકતીકુ: ॥કોઈક પીર મનાયા:॥ શંતોભાઈ કોઈક ખોઈજત ગંધન મંડલમે: ॥ગારલ ગોથા ખાયા હોજી: ॥સંતો ભાઈ વાગડ: ॥કાયા: ॥૨॥

સંતો ભાઈ મે મેરી મંતાકે કારંણઃ ॥ વારંમવાર ઠગાયા હોજીઃ ॥ સંતો ભાઈ સબદ નચીણાં સતગુરૂજીકાઃ ॥ તબ લગ ભટકા ખાયા હોજીઃ ॥ સંતો ભાઈ વાગડઃ ॥ કાયાઃ ॥ ૩ ॥ સંતો ભાઈ શુરત ઠરાણીઃ ॥ ગનાં નમ નહીંરાંઃ ॥ હંમરત ભેદ પાયા હોજીઃ ॥ સંતો ભાઈ શુરત સોહાં ગન ચરણ મેળીનીઃ ॥ તબ મેરા પીતંમ પાયા હોજીઃ ॥ સંતો ભાઈ વાગડઃ ॥ કયાઃ ॥ ૪ ॥ સંતો ભાઈ સસીગર સુરસુર ગઈ સસીયાઃ ॥ ઘઘંન મંડલ મથ છાંયા હોજીઃ ॥ સંતોભાઈ કહે કબીરજીઃ ॥ અંતર ધુનલા લાગીઃ ॥ સુરતી શબ્દમે સમાયા હોજીઃ ॥ સંતો ભાઈ વાગડઃ ॥ કાયાઃ ॥ ૫ઃ ॥ શ્રી સંપુરણ.

શ્રી પદ કબીર શાહેબનુ લખુછે.

આજ મોરે ભાગ જાગેઃ ॥ સાધુ આયે પાવણઃ ॥ આજ મોરે ભાગ જાગેઃ ॥ સાધુ આયે પાંવણઃ ॥ ટેકઃ ॥ બંદગી કરૂ પરણામાઃ ॥ તંન મન વારૂ પ્રાણઃ ॥ સત ગુરૂ લાગે કાનાઃ ॥ સબદ શુણાવનાઃ ॥ આજ મોરેઃ ॥ અંગોઅંગ ફુલભઈઃ ॥ જીહકી દુરમત ગઈઃ ॥ પરેમકે ફુવારે છુકેઃ ॥ ભવંન સોહાવનાઃ ॥ આજ મોરેઃ ॥ ૨॥ સેજ સમુરત ધાંણાઃ ॥ અધર બીછોના કીનાઃ ॥ સીલહીકો પંખો લીનોઃ ॥ અધર ડોલાવણાઃ ॥ આજ મોરેઃ ॥ ૩ઃ ॥ આતમાકો ભયો પ્રકાશાઃ ॥ કોટી ભાણકો ઉજી આસાંઃ ॥ કેહેત કબીર સાધુઃ ॥ આનંદ બધાવણઃ ॥ આજ મોરેઃ ॥ શ્રી સંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ કબીર શાહેબનુ લખુછે ॥

સુણો ગરૂજી સુણગડઃ ॥ સેહેર સેહેર ગડ બસતીઃ ॥ નહી જાગે નહી સુતાહેઃ॥ લાલ હમારા હમ લાલુંગોઃ॥ તન સુએ મન જાગે હેજીઃ ટેકઃ ॥ સુણો ગરૂજી.જલ બીચ કમલઃ ॥ કમલ બીચ કલીઆઃ ॥ ભમ ર વાસના લેતાહેઃ ॥ દસોઈ દારે પેરી ફીરનાઃ ॥ નીરગુનકા ગુણ ગા તા હેજીઃ ॥ સુણોઃ ॥ ૧ઃ ॥ સુણો ગરૂજી ગ્યાન બજારે ઉભાઅબ ધુતાઃ ॥ ગ્યાન ઝડાકા લેતા હેજીઃ ॥ પાંચોહી ચેલા ફીરે એકીલાઃ ॥ અલેક અલેક કરતાહેજીઃ ॥ સુણોઃ ॥ ૨ઃ ॥ સુણો ગરૂજી અગમ કુંડ પર તપસી બેઠાઃ ॥ તપસી તપસ્યા કરતાહેજીઃ ॥ પાંચ કુમાર પચીસ

હુટાફે: ॥ સબદ વીવેકા લેતાહેજી: ॥ સુણો:॥ સુણો ગરૂજી જીવત જોગી માયા મેડી: ॥ મુખે તે માયા માની હેજી: ॥ ખબર કરી પોનો દીલ અંદર: ॥ જોગાચારકી બાણી હેજી: ॥ સુણો: ॥ ૫: ॥ સુણો ગરૂજી પરણા પહેલા: ॥ પુત્ર જનમ્યા માત પીતા મન ભાલા હેજી: ॥ ગરૂ રાંમાનંદકા ભણે કબીરજી: ॥ એક અખંડીત ધારાહેજી: ॥ સુણો: ॥ ૬: ॥ શ્રી પદ સંપુરણ.

શ્રીપદ કબીર સાહેબનુ લખુછે ॥

મીલરહો સખીઓ મીલ રહો: ॥ અપણે પીઆ સુખજાન: ॥ નહી કોઈ આપણા કોઈ નહી: ॥ કહા સુ કરોરે પીછાન: ॥ ટેક: ॥ જો કછુ મનકુ ભાવતા ગુજરયા ચોઉદેસ: ॥ મેં તે હંસણી નીશદીન ફીરો: ॥ લે જોગ જકો વેસ: ॥ મીલરો સખીઓ: ॥ ૧: ॥ માત તાત તેરે સંગ નહી: ॥ સંગ નહી કોઈ ભાઈ: ॥ કામ નહી કહો કુટંબસે: ॥ ચલબે નીશાન બજાઈ: ॥ મીલરો: ॥ ૨: ॥ ચંદ્ર સુરજ કેરી પાલખી: ॥ તહાં ચઢી બેઠી રે નાર: ॥ સુખમના સંગ સાહેલડી: ॥ ફુલહો ઉતરેપાર: મીલરો: ॥ ૩: ॥ કમલ ફુલ્યોરે આકાશમાં: ॥ છાંહી રહયો ચઉ દેશ: ॥ ત્યાં રઈ બેઠી કંકુ: ॥ બરસો અંગ અમર: ॥ મીલરો: ॥ ૪: ॥ સોહંગ સુરતહે સોહાંમણી: ॥ હઈડાં માહે સમાય: ॥ કહે કબીર ધરમદાસકુ: ॥ શો તુમ લીઓ દરસાય: ॥ મીલરો: ॥ ૫ ॥ શ્રી સંપુરણ: ॥

શ્રી પદ કબીર સાહેબનુ લખુછે ॥

શુન સીખર પર મેરે મેરે અબધુ: ॥ શુન સીખરપર મેરા હોજી ટેક: ॥ શુન સીખરપર સેહેર હુંમેરા: ॥ કોટ બન્યા ચો ગેરા: ॥ સાત સમુદરકી ખાઈ બનીહે: ॥ બઉતેર કોઠા ઘેરા: શુન: ॥ ૧: ॥ ઈસ નગરીમે રાજા રાજ કરતહે: ॥ બારી પોજા બેલા: ॥ જમકા દાવન્હા નહી લાગે: ॥ નહી કાલકા હેરા: ॥ શુન: ॥ ૨: ॥ ઈસનગરીમે એક ઉધ સુખ કુવા: ॥ વામે નીરગન નેરા: ॥ અમ્રત નામ અમીરસ પીવે: ॥ મગણ ભયા મણ મેરા: ॥ સુન: ॥ ૩: ॥ ત્રીકુટી મોળપર જોત જલતહે: ॥ અઉઠી સભયા નેરા: ॥ જોત પરકાસીને દરસણ પાયા: ॥ મીટયા ચોરાસીકા ફેરા: ॥ સુન: ॥ ૪:॥ પંનઘન ગાજે અનહદ વાજે: ॥ ઘટા બાજે

પેરા: ॥ કેહેત કબીર શુનોભાઈ સાધુઃ ॥ શુન મેકર લેડેરાઃ ॥ શુનઃ ॥ ૫ઃ ॥ શ્રી સંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ કબીર સાહેબનુ લખુછે ॥

જીઓ હરીઆ ઉપારહી ડારણાઃ ॥ હીઓ મેરો કંથ બતાઈઃ ॥ કોઈ એક બાર સુલક્ષની : ॥ અરદમ જુલન જાઈ પલપલ જુલન જાઈઃ હરીઆ ઉપારહી ડારણાઃ ॥ ટેકઃ ॥ જીહો હરદ હુરદ દોવુ ખંભવારેઃ॥ શુખ મણ લાગીછે દોરઃ ॥ નેઠી શુરત સંભારકેઃ ॥ રચત ઘઘન મણ મોરઃ ॥ હરીઃ ॥ ૧ઃ ॥ જીઓ કુવા દશકે રેહી ડારણાઃ ॥ જુલે પાચો હી નારઃ ॥ મેઞ ગટા ગરજી રહોઃ ॥ પીઆ બીન જુગ હંધીઆરઃ ॥ હરીઃ ॥ ૨ ॥ જીહો ચંદ લગન મેરો અચલોઃ ॥ શુરીઆ લગન મેરી પીતઃ ॥ મનરે પવન ડઢ આશાનેઃ ॥ કરલે સાહેબશુ હેતઃ ॥ હરીઃ ॥ ૩ઃ ॥ જીહો કંથ હમારો છે નીરગુનીઃ ॥ અંમ ગુનવતી નારઃ ॥ એક પલક શુખ સેજકોઃ ॥ કોહો બુને બાત હમારીઃ ॥ હરઃ ॥ ૪ઃ ॥ જીહો હવલ ગડી મેરો નોબનઃ ॥ સમુદ્દર લેર મેરોભારઃ ॥ મેં શુખ ચાહુ દો નેણરેઃ ॥ પોંઆ મેરો મતરે વારઃ ॥ હરીઃ ॥ ૫ઃ ॥ જીહો પોપ હીઈ પબસે બાલમઃ ॥ વાસે હાહે સંદેસઃ ॥ છોડો છોડો. હંસાજ મપુરીઃ ॥ ચેતો પાછલો દેસ; ॥ હરી ૬ ઃ ॥ જીહો રાજ બરન એક શુંદરીઃ ॥ સોભા અંગમે અપારઃ ॥ કહે કબીર ધરમદાસ કુઃ ॥ નોનુ મલીયો હરસાઈઃ ॥ ૭ઃ ॥ સંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ કબીરસાહેબનુ લખુછે ॥

આવો હરી દેસ હમાર ડેઃ ॥હાંતમે રોહો નેન જીકઃ ॥ સ્યા નુવરસે કુડા મોતીડાઃ ॥ સદા જીવોને શંતઃ ॥ સદા જ વરશે કુડા ફુલડાઃ ॥ ટેક॥ અહંગ વાજે વોના મઠારેઃ॥મુખ વીના ગાવેગીતઃ॥ આશા પાત્રસણા અમર રહીઃ ॥આવી પુરણપર તીતઃ ॥આવો ॥૧॥ પવન પુરૂસ કેરી પુતલીરેઃ॥ ખેળે ઘંઘનમો જારઃ ॥ વીનારે બાતી એ દીપક જલેઃ ॥ રૂપ વીના નાચે નાડઃ ॥ આવો ॥૨ ॥ અકાશથી ઉચે રડારેઃ॥ નીશ ચલે જાહેરા નામઃ॥ ગ્યાન હીમાગે જાઈ ગહ્યાંઃ॥ પોતા પુરન ધામઃ॥ આવો ॥ સંત મેલાપો વાકરેઃ ॥ જા હાઈ સાકડું સેરઃ ॥ પાઉન ટકેરે પપીળ તણાઃ ॥ સંતે

કીધી સેલઃ ॥ આવો ॥ ૪ ॥ સરવેનીના તીરમાંઃ ॥ હંસે ચુગીઆ હીરઃ સોહીરે શંત કુહર લીઆઃ ॥ એવા સંત શુધીર આવોઃ ॥ ૫ ॥ કયા આકોટ લોહીતણાઃ ॥ મન મારા ખોને ધીરઃ ॥ ગુરૂ રાંમનદકા બાળકાઃ ગાવે દાશ કબીરઃ ॥ આવોઃ ॥ ૬ ॥ સંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ કબીર સાહેબનુ લખુછેઃ

એહી શંતનકી બાની સાધુ રાંમઃ ॥ એહી શંતનકી બાનીરેઃ । ઓરત દોલત પશમ બરોબરઃ ॥ ॥ મસ્ટ રહે નીર બાનીદેઃ ॥ આ જગ આઇકે એશે રેણાઃ ॥ કયા રાજા રવતાનીરેઃ ॥ એહીઃ ॥ ૧ઃ ॥ પર-ધન જાણે થુક બરોબરઃ॥ દુજી ઓરત નાહીરેઃ॥ સંપત નાહીતો આથ નોડકેઃ ॥ દેલોટાભર પાણીરેઃ ॥ એઈઃ ॥ ૨ઃ ॥ લજન ભોજન કર દાન ધરમ કરંઃ ॥ તીરત હટલ શેલા નીરેઃ ॥ માંણ કરે આપ માણ બરાબરઃ જસ ગંગાજલ પાણીરેઃ ॥ એઈ ॥ ૩ ॥ કહેત કબીર સુનો ભાઈ સાધુઃ॥ એ પદ હે નીર બાનીરેઃ ॥ નોએ પદકે સુમરન બીચારેઃ ॥ સોહી શત ગુરૂ ગ્યાનીરેઃ ॥ એઈઃ ॥ ૩ ॥ શ્રી સંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ કબીર શાહેબનુ લખુછેઃ ॥

ગરવ ગુમાન કરો મત બંધેઃ ॥ માટીમે મીલ જાણારેઃ ॥ ટેકઃ ॥ માટી ઓડન માટી આશનઃ ॥ માટીમેશી આણારેઃ ॥ માટીકે કલ બુધ બન્યા યાઃ ॥ ઉસમે ભમર લુભાણારેઃ ॥ ગરવ ॥ ૧ ॥ દુનઆ દોળત માલ ખજાનાઃ ॥ છોડ ચલે શુલતાણારેઃ ॥ બશતીમેસે દીએ ખધેરાઃ॥ જંગલકી આપી આનારેઃ ॥ ગરવ ॥ ૨ ॥ સાજસવેરાત કત્ર બેઠતેઃ ॥ખાતે નાગર પાણારેઃ ॥ ઉનકે મુજરા સબ કોઇ આવેઃ ॥ એ નર કયાસ માનારેઃ ॥ ગરવ ॥ ૩ ॥ જીનકી ત્રીરીઆ હોત પદમણીઃ ॥ કરતી કુલકે કાણારેઃ ॥ શખીશ હે લીખી જમત કરતેઃ ॥ એ સબ ધરા હેમ સાણારેઃ ॥ ગરવ ॥ ૪ ॥ આથી ચલતે ગોડા ચલતેઃ ॥ ચલતણો બત નીસાન્યારે ઃ ॥ કાલી પીલી બેરખ ચલતી ઃ ॥ એ સબધરાં હે મ સાણારેઃ ॥ ગરવ ॥ ૫ ॥ હાયા હેસો સબે જાઈગાઃ ॥ કાયા રાજા કાહા રાણારેઃ ॥કેહેત કબીર સુનો ભાઈ સાધુઃ ॥ થીર ન રહે અસ્થાણારેઃ ॥ ગરવ ॥ ૬ શ્રી સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ કબીર સાહેબનું લખુછેઃ ॥ શાખી ॥

કબીર કયા ગર બજારમેઃ ॥ ગલ કંટકે પાસઃ ॥ કરેગા સો ભરેગાઃ સાધુ તુમ કીવુરે વેઉદાશઃ ॥ રાંમ ભગતી જીને નહી સાધીઃ ॥ જીવત ફીઉ ન મુવા અપરાધીઃ ॥ ગરબ ભજવન કીન ભઇ તોરી માઇઃ ॥ તો કઇનેશે વાર ગુરાઇઃ ॥ ૧ ॥ ધરી મણ છાંદેહી જણમવ ગોઇઃ ॥ પુત્ર પેલા વાકી માતા કઇન મુઇઃ ॥ ૨ ॥ ગુની કયાકા પુત્ર પીના કીનકુ કેવેઃ ॥ ગુરૂ બીના ધ્યાંનન ગુરા કાસે લેવેઃ ॥ ૩ ॥ કેહેત કબીર શુનો શુંદર સરૂપાઃ ॥ હરીકી ભકતી વીના જીવના નર ભુતાઃ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ લખુછે કબીરનુંઃ ॥ સાખીઃ ॥

રાંમ નામ લીઆ નહી ભરે ચો કુંટબકો ભારઃ॥ગધા હોકર અવતરેઃ ભાડાભરે કુમારઃ ॥ એસા બ્રંમ કથો મેરે ભાઇઃ ॥ સબ દસો ચોપણ લખીચો ન જાઇઃ ॥ ટેક ॥ કાસટમાઈ શુઅગની ઉપાઇઃ ॥ ઉપાઇ અગની તે કાસ્ટકુ ખાઇઃ ॥ ૧ ॥ જાલ જુઉવાલા મગટીરે એસીઃ ॥ ગટમા જોત પરકાસે તેસીઃ ॥ ૨ ॥ બુજ ગઈ અંગની જઉવાલા કયારે સમાઇઃ ॥ પીડ પડે ગત એસી મેરે ભાઇઃ ॥ દોણાકુ નાખ્યા એકઠામાઃ ॥ ઉડગઈ ભસ્મ પીછે કયા ધરૂ નામઃ ॥ કેત કબીર હંમનાહી હંમનાહીઃ ॥ જીવતે સગમુવે કે માઇઃ ॥ ૫ઃ ॥

શ્રી પદ લખુછેઃ ॥ શાખીઃ ॥

મરના મરના સબી કહેઃ ॥ મરી ન જાને કોઇઃ ॥ એકવાર એસા મરનાઃ ॥ ફીર મરના ના હોઇઃ ॥

શ્રી પદ લખુછેઃ ॥

પરેમ કટારી જીનકુ લાગીઃ ॥ સો ફીઉ જીવે પરેમેસો હાગીઃ ॥ ટેકઃ ॥ મારંન હાશ સતગુરૂ શુરાઃ ॥ સો ફીઉવ જીવેગા એલપુરાઃ ॥ ૧ઃ ॥ ગાહેલકી ગત ગાહેલ બુજેઃ ॥ ભીતર ગાવે બાહેર નહી શુનેઃ॥ ૨ઃ ॥ ભીતર ભલકારા રઆ તનંમાઇઃ ॥ ૩ઃ ॥ સાલત ગયા વ કલેજા માઇઃ ॥ ૩ઃ ॥ કહેત કબીર શુણો શુંદર સરૂપાઃ ॥ હરીકી ભગતા વીના જીવતા નર ભુતાઃ ॥ ૪ ॥

શ્રી સાખીઃ ॥

પરડે રેતીંપદમણીઃ ॥ શુના નહી હંરીં મુખ બોલ ॥ આપ સરજ પછલીઃ ॥ વાંકુ કસમ વજાડે બોલઃ ॥

શ્રી પદ લખુછેઃ ॥

એસા અદલીત કોઈ અદલ ચલાવેઃ ॥ નગરીમા ચોર મુસા લઈ આવેઃ ॥ ટેકઃ ॥ સાસાં નહીંઆ નીર કટ લાઈઃ ॥ ભરમ ભુત વાસે દુર રહાઈઃ ॥ ૧ઃ ॥ સબદ કોટ તારંન વટુટેઃ ॥ વાકુ મંનસા કીસોબી ધબુઉટેઃ ॥ ૨ઃ ॥ ખેતમે વાવ પડયા અબધુરાઃ ॥ વાકુ સતગુરૂ મલા શુરાઃ ॥ ૩ઃ ॥ કેહેત કબીર સુણો મોરે ભાઈઃ ॥ રાંમ ભજણ મેએ સીભો ભાઈઃ ॥ ૪ઃ ॥

શ્રી સાખીઃ ॥

કબીર કબીર કયા કરોઃ ॥ ખોજો આપ સરીર પાચો ઈંદ્રી બસ કરોઃ ॥ આપે દાસ કબીરઃ ॥

શ્રી પદ લખુછેઃ ॥

હીંદુ મુસલમાન દોહો જુગ કસબીઃ ॥ ટેકઃ ॥ એક લીની માલા ને એક લીની તસબીઃ ॥ આગમની હારે એક પછમની હારે ॥ નમી નમી સીસ ધરનીપર ડારેઃ ॥ ૧ઃ ॥ એક કરેએ કયા દસીએક કરે રોજાઃ ॥ દયો ઉકાં તંનમણુ કીને નહી ખોજા ઃ ॥ ૨ઃ ॥ એક પુજે દેવલ એક પુજે ગોરાઃ ॥ દયો ઉકામતીઆ લે ગએ ચોરાઃ ॥ ૩ ઃ ॥ હીંદુ મુસલમાણ પડ ગઇ આટીઃ ॥ એક જલાવેને એક મોલે ડાટીઃ ॥૪ઃ ॥ કહેત કબીર સુનો નરભેદુઃ ॥ બોલન હારા મુસલમાન કેઈકુઃ॥ સાખીઃ ॥ હીંદુ કેમ નાહી-મુસલમાન કેહંમ નાઈઃ ॥ પાંચ તતકા પુતલા સો ગેબી ખેલે માઈઃ ॥ ગેબી ગેબસે અવતરે ઉવા નહી કછુ નંહી ચેબઃ ॥ ઉલટી સમાણી ગેબમે તો છુટ જાવે સબ હેબઃ ॥

શ્રી પદ હરજુનદાસનુ લખુછેઃ ॥

બકના લરસ પીઆ જુગેસરઃ ॥ ઉલટના લરસ પીઆ હોછઃ ॥

પીઆ અમીરસ હુવા અજવાલાઃ ॥ ટીકુટી મોલપર થયાઃ ॥ જોગેસર ભકના ભરસ પીઆઃ ॥ ટેકઃ ॥ પરસાતનમે આસ પીવનકીઃ ॥ લેહર લાગન કરણીઆ હોજીઃ ॥ મણ મગનકી ચહડી ખુમારીઃ ॥ રૂવે રૂવે રમરહાઃ ॥ જોગેસરઃ ॥ ભકઃ ॥ ૧ઃ ॥ નાભી કલમસે ઉલટા પવનાઃ ॥ ડેરા દીલીપર દીઆ હોજીઃ ॥ ખટ ચકર વીંધીને ચડીઆઃ ॥ ગગંન મંડલ ઘર ગઆઃ ॥ જોગેસરઃ ॥ ભકઃ ॥ ૨ ॥ અધરત કતપરસત ગુરૂ મેરાઃ ॥ સુરત સુરત ગરગીઆઃ ॥ નુર નીરંતર નજરે નરખ્યાઃ ॥ દરસંન દેહારપર દીઆઃ ॥ જોગેસરઃ ॥ ભંકઃ ॥ ૩ઃ ॥ અધર અનીપર આસન રખતાઃ ॥ ભજનકરે ભેગીઆ હોજીઃ ॥ દાસ હરજીન સત ભી મકે ચરણેઃ ॥ જોગી જુગે સરજીઆઃ ॥ જોગેસરઃ ॥ ભક ॥ ૪ઃ ॥

શ્રી પદ કબીર સાહેબનુ લખુછેઃ ॥

આજ ગંઘન સેલેકુંજ ...વીઃ ॥ જરજર નઇને અમી જરેઃ ॥ જીણા તે જીણા મોતીડા વરસેઃ ॥ ગ્નાન અખંડીત ઉવાધરેઃ ॥ આજઃ ॥ જીણાતે જીણા મોતી ટેકઃ ॥ દેયો દીસ પેરીવાસના વાપીઃ ॥ બીજ રૂપીઉપા બલેઃ ॥ લાગી સુમ ગથંનસે ભેલીઃ ॥ સોહીરે આમલીયો શું ફલ ફલેઃ ॥ આજઃ ॥ જીણા તેઃ ॥ મરજી વાયોઇને ચડે મેદાનેઃ ॥ જીણાજીણા મોતીડા ચુગી વલેઃ ॥ પારસ મણીનું એહી પારખુઉઃ ॥ લુવાને લઇ કંચન કરેઃ ॥ આજંઃ ॥ જીણાતેઃ ॥ ૨ઃ ॥ તરવેણી મોલપર કરલે આસનઃ ॥ સુક્ષં મણા સાથે હરથ સરેઃ ॥ પુરવી ગંગા પછમ સેવારીઃ ॥ ભમર ગશમાં ભજન કરેઃ ॥ આજઃ ॥ જીણાઃ ॥ ૩ઃ ॥ હોહુગ સોહુકી જલમલ જોતીઃ ॥ ચંદા શુરજ તીયાં દીપક બલેઃ ॥ કેહત કબીર સુનોભાઇ સાધુઃ ॥ કોઈ જોગેસર આ દેશ કલે ઃ ॥ આજઃ ॥ ૪ઃ ॥

શ્રી પદ ગોરખનુ લખુછેઃ ॥

અમર ગટાસે સતગુરૂ આવયાઃ ॥ હુમરતે સુહાઅંગ ઉઠીરે અંગ ઉઠીઃ ॥ ગરવેણારા રંમ માચોલમેઃ ॥ હુલાલા તેરી રજબુટીઃ ॥ હરી ભજ હરી ભજહે હીરાઃ ॥ સમજ પકડ લે નીજ મોતીઃ ॥ સોહુગ સબદ કોસ મરો સાધુઃ ॥ કુજી બાત સરવે જુથીઃ ॥ ટેકઃ ॥ સોહુગ શબદકા સાંજ બનાલેઃ ॥ ઢાલ બનાલે સુધવતીરે સુધવતીઃ ॥ કામ કરોધ

કુમાર નીકાલો : ॥ તો જાણુ તેરી રંજ છુટીઃ ॥ હરીઃ ॥ ૧ઃ ॥ પાંચ. પચીસ સ્બસે ગટ ભીતરઃ ॥ પકડ લેવા કીસીર ચોટીઃ ॥ રે સીર ચોટી પાંચ કુમાર પચીસ હટાદેઃ ॥ તો જાણું તેરી બુધ મોટીઃ ॥ ૨ઃ ॥ હરીઃ ॥ રંનજન રંનજન વાજા વાજેઃ ॥ ઝલમીલ ઝલમીલ હે જોતી રેઃ ॥ હે જોતીઃ॥ હોહુગકાર નીરાકાર વીચારોઃ॥ ચુગીલીએ હંસાહુર મોતીઃ ॥ હરીઃ ॥ ૩ ॥ ખરાખરીકા ખેલ રચાહેઃ ॥ કાનમે રાખોએ કરતી રેઃ ॥ એ કરતીઃ ॥ મછંદી પરતા પેજતી ગોરખ બોલાઃ ॥ અલે ક લખાસો ખરાજતીઃ ॥ હરીઃ ॥

———:o:———

શ્રી પદ લખુછેઃ ॥

તજી હભેમાણ ગયાણ સેરેણાઃ॥ મનસાડા કનવસ કરો હોજીઃ ॥ ધધંન મંડલ ધંનધો રાગ રજતેઃ ॥ અન હધના દતીહા ધ્યાન ધરો રે ધ્યાન ધરોઃ ॥ ત્રરવેણીમે તાર મીલાવોઃ ॥ સુધરપેરવા પાઉ ધરોઃ ॥ તજીઃ ॥ મનઃ ॥ ૧ઃ ॥ ખેલ ચોગાન મેદાણ મડીમેઃ ॥ પાચ્ચાહી જોધ્યા હાથ કરો રે હાથ કરોઃ ॥ ઉલટી ઈગલા પુલટમે સમવોઃ ॥ સુખમણા અસણાન કરોઃ ॥ તજીઃ ॥ મનઃ ॥ ૨ ॥ રરંકાર મેરાંમ બીરાજે હરી ચરને લપટાઈ રહેરે લપઠાઈ રહોઃ ॥ ઓહંગ.સોહગકાકર પરકાશાઃ ॥ રંતન ભંઢારા સુ ભરભરોઃ ॥ તજીઃ ॥ મનઃ ॥ ૩ઃ ॥ ગયાત્ર પુરી એસે રાહુ બતાયઃ ॥ દયા ધરમ લઈ અજરજ રેરે અજરજ રેઃ ॥ બોલીયા જગત ગુરૂ હેમધડ જીકાઃ ॥ અખે મડલ હવાજ કરોઃ ॥ તજીઃ॥ મનઃ॥

———

શ્રી પદ લખુછેઃ ॥

બંગલા ખુબ બન્યાઆઃ॥ તેરે હધર બીચનર મેરે નામ સુન્યાઆઃ॥ ઈસ બંગલેકાયા દસ દરવાજાયાઃ ॥ બીચે પવનકા ખંભાહોઃ ॥ ખંભે ખંભે જોત જલતહેઃ ॥ ચો દીસ ભયા ઉજારાઃ ॥ બગઃ ॥ ૧ઃ॥ કાયા ચાકલ સહમી રસ ભરીયાઃ ॥ જીણે ખોજા તીને પાયાઃ ॥ ઉલટી બુધ ધધંનસે લાગીઃ ॥ પાખડીએ રંગ લાયાઃ ॥ બગલાઃ ॥ ભમર ગશામે સતગુરૂ બેઠાઃ ॥ ધ્યાનસે ધુન લગાયાઃ ॥ ચેલાઉ ઠકર જગપર બોધેઃ ॥ ગરૂ નીરંજન બાલાઃ ॥ બંગલાઃ ॥ ૩ઃ ॥ મમતા મારો તામસ ટાલોઃ ॥ તો સતગુરૂ પાવેઃ ॥ અજબુરી સોહેબા કે ચરનેઃ ॥ મનસા મંગલ ગાવોઃ ॥ બંગલાઃ ॥ ૪ઃ ॥ સંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ કબીર સાહેબનુ લખુછેઃ ॥

સદાપરેમ રસ ભીણી ચાદર હે જીણીરે હે જીણીઃ ॥ સદા પરેમ રસ ભીણી ચાદર હેજીણીરે હેજીણીઃ ॥ ટેકઃ॥ અસ્ટ કમલ દસ ચરખા ચાલેઃ ॥ પાચ તત્વ ગુનતણી હોઃ ॥ આઠ માસ નવ બનતે લાગેઃ ॥ મુરખ મેલીકીણીઃ ॥ ચાદરઃ ॥ ૧ઃ ॥ હોડેસંત અશત નહી માનેઃ ॥ દસ દીણમાગે લીની હોઃ ॥ દુપેલા દબ ભીસંન હોડીઃ ॥ સુખ દેવની રમલ કીણીઃ ॥ ચાદરઃ ॥ ૨ઃ ॥ સુરી નર મુનીજન ઓડન જાણેઃ॥ ટુકડે ટુકડે કીણી હોઃ ॥ દાસ કબીર જુગતસે હોડીઃ ॥ જેસી કીતેસી દીણીઃ॥ ચાદરઃ ॥ ૩ઃ ॥ શ્રી સંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ કબીર સાહેબનુ લખુછેઃ ॥

આબો મોરોહો સતગુરૂ દરબારઃ ॥ સાહેલી આબો મોરીઓઃ ॥ સખી અસ્ટ કમલ દલ ઉપણોઃ ॥ વાકી સોભાહો કછુ બરની નજાએઃ॥ સાહેલી આબો મોરીઓઃ ॥૧ઃ ॥ સખી ભમર ગુફામા ફુલીઓઃ ॥ વાકી સાખાહો ગઈ ગંગનમો જારઃ ॥ સાહેલી આબો મોરીઓઃ ॥ ૨॥ સખી પાત્રરે પાત્રરે અમીજરેઃ ॥ ફલ લાગાહો સખી સુન મોજારઃ ॥ ઃ સાહેલી આબો મોરીઓઃ ॥ ૩ઃ ॥ સખી સુહુ ઘતહે ઘુગો ભયોઃ ॥ સખીખાવતહો ખીન મે મરજાતઃ॥ સાહેલી આબો મોરીઓઃ॥ સખી થોડે થોડા કરી સાધીએઃ ॥ કોઈ સતગુરૂ હોવે ડરસ દેખાવેઃ॥ સાહેલી આબો મોરીઓઃ ॥ ૫ઃ ॥ સખી કેહેત કબીર ધરમદાસકુઃ ॥ આ બોદીયો હોબો તુજકુ બતાઈઃ ॥ સાહેલી આબો મોરીઓઃ ॥ ૬ઃ ॥ સપુરણઃ॥

શ્રી પદ ગેબીનાથનુ લખુછેઃ ॥

ચેતો મણ હંસા કવર કસ ધીરજ ફોજ કાલકી આઈઃ ॥ ઘટા ત્રટ ત્રરવેણી પરછાઈ હોજીઃ ॥ કાલી પીલી બે રખ ઉડતીઃ ॥ લાલ ધજા ફેરાઈઃ ॥ ચો દીસમેં ધુમ મચાઈ હોજીઃ ॥ જુંડા સતી ગરજન ચોઉ દીસ ફીરેઃ ॥ સો શ્યામ દાલ ઠરાઈઃ ॥ ગટાઃ ॥ ચેતોમનઃ ॥ ૧ઃ ॥ કાલ દલા ફેતી અજબ મજબુતીઃ ॥ જીત નસકે કોઈઃ ॥ કોઈ એક સતગુરૂ શરણે બચાઈ હોજીઃ ॥ પાચો પલટન બની મજબુતીઃ ॥ બડે બડે ભટ માહીઃ ॥ ગટાઃ ચેતોમનઃ ॥ ૨ઃ ॥ શતકા ગોડા જીન જુગતકરઃ ॥ શી

લા લગાંમ ચડાઈ: ॥ ચડે કોઈ ચેતન શંત શીપાઈ હોજી: ॥ ગન્યાન ખડગનીજ નામ ઢાલહે: ॥ તંત બરછી ચમકાઈ: ॥ ગટા: ॥ ચેતો મન: ॥ ૩॥ દશ પરકાર અંનહદ નીશાણા: ॥ ઘોરશ ઘેલે શવાઈ: ॥ ચોગડા રણભારથ કે માહી હોજી: ॥ હો હંગ સોહગરરૂં કારઉર ધમે જાંહાં જાંહાં પડત લડાઈ: ॥ ગટા: ॥ ચેતો મન: ॥ ૪ ॥ શુરતા ધનુશ પકડ મજબુતી: ॥ નુરત ચાંપ ચડાઈ: ॥ કે ભાથા દયારનમે સોહાઈ હોજી: ॥ છરો એકવીશ હજાર બાનહે: ॥ ગુરૂગંમ માર ચલાઈ: ॥ ગટા: ॥ ચેતો મન: ॥ ૫ કાલકુ ભુધકા કીઆ નોટુ કડા: ॥ લીઆ ખેત છોડાઈ: ॥ રતે સત ગુરૂકે સરણમે પાઈહોજી: ॥ પાયો પલટ ન લઇલુટ કર: ॥ એક હી અદલ ચલાઈ: ॥ ગટા: ॥ ચેતો મન: ॥ ૬ ॥ તીનો લુપ પકડ બશકીનો: ॥નગર નમોસે કોઈ: ॥ નગરમે અલેક ફીરતે દુવાઈ હોજી: ॥ ગેબી નાથસે સ્તદલ ઉપર: ॥ ચડ નીશાન ઘુરાઈ: ॥ ગટા: ॥ ચેતો મન: ॥ ૭ ॥ સંપુરણ: ॥

શ્રી પદ કબીર સાહેબનુ લખુછે ॥

શ્રીતારાંમ મીલન કેસે હોઈ: ॥ અંદે સવા લાગી રહી: ॥ ટેક ॥ ગુરૂ બીના મારગ કોન બતાવે: ॥ કરીએ કોણ ઉપાઈ: ॥ બીના ગુરૂકી માલા ફીરાવે: ॥ જનમ આકરત જાયે: ॥ અંદે સવા: ॥ ૧ ॥ મેરે મનમે એસો આવે: ॥ ચલે હરીકે પાસ: ॥ હરી મલેતો બડી બાતહે: ॥ નહી તર કઠીન કલેશ: ॥ અંદે સવા: ॥ ૨ ॥ જબ લગ તેલ દીવામે બતી: ॥ સુજ પડે સબ કોઇ: ॥ જલગઈ તેલ બુજ ગઇ બાતી: ॥ લેચાલો લેચાલો હોઈ: ॥ અંદે સવા: ॥ ૩ ॥ ઢુંઢત ઢુંઢત સબ જગ ઢુંઢો: ॥ પાયો આપની પાસ: ॥ સબસંતનકુ શીશ નમાવ તે:॥ ગાવત ફુલેનદાશ: અંદે સવા: ॥ ૪ ॥ સંપુરણ: ॥

શ્રી પદ કબીર સાહેબનુ લખુછે:

તેરો રોકન હારો કોણ મગનરો જાઇ ચલી: ॥ કીડી ચાલી સાસરે: નવ મણકા જળસાર: ॥ હાથી લયો ગોદમેરે: ॥ ઉટલ કંતી જાઈ: ॥ મગન: ॥ ૧ ॥ પેલેસેતો મેં આયા પીછે મેરા ભાઈ: ॥ બાજત ગાજત બાબા આયા: ॥ તા પીછે મેરી માઈ: ॥ મગન: ॥ ૨ ॥ પેલેસેતો દુધજ

માયા: ।। પીછે દોઈ ગાઈ: ।। બચા માકે પેટમે: ।। માખણ હાટ વેચાઈ: મગન ।। ૩ ।। શંમ ધુનસે ઈંડા બોલે: ।। બચા બોલત નહી: ।। કેહેત કબીર સુણો ભાઈ સાધુ: ।। ઓરખકુ ગમ નાહી: ।। મગન: ।। ૪ ।। શ્રી સંપુરણ: ।।

શ્રી પદ કબીર શાહેબનુ લખુછે: ।।

શંમ રસ પીનોરે નંર નાર: ।। રતંન પદારત દેહસાર તે સુંદર પાઇ: ।। કરીકરી ઓછા કર મદુર મતી કીયું ગમાઈ: ।। સરગલોક ઈછેશદાર: ।। મનખા જનમ અવતાર: ।। કાચમણી તે કર ગઈરે: ।। હીરો ખોયો ગવાર: ।। શંમ રસ: ।। ૧ ।। આન દેવકુ ધાવે ખુશલ કોકાસે પાવે: ।। ના કરે સંતકી સેવનોતરી કુટમ જમાવે: ।। માયા ખરચે શંમનીરે: ।। આપે કરે બડાઈ: ।। પરમારતકી ખબર નહીરે: ।। ફીર ચોરાશી પાઈ: ।। શંમ રસ ૨ ।। તીરથ વરત આચાર કરી કરી બોત ફુલાયો: ।। જોગ જાગ તપવત કરી કછું શંમ ન પાઓ: ।। આતંમ બ્રમચીનાવી ન્યારે: ।। તબલગ જુઠી દોડ: ।। જો કરે શો ભરમ ન્યારે: ।। કયા તીરથ કયા દેવ: ।। શંમ રસ: ।। ૩ ।। શંમરસ પીયો ચાઈ: ।। ભેદ સતગુરૂકો લીજે: ।। વાજે અનહદ નાદ: ।। ધાનતાયા ધરીજે: ।। કહે કબીર પરી ભરમકીરે: ।। જલકત જોત અખંડ: ।। હરદ ઉરદકે બીચમેરે: ।। નીશ દીન ખોજત સંત: ।। શંમ રસ: ।। ૪ ।। સંપુરણ: ।।

શ્રી પદ કબીર શાહેબનુ લખુછે ।।

હંસાહંસ મીલે સુખ હોઇ: ।। કીયારે કી આતે બગન માહે બેશી: તેરી જાત ન જાણે કોઈરે: ।। હંસા: ।। ટેક ।। જો તુમ હંસા વચન વીચારો: ।। વચને કારજ હોઈ: ।। જાઈને પોચાવે અમર લોકમે: ।। તો આવા ગમણ નવ હોઇરે: ।। હંસા: ।। ૧ ।। જો તું હંસાનીરકા પીયાસા: કુપે નીરન હોઈ: ।। ઓર નીર હે સબ મમતાકો: ।। હંસા ચલી આવી છોઇરે: ।। હંસા: ।। ૨ ।। તીન લોકમે જમરા રાજા: ।। અંતે બાધે સોઈ: ।। સબદ ગુરાકા સમજીણે ચાલો: ।। તો જમરા બેઠા રોઈરે: ।। હંસા: ।। ૩ ।। ખંટ દરશનને છતરી પાખડ: ।। ભેખબનો સબ કોઈ: ।। વેદકી તાપમે સકલસ સારા: ।। હંસા નીરાલા હોઇરે: ।। હંસા: ।। ૪ ।।

કહે કબીરજી ગુપતીત શાખલેઃ ॥ હંસા જાએ નવી છોઇઃ ॥ લઇને પોંચાવે જગમગ દીપકમેઃ ॥ હંસા હંસ સુમોઇરેઃ ॥ હંસા ॥ ૫ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ લખુછે કબીરનું: ॥ એજ રાગ :॥

દીનતા નોઆ વેજંનકુઃ ॥ દીનતા નોઆ વેજંનકુઃ ॥ ટેક ॥ સો પદ દઉ મેં અપણુ દાશકુઃ ॥ બમા સપને ન પાવેરે જંનકુઃ ॥ દીનતાનોઃ॥ ટેક ॥ સેજ સુનમે રહત લોભાનાઃ ॥ કરી આગુના વીશરાવેઃ ॥ નારદ તુમકુ શંત કહેતહુઃ ॥ સોહી ભગતામો ભાવેરે જંનકુઃ ॥ દીનતાઃ॥ ૧ ॥ શરવ જાત ઉચ કરી લેખેઃ ॥ આપે નીચ કાહાવેઃ ॥ તાકીમે મામે કાલગી વરણું: ॥ સેસઈ પાર ન પાવે રેજંનકુઃ ॥ દીનતા ॥ ૨ ॥ કઠણ વચણ તે બોલે નઈ કબહુ : ॥ દાસકે દાશ કાહાવેઃ॥ કહે કબીરદાશકો મેમાઃ ॥ શ્રી મુખ અપને ગાવેરે જંનકુઃ ॥ દીનતા ॥ ૩ ॥ સંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ ગોરખનુ લખુછેઃ ॥

ગુરૂ મેરે દાતા ગેરીનોબાનીઃ ॥ પરગટ કીયાહે પરકાસાહોઃ ॥ દ ધીપક દરીઆ બીચ બેઠેઃ ॥ ચોવદીશ ભયા ઉજીઆરાહો : ॥ એસે સુન સીખડ મઠ બાંધોની રનેસરઃ ॥ ગંગન મંડળ ગડ બાંધોને નોગેસરઃ ॥ સાધુ બંકનાલ રસ પીવનાહોઃ ॥ ટેક ॥ ગુરૂ કર ગ્યાન ધ્યાન કર મચ્યાઃ ॥ તન ભાથી મરજા રાહોઃ ॥ સુખ મણા નાર પીલવન બેઠેઃ ॥ પીઉપીઉપી વન હારાહોઃ ॥ એશે શુનઃ ॥ ૧ ॥ ગંગન મંડળમે ઉધ મુખ કુવાઃ ॥ જાયા અમીકા બાસાહો : ॥ સગુરા હોઈ સો ભરભર પીવેઃ ॥ ન ગુરા જાવે પ્રાસાહોઃ ॥ એસે શુનઃ ॥ ૨ ॥ ગંગન મંડળમે ગવંબી રાણીઃ ॥ ધરથી દુધજ માયાહોઃ ॥ માખંન માખન સંતને પાયાઃ ॥ છાછ જગત ભર માયાહોઃ ॥ એસે સુનઃ ॥ ૩ ॥ ગુરૂ નો ગોરકનાથ કાયા ગરગેરોઃ ॥ મસ્તક હુવાસો રંગ લાયાહોઃ ॥ આવન જાવને મીટ ગયા ધોકાઃ ॥ છુટ ગયા હેકારાહોઃ ॥ એસે સુનઃ ॥ ૪ ॥ સંપુરંણઃ ॥

॥ શ્રી પદ કબીર સાહેબનુ લખુછેઃ ॥

મુશાફર ચોકશ રેનાહોઃ ॥ ઠગ લાગોરે તેરી લાલરેઃ ॥ મુશાફર

ચોક્શ રેના હોઃ ॥ ટેક ॥ આયા થ્યા જબ કયારે ફીલ્યાઃ ॥ જાઈ ગોઆત પસારારેઃ ॥ મુશા ફરઃ ॥ ઠગલાઃ ॥ ૧ ॥ કુટ બકબીલા કીકુડી કુડી મ્યાયાઃ ॥ આખર છારકી છારરેઃ ॥ મુશા ફરઃ ॥ ઠગલાઃ ॥ ૨ ॥ કાલ ઠગ તેરે પીછે પડયોહેઃ ॥ જમ દેવેગો મારરેઃ ॥ મુશા ફરઃ ॥ ઠગલાઃ ॥ ૩ ॥ કેહેત કબીર સુનો ભાઈ સાધુઃ ॥ રાંમ ભનો નર નારરેઃ મુશા ફરઃ ॥ ઠગલાઃ ॥ ૪ ॥ સંપુરણઃ ॥

શ્રીપદ કબીર સાહેબનુ લખુછે ॥

બીરલે સંત કોઈ પાઈલ્યોઃ ॥ રતંનનકી માલા બીરલેઃ ॥ ટેક ॥ સાધુ ગ્ન્યાન રતંન ચોકી બનીઃ ॥ પુરણ ધરમશાલાઃ ॥ તાંહાપર આપ બીરાજકેઃ ॥ સાહેબ દીન દયાલાઃ ॥ બીરલે ॥ રતંનઃ ॥ ૧ ॥ સાધુ પંચ તત્યકા મંડલાઃ ॥ હીરાલાલ અપારાઃ ॥ તાહી કેઉ છી આ રમેઃ ॥ છબી નીરખન હારાઃ ॥ બીરલેઃ ॥ રતંનઃ ॥ ૨ ॥ સાધુ ચંદા સુરજ મનકા કરોઃ ॥ કરો સુરતીકા ધાગાઃ ॥ હરંદ મરહદં મેરલ્યોઃ ॥ જપો અજપ્યા જાપાઃ ॥ બીરલેઃ ॥ રતંનઃ ॥ ૩ ॥ સાધુ મન મમતાકુ પેડલ્યોઃ ॥ કહુ અતન જાઈઃ ॥ હરધ ઉરદકે મધ્યમેઃ ॥ ક્ષીન એક ઠરાઇઃ ॥ બીરલેઃ ॥ રતનઃ ॥ ૪ ॥ સાધુ નર નારી સબ દેખલ્યો ઘટ ઘટમે બાંલાઃ ॥ કેહે કબીર ધરમદાશ સુ સાહેબ દીની ટંકશાલાઃ ॥ બીરલેઃ ॥ રતનઃ ॥ શ્રી સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ લખુછેઃ ॥

આવો મેરે પંડીત ગ્યાન બીચારીઃ તલેગા ગરીઆ ઉપરે પની-આરીઃ ॥ ટેક ॥ દાંમન દુજન ભેસવન ડોલેઃ ॥ સસરો પાલણે નેવવંછી હી ધોલેઃ ॥ આવો મેરેઃ ॥ તલેગાગઃ ॥ ૧ ॥ ગારત ગોડાને બાંધત ખુટાયાઃ ॥ ચલતનગારપર બાજત ઉટાયાઃ ॥ આવે ॥ તલે ॥ ૨ ॥ બર સકામ લીઆને બીનેપાણીઃ ॥ મગરકુ લેગઇ પછીતાનીઃ ॥ આવોઃ ॥ તલેઃ ॥ ૩ઃ ॥ ભુવા તરેને લખડીરે ડુબેઃ ॥ નેવેકાપાણી મોભેચડેઃ ॥ આવોં તલઃ ॥ ૪ઃ ॥ ટપલેરે ટપલે કુમાર રેગડીઆઃ ॥ હાથીકે ઉપર ચુલા જડીઆઃ ॥ આવોઃ ॥ તેલેઃ ॥ ૫ઃ ॥ કેહેઈકબીર એહીપદનારો ઃ ॥ હરથ કરો સોહી સંત હંમારોઃ ॥ આવોઃ ॥ તેલેઃ ॥ ૬ઃ ॥ સપુરણઃ ॥

શ્રીગણેસાહેનમ્હઃ ॥ શ્રીગુરૂ ભ્યોનમ્હઃ ॥

॥ અથ શ્રી ગોપીચદરાજાની કથા લખીછેઃ॥

॥ અથશ્રી શ્લોકઃ ॥

દયાલયા દયા નીધંકરી દયાદઆધંનાઃ ॥ કરી કીપાકીપા પાલુવાસમે કીતાતહાતનાઃ ॥ મતાપ પાપહારકાં પ્રભુ પતીતપાવનાઃ ॥ સદાદાસમે કરીદ દુખ દાફણાઃ ॥ કીજીજી દયા દીન બંધુ ધ્યાલાઃ ॥ હંમઈસાજ પુમઈ મીઠી નામમાલાઃ ॥ નજાનુ પ્રભુ નાથકી કોનલીલા વેલાક પાદાન દીનો દયાલાઃ ॥

॥ સાખી લખીછેઃ ॥

તું. ગોપીચંદકી માત મેનાવંતીઃ ॥. મેતો જાલંદર જોગીજુઃ ॥ જોગન જાનુ કછુ મત્ર ન જાનુ મઈયાઃ ॥ જાનુ નહી ઉપદેશજુઃ ॥ નહી કુખકીકુખે બસતી હંમારીમઈયાઃ ॥ ઓરનહી કછુસાતીજુઃ ॥ ભુત પ્રેત સંમસાણુકે બાસીઃ ॥ જોગ નહી ભવ રોગજુઃ ॥

અથશ્રી શ્લોકઃ ॥

દીનાનાથ બોલે મહીપાલમાહીઃ ॥ નહીમઈકીસે મંત્ર માલાદીખાઈઃ ॥ નહીસાર સંસારકી સુતપાઈઃ ॥ નહી જોગસે જોગબાની બનાઈઃ ॥ ગલે બીચમે ગદ ગારીલ સુન્યારાઃ ॥ નધાયા કછુ ગદ ગલીયાનસારાઃ ॥ કીલેકબજ ખ્યાને કીલેદારમારાઃ ॥ બજા આનહી બંબ બાદલ નગારાઃ ॥

॥ શ્રીસાખી લખીછેઃ ॥

એહી બચન પરમાત મઈના વંતીઃ ॥ ચંરણ કંમલપર જાતજુઃ॥ કરોજી દયાનીધી કુમતી ઉધારનઃ ॥ કરોજી દયા બંધુંનાથજુઃ॥ તબ જપ માલ દઈઊનમુનીઃ॥ લાગી સેજ સમાધીજુઃ॥ એકદીન ગોપીચંદા અપને મેહેલ આયેઃ॥ સકલસાહેલી સાતજુઃ॥ તબ રાંણી. કહે સુનહો રાજાઃ॥ અચરજ ભઈ એક બાતજુ અપણી નગરીમો રહત ગલી ન બીચેઃ ॥ જોગી જાલંધરીનાથજુઃ॥ નીપટ અકેલી લપટ રહતુહેઃ ॥ મઈયા તુમારી દીન રાતજુઃ॥ તુમ કુલસીલકુલકે કુલ નીરમલઃ॥ સકલકલા તેરે રાજજુઃ અપને નગરીકે લોકસ ગુંનરાજાઃ ॥ બોલતહે કછુ એસીઉરજુઃ ॥ તુમ પ્રભુ ભુપ ભુપાલ ભુવંન પતીઃ ॥ ત્રીભોવંનમો સીરતાજજુઃ॥

॥ શ્રી શ્લોકઃ ॥

સુની બાત ભુપાલને ભામેનીકીઃ ॥ ચઢા કોપ રાજા સુલી સુધી બાકીઃ ॥ નીરાગકે બાની મીઠી કામનીકીઃ॥ જહરલાજસો કાલ જંજાલ બાકીઃ ॥ ચઢે કરોધકી ફોજ ગાજીલ નગારાઃ ॥ મનકા દીપેકા બજાવતુ તારાઃકીલા મસ્તમ્યાને મોહુનાઆમુનારાઃ॥બતીબાતકી બારબંધુકમારાઃ ભઈ ભોર રાજા સભા બીચ આયાઃ ॥ બોલે કરોધકા વેગી મંત્રી બુલાયાઃ મહીપાલ બોલે તુમી જાણુલેવોઃ॥ ચલો વીગી જાલંનધરીનાથ લાવોઃ ॥

॥ શ્રી સવાઈઃ ॥

લાલગુલાલ કપાલ કહે મહીપાલ કહે સુક પાલખી જાવેઃ ॥ ગતમત ગતુરંગ પદી અરૂઅરંગઅગ શુરંગ સુલાવોઃ ॥ બાજત બંબુન ગાર કીધોસહી તાલઅદંગ બાજા બજાયોઃ ॥ કારન એહી કઉકાજે પરો વાકે કર મેરેખાકહુ ઓરલી ખાયોઃ ॥

શ્રી શ્લોકઃ ॥

બલોબાજલોકો આએ સબગલીકેઃ॥ કરેદાસ આદેસવેનાથજીકેઃ ॥ પ્રભુ ભુપકે દુતબાતાસુનાવેઃ ॥ ચલોનાથજી વેગે રાજાબુલાવેઃ ॥

॥ શ્રી સાખી લખીછેઃ ॥

હુંમતો કલંધરનોગી જનમકેઃ॥ કછુન કીઆ કરૂ રૂપજીઃ॥ ગ્રેહેમાહારા જાધીરાજ નગરીકોઃ ॥ ત્રીભોવંનમે સીરતાજજીઃ ॥ મેરેઆવન મઇએ સાદેખનઆવેઃ॥ બોવે સકલ વાકો રાજજીઃ ॥ હુંમ સુખપાલન બેઠનજાનુ બાબા ઃ ॥ રાજા બુલાવે કવેણ કાજજીઃ ॥ પાવચલત જોગી ગલેબની કથાઃ॥ લકરીકી ગરી લેવેહાથજીઃ॥ બેઠેસી હાસણ ભુપ સભાતાહાઃ ॥ આયે જલંધરી નાથજીઃ ॥ ઠાડેભએતબ ગોપીચંદરાજાઃ ॥ રાજાકરે પરણામજીઃ॥ દેત અંસીખ મહીપાળકુ જોગીઃ ॥ સકળ કળા તેરેરાજજીઃ વાહીકર આસન પરબેઠા ચેનોગીઃ ॥ પુજાકરે કુળભોગજીઃ ॥ ઉનમુનીકે સંગની હલગીતબઃ ॥ ડારે કુવાબીચે નાથજીઃ ॥ ઉપર તુરંગમકી લીદ ડારીબાબા ચડેપુરન દસહાથજીઃ ॥ કાહા જાલંધર રોવે મઈનાવંતીઃ ॥ કોઉનકહે સુખ બાતજીઃ ॥

॥ શ્રીપ્રસંગ પેલોઃ ॥

એકદીન ગોપીચંદા અપને મેલઆયેઃ॥ ન્યાને બુલાએ સબસાથજીઃ ચંદનકે ચોકીપર ન્હાવંન બેઠારાજાઃ ॥ રાંની સાહેલી આઇસાથજીઃ ॥ કસ્તુરી તેલ ફુલેલશુ ઘંધીબાબાઃ॥ દાસી લગાવે સબ અગજીઃ॥ ચંદનકે ચોકીપર રાજા સુનેકીજારીઃ ॥ ભરભર લેવે નીરજીઃ ॥

શ્રીશ્લોક

મોહલબીચ જાગાજાહાફુલબારીઃ ॥ બીરાંને તાહાવેમગનમસ્ત માડીઃ॥ ફીયાકાચકીપાચ અંધીજડી હેઃ॥ તાહા માય મઈનાવંતી જાહા ખડીહેઃ ॥ તનુ ભુપકી સુત સંગીતભાંરીઃ ॥ કહે કોનકરતારને એસ વારીઃ ॥ નહીકાલ જંજાલ સેતીલન્યારાઃ ॥ જમોકી જબ જરત મોટી જંઝંરીઃ ॥ કહલજી કઉતુકકી રોજ મોડીઃ ॥ જરા લાલસાલાલકી ધુલ માટીઃ ॥ શુરત્યા ખવસુત દેહીદીખાવેઃ ॥ ખડી તાહે મઈનાવંતી માયે રોવેઃ॥

॥ શ્રીસાખી લખીછેઃ ॥

સુરત દેખકે રોવે મઈનાવંતીઃ ॥ દરતનચેં નનીરબુદજીઃ ॥ નેનનીર અજીપીઠપર ગીરેઃ॥ ગરમબુદ એહી લાગેજીઃ॥ઘઘંન સઘંન બીચેનહીરે ભરઆયેબાબાઃ ॥ એ બુદ કાહાસે આએજીઃ ॥ પાછેફીરે દેખે રાજા ગોપીચંદાઃ ॥ માતા મઈનાવંતી રોવેજીઃ ॥ કહે જનુની પુછે રાજા ગોપીચંદાઃ ॥ કોન તુમ્હે દુખ દીઆજીઃ ॥ કોન રાંનીને તુમકુ ગારી દીની મઈયાઃ ॥ કોનતુમ્હ બોલ્યાબુરાજીઃ ॥ કીનેકુ મઇઆ અનધંન થોડાઃ ॥ કાહાતુને કછુકમીજીઃ ॥ બાવંન કરોડદ્રવહેતેરામાઈઃ ॥ ઘોરા અઠરાલાખજીઃ ॥ નામોકુ ગોપીચંદા અનધનથોરાઃ ॥ નાહીદીની મોહે ગારીજીઃ ॥ બુરાન બોલા કોઉ ગારીનદીની બેટાઃ ॥ બાત જબુન મોહે એકજીઃ ॥ એસી સુરત તેરે બાપકી થીરે બેટાઃ ॥ જલબલ હોગઇ ખાખજીઃ॥ ત્રઈલોક ચંદારાજા મદંનકી સુરતઃ॥ ખુબસુરત તનુપાખજીઃ એસી સુરત તેરી હેરે ગોપીચંદાઃ ॥ એક દીન હોજાવે માટીજીઃ ॥ હાડજરે જેસી લકરીજરે બેટાઃ ॥ બાલ જલે જેસાઘાસજીઃ॥ ઘંધ દેહતેરી પઉજરે ગીબેટાઃ॥ કોઈનઆવે તેરે પાસજીઃ ॥

॥ શ્રી શ્લોકઃ ॥

કનક કાતી તનુ તવ કોવલીઃ ॥ સુરત સંગીત સુંદર સાવલીઃ ॥ પરમ રાજીતરાજ સખીઅંબંલાઃ ॥ પરીહે કાલ કલે પ્રતી તુબંલાઃ॥ ધંન સુત ગ્રહ જાયાગ્રથ સંસાર માયાઃ ॥ જનની જનકમયહે તનુ ચીત્ર છાયાઃ ॥ વીસય વીસંભવાયા વાઉગા કાયયાયાઃ॥ અંમર કરીહે કાયા ભવ સીંધુ તરાયાઃ ॥

॥ શ્રી સાખી લખીછેઃ ॥

તંનમન જોબન રહત ન દેખું બાબાઃ॥મેહલ ધંનમાલજીઃ ॥ ઈતની મતકો ઉતાતન માત બાબાઃ॥ કોણુ રહા મહી પાલજીઃ॥ મહીપતકી ગત મત પત ખોઈ બાબાઃ॥આખર લે જાવે જમ કાલજીઃ॥ચંદન ચંદ સુંધપ ભુવંન બીચેઃ॥ મુરખ કહે ઘરમે રાજુંઃ ॥ ઈશ ઘટમો પટડોલન બોલેઃ॥ બાબા સોઘટ નહી અબ તેરાજીઃ ॥ મ્રગજલ દહેનીલ સાચ દેખાયે બાબાઃ ॥ એશી સકલ મુલ માયાજીઃ ॥

॥ શ્રી શ્લોક ॥

મહીપત દુનીઆં મોહોત લાખો વીલાશીઃ॥ કરમ ગત ઉશીકો કાલ જંજાલ બાશીઃ ॥ ગતમત દીલ ખોઈ જુગત જોગી બીલાશીઃ ॥ અક બઅરધ મ્યાને વે કરે કાલ શંશીઃ ॥ બુરે ફંદમો બંદગી નાશવારીઃ ॥ પરે કાલકે કબજ મ્યાને સવારીઃ ॥ જગ ન્મસ્ત મોજીદમો ભીસ્ત ખોઈઃ॥ સુરત્યા ખતેરી તનુ દેખ રોઈઃ ॥

॥ શ્રી સાખી લખીછેઃ ॥

સુરત દેખકે રોવે મઈનાવંતીઃ॥ સબહી વીચાર સુનાયજીઃ॥ ઈતને બચનપર ગોપીચંદા બોલેઃ ॥ સુનહો મઈનાવંતી માયજીઃ ॥ બારા બરશ મોકો રાજ કરન દે મઈયાંઃ ॥ ફેર લઉ મેં તો જોગજીઃ॥ ઘરી ઘરી પલપલ કાહેકુ પુછતહેઃ ॥ બારા બરશ કીને દેખાજીઃ ॥ એશા કોઈ પીર પેગાંબર જોગી માઇઃ॥ અમર કરે મેરી કાયાજીઃ॥ અમર કરે એશા પીર ન દેખું મઈયાંઃ ॥ નહી કોન સુખ દાઈજીઃ ॥ મઈનાવંતી કહે સુનહો ગોપીચંદા કરીએ સીધકો સાથજીઃ॥ અમર કરે એસા પીર

નગરી બીચઃ ॥ જોગી જાલંધરનાથજીઃ ॥ અપને શેહેરમે કાં પીર. જાલંધર જોગીઃ અમર કરે તેરી કાયાજીઃ॥ જાને જોગ જુગત જાલંધરઃ કાયા નહી છાંયા નહી માયાજીઃ ॥ મેં પુંજું નાથકો નીરામેયમાનઃ ॥ અમર કરાઉં તોરી કાયાજીઃ ॥ કોન દેશાતર જોગી ગએરે બાબાઃ ॥ કોઈ ન કરે મુખ બાતજીઃ ॥ વઈમાં રાજા ધીરાજ ક્રીપાકરઃ ॥ પુછન જાઉં કોન દેશજીઃ॥ કરમકી રેખસો બનરહી બાબાઃ જોગી નથા જુગદીશજીઃ

॥ શ્રી પ્રસંગ બીજો ॥

॥ શ્રી શ્લોક ॥

નીરંમકી કળાવે મગન મસ્ત જોગીઃ ॥ અગોચરની રાબાસમો પ્રીત લાગીઃ ॥ અજબ સીધી હે જોગમે જુક્ત જાગીઃ ॥ તજી મત માયા બંને વીતરાગીઃ ॥ નીરાલંબમો શુન્ય સામાન્ય લીલાઃ ॥ ઝુલ ઝુમ ઝુલા ઉન્મની બ્રંમતાલાઃ ॥ રલા બત મોજુધકી જુધ માલાઃ ॥ ચલામસ્ત જોગી પીવે પરેમ પ્યાલાઃ ॥

શ્રી શાખી લખી છે.

જબ ક્યાનીધો થાય નગરીમોઃ ॥ અબ તો ન દેખો ગુરૂનાથજીઃ॥ કોણ દેશાંતર જોગી ગયો રે બાબાઃ ॥ મુખ ન કરે કોઉ બાતજીઃ ॥ બારા બરશ તોરી લીક ખુરીહે જોગીઃ ॥ કોઈકી ખબર ન પાઈજીઃ॥ જોગી જાલંધર નાથજીકે શીરઃ॥ ચલે કાનીફા જોગીજીઃ॥ જોગ જુગત ઉશ નરમો બીરાજતઃ ॥ ગુરૂ ચરણે મન ભાવજીઃ ॥ જાતી તીરથ ભુમી પદનપદનઃ ॥ હુંડે શકલ બન ખંડજીઃ ॥ નદી ઓર નદીઆગીરી ગુહા બીચઃ ॥ હુંડે દેશાતર દેશજીઃ ॥ શાંત શોશી સ્યસો કાનીફા જોગી બાલાઃ ॥ ઉજનીકુતબ આએજીઃ ॥ કાહા નહી ગુરૂનાથ જાલંધરઃ॥ ઘાડી બીકલ મનમાંહેજીઃ॥ સત ગુરૂ કુતબ ઢુંડત ગોરખીઃ ॥ ઉજનીકુ જબ આયેજીઃ ॥

શ્રી શ્લોક.

વાંહાં ગોરકાડાર દીઓ પતરકોઃ ॥ ભઈચુરનડબી કરે શોકવાકોઃ॥ બહુ કષ્ટ લાતોતનક્ષીણ જાલાઃ ॥ ફીરો લાગલાગસ્ટ તજાનેત્ર પાલાઃ ॥

કરે શોખ જોગી ઉશે દેખ જાવેઃ ॥ કરે ભુપ આસચ જલે દુત આયેઃ આહો જોગીઆકયો કરે શોકં ભારીઃ ॥ કહે ગોરખા કયા કહું બાત ન્યારીઃ ॥ દબી ભાગકે શોકકે દુખ બાહોઃ ॥ કહું કયા તમો ભુપશે આ જગાહોઃ ॥ શુની વાતકે દુત બોલે પ્રભુજીઃ॥ દબીકા કરે શોકવે જોગરાજીઃ દબી એશી તોજી નહી મીલવેકીઃ ॥ ત્રીઆ ભુપકો પીગલા મીલવેકીઃ ॥ મલા દેખતા નગ્ન એને જણારેઃ ॥ તુમી જાણુતા કાય ત્યાચ્યા ખુણારેઃ ॥ ચમતકાર દેખા વાંહાં ભરથરીનેઃ॥ બીરંચીદુજો જોગીબા પાહી નજાણેઃ ભંગોપાએ બોલે પ્રભુ મોહે તારોઃ ॥ ભરે શોકમો કોઈનો કુઉધારોઃ ॥ તબ બોધ કીઆ ગુરૂ નરપતીકોઃ ॥ શેહેજ સમાધી લાગી આપવાકોઃ ॥ મંગંનમસ્ત મોજીુદશે શીશ રાજાઃ ॥ તલે આબકે બેઠા તાંહાં જોગી રાજાઃ ॥

—:o:—

શ્રી શવાઈ.

ડારદીઆ શબ રાજ વીલાશાઃ ॥ છાંડ દઈ શબ ચંચલ આશાઃ ॥ જબ લગ ધરતરી તબલગ ભરતરીઃ ॥ જાવેગી ધરતરી રેવેગા ભરતરીઃ

શ્રી શ્લોક.

પ્રભુ વેધલા પુંરણ પ્રહંમ સવરૂપીઃ ॥ સુખા બેધીલે પુરણ આનંદ માપીઃ ॥ વીના શદ ગુરૂ વ્યથે જીવીત જ્યાચેઃ ॥ અજાપુરણ વીસ્વંભરી હાય વચેઃ ॥ શ્રી પ્રશંગ ॥ ૩ ॥

શ્રી શ્લોક.

દનીશ અશા ઉજની પાતલાહેઃ ॥ અતી તાસી જે વાવયા લાગી બાહેઃ ॥ કહે શંપતી ત્યાચી યા શંગતીનેઃ ॥ હુતી અસ્વહી રાજ્યો ગાશ જાણેઃ ॥ બહુ પાહા તાંતો શબ્દ ક્ષીણ ઝાહાલાઃ ॥ અકસ્માત ત્યા ગોરખા દેખીએલાઃ ॥ દનીશ વીણ પંગતી ભોજનાતેઃ ॥ કરીતા હુાલો બીચલા નાથજીતે; ॥ બહુ કષ્ટલા ચાલતા શીણુ જાહાલાઃ ॥ તયા કાય હોતે ગજારૂંદ આલાઃ ॥ ડબી ન્યા ભરૂની જગુતીશ આણાઃ ॥ ત્યરે શીખડબીશાને તીશુ જાણાઃ ॥ ડબી માંજી તે અંન પાંચા જંણાયેઃ ॥ તરી હી ભરે ના પાહે ત્યાસ તાતેઃ ॥ ભરે નાડ બીતે શતા પંચ કાસીઃ ॥

પુઠે બાંઢીતા તેને એક પુરણ શશી: ॥ હાણુ જાણુ મીડ બીગોરખાચી:॥ તરી શીગત હો ભેટટ ધ્યાવી ત્યાચી: ॥ આંહાકાર જાતાં ડબી પુરણું જાહુલી: ॥ કનીશ પુડ તે ડબી ચાલી એલી: ॥ ચલે શાતસો શીખ્ય કાનીશ જોગી: ॥ ખડે હુંડતે હુંડતે વે બીરાગી: ॥ ગુરૂનાથ ચીંતા બડી ચીત લાગી: ॥ ઉદાશી ચલે શીખ્ય શંગી વીયોગી: ॥ ફીરે ખંડ ચો ખંડ ફરીયાવ ધેરા: ॥ ભુમી દેશ પંનાશંમો ફેર શારા:॥ જબરદસ્ત જો- ગી ફીરે દેશ શારા: ॥ ફીર જોર જોગી ભયે બરશ બારા: ॥ ઉદાશી ન હે શીષ કાનીશ જોગી: ॥ ચલે હુંડતે હુંડતે વીતરાગી:॥ તાંહાં ગોરખી નાથ શંગી વીયોગી: ॥ માલે જોર આદેશ આદેશ જોગી: ॥ આ દેશકે લામગ કાનીશાને: ॥ વરણુ લીકશાવરી ગોરખાને:॥ આ દેશ તે રોજનની પીતાકો: ॥ આ દેશ વેઆદ હે નાથજીકો: ॥ કહો હો કાંહાંશે ગમંન તુમ કરાં હે: ॥ આયે દેખતે શત ગુરૂ દેખતે હે: ॥ કાંહાંરે નહીં શત ગુરૂનાથ પઈયા: ॥ કહો નાથ કાંહાં મીલે હે ગુશાયા: ॥ દખંનમો દુહર નાર હે એક દેખી: ॥ કહું હો કાંહાં નાથ છબી ઉનોકી: ॥ તાંહાં હી નહીં નાથ કાંમી ન બીલાશા: ॥ ચોહુ ખંડમે દેખ આયે તંમાશા : ॥ કાંહાંશો માયાણ કીઆ ગોરખાને: ॥ કીપાનાથજી કયા કહું શાંમ જાંણે: બડા દેશ પુરવશે આયે: ॥ ગુરૂનાથ જાલંધરી તે ન પાયે: ॥

શ્રી શાખી લખી છે.

તબ હી કનીશાશો નાથ ગોરખ કહે: ॥ શુનહો વચંન જોગી જોગ જીુ: ॥ રાજા ગોપીચંદાને લીદખુરી બીચ: ॥ ડારે જાલંધરી નાથજીુ: ॥ તુમતો ઉદાશી ન દેશ ફીરત જોગી:॥ કછુ ન કીઆ ગુરૂ કાજજીુ:॥ જોગ જીુગુત ઇશ જગમગ ઓહી જોગી: ॥ જોગ ન હુવા બડા રોગજીુ : ॥ કનીશ કહે શુન હો ગોરખ જોગી: ॥ તુમતો જોગી માહારાજજીુ:॥ ગઈ ગત મોગત પંથ પુરાંના: ॥ રશીક લગ્યા ત્રીઆરાજજીુ:॥ ઓર હંમારે નાથ જાલંધર: ॥ જોગનકે શીર તાજજીુ: ॥ મેરો મછંદર શબ ઘટ પુરંણુ: ॥ પાપ નીવારંન કાજજીુ:॥ અપંનો ગુરૂ તુમ લ્યાવો જાલંધર: ॥ જાંહાં જોગનકામેલાજીુ: ॥ લ્યા ઉગેનાથ અનાથકે કારંન: ॥ તો મેં મંછીદર ચેલાજીુ: ॥ એશા શુનકર કાનીશ જોગી ચલે: ॥ અલેખ જગા યા ઉપદેશાજીુ: ॥ કોપર નામ શકલ શંગ આયાં જોગી: ॥ ગોડ બંગાલા

વાંહાં દેશજીઃ ॥ કાંચંન પુરી બીચ આયે કાનીફા જોગીઃ ॥ અલેખ નરંજન ગાવેજીઃ ॥ એ ગુરૂનાથ અનાથકો નાથેકઃ ॥ ભગતંનકે શર તાજજીઃ ॥ અંકારાંમ પ્રભુનાથ નીરંજન શબ ઘટપુરંન બાશજીઃ ॥ શ્રી પ્રશંગઃ ॥ ૪ ॥

શ્રી-શ્લોક.

ધની દયા વયા જહાં બની ફુલ બારીઃ ॥ જહાં ગુંજતે કોકિ ભાગુંજભારીઃ ॥ બની બંધ શુગંધકે ખાત ન્યારીઃ ॥ જાંહાં કુંજમે ગુંજ સવૃક્ષ ભારીઃ॥ ખડે ચુત ચંપક ચંમેલી ફુલોકેઃ ॥ ફુલો ફુલ જાઇજુ ઈમા લતીકેઃ ॥ ફુલે ફુલકાં ચનુકદંમ ફુલ શકેઃ॥ ગગંનમે મગન મારકે ઘોર વાકેઃ ॥ ઘટા ઘોર દર ખુબ ફુલી બાગશાઈઃ ॥ દુરસ્તા જબાંપીકચાતક સુહાઈઃ ॥ નદી નીલ કાલી બુને બીચ આંઈઃ ॥ બીરાજે જાંહાં નાથ આલેખ જગાઇઃ ॥ વાંહાં નાથ કાનીફા જોગી બીરાજેઃ ॥ રહે શાત શો શીખ શંગીત શાજેઃ ॥ જગાયા અલખખે ખલેક બીચ જાગેઃ ॥ ધલ અલખશીંગીકા નાદ બાજેઃ ॥ બોલાએ દાઊદાશ શાધુ શીશોકેઃ ॥ કહો જાયઆ દેશ મઈનાવંતીકેઃ ॥ મીલે નાથ કાંનીફા આયે પુરીકોઃ ॥ કહે દાસ આ દેશ વઈ જાયે વાકોઃ ॥ કહે નાથ કાંનીફા આ દેશમાઇઃ ॥ પરી પાવ મઈયા ગુરૂકા જરાઈઃ ॥ ગુરૂદાશ બાતા કહે દેશ કોઇઃ ॥ રહેમે થકી પ્રાંણતે દેહ ખોઇઃ ॥ કરે દુખ મઈનાવંતીમાય રોવેઃ ॥ રહોજી દીનાનાથ શો નાથ આવેઃ ॥ દીનાનાથ અનાથકુ મુખ જોવેઃ॥ શતી ના થવે નાથકો નાથે ભાવેઃ ॥ ધની ચીતમે નાથજી કીવીઓગીઃ ॥ ચલીજુ જાંહાં શત શંશાર શંગીઃ ॥ રહા બારીમે નાથ કાનીફા જોગીઃ ॥ અરે જાગ તું કયા તુંજ નીંદ લાગીઃ ॥ ઉઠ મન કર જોરે બેગે જાવો ગવ્હારાઃ ॥ પતી તમ ગતીસોજુઠ શંશાર શારાઃ ॥ જુગુત જાહોર જોગી જાવો જોગપુરેઃ રહુત જનમનો મોજાજનો બીચ ન્યારાઃ ॥ ભજન કરત મનમે ભાવ ભારી દીખાવેઃ ॥ બહુ પ્રીત કરકે તે પરેમ શીંધુ જગાવાઃ ॥ કહું કર જુશંમાંધી ધ્યાંનમે નાંથ ધ્યાવોઃ ॥ શુજંન શકલ જાવો રાજ માયા ચલાવોઃ ॥ ધંનસુતબીત જાયા શરવે શંશાર માયાઃ ॥ નરત સુખયા જોજુ દીકૃખ છાંયાઃ ॥ ગુનગતી બુરી માયા પરેમ વાહેછ પાયાઃ ॥ અંમર કર લે કાયા નાથ સોભાગ્ય આયાઃ ॥ જુન કરમન માલા માય મઈનાવંતીકીઃ ધરે શતંમ ગોપીચંદકી બુધી શંકીઃ પુરી જનશ બશાથ લે ચલે બુધી

જાકીઃ ॥ બંન બીચ તબ આઇ પ્રોજ શારી બલોકીઃ ॥ ચરંન ચલત આ
યા નપતી ફુલ બારીઃ ॥ કરકમલહી મારે પીઠસો પ્રોજ ઠારીઃ ॥
શકલ ભજન માલા નાથકી સ્તુતકી નહીઃ ॥ શીશ ધર ચરનોપે ભાવના
ભાવ લીનીઃ ॥ પુછે નાંથ કાંનીશ્રા કયા નામ તેરાઃ ॥ કીને રાખી એ ગો-
પીચંદા ગજ્હારાઃ ॥ ખરે તે કુવા બીચકો નાથડારોઃ॥ બડા પાપરૂપી
બડા પાપ તેરોઃ ॥ હીતમતગત લીલાનાથકી કોન જાનેઃ ॥ સુધબુધ બી-
ચાકી લોન કઈશી પીછાંનેઃ ॥ તકશીર મજઆની જોગકી જોગ બાનીઃ॥
શકલ કુલ શંમતે નરકકી એ નીશાંણીઃ ॥ વીખય મન ગઃરૂરી ભુપમોકો
શંવારોઃ ॥ નરખીં બીશને કઈ દરે પ્રેષુરોઃ ॥ ધંનસુત ગુન ન્યારી ગ્રંત
કે બરણ ન્યારેઃ॥ નજીક નરકર આયા કોન તુજે ઉધારેઃ ॥ નલબતુ જ
જંમોકી જોર જાયાજી રાઇઃ ॥ કૃતશશી ઉપજાયા કોઉ કીયેત ખુશઈ ઃ ॥
નીપત રંત આંઇ કાલકી કાલ લાલી ઃ॥ બીખીર શીખીર મ્યાને કઉકીઇત
ખુસ્યાલીઃ॥ દશધય શતદારાતે કીયો ફંદ શારાઃ॥ કૃતશશી ઉપજાયાજીઠ
શંશાર શારાઃ ॥ જીહુમ જહુર જાની જોરકે કાલ મારા ઃ ॥ તુજપર ચઢે
આયે બંબ બાજ નગારાઃ॥જહુરમહુલ મ્યાને કોઈ નરી નીંદ પાઇઃ॥ખબર
કર દીવાને કાલકી પ્રોજ આઈઃ ॥ હુકુમ હીંધનીકા રામચંગીજ ગાંઈઃ ॥
કડક બીજલી જેશી વઈભુશારી ઉડાઈઃ ॥ ભવંન નદી મ્યાનેકો દીવાને
તરેગાંઃ ॥ જબર ગુરૂજી મારા માર બેકયા ઉરેગાઃ ॥ નીપટનક મ્યાને
લાખ લાખો ફીરેગાઃ ॥ ખબર ધર દીવાને જા પરે ફંડમેગાઃ ॥ કરનક
મતતેને દીલો કયા ધરી હેઃ ॥ તરદુ કર બેગીનાથકી કયા ખબર હેઃ ॥
ફીકર નહીં તુજે દીલકો કર ભરી હેઃ ॥ અબ ધરલોઢ મ્યાને નાથજીકી
છરી હેઃ ॥ અટલનીટલ જોગીનાથ મેરા પુરાનાઃ॥ કુવા બીચ ડારા જોર
તેરા ફીશાના ઃ ॥ અકલ ચે કંમ તુને દીલમે કયા ધરી હેઃ॥ તરદુકર બેગી
નાથકી કયા ખબર હેઃ॥ કુકરમકીનો કામ બાતા ન છાંડેઃ ॥ નીકશત દુખ
દાઈ મોજકી ગાંઠ ફાડેઃ ॥ રકી કર અબતો હે પલ ધરીહે રહીહેઃ॥ અબ
ધર દીલ મ્યાને નાથજીકી છરી હેઃ॥ ઘંની ભુપકે ચીત ચીંતા બઢાઇ ઃ ॥
ચલી માય મઈનાવંતી વેગે આઈઃ ॥ ફુલી ફુલકી પરેમ માલા ચઢાઈઃ ॥
ધર ભાવનામી સ્ત પુતેજીરાઈઃ ॥ શ્રી પ્રશંગ ॥ ૫ ॥

॥ શ્રી શ્લોકઃ ॥

ભજન કર મનાયા ભાવ સારા દીખાયાઃ॥ પુંજન ગુણ દીખાયા ભવ સીંધુ તરાયાઃ ॥ અજબ જંત જુડાયાઃ ॥ ક્રોધ કીલા ઉડાયાઃ ॥ વીર હુબીડ ભીડાયા સુત ગાફીલ છુડાયાઃ ॥ સહની નાથ સંખા મગ આણી લાઃ॥ પુંજુની ભાવ બલે બહુ માનીલાઃ ॥ સખીમંહે સખયા કરૂણા ધંનાઃ વીનતી આણી મના સુભ લોચનાઃ ॥ ગોપીચંદ મણ તયા કરી દયાઃ ॥ નાથદીપા સાગરાઃ॥ તુમાતા તુપીતાચ બંધુ ચલતાતુ સતગુરૂ સોહીરાઃ॥ નાશ ગ્યાન નીધે દયાલાઃ ॥ ઉદધે વઇરાગ ભાગ્યાગરાઃ ॥ સીધી સાધ્ય મલા દુજાતુજ વીના નાહી પ્રભુ દુસરાઃ॥ ભજન ભા વબલેઃભુપ બીબલાઃ મગામની કરૂણા નીધી તુંબલાઃ ॥ રાફલ કરોધ ગીરી મગ મંગલાઃ ॥ નીખીલનાથ મની ભુપ રંગલાઃ ॥ ધરી પદા ભુજરાજીત ભુપતીઃ ॥ ધરી સીરી કરૂણા કર ભુપતીઃ ॥ ભુવંનનાથ મંણે ભુપ નાયકાઃ॥ ઉદરી કુપ ત્વરે મહીપાલકાઃ ॥ કુપાશ નીધ શગ્ર કાનીફા જોગીઃ ॥ શબે ભુપતી પાતલા લાગ વેગીઃ ॥ મીળા લાજનાચા અશંખ્યત મેળાઃ ॥ બીરાજે કૃપા ભોવના શીધપાળાઃ ॥ બહુ રીતી શુમતી દઉ ધરીઃ ॥ ઉકરીલા કૃપ ચીતુપ અતરીઃ ॥ ખીજશા વીળસોની ગમાબરીઃ ॥ અખીલનાથ જશા સુખ ચોવરીઃ ॥ અજંપં જંપે જોર જાયાજુ રાઈઃ॥ નયનમો પડી ભીમ મુદ્રા ચઢાઈઃ ॥ નીરંજં જમા ઉનમનીતે જગાઈઃ ॥ ભરે જોત જુગુત શાંમીલ શાંઈઃ ॥ અલખકી કીંલી દેખને પ્રહયમતાલાઃ ॥ પલખમો પલખકી બાહી શીધ માલાઃ ॥ અનુહદ વેનાદકા ભેદ ખોલાઃ॥ ભરા તકે મોગકે સોબોધ પ્યાલાઃ ॥ શુરત ભુપકે પુતલે ચાર લાયાઃ ॥ લોહા તાંબે રૂપેકે હેમે બનાયાઃ ॥ લોહોપુતરાકુ પકાઠે બીરાજાઃ ॥ કહે નાથ આ દેસ તું બોલ રાજાઃ॥ નીપટ ભુપ બીરાજે બોલ બંદ કીંલાઃ કુપમો પુછત જોગી કોન આ દેશ બોલાઃ ॥ બહત ગોપીચંદ મેં નાથ ચેલાઃ ॥ જલભસમ હોરે ખાખ બાકીઉજાલાઃ ॥ જુગત જહુર જોગી જોગકી જોત જાગીઃ ॥ કહુરજી પુતલે દુકથા બડી આગ લાગીઃ ॥ અજબ કરત તાંબેકા પુતલા બેગે લાયાઃ ॥ કર તું તરક વેગી ભુપતી સુખ પાયાઃ॥ કરે ભુપ આ દેસ ચેલા ગુરૂકુઃ॥ પુછે સીધ જાલંધીરી કઉનહે તુંઃ કહે ભુપ મેં ગોપીચંદા ભોવાનીઃ ॥ જરે ખાખ હોજાઈ ચલી નાથ બાણીઃ ॥ ભરી આગ ભરજોર ચો પુતલેમોઃ ॥ ખડા જેસો દરખ જરે

જભંનમોઃ ॥ પીછે પુતલા બેગે લાયા રૂપેકાઃ ॥ કરે ભુપ આ દેશ રાજા પુરીકાઃ॥ કહે નાથ તું કોનહેરે ગવારાઃ॥ કહે ભુપ મેગોડ બંગાલ સારાઃ કહે નાથજી ખાખહો દેહતેરાઃ ॥ ઘરેઘાતકા બેગબુત સારાઃ॥ પીછે હેમકી મુરત સંજીત લાઇઃ ॥ કરે ભુપ આ દેસ બાંણી સુનાઈઃ॥ પ્રભુ ગોડ બંગાલકા નાથ ચેલાઃ ॥ જરીખાખ હોરે દીનાનાથ બોલાઃ ॥ કરકમલ જોડે ભુપ આ દેશ બોલાઃ॥ વદત વદત ગોપીચંદ મેં પીંડ કાચાઃ॥ અંમર પ્રભુ હુવા તુયો ચલી નાથ જાચાઃ॥ કુપા તુનીયા કાડીલા સીધ કેઈસાઃ॥ નભા તુની બાહેરચે સુરીય જેઈસાઃ ॥ બહુ વંદીલા પુજીલા ગોરવીલાઃ॥ દીના નાથ શીંહાશંણી બઈશવીલાઃ ॥ બહુ બંદીલા માય મઇનાવંતીનેઃ ॥ કીતી સ્તુતી કેલી મતી સુમતીનેઃ ॥ કરી લોભ રાજીત રાજા પ્રીતીનેઃ ॥ કીતી શીધ શંબોધીલા શુમતીનેઃ ॥ કાનીશ ગુરૂ કારણ ભેડલાહોઃ ॥ શુખાચા ઘડે ત્યા અખંડીતલા હોઃ ॥ તદારદ ગુરૂ શીશ્ય તે એક જાલેઃ ॥ શંમાધી બલે તેઅશે પુરણ જાહાલેઃ ॥ અશો પુરણ જાલંધરા ધ્યાન જાંહાલેઃ ॥ ગુરૂવદન્નભે આપણા પુરણ કેલેઃ ॥ કલે ના કરણ શાદરનાથ લીલાઃ ॥ અશા પરેમ વીસ્વંભરી પુરણ લીલાઃ ॥ શ્રી પ્રશંગ ॥ ૬ ॥

શ્રી શ્લોક.

બઈરાગ લેના અભી ગોપીચંદાઃ ॥ રાજા ભયા બુરી એ શરવ ધંદાઃ॥ શંશારમો શુખ ન પાઇએરેઃ ॥ એ બાત મીંઠી સુણ શાચહેરેઃ ॥ માતા સુણો મઈ કરૂંગી ફકીરીઃ ॥ બારા બરખે કોઇ દહ રાજકારીઃ ॥ પીછે મજ જોગ શુણાવ માતાઃ ॥ આગો સબજા લીખીઓ વીધાતાઃ ॥

શ્રી શાખી લખી છે.

બારા બરશ મોકુ રાજ કરન દે માઈઃ॥ પીછે લેઉગી મેતો જોગજીુઃ લેખાકર બેટા પલખ કાંહાં પુછેઃ ॥ બારા બરશ કીંને દેખાજીુઃ ॥ ત્રીગુણ જલાયકે ભશંમ ચઢાવે રાજાઃ ॥ ગ્નાનકા પ્યાલા પીવેજીુઃ ॥ માતાકે બોલરી ખાખ લગાવે રાજાઃ ॥ ગ્નાન પ્યાલા મસ્તજીુઃ ॥ ફારા પીતાંબર બનાયે મેખલાઃ ॥ હીરે કંકર લેવે બસ્તજીુઃ ॥ એશી ભીક્ષા શેકો ન બએગા રાજાઃ॥ મારેગાં ચોર ચંડાલજીુઃ॥ ધાયે પેઠે રાજા રંગ મેહેલમેઃ હીરે કંકર શબ લેવેજીુ ॥ એશા તુંમ કાહે કરાજી ગોપીચંદા રાજાઃ ॥ ડારદીઓ શબ શાજજીુઃ ॥

શ્રી શ્લોક.

તબહી ભુપ બનાવે નરપતી ગોદરીકેઃ ॥ ભભુત શબ ભરી હે બની
હે હુવાકેઃ ॥ ટોપી દઇ હાથ દીન્હી જુલાટીઃ ॥ બંને જોગીઆ લાગી તે
બાત મીઠીઃ ॥

॥ શ્રી સાખીઃ ॥

તબહી ગોપીચંદા જોગ લીઆરે બાબાઃ ॥ જોહોલી ફર લેવેહાથજુઃ।
ગલે બંની કંથા હાથ કુબરીઆઃ ॥ માગન જોગી લાગા ભીખ્યાજુઃ ॥
ધાયકે પેઠા રાજા રંગ મેહેલમેઃ ॥ ભીક્ષા લાવો મેરી માતજુઃ ॥
બાહેર દેખે તો રાજા ગોપીચંદાઃ ॥ કલપન લાગી શબ રાંનીજુઃ॥ કાહેકે
કારંણ મુંઢ મુડાયા રાજાઃ ॥ કાહે કારંન પેની કંથાજુઃ ॥ ભીખ
માંગત હેશા તીકંમાકીઃ ॥. ગુરૂ કારંન લીઓ જોગજુઃ ॥ મુંઢ મુડાયા
આગ્યા મઇયાકીઃ ॥ કાયા બચન પેની કંથાજુઃ ॥ તુમ લાવો માઈ ભી
ક્ષા હંમારીઃ ॥ બાત છોડો શબ જુઠીજુઃ ॥ રાંજપને મેં રાની કાહાવું
માઈઃ ॥ જોગપનામે, કહુ માતાજુઃ॥ જોહોલીમે અજુલી ભરભર ડારી
મોતંનકીઃ॥ ફીર ચલી શબ રાંણીજુઃ ॥ મોહલ મોહલમો રાંણી રો-
વંન લાગી ઃ॥ જંગલ બીચ જેશા તોતાજુઃ ॥ દેખત મઈયાં લેત બલઈ
યાંઃ ॥ અબ શચા મેરા પુતાજુઃ ॥ અપની પ્યારી છાંડ દેવાઇ ભીક્ષાઃ॥
એશી ન લેવો તુમ ભીક્ષાજુઃ ॥ ઉતર જાવો બેટા પછમ જાવો બેટાઃ ॥
નહીં જાવો ગોડ બંગાલાજુઃ ॥ એક ન જાના બેટા બેહેનકે દેશજુઃ ॥
શો દેશ બેહેન ઠાડીજુઃ ॥ ઉતર દેખી મઇયા પછંમ દેખી મઈયાં ઃ ॥
ગોડ બંગાલા નહીં દેખાંજુઃ ॥ એક ન દેખા મઇયા બેહેનકા દેશજુઃ॥
જીશ દેશ બેહેન મેરીજુઃ ॥ ઓર મુલખકુ મેં ન જાવું મઇયાંઃ ॥ બેહેન
કે ઘર જાઉંજુઃ ॥ ભલા ગોપીચંદા કરો દેશાંતરઃ ॥ ગુરૂ ચરંણ ધરો
ભાવજુઃ ॥ તબ ગોપીચંદા છોડે ઘર દ્યારજુઃ ॥ જોહોલી પકરે કંથા
ઘાલીજુઃ ॥ સોલાસો રાંણી પીછે લગી તબઃ ॥ રોવત ગોપીચંદા રાજા
જુઃ ॥ રોવત બચંન કહે રાજા ગોપીચંદાઃ ॥ અપને મોહોલ તુમ જાવો
જુઃ ॥ હંમારે કરમમો કછુ લીખાથાઃ ॥ સોહી બંનકર આયાજુ ઃ ॥
કોણું તુમારા ચરંણ પખાલે રાજાઃ ॥ કોન ખીલાવે દુધ ભાતજુઃ॥ ગંગા
જમુના મેરે ચરંણ પખાલે મઇયાઃ ॥ શાંઈ ખીલાવે દુધ ભાતજુઃ॥ કોણ
તુમારેશે બાત બોલેગી રાજાઃ ॥ કોણ સોવેગી તેરે શાથજુ ઃ ॥ કીનરી

હંમારે શું બાત બોલેગી મઈયાઃ ॥ ચવરી શોવેગે મેરે શાથજીઃ ॥ જાવો શીધાવો અપને મોહોલ બીચઃ ॥ ગોપીચંદકી છોડો આશજીઃ ॥ તબહીં રોવન લાગી મઈયા મઇનાવંતીઃ ॥ બાલક હુવા મેરા જોગીજીઃ॥ કાંહાંકો જોગી માઈ કાંહાંકો ભોગીઃ ॥રાજ મુલક સબ ખોયાજીઃ ॥ રાજ મેરા શબ દુખ ભયા માઇઃ॥ કઈશા હે જોગ બતાયાજીઃ॥ કહે ગોપીચંદા ભરો મત તુમ માઈઃ ॥ જોગી ભયા તેરા બેટાજીઃ ॥ લાલ બઈરાગી હંમ ચલે તબઃ॥ શોખ મોહ શબ છાંડયાજીઃ ॥ રંમતે રંમતે તબ ગોપીચંદા રાજાઃ ॥ બેહનકે કેઆ યે દેશજીઃ ॥ અંગંનમો વાકે અલખ પુકારે જોગીઃ ॥ ભીક્ષા લાવો મેરી માતાજીઃ અલેખ જગાયા બેહનેકે દ્યારેઃ ॥ દાશી ભીક્ષા લેઈ આઈજીઃ ॥ દાશીકે હાથ શુભીક્ષા દેવાઈ માઇઃ ॥ નહી લેવે એશી ભીક્ષાજીઃ ॥ અપની ભીક્ષા તુમ મેહેલમો ડારો માઇઃ ॥ યેક ઘર હંમો નહીજીઃ ॥ દેખી સુરત તબ રોવંન લાગી બાંડી રોહોવત મોહોલમો ટેઈઠીજીઃ ॥ શુનેકે પલંગ પર બેઠી ચંપાવંતીઃ॥ કોકર જોગી ને દીનીગારીજીઃ ॥ નામો હે જોગીને ગારી દીની રાંનીઃ ॥ ના જોગી બોલ્યા બુરાજીઃ ॥ દયા રેતા એક જોગી દેખા રાંનીઃ॥ જાનુ ગોપીચંદા રાજાજીઃ॥ ગારી બુરી દેવે ઉશ બાંદીકુઃ ॥ મેરો ભાઈકો જોગીજીઃ ॥ મેરોતો કોને વાકુ રાંની ચંપાવંતીઃ ॥એક નજર દેખી આવેજીઃ ॥ શુનેકે પલંગ તલે ઉતરી ચંપાવતીઃ॥બોહોત ભી આગજં મોતીજીઃ॥ શખી પીછે શંગ આઈ ચંપાવતી ઃ ॥ જોગીકુ દેખન લાગીજીઃ ॥ એક બચંન તુમ મોશું બોલો જોગીઃ ॥ જીય કરૂં ખુરબાંનજીઃ ॥ કવણ દેશકો તુમ જોગી હેરે બાલાઃ ॥ કવન તુમારી માતજીઃ ॥ કવન તુમારી બેહેન હે જોગીઃ ॥ કવન તુમારા નામજીઃ ॥ કેતી તુમારી રાંનીયાથી જોગીઃ ॥ કાહે કારંણ લીઆ જોગજીઃ ॥ કોન તુમારા શંગ ગુરૂ હેરે જોગીઃ ॥ કોન તુમારા ગુરૂ ભાઈજીઃ ॥ ગોડ બંગાલા દેશ હંમારા મઈયાઃ ॥ ત્રઈ લોક ચંદા મેરા તાતજીઃ ॥ માત હમોરી મઈનાવંતી માઈઃ ॥ બેહેન ચંપાવતી રાંણીજીઃ ॥ શોલાશો રાંણીયા હોતી મોકો માઈઃ॥ ગોપીચંદા મેરા નામજીઃ ॥ જાલંધર ગુરૂનાથ હંમેરા મઈયાઃ ॥ કાનીશં ગુરૂ ભાઈજીઃ॥ તબ બેહેન કહે શંણી ચંપાવતીઃ ॥ચલહો મેરે ઘર ભાઈજી;॥ શુંના તુડાઉં બેટા પાત્ર ઘડાઉં બેટાઃ ॥ રૂપેકી કરાઉં તેરી જોલીજીઃ ॥ શારૂં પીતાંબર બનાઉં મેખલાઃ ॥ નાના રતંન કરૂં માલાજીઃ ॥ કહે

ગોપીચંદા કહુયા કંમીથા હુંમોઃ ॥ રાજ છોડ હુવા જોગીજીુઃ ॥ હર તુમારે પાસ બેહુંગી બાબાઃ॥ ભોગ બના ઉનાના ભાતજીુઃ ॥ ડાર હુંમેરી ભીક્ષા તું રે માઈઃ ॥ કોન ફીશીકા ભાઈજીુઃ ॥ શુના રૂપા સબ જુઠા હેરે માઈઃ ॥ આખર તંનકી ખાખજીુઃ॥ આખર કોઈકા કોઉ નહી રે માઈઃ॥ અઇશો શંમજ હુવા જોગીજીુઃ॥ ઇતને બચંન પર બેહેન ચંપાવંતીઃ ॥ મંનમે દેખન લાગીજીુઃ ॥ તબ રાકુમાર કરંગલોચનીઃ ॥ કરે ગોપીચંદ કા ધ્યાનજીુઃ ॥ હુડકર અંગકો ધ્યંન લગાયોહેઃ ॥ શુમરંન કરે ગોપીચંદાજીુઃ ॥ આયાથા મેરા હાથ ઓહી ગયાઃ ॥ તરન ઉપાયકા હાથજીુઃ ॥ તબહી ગોપીચંદા ચલા વાંહાંશેઃ ॥ અલેખની રંજન ગાવેજીુઃ॥ કરે તબ તીરથ દેશ ભુમી ફીરેઃ ॥ આવત ગોડ બંગાલાજીુઃ ॥ પાવ લગો તબ જનમ ભુમીકેઃ ॥ માતા મઈનાવંતી પાવજીુઃ ॥ માત કહે ધંન ધંન પુત હંમારોઃ ॥ અમર ભઈતનું તેરીજીુઃ ॥ કહે મઈનાવંતી શુન હો ગોપીચંદાઃ ॥ બાત શુનો એક મેરીજીુઃ॥ જોગ ભલા કયા ભોગ ભલા બેટાઃ ॥ જો તુમ ભાવેશો રાખોજીુઃ ॥ કહે ગોપીચંદા ભોગવી ખતોતરૂઃ ॥ જોગ અંમર ફલ પાયાજીુઃ ॥ પાયા જાલંધર ઓ ગુરૂ શાહેબઃ ॥ આયા કાંનીફા જોગી રાજજીુઃ ॥ પાવ લગે મંન ભાવ ધરયો કહેઃ॥ નાથ બને જગદીશજીુઃ॥ તબ હી જાલંધર ઓર કાનીફા જોગીઃ શાથે ગોપીચંદા જોગીજીુઃ ॥ રંમત રંમત ગએ ગીરી અરંનકુઃ ॥ જોગ જુગત પાયા ધાંમજીુઃ ॥ ધંનધંન કુલ હોય આંયે શબઃ ॥ ગુરૂ ચરંણે કહ્યુ ભાવજીુઃ ॥ ધંન ગોપીચંદા ધંન હો મઈનાવંતીઃ ॥ ઉપદેશ કીઆ અઇશાજીુઃ ॥

॥ શ્રી શ્લોકઃ ॥

આશી હી કથાઅજીને લીઅ ભંગાઃ ॥ જીતે વાંચીતા પ્રાપ્ત વઈ રાગ્ય અંગાઃ ॥ જગો બોલતો હો માહા પુન્ય લીલાંઃ॥ કવી રાંમ વીશ્વંભરી ગ્રંથ કેલાઃ ॥ શ્રી પ્રશંગઃ ॥ ૭ઃ ॥ શંપુરણઃ ॥ અથ શ્રી ગોપીચંદ રાજાકી કથા શંપુરંણ થઈછેઃ ॥

॥ શ્રી ગણેશાહેનમાયાઃ ॥ શ્રી ગુરૂભ્યોનમાયાઃ ॥

॥ અથ શ્રી રવીસાહેબના પદ લખાંછેઃ॥

॥ રાગ પરજઃ ॥

ઉગ્રગ્યા ન સત ગુરૂ ઓલખાયારે ઃ ॥ ખાલક વીના કછુ ખાલી નાહી રેઃ ॥ ટેકઃ ॥ આઈશમ તારાં મહીરેમ તારેઃ ॥ દીવ દસ્ટીએ દરસાઈ ॥ એ બ્રંમ શારા ભીતર બારાઃ॥ જલ લેહરી શમી જલમાંહીરે ઃ॥ ઉગ્રગ્યાઃ॥ ખાલઃ ॥ ૧ ॥ પ્રથવી બ્રંમને તોયે બ્રંમ તે જારેઃ॥ પવંન વોમ બ્રંમ બોલતાહીઃ ॥ હું બ્રંમ તું બ્રંમ તે બ્રંમ શો બ્રંમઃ ॥ અંખંડા કારવરતી વરતાઈરેઃ॥ ઉગ્રગ્યઃ॥ ખાળઃ ॥ ૨ ॥ હદ બેહદ બ્રંમ અનહદ અનભેરેઃ ॥ માજન ઠીક ઠરાયા જાઈઃ ॥ નહીં રવીદાશ ભીતર બ્રંમ ભરીઆઃ॥ વંતીકપદશ મ્યાલે લાઈ રેઃ॥ ઉગ્રગ્યા ખાળઃ ॥ ૩ ॥ સંપુરણુઃ

અથ શ્રી પદ રવી શાહેબનું લખું છે—રાગ પરજઃ ॥

લગી પીત શત ગુરૂજી શાહેબશેરેઃ॥ સો કીઉં અટકે બ્રંમ ગ્યાણીઃ ટેકઃ ॥ શત શબ્દકી શેરી રે પકડી રેઃ ॥ ચઢી શેહેજમે અશમાનીઃ ॥ હુવા પરકાશા પરમ શુખ પાયાઃ ॥ મુખ બોલા હમરત બાની રેઃ ॥ લગીઃ ॥ શોકીઃ ॥ જરીઆ પારા જલ કયા તારાં રે ઃ ॥ અંતર ભાગ્યો ઉભરાણીઃ ॥ ભીતર ખોલ્યા મીટ ગયા ડોલાઃ ॥ હરણી કશી હીરા ખાણી રેઃ ॥ લગીઃ ॥ શોકીઃ ॥ ૨ ॥ ટુટાગાટા હુવાની શટા રેઃ ॥ ફુટા પાટ પેલ્યા પાણીઃ ॥ ઉલટયાં સીંધુ સુભર ભરાણાઃ॥ એક દ્રસ્ટી એસી આણી રેઃ॥ લગીઃ ॥ શાકીઃ॥ ૩ ॥ દીના ડંકા કણુ અનશંખારેઃ ॥ રાજા રેરકા નહીં કાણી ઃ ॥ કરી પરીક્ષા હરી નરખ્યાઃ ॥ ઉને વાત મેરી માની રેઃ ॥ લગી શાકી ઃ ॥ ૪ ॥ દરૂં નહીં અબ મેં એલું શબ મેરેઃ ॥ રમતા રબમે જાઈ ઠાનીઃ ॥ કહે રવીદાશ મેદાન ન આલ્યુંઃ ॥ જોહો જી બાછાઇ પરમાણી રેઃ ॥ લગીઃ ॥ શાકીઃ ॥ ૫ ॥ શંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ રવી શાહેબનું લખું છે—રાગ પરજઃ ॥

દેખો ભરતરી ભયા ફકીરારેઃ ॥ છોડયા શેહેર ધડ ઊનેનીઃ ॥ ટેકઃ ॥ બાણુ લાખ માલવે કોશ જારેઃ ॥ માયા શરવે ત્યાગણ કીણીરેઃ ॥ મીટયા માન મન ભયાહે નીરમલાઃ ગોરખકી ગરૂક્ષા ॥

ક્ષીનીરે: ॥ દેખો: ॥ છોડયા: ॥ ૧: ॥ નાથની વાજા દીઆ નીજ ભેદાયારે: ॥ લગ્યા ધ્યાંન ધુન તરવેણી: ॥ વાગયા નાદ ઘોર ગંગણમે: ॥ શવને શુણી મોરલીજીણીરે: ॥ દેખો: ॥ છોડયા: ॥ ૨: ॥ ટછુયા આપા જંપો અર્જં પારે: ॥ વરના વરણ ને નહી ભીણા ભીની: ॥ અંમુળઅ તીતા શબ જુગ જીત્યા: ॥ શચરાચર વસ્તુ ચીણીરે: ॥ દેખો: ॥ છોડયા: ॥ ૩: ॥ શંમ હી શંમશંમ રંગ શતારે: ॥ માતા પરેમ અન તરેણી: ॥ કહે રવી દાશસો: ॥ અકળ પુરૂશહે: ॥ સમ્યું સ્વપન મીટ ગઈ ઘેણીરે: ॥ દેખો: ॥ છેડાયા: ॥ ૪: ॥ શંપુરણ: ॥

અથ શ્રી પદ રવીશાહેબનાં લખાં છે: ॥—રાગ પરજ.

દેખા દેખી મત કરો ભાઈ રે: ॥ સ્યન ગુરૂકી ગત હે નારી: ॥ ટેક ॥ વીના શમજનટ ખેલ કરતહેરે: ॥ ડોરકુગે ભોપર કારી: ॥ મોર્જંન પાચ્યો ગયો જીવશે: ॥ એક પલકમે જુગ હારી: ॥ દેખા દે: ॥ શાયાન: ॥ ૧: ॥ વીણા સમજ સબસે મીલ ખાવેરે: ॥ ઉદર ભરણકે અધીકારી: ॥ ગ્યાન જાણે વીસેરસમાણે: ॥ ખપરવે હંગો એકાકારીરે: ॥ દેખો દે શાયાન: ॥ ૨ ॥ શ્રી ક્રુણ શદા બ્રંમચાહારીરે: ॥ શોલશે ગોપી બેહારી: ॥ એ શ્રી જાણ કોઈ આપ ડોડાવે: ॥ નરકે પડે નર ને નારી રે: ॥ દેખા શાયાન: ॥ ૩ જણે કવી દેહીઆ તંમ ચીણ્યો રે: ॥ રાજ કરે દુગધા ટારી: ॥ એક હાત આગ્નીકે ઊપર: ॥ દુજે હાત અગણી જારી: ॥ દેખા: ॥ ૪: ॥ એશા શંમજ કોઈ શમદટી રેવે રે: ॥ વાશતકી મેં જાઉં બલીહારી: ॥ કહે રવી દાશ શતંબાણ પરતાપે: ॥ કરતા હે ખેલ પણ હે ખુવારીરે: ॥ દેખા સ્યાન: ॥ ૫ ॥ શ્રી શંપુરણ: ॥

—:0:—

શ્રી પદ રવીશાહેબનું: ॥—રાગ પરજ.

શત વચનકા કરલે ગુજારા રે: ॥ સેર મશત ગુરૂ માહે બોલે: ॥ માઈલા તે શેર માર તંન અમુલખ: ॥ વસ્તુ છે માંહે અન તોલેરે: ॥ ટેક દીલ દરીઆમાં અખંડ દીવો રે: ॥ દીઠા વીનારે માર્‌ં મણ ડુંડોલે: ॥ ભરાતું ણાભ શબ વ ભવરે બુડયા: ॥ શત ગુરૂ વીના તાળા કોન ખોળે રે: ॥ શતવ: ॥ માઈલા: ॥ ૧ ॥ બાર પવનપર બાર ખડાહે રે: ॥ દુવા દશ આગલ રશ નો પીવે: ॥ ચોરાશી ચવટા ને બાવન બજારૂ: ॥ લાલ હીંધોળે મારા શંત જુલે રે: ॥ શતવચ: ॥ માઈલા: ॥ ૨ ॥ ભમર ગુશ

માં ગુપત ગેબી રેઃ ॥ બાવંન અખેરથી બાર બોલેઃ ॥ નુર તકતપર નામ નીરંજણઃ ॥ નુરત શુરત નટવા ખેલે રેઃ ॥ શતવચઃ ॥ માઈલાઃ॥ ૩ઃ ॥ પટાળ ખાયા શરકાર હુજુરી રેઃ ॥ શીતલ મનવા તેરા કીઉં ડોળેઃ ॥ કેહે રવીદાશ શંતોભાંણ પરતાપેઃ ॥ પરેમના પીઆલા મારા શત પીવે રેઃ ॥ શતવચઃ ॥ માઈલા ઃ ॥ ૪ ॥ શંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ રવીશાહેબનું લખું છેઃ ॥—રાગ પરજઃ॥

શુરતા શખી અશમાન ચડી હેઃ ॥ આપે વાત શત ગુરૂ જાણેઃ ॥ ટેકઃ ॥ પુસ્તકા પીરેનેણ નહીં વાચે રેઃ ॥ કાયા વાંચે પરગટ પાણેઃ ॥ બાહેર ગાવે ભીતર ગોર અંધેરાઃ ॥ લેહેર કીઉં આવે બીન ધ્યાનેઃ ॥ શુરતાઃ ॥ આપે વાતઃ ॥ ૧ ॥ ગુપત ક્ષુટકા ગુપત શુમરણ રેઃ ॥ કરીએ કોઈ ન શુને કાંનેઃ ॥ મનહીકુ મનમાંહે શમજાવેઃ ॥ મેરંમમુજ શતેમાનેઃ શુરતાઃ ॥ આપે વાતઃ ॥ ૨ ॥ શુક્ષમ ખાણા શુક્ષમ સોના રેઃ ॥ શુક્ષમ બાત કરે શાયાણેઃ ॥ શો હંમ બંમતો તારે ભાશેઃ ॥ તારે તાર મીલે એક તાનેઃ ॥ શુરતાઃ ॥ આપે વાતઃ ॥ ૩ ॥ શુરજ ઉગ્યાસો કોઈ દેખેરેઃ હાંકયા નવ રેવે રયાનેઃ ॥ કહે રવીદાશ શોશંત જણ શમજયાઃ ॥ હુપદને સેજ હાનેઃ ॥ શુરતાઃ ॥ આપે વાતઃ ॥ ૪ ॥ શંપુરણઃ ॥

અથ શ્રી પદ રવી શાહેબના લખાછેઃ ॥—રાગ વાણીઃ ॥

જોગીઆ શોહીરે નીરતર બોળેઃ ॥ નવરા નરે વેથ કે નહી ડોલેઃ॥ જોગીઆશો હીરે નીરતર બોળેઃ ॥ ટેકઃ ॥ જેશા જાગ્રે તેશા શપણા રેઃ ॥ આપે આપ લખા જબ અપણાઃ ॥ જોગીઃ ॥ નવરાઃ ॥ ૧ઃ ॥ પાંચ પચીશ એકો નહી ધાવેરેઃ ॥ ઉઠત શબદ ઊલટમે શમાવેઃ ॥ જોગીઆઃ ॥ નવરા ૨ઃ ॥ મેરમમે ખલાશયા તીક ટોપીઈરેઃ ॥ સેલી સેજ રહી અંગ ઓપીઈઃ ॥ જોગીઃ ॥ નવરાઃ ॥ ૩ઃ ॥હંક કમડળ પરેમ ભરીઆં પાણી રેઃ ॥ રેવે મતવાલા પીવે રશ છાણીઃ ॥ જોગીઆઃ ॥ નવરાઃ ॥ ૪ ॥ અદવીત ડંડ અણુપમ રાચે રેઃ ॥ વીણા અક્ષર જોગી પુસ્તક બાંચેઃ ॥ જોગીઆ ઃ ॥ નવરાઃ ॥ ૫ ॥ વીના ધાંન લગાવે તાલી રેઃ ॥ વીના નેન દેખી ઉજીઆરીઃ ॥ જોગીઆઃ ॥ નવરા ઃ ॥ ૬ ॥ રવી રાંમ ભાણ નીરાલબ જોગી રેઃ ॥ રમે એખીલા શબ ગડ ભોગીઃ ॥ જોગીઆઃ ॥ નવરાઃ ॥ ૭ ॥ શંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ રવી શાહેબનું લખું છેઃ ॥—રાગ વાનીઃ ॥

જોગીઆ શોહી રે ધંધનમે વાંશાઃ ॥ શેન્જ શુન્યમે કીયા પરકાશાઃ જોગીઆઃ ॥ ટેકઃ ॥ આશન-અધર જુગતશે બેઠીઃ ॥ પાંચો હી રંગકી જલત અંગેઠીઃ ॥ જોગીઆઃ॥ શેજે શુઃ ॥ ૧ । તતા પીવે તપત બુજાવે રેઃ ॥ નીલે નાવે શીતલ પાવેઃ ॥ જોગીઆ : ॥ સેન્જ શુન : ॥ ૨ ॥ આવે ન જાવે સુવે નહી જાગેરેઃ ॥ તીન લોક જોગી ભીક્ષા ન માગેઃ ॥ જોગીઆઃ ॥ શેન્જ-શુઃ ॥ ૩ઃ ॥ લી ન અળી ન ભેળા-નહી ન્યારાઃ ॥ જોગીઆકી ગત અપરંમ પારઃ ॥ જોગી આઃ ॥ શેન્જ શુનઃ ॥ ૪ઃ ॥ આપે અક્રતકરાવનહારાઃ ॥ રવી રાંમ જોગી શચરા ચારાઃ॥ જોગીઆઃ શેન્જ શુનમેઃ ॥ શંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ રવી શાહેબંનું લખુંછેઃ ॥—રાગ વાની.

જોગીઆ શોહીરે જંગલમે રેવેઃ ॥ બકે નહી મુખશે મુહણુ અવેઃ ॥ જોગીઆઃ ॥ ટેકઃ ॥ ધુની મશાન તપે મતવારાઃ ॥ આશન પદન પવણ રે હારાઃ ॥ જોગીઆઃ ॥ બકે નહીઃ ॥ ૧ઃ ॥ પીવત કલપ અલપ નહી નીદયાઃ ॥ ચલત ઉલત રહે બમ કૂડાઃ ॥ જોગીઆઃ ॥ બકેઃ ॥ નહીઃ ॥ ૨ઃ ॥ અંન્રહદ શીગી અખંડ બજાવેરેઃ ॥ જર તહી અમરત કમલ વીખાવેઃ ॥ જોગીઆઃ ॥ બકે નહીઃ ॥ ૩ઃ ॥ ધુન શુન છોડી ઉલત ધરયાયારેઃ ॥ રવી રાંમ જોગી માંહે શમાયાઃ ॥ જોગીઆ : ॥ બકે નહીઃ ॥ ૪ઃ ॥ શંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ રવી શાહેબાનું લખુંછેઃ ॥—રાગ વાનીઃ ॥

જોગીઆ હંમ રેવે એખીલાઃ ॥ શત ગુરૂ બાંમણ ગ્યાનકા ચેલાઃ॥ જોગીઆઃ ॥ ટેક : ॥ શત ગુરૂકુ આગે કર લીના : ॥ શત ગુરૂ વીના મન ચલન ન દીનાઃ॥ જોગીઆઃ॥ શત ગુરૂઃ॥ ૧ઃ ॥ રદે મેગ્યા ન ગુરૂ મગટા નાઃ ॥હંમ હીમટે હમર હે નીધાંનાઃ॥ જોગીઆઃ॥શત ગુરૂ ઃ॥૨ ॥હંમ નઈ થાવર જગંમ કરમાઃ ॥હંમ નઈજાત વંરણુ આસ્રમમાંઃ જોગીઆઃ॥શત ગુરૂઃ॥૩ઃ॥ હંમ નઈ નવ પંદર તંતવાંઃ॥હંમ નઈ કરતા શશટીન શતવા : ॥ જોગીઆઃ ॥ શત ગુરૂઃ ॥ ૪ઃ ॥ નઈ અવસ્થા વેદ નઈ વાણીઃ॥ચ્યારૂ દેહ નઈ પરમાણીઃ॥ જોગીઆઃ ॥ સતગુરૂઃ॥ ૫ ॥હમ નઈ

ગ્યાંન ધ્યાન નંપ કરણાઃ ॥ શારદશેશશકે નઈ વરણા : ॥ જોગીઆઃ ॥ શત ગુરૂઃ ॥ ૬॥ લખુ નઈ મથ ઉગ્ર શરૂપીઃ ॥ રવી શંમ તીઆ છાંઆંન ધુપા જોગીઆઃ ॥ શત ગુરૂઃ ॥ ૭ ॥

શ્રી પદ લખું છે રવી શાહેબનું—રાગ સામેરીઃ ॥

જાગીને જોતાંરે શપનું શમી ગઊંરેઃ ॥ ટેકઃ ॥ પગટ્યા છે પરમાતંમ પરકાશઃ ॥ શત ગુરૂ દરસ્ટેરે હરી વીના અંન નહીંરેઃ ॥ દીશેછે મીઠાયા માયા ભાશઃ ॥ જાગીનેઃ ॥ ૧ઃ ॥ ઉલજન ભાગીરે શુલજી સેજ મારેઃ ॥ મીટી ગઆ વાંએ કજાલના ફંદઃ ॥ શોહંગને શાના તનરેઃ ॥ રાળ ગટ રમી રહયાં રેઃ॥ વરતોછે અક્ષરા તીત આનંદઃ ॥ જાગીનેઃ ॥ ૨ઃ ॥ પોંતી ન શકેરે બુધીતીઆ બાપડીરેઃ ॥ મનવા નીથી વરજીત વરતરેઃ ॥ થુલને સુક્ષંમથી રે પાર પરમાતંમા રેઃ॥ નીરગુણ નીરાલ બની શોચલત્યઃ ॥ જાગીનેઃ ॥ ૩ઃ ॥ શુનાતી તરે શુનમે શોહામનારે : જળકેછે તેજ પુન ભરપુરઃ ॥ બાહેરને ભીતરરે શમર શરાંમ મારે ॥ રવી દાશ જીલે બ્રંમ શીંદુ નુરરેઃ ॥ જાગીને ઃ॥ ૪ઃ ॥

શ્રી પદ લખું છે રવી શાહેબનું—રાગ·સામેરીઃ ॥

સત ગુરૂજી શાથેરે બાઈ મારે પીતડીરેઃ ॥ ટેકઃ ॥ શમજાવી શાનપુરણ બ્રંમ ભેદ : ॥ કારજણે કારંણરે બાઈ મારે શમથ આરેઃ ॥ કરીઉં લઈ કરમ ભરમણા છેદઃ॥ શત ગુરૂજીઃ॥ ૧ઃ॥ તંનમણ સોપાયારે ગરૂજીણા ચરણમાંરેઃ ॥ પરેમે કાંઈ પીવજીણે કીધા હાથઃ ॥ બાહેરને ભીતર રે રશીક વર રમી રહા રેઃ॥ નજર આગળથી ન જાઈ મારો નાથઃ શત ગુરૂજીઃ ॥ ૨ઃ ॥ અજાનીને હતીરે અનત આવૃણમાં રેઃ॥ શતગુરૂ એપઢળકી ધાલઈદુરઃ ॥ અવનીશજી લુરે પરેમ આનંદમાં રેઃ ॥ જીયા જોવતીઆ હરી રયા ભરપુરઃ ॥ શત ગુરૂજીઃ ॥ ૩ઃ ॥ આપુતે ભુલીરે વશતુ વીદ હમારેઃ ॥ પ્રગટાછે પુરંણ બ્રંમ દીશાયેઃ॥ શુધને વીચારતારે ન હતું તે રહુંરેઃ॥ અન છતાં રવીદાશ નીરંતર ગાયેઃ॥ શતગુરૂજીઃ॥ ૪ શંપુરણ : ॥

શ્રી પદ રવી શાહેબનું લખું છે. ॥—રાગ શામેરી. ॥

શત ગુરૂજી બોલા રે મસ્તકે કર ધરીરેઃ ॥ ટેક : ॥ શેવક શાચી તં-

મારી શાખઃ।। પરગટ રઉં છું રે તારા પીંડમાંઃ ।। મણડાની દુગદા કાડી ।। નાખઃ ।। શત ગુરૂજી બોલાઃ।।૧ઃ।। આનંદ આની રે અનુભવી ઓચરા રેઃ।। પરેમી જણ શાથે પાડ઼ા પ્રીતઃ।। વેહેને વેરાગેરે ભગતી રશ ચાખીએ રેઃ ।। અંતર નીરમલ રાખો નીરઃ ।। શત ગુરૂજી બોલાઃ ।। ૨ઃ ।।શીલને શંતોખ રે ખેમા બહુ રાખવી રેઃ ।। શાચ દયા આધીનતાહા બહુ હેતઃ બાલકને શું ભાવે રે રેવું એવી રેણીએ રેઃ ।। વશ રાખોજી ભાએદ્રી શમેતઃ ।। શત ગુરૂજી બોલા : ।। ૩ ।। ગલી તપનુરે ગંભીરાઇ અતી ગની રે : ।। જેવા કાંઇ ગંભીર છે દરીઆવઃ ।। લેહેરી ઉઠતી રે માંહે શમાવી એ રેઃ ।। મણ ગાળી ટાળો દેહનો શું ભાવઃ ।। શત ગુરૂજી બોલાઃ।। ૪।। કઠોર ને કંઅ લાઈ રે હુંઠ હરકત ગણી રેઃ ।। મોડાણા મીઠા ને ચીતકલ પાઈઃ ।। હરીજન હશી રે તેથી ન્યાંરાં રેહીએઃ ।। અંતર અવગુણ ન આને શંતઃ ।।શત ગુરૂજી બોલાઃ ।। ૫ ।। દીઠી ને અનદીઠીં કરે કોઈ અનુભવી રેઃ ।। શાંભલાને શમાવો કરે કોઈ શંતઃ ।। તકત ત્રવેણી રે જઈ આશાન કરેરેઃ।। અવનીશ અખંડ શાંભલે નાદઃ ।। શત ગુરૂજી બોલાઃ।। ૬ ।। એ વાત ત્વદરશીરે આગે શંત બહુ થયા રેઃ ।। જેણે કાંઇ મનમાં ન આણવો દોશઃ ।। મણેકરમે વચને રે કેને નવહુવતારેઃ ।। તે નર જીવતા પામા મોક્ષઃ।।શત ગુરૂજી બોળાઃ।।૭ ।। હંશ રૂપે થઈને રેહશ નીહાલતા રેઃ ।। પ્રગટા છે ભગતી રશ પરકાશઃ ।। શંશે શરવે શમો રે શાધુના શંગમારેઃ ।।ભાણચરંણ રજ બોલા રવીદાશઃ।। શત ગુરૂજી બોલાઃ।।૮।। શંપુરંણુઃ ।।

શ્રી પદ લખુંછે રવી શાહેબનું—રાગ કલાન

હંમ પરદેશી પંખી શાધુ આરે દેશકે નાહી રેઃ ।। આરે દેશકે જીવ હભાગી પલપલમે પર લાઈ રેઃ ।। હંમ પઃ ।। ટેકઃ ।। પાંઉ બીના ચલના ચાંચ બીના ચુગના બીના પંખ ઉડ જાઈઃ ।। શુરત બીના વરતી હંમારીઃ ।। અન લન પોંચે જાઈઃ ।। હંમ પઃ ।। ૧ ।। છાંયે બેશું તો અંગની વાપેઃ ।। ધુપે બોતશીત લાઈઃ ।। છાંઈ ધુપશે શત ગુરૂ ન્યારાઃ ।। હંમ શત ગુરૂજીકે માઈઃ।। હુંમ પઃ ।। ૨ ।। આંઠો પોહોર અધર રહે આશનઃ કબહુ ન ઉતરે જાઈઃ ।। ગ્યાની ધ્યાની વાગન્યા નીથ કરહેઃ ।। એશી અક તક હાઈઃ ।। હંમ પઃ ।। ૩ ।। નીરગુન રૂપ હંમારા શાધુ :।। શીર

ગુણ નામ ધરાઈઃ ॥ કેહે કવીદાશ નીરંતરવાશી : ॥ શબ ગટ જલકે જાઈઃ ॥ હંમ ૫ઃ ॥ ૪ ॥ શ્રી શંપુરણા

શ્રી પદ લખું છે રવી શાહેબનું—રાગ કલાન

શાને માથે શરમ કરોછો હ્યોને હરીણા ગુન ગ્યાઈઃ॥ અનભે શબ્દ શત ગુરૂ કેરાઃ ॥ ઓર શબે બકવાઈઃ ॥ શાને માથે ॥ ટેક ॥ કુટુંબ કબીલા શગ્યા શનેહીઃ ॥ માત પીતા શુત ભાઈઃ ॥ જાકડ બુંદ ઉશકા પાણીઃ ॥ એશી જગત શગ્યાઈઃ ॥ શાને માથેઃ ॥ ૧ ॥ આરે શંશાર શમુદર ખારો : ॥ દેખત ડુબકા ખાઈઃ ॥ નામશરૂપી નાવ ગુરાકાઃ॥ વામે બેઠો જાઇઃ ॥ શાને માથેઃ ॥ ૨ ॥ ખેવનહારા શંતખે વટીઆઃ ॥ મલી એશી શનમાઇઃ ॥ પાવ પલકમે પાર પોંચાવેઃ ॥ દેહ કરમકે બંદન છોડાઈઃ ॥ શાને માથેઃ ॥ ૪ ॥ આરે કાયા કાચણા કુપોંઃ ॥ વીલશતવેર ન લાઈઃ ॥ કહે રવીદાશ ભજંન કર રાંમનુંઃ ॥ એક તારચીત લાઈઃ ॥ શાને માથેઃ ૪ ॥ શ્રી શંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ લખૂંછે રવી શાહેબનૂં—રાગ કાફી

અનુભવી કર જોરે કરૂણાઃ ॥ કોહો અનુભવકી રીત બડે તુમ શંત કયાવોઃ ॥ દીલમે કરો બીચાર ચોંપશે ચરચા લાવોઃ ॥ આંટી છુટે માણતની રે ભાંગે દીલની બાંતઃ ॥ પછંમ દેશપર બોધકેરે અબ કીઉં બેઠે નીરાશઃ ॥ અનુભઃ ॥ ૧ઃ ॥ કોહો પવંનકા મુલ મણકો કયાંસે આયા : કોહો વાંકા અસ્તાનદો મીલી કાંહાં સમાયાઃ ॥ શબ્દ કાંહાંશે ઊઠતહે રે પુણી કાંહા શમાયઃ ॥ નાદબુદકા રૂપ કોહો મોહે શત દીઓ શમજાએઃ અનુભઃ ॥ ૨ ॥ કોહો જીવકી જાત શીવકા શરૂપજ કઇએઃ॥ કરો જુજવા અરથ શીધ શીધા તે લઇયે :॥ જીવ શીવકે પાર હેરે વાંકા કરો અનુમાનઃ ॥ અખંડ વસ્તુ અંગાટહે તુમ પ્રગટ કરો હંમ જાનઃ ॥ અનુભઃ ॥ ૩ ॥ અંમ તુંમ ભાગા ડો હંશકો કાંહા જાઈ હલીઆઃ ॥ પરે પીડપર ગટ મનકો કાંહાં જાઈ મીલીઆઃ ॥ કેહે રવીદાશ શુણો અનુભવી માંહે અલેકદીઓ ઓલખાયેઃ ॥ તોહો હંમ શત ગુરૂ ધારીએ નીજંતંત દીઓ બતલાએઃ ॥ અનુભ : ॥ ૪ ॥ શંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ લખુંછે રવી શાહેબનું–રાગ કાફી

આતંમ નીરખોરે નીર વાંણઃ ॥ ટેક ॥ શત ગુરૂકે પરતાપ ઉગ્યે ગાણરદે જાગાઃ ॥ પપીલ વીહંગમમીણ શોચ ભરંમ ભેચે ભાગાઃ॥ પરી ઉતર શત ગુરૂ કહે રે જાકી કલા અનંતઃ ॥ વેદ બુધ બુધના લહેરે જીને વીરલા શંતઃ ॥ આતંમ : ॥ ૧ ॥ નાભી કમળકા મુલ મણ અસ્ટક મળદળ માંહીઃ ॥ ત્રીકુટીવા અસ્થાન દો મીલી તાંહાં શમાઈ : ॥ શબ્દ શુનશે ઉઠતહે રે પુણી શુનમે શમાયેઃ ॥ નાદ બુદ મીલી રયા રે નાદણી રતરરાયઃ ॥ આતંમઃ ॥ ૨ ॥ જીવકી શતીઅગ્યાન શીવકી શગ્યાની માયાઃ ॥ એ દોણાસે ભાડ અંખંડ અદવીત અજાયાઃ॥ જીવ શીવ કહે હુવા નહીં રે હંમ તંમ નહીં કોઈ હામઃ ॥ વત્રીક પદ પ્રમાતમારેના રાલ બનીજધાંમઃ ॥ આતંમ : ॥ ૩ ॥ ઓહી શત ગુરૂકા દેશ નીગમનેતી કરી ગાવેઃ ॥ બ્રંમા વીશનુંસે શમાહેશર કોઈ પારણ પાવેઃ ॥ નીજાનંદ કો વૃનવું રે નામ રૂપકો નાશ બ્રંમ મગન હોઈ બોલીઆરે અન છતાં રવીદાશઃ ॥ આતંમઃ ॥ ૪ ॥ શંપુરણઃ ॥

પદ શ્રી રવીદશાહેબનાં લખાંછે–રાગ શામેરી

હરીજણ જુગશે ન્યારા રે શુણબે શંશારીઃ ॥ શંશારી રે હરીજણ જુગશે ન્યારારે શુનબે શંશારીઃ ટેકા શત ગુરૂશે શત શબદ વ લગાયાઃ। હંઅ તામલછેદ નકી આગ્ર લગાઃ ॥ દોશુ રે શાગ ઉલટદીઆં શુરરંગાઃ શો અંતરન હી કારીઃ ॥ નહીં કારી રેઃ ॥ હરીજઃ ॥ ૧ ॥ શેજ શંકલ કરતહે ધંધાઃ ॥ દેહી ભાવમે કબહુના બંદયાઃ ॥ જેશે મીન રહે જલમ ધાઃ ॥ વાકુ લાગત નહીં ભારીઃ ॥ નહીં ભારીરેઃ ॥ હરીજઃ ॥ ૨ ॥ ખાવે પીવે શુવે ઓર જાગેઃ ॥ વરતી લાગી અખંડ બ્રંમ ધાગેઃ॥ અંરૂપ શરીખા છે અનુરાગી શો દેખત દેહ ધારીઃ ॥ દેહ ધારીરેઃ ॥ હરીજઃ ॥ ૩ ઉનમુની મુદ્રાશે ચીત ચોંટાઃ ॥ કલપીત શાધંન શરવે છુટાઃ॥ અનહંદના દબજાયા ગંટાઃ ॥ શો બ્રંમ જોત ઉજીઆરીઃ ॥ ઉજીઆરી રેઃ॥ હરીજઃ ૪ઃ ॥ એશે શંત ફીરે મરજીયાઃ ॥ દેઈ પરબોધ અનત કીયા દીવાઃ ॥ જો તંમ ચાહાવો રાંમ રશ પીવાઃ ॥ શો શંતચરંણ દ્રઢ ધારીઃ ॥ દ્રઢ ધારી રેઃ ॥ હરીજનઃ ॥ ૫ઃ ॥ અંતર ગટમે ભયા નીરંતરઃ ॥ પરગટ

શાંમ શુને શોતંતરઃ ॥ હાટ કહાર મીટયા પ્રટતરઃ ॥ શો દુઃખ શુખશેધારીઃ ॥ શો ધારીરેઃ ॥ હરીજનઃ ॥ ૬ ॥ અનેક સંત પોતા શત શેને ઃ॥ થાપ ઉથાપ કરે નહીં કેનેઃ ॥ કહે રવીદાશ ફેરી નહીં તેનેઃ ॥ શો પુન રૂપી અવતારીઃ ॥ અવતારી રેઃ ॥ હરીજનઃ ॥ ૭ ॥ શંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ લખ્યું છે રવી શાહેબનું—રાગ શામેરી

મેં બાલક શત ગુરૂકા શેવક શંતંનકાઃ ॥ શંતંકા રે મેં બાલઃ॥ શત ગુરૂકા શેવક શંતંનકાઃ॥ ટેક ॥ શત ગુરૂ શકલ કલપના જારીઃ॥ હરીજન હે હરીકે અધીકારીઃ ॥ દાવ મીલી એક ટરત નહીં ટારી શોપારખર તંનકાઃ ॥ રતંનકા રે ઃ ॥ મેં બાલ ઃ ॥ ૧ ॥ શત ગુરૂ પરમજોત પરકાશી ઃ ॥ શંતે વસ્તુ લીની તપાશી ઃ ॥ અંડુગ મતા ખેલે આશા નીરાશી ઃ ॥ શો દેખત તંતનકા ઃ ॥ તંતનકા રે ઃ ॥ મેં બાલ ॥ ૨ ॥ શત ગરૂ હે પરશોતંમ પુરાઃ ॥ જુને શંત શીપાઈ શુરાઃ ॥ જાઈ લીઆ વંકા ઘડનુરાઃ ॥ શોખોજત આતંનકાઃ ॥ આતંનકારેઃ ॥ મેં બાલઃ ॥ ॥ ૩ ॥ શત ગુરૂ શંત મસ્ત કરી દીણાઃ ॥ તાપર તાપે આતંમ ઃ ॥ ચીણા ॥ કહે રવીદાશ ભાણ ધરજીઈનાઃ॥ શો સારવે દાતંનકારેઃ॥ દાતંનકા રેઃ॥ મેં બાલઃ॥ શંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ રવી સાહેબનું લખ્યુંછે.—રાગ કાફી.

પ્યાલોમેં પીધોરે લીધો મેં લગન કરીઃ ॥ પરી બ્રંમ ભાહ્યારે અધવીત શું ભરંમ ભરીઃ ॥ ટેક ॥ શત ગુરૂ શબ્દે સ્રવંણ રશ રેડયો ઃ ॥ ચોટયો રૂદીઆ માયે ઃ॥ શાધ શાધમે એ રશ શંચરેઓઃ ॥ ઉણ મુણી રહયો રે ઠરાયેઃ ॥ શુરતી સેજે શુણ થઈ રેઃ ॥ ઉતરે ન પાછી ફરીઃ ॥ પ્યાલો મેંઃ॥ પરી બ્રંમઃ ॥ ૧ ॥ કથનીબકની છુટી કીરીઆઃ॥ કેણ ગાયે ગીતઃ॥ ખોળણહારો માંહે ખોવાણોઃ ॥ આપે થઓ અદવીત ઃ ॥ પારો ગરી પાણીરે હતો તેમ રહ્યો થરીઃ॥ પ્યાલો મેંઃ॥ પરી બ્રંમઃ ॥ ૨ ॥ કામ કરોધ ને મોહતે મમતાઃ ॥ આવ્રણ પામ્યા અતઃ ॥ નવ પંદર .અભે આશ અંતરથીઃ ॥ મીટ ગઈ પીડ શમશુઉતઃ ॥ નજરે ના આવેરે ઃ ॥ વીના કોઈ દુજો રે હરીઃ ॥ પ્યાલો મેં ઃ ॥ પરી બ્રંમ ઃ ॥ ૩ ॥ ગુગે શાકેર ગલી ગલામાં ઃ ॥ શમજ શમજ મુશકાયેઃ ॥ રવીદાશ રશ કહે કોણશેઃ॥

વસ્તુ અન જીભાય: ॥ ઘટો ઘટ બોલે રે શું વ્યાગ અનેક ધરી: ॥ પ્યાલો મેં: ॥ પરી બ્રંમ: ॥ ૪ ॥ શંપુરણ.

શ્રી પદ લખૂંછે રવી શાહેબનૂં—રાગ કાફી

આ જુગમાંહી રે દેઈ હભીમાન ઘણું: ॥ તેણ કરી ભોગવે રે : ॥ આત્મા દુઈતપણું : ॥ ટેક : ॥ આ મારૂં આ મારૂં મણમાં રે આને: ॥ જાણીને જતન કરે : ॥ શપણા શમાન જાણ શુખ મુરખ: ॥ અંતે કારજ ન શરે કાંઈ નથી લેતો રે : ॥ કારણ કબુધતણું: ॥ આજુગ : ॥ તેણ કરી: ॥ ૧ ॥ શાચે મણ શત ગરૂજીને શાથે: ॥ હરદે ન આને હેત: શંતને નમીઆ હરીને ન ગમીઆ: ॥ અવતેરી થયોરે પ્રેત: ॥ શુખ દુઃખ વ્યાપેરે: ॥ આનંદ નહીં અણું: ॥ આ જુગ : ॥ તેને કરી: ॥ ॥ ૨ ॥ તન અભીમાંની મંન અભીમાંની: ॥વચંન અ અભીમાંન કહે:॥ જુઠું રે બોલે જુઠું રે ચાલે: ॥ લખ ચોરાશીવ હે: ॥ ભજંન હરીનું રે બેશી નવ કરે ખણું: ॥ આજુગ: ॥ તેને કરી: ॥ ૩ ॥ જેવી જેઅ હંકાર પડીઆ રે તાં પરોલ દ્વાર: ॥ તું પામર પરગટ પરલાનું નામ વીન્યા નીરધાર: ॥ જાઈ શેઉડી રે તું લરે જમઆકતણું: ॥ આ જુગ: ॥ તેને કરી: ॥ ૩ ॥ શત શંગત શત ગુરૂ થકીરે ઉપજે શુધ વીચાર:॥ આપુઅલે અભેમાન ટલે: ॥ એમ કહે રવીદાશ પોકાર:॥ થઈ શરૂપેરે રતી એક રેહે નઅંણું:॥ આજુગ:॥ તેને કરી:॥ ૪ ॥ શંપુરણ.॥

શ્રી પદ રવી શાહેબનું લખું છે—રાગ આશા

શસ્યા અંધ બે અંધકા: ॥ બે અંધ આગે ચલણા: ॥ નામ રૂપ બીશારકે: ॥ બ્રંમ શાગરમે મીલના: ॥ શસ્યા: ॥ નામ રૂપ: ॥ ટેક : ॥ અંધમે રાંમ ન પાયે બે અંધ લક્ષ લાગે: ॥ એ દો એક વીચારકે : ॥ સોહી શંત વેરાગી : ॥ શસ્યા : ॥ નામ રૂપ : ॥ ૧ ॥ અધમર જાદા વેદકી: ॥ બે અધ જોગ પસારા:॥ અંધ બે હંધ દોણો તજી:॥ નાંમ રૂપશે નારાયા: ॥ શશાયા: ॥ નાંમ રૂપ: ॥ ૨ ॥ આ ચાર વેદ બ્રંમા કથાયે:॥ શીવે જોગ ચલાયા:॥ તપતીરથ રૂશી એકરા : ॥ ગ્રંથ શાથે પુરાયા : ॥ શશાય: ॥ નામ રૂપ: ॥ ૩ ॥ વેદ થકા વાણી થકી: ॥ થકાયા જોગ

પસારાઃ ાઃ ॥ તપ ત્રીરથ સંયંમ થકાયાઃ ॥ થકાયા વંરણુ આચારાઃ ॥ રાશાયાઃ ॥ નાંમ રૂપઃ ॥ ૪ઃ ॥ મેં મેરી મમતા થકીઃ ॥ થકયા વાદવીવાદાઃ ॥ હરકસો કત્રસ નાથકીઃ ॥ પાયા ગુરૂ પંરસાદાઃ ॥ રાશાયાઃ ॥ નામ રૂપઃ ॥ ૫ઃ ॥ જાગ્રત સપણુ સુ સોપતીઃ ॥ તુરીઆસે ન્યારાઃ ॥ સબદાતીત સબદમે બસેઃ ॥ સોઈ સરૂપ હંમારાઃ ॥ રાશાયા ઃ ॥ નાંમ રૂપઃ ॥ ૬ઃ ॥ જાગર સે જીવ આવીઆઃ ॥ સોગર સેજે પાયાઃ ॥ ઉલટ સમાયાઆપમેઃ ॥ અન અંધલે લાયાઃ ॥ રાશાયઃ ॥ નાંમ રૂપઃ ॥ ૭ઃ ॥ ઓહી ગરલીને પીછાનકેઃ ॥ જંમ ડંડન ભરારનાઃ ॥ જોગકા સુખ દીન ચારકાઃ ॥ કાહેકુ પછી મરણાઃ ॥ રાશાયાઃ ॥ નાંમ રૂપઃ ॥ ૮ઃ ॥ સંત સંગત આં પાગટયાઃ ॥ મીટયા ભારંણું ભારીઃ ॥ રવીદાસ સત ગુરૂ ગ્યાનશે.નીજ વસ્તુ વીચારીઃ॥ રાશાયાઃ॥નાંમ રૂપ ઃ॥ ૯ઃ ॥ સંપુરણુઃ॥

———:():———

શ્રી પદ રવીસાહેબનું લખુંછેઃ ॥ રાગ—સબદઃ ॥

સત ગુરૂ મેરા જીણે કીયા બંમસે ભેલાઃ ॥ સાહેબ મેરાહોજીઃ ॥ ટેકઃ ॥ નરભે નીચે પદમી પાઇઃ ॥ સુરતી અગળ બગલ નવ જાઈઃ ॥ સત ગુરૂ શબદ દોયા બતાઇઃ ॥ સોહી માંણકુ ગેરાઃ ॥ જીનેઃ ॥ સાહેબઃ ॥ ૧ઃ ॥ મુલ કમલકુ ખુપ દબાઆઃ ॥ ધીમે ધીમે પવંનં ચલાયા ઉલટા કમલ સો સુલટાયાઃ ॥ હંરદંમ હેરાઃ ॥ જીનેઃ ॥ સાહેબઃ ॥ ૨ઃ ॥ કામ કમલ હે ખટદલ જેસાઃ ॥ વાં મેં જાઈ કીયા પરદેશાઃ ॥ આગુલહે અજરાએળ જેસાઃ ॥ નાંભી ના હેરાઃ ॥ જીનેં ઃ॥ સાહેબઃ ૪ઃ ॥ નાભી પછમસે પરવરીઆઃ ॥ ધરકુ લઈ હધર પર ધરીઆઃ ॥ ઉગા અરક અમીર સંભરીઆઃ ॥ ચડયા સું મેરાઃ ॥ જીનેઃ ॥ સાહેબઃ ॥ ૪ઃ ॥ સુન સીખર પર કીઆ અસ્થાણાઃ ॥ વાજે હનહદ ટવર નીશાનાઃ ॥ અજર હોતા સો હધર ઠરાઆ હુગે ન ડેરાઃ ॥ જીનેઃ ॥ સાહેબઃ ॥ ૫ઃ ॥ જાંહે રખોજી જોગી પાયાઃ ॥ સુણ ચડગી સાચાણુ બતાયાઃ ॥ રવી રાંમ વાકુ સીસ નમાયાઃ ॥ ભાણુ કાયા ચેરાયાઃ ॥ જીનેઃ ॥ સાહેબઃ ॥ ૬ઃ ॥શ્રીસંપુરણુઃ ॥

શ્રી પદ રવી સાહેબનું લખુંછે. રાગ—સબદ.

મેરે સત ગુરૂ હે સરવંગી હુકા પીયેજીઃ ॥ ટેકઃ॥ સીરલ પ્રથવી પીંડ

બ્રંહંમાડઃ ॥ ઉપર મેરૂ તણા મંડાનઃ ॥ નીચે પીવે નુર નીરવાણ રસ ડારંગીઃ ॥ મેરે શતઃ ॥ હુકા પીયોઃ ॥ ૧ઃ ॥ સેસ્ત્રકમલકી ચલમકીનીઃ ॥ તંમાકુ તીન ગુણા કીલીની; ॥ બ્રંહંમ અગની માહે તલખી દીનીઃ ॥ જળ જાવઉ જંગીઃ ॥ મેરે સતઃ ॥ હુકા પીયોઃ ॥ પરેમે પાની વંડે તે પીવેઃ ॥ ગુરૂ ગંમગગંન મંડલ ગડ ગડેઃ ॥તાંપત હોઈ તો પુરા મળેઃ ॥ સતનાસંગીઃ ॥ મેરે સતઃ ॥ હુકા પીયોઃ ॥ ૩ઃ ॥ હરદંમ હુકા પર ગટ પીધાઃ ॥ રવી રાંમ સત ગુરૂ સબદે સીધયાઃ ॥ અવીચેલ પટાલખાવી લીધાઃ ॥ ભ્રમણા ભંગીઃ ॥ મેરેસઃ ॥ હુકા પીયોઃ ॥ સંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ રવી સાહેબનું લખું છે. રાગ—સબદ.

સોહી રાંમ સમરો રે મારી આતંમનો આધારઃ ॥ ભરમ ના ભાંગો રે કાંઈ દરશ કરો દેદારઃ ॥ ટેક ॥ મોં માંગ્યા મુરખ મકલાવે : ॥ અંધ કરે એકારઃ ॥ નગુરા શા કુષ્ટ શબ્દ ન માણેઃ ॥ ધણી વીના ખાશે મારઃ લેખા લેશેરે કાંઈ ખુણી ખરેખરાઃ॥ શોહી રાંમ શમરો રેઃ॥ ભરમ નાઃ॥ ॥ ૧ ॥ શેવા શમરણ કેએન જાણેઃ ॥ કરે કુટમશે કાંમઃ ॥ ભગતી ન ભાવે શાધુ ન શેવે કેમ મલે કરતારઃ॥ કુલ જકાંડા રે કાંઈ શાચું નામ શંભારઃ શોહી રાંમ શમરો રેઃ ॥ ભરમ નાઃ ॥ શુરા શાધુ શનમુખ રેવેઃ ॥ કાયર ભાંજે ગંવારઃ ॥ શીરને શાટે શાહેબ શમરો : ॥ શુફળ જણમ નર ણારઃ॥ મરજી વ્યાને રે કાંઇ મોજ મળે દરબાર શોહી રાંમ શમરો રે : ભરંમ નાંઃ ॥ ૩ ॥ દીધા દાણ અમરાપુર મળશેઃ ॥ શું ફલ•કારજ શુ ધારઃ ॥ હજુરમાંથી હુંડીજ મલશેઃ ॥ કણુ મલશે કીરતારનીજ નામ મહુ રેઃ ॥ નદી અપને નીરાધાર : શોહી રાંમ શમરો રે : ॥ ભરંમ નાઃ ॥ રવી રાંમ બોલ્યા પરદા ખોલ્યાઃ ॥ પ્રગટ કીઆ પોકારઃ ॥ ગુરૂ ગંમ ઓઈશો ગોતીલો ભાઈઃ ॥ ત્રરવેની ટકશાલઃ ॥ ઘંઘણ ગુફામાં રે કાંઇ શુન જીણા જણકારઃ ॥ શોહી રાંમ શમરો રે : ॥ ભરંમ નાં ॥ ૫ ॥ શીલશંતોક્ષીની રમલંજીણાઃ ॥ તે પોતા પરીપારઃ ॥ અધર શીગાશન આપ બીરાજેઃ ॥ આદ પુરૂશ નીરાધારઃ॥ શોઉ મુરતપર રે કાંઈ લાલદાશ બલીહારઃ ॥ શોહી રાંમ શમરોરેઃ ॥ ભરંમ નાંઃ ॥ ૬ ॥ શંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ રવી સાહેબનૂં લખૂંછે.—રાગ કાફી.

કોઈ ભેદ હંગંમદા બુજો રેઃ ॥ ટેક ॥ કીઉં કરી શત ગુરૂ શમરીએ રેઃ॥ કીઉં કર લીજે નામઃ॥ કેમ તંમને દેખીએ રેઃ॥ કાંછે આતંમરાંમઃ કોઇ ભેદ હંગમદા બુજોરે ॥ ૧ ॥ શયા શઉ શાશે શમરીએઃ ॥ અવનીશલી જે નામઃ ॥ નુરત શુરતશે દેખીએરેઃ॥ ગટોગટ આતંમરાંમઃ ॥ શાધુ ભેદહુગમદાબુજા રેઃ ॥૨॥ કયાંસે વીજા ફરેજ ભુકાઃ॥ કયાંસે નોતું જાગેઃ॥ કાંહા શત ગુરૂજીકી નોબત બાજેઃ ॥ ત્રકતે કોન બીરાજે : ॥ કોઈ : ॥ ભેદ હંગંમદા બુજો રેઃ ॥ ૩ ॥ આપ તેજસે હુવાજ ભુકા : ॥ ત્રીકુટી નો તું જાગેઃ ॥ ગંગન મંડલમે નોબત બાજેઃ ॥ ત્રકતે આપ બીરાજે : શાધુ ભેદહગંમદા બુજારેઃ ॥ કયાંસે આયા કાંહાં જાઇ ગાયાઃ ॥ કયાં તુમારો ધાંમઃ॥ આંરે કયાં કાલે પડી જાશેઃ ॥ ઠોર બતાવો ઠામઃ॥ કોઇ ભેદ હગંમદા બુજો રે : ॥ ૫ ॥ હંમ હીઆં આઆ નુરશેરે : ॥ અમરાપુરમે ધાંમઃ ॥ ચડી શુરતી આશમાંન ડેરાંણી :॥ શોબ્હંમ હંમારા ધાંમઃ ॥ શાધુ ભેદ હગંમદા બુજારે :॥ ૬ ॥ કોન શબ્દશે ધુન લગાઈઃ ॥ કોન નામ નીરાધારાઃ॥ ખેમદાશ રવીદાશકુ પુછેઃ॥ માંહે ખેલો કે બારા : ॥ કોઈ ભેદ હગમદા બુજો રે : ॥ ૭ ॥ શત શબ્દશે ધુન લગાઈઃ ॥ હંરધના નામ નીરધારાઃ ॥ કેહે રવીદાશ શંતભાણ પરતાપેઃ ઓહુંગ સોહુસે પરાઃ ॥ શાધુ ભે : ॥ દહગંમદા બુજા રેઃ ॥

શ્રી પદ રવી સાહેબનૂં લખૂંછે.—રાગ કાફી.

કાયા કોટડીઆ ગરવંકાઃ ॥ ગરવંકા રે ગરવંકાઃ ॥ ટેક ॥ ગ્યાન વેરાગા ફોજાં ચડીઆંઃ ॥ શત ગુરૂ શબ્દે શાંજ કીયાઃ ॥ નેજા પકડા નામકારેઃ ॥ ચોવ ઢીશ ડેરા દીયા :॥ કાયાકોઃ ॥ ૧ ॥ ગરવંકા રે : ॥ નુરત સુરતકી નાલા માંડીઃ ॥ પરેમ પલીતા પીઆઃ ॥ ગોલા ફેંકયા ગ્યાનકા રેઃ ॥ શોશરા શેર કર લીયાઃ ॥ કાયાકોઃ ॥ ગરવંકા રેઃ ॥ પાંચ પરધાંન પચીશ પરકુટીઃ ॥ વાકુ પકડ લીયાઃ ॥ રાજા પકડા શેરકા રેઃ॥ વાકુ લઈ કેડ કીયાઃ ॥ કાયાકો : ॥ ગરવંકાઃ ॥ ૩ ॥ તીન ઉમરા માર લીયા રેઃ ॥ સેર શબક પરયાઃ ॥ કેહે રવીદાશ શત ભાંણ પરતાપે : ॥ શીશ લઈ શામકુ દીયાઃ ॥ કાયાયા : ॥ ગરવંકા રેઃ ॥ ૪ ॥

શ્રી પદ રવી સાહેબનૂં લખૂંછે.—રાગ કાફી.

ધુન જાગીરે ધુન જાગી: ॥ ઘંગન મંડલ ધુંન જાગી:॥ ગંડ ગંડ ગંડ ઘંગન ગાજે: ॥ બાજે અનહુંદ તુર: ॥ લાગ રહયો જનકાર સુનમે નીર મલ વરસે નુર: ॥ ધુંન જાગી: ॥ ગગંન: ॥ ૧: ॥ તોર તડાકા હુવા ભડાકા: ॥ દીયા અંગમ પર ડેરા: ॥ પીંડકે પાર પરમ પડ પાયા:॥ દેખીઆ દીન દયાલા: ॥ ધુંન જાગી: ॥ ગંગન: ॥ ૨: ॥ અની હધર પર આસકીના: ॥ ફુટયા સબદ પતારા: ॥ ભર મંડલ ફોડ નીર તર આયા: ॥ નીરખ પરખ કીયા નેરા: ॥ ધુંન જાગી: ॥ ગંગન: ॥ ૩ :॥ સન મુખ દરીયા શુ ભરભરીઆ: ॥ હુંદર ત્કત નીશાના: ॥ કેહે રવી દાશ શત ભ્રાંણ પરતાપે: ॥ મગંન ભયા ગુલતાણા: ॥ ધુંન જાગી: ॥ ગગંન ॥ ૪ ॥

શ્રી પદ રવી સાહેબનૂં લખૂંછે.—રાગ કાફી.

મન લાગા રે મન લાગા: ॥ ઉડી અશમાંનસે મન લાગા: ॥ ટેક ॥ નુરત શુરત અટકાઈ રહારે: ॥ વાજે અનહુદ તુર: ॥ નરભે નેની શીચલ હોઈ રહા રે: ॥ જલમલ.જલકે નુર : ॥ અશમાનસે: ॥ ઉડી અશમાં: ॥ ૧ ॥ ભમરા હોકર ભડકીઆ રે: ॥ કમલ કરે ગુજાર: ॥ ઉડી અનતન જાયા.વહી રે: ॥ વાંશલવેરૂં કાજ : ॥ અશમાંનસે : ॥ ઉડી અશમા: ॥ આમન બ્રંમ જલ હોઈ રયા રે : ॥ ભયા બ્રંમ લોલીન : ॥ અબ બીછુરા બીછે રે નહીં રે: ॥ જીુજંલસે તીનમીન: ॥ અશમાન: ॥ ઉડી અશ : ॥ ॥ ૩ ॥ શત ગુરૂ ભાણપરશાદસેરે:॥ સેજે ભઆની રાશ : ॥ દુતીઆ કોઈ દીસે નહીં રે:॥ ઘટો ઘટ બ્રંમર વીદાશ:॥ અશમાંન:॥ ઉડી અશમા ॥ ૪॥

શ્રી પદ લખૂંછે રવી શાહેબનૂં—રાગ કાફી

કોઈ પરખંડા રેંહે કોઈ પરખંડારે: ॥ સત સબદકા રૂપ: ॥ કોઈ પર ખંડા રે: ॥ ટેક : ॥ મુળ શબદસો કાંહાંસે ઊઠે: ॥ કોણ દેશ રહી બોલે: કોન મંડલ શબદકા બાંસા: ॥ તત્વ વીચારી તોલે:॥ કોઈ પરખંડા રે:॥ ॥ ૧ ॥ કીતના લંબા કીતના ચોવડા: ॥ કીતના હે અનુમાણા: ॥ કેસ્યા રૂપ શબદકા સેતો: ॥ બતલાઇ દો કરી દ્યાંણા: ॥ કોઈ પરખંડા રે : ॥

॥ ૨ ॥ કીતના હલકા કીતના ભારીઃ॥ ખારા હે કે મીઠાઃ ॥ મોહે ગરીબ કુ કહી શમજાવો : ॥ શબદ કંઇ પેરે દીઠાં : ॥ કોઈ પરખંડા રે : ॥ ૩ ॥ શરીર ખોજ શબદકુ પકડોઃ ॥ આથ ગઇ અસલાવોઃ ॥ પડ પીંડપર ગટ ગટ ભાંજેઃ ॥ શબદ કાંહાં શમાવોઃ ॥ કોઈ પર ડારે : ॥ ૪ ॥ એમદાશ રવીદાશકુ બુજેઃ ॥ કીઉં કર ધંધણા પેરીઃ॥ કોણ દેશમે કોન નીરંતરઃ॥ કાંહા શમાઈગી દોરીઃ ॥ કોઈ પરખંડા રેઃ ॥ ૫ ॥

શ્રી પદ લખુંછે રવી શાહેબનું—રાગ કાફી

કોઈ લે હંદા રે હે કોઈ લે હંદારેઃ ॥ શત શબદકા વીચારરે કોઇ લે હંદા રેઃ ॥ ॥ શત શબદકા બીચારરે કોઈ લે હંદા રેઃ ॥ ટેક ॥ મુલ શબદ નાભીશે ઉઠેઃ ॥ ત્રરવેણી રહી બોલેઃ ॥ શુન મંડલ શબદકા આંશાઃ॥ તત્વ વીચારી તોલેરેઃ॥ કોઈ લે હંદારેઃ ॥ શત શબદકા બીચારરેઃ॥ ॥ ૧ ॥ જેશા દીપક ધરીઆ મંદીરઃ ॥ એસ્યા શબ દારંગા : ॥ દુવાદશ આગલ બાહેર લંબાઃ ॥ ચોવડા હે શરવંગાઃ ॥ કોઈ લે હંદારે : ॥ શત શબદકા બીચાર રેઃ ॥ ૨ ॥ હલકાશો શંતે નહીં માણેઃ ॥ ખારા તાંતે કંઈએઃ ॥ મીઠીશો મરજાદ ગુરાકીઃ ॥ શાંતીક બુધીએ રચેઃ ॥ કોઈ લે હંદારેઃ ॥ શત શબદકા બીચારરેઃ ॥ ૩ ॥ અરથ ન શુને એશા અટપટઃ॥ તાંતે ભારી હોઈઃ ॥ જીના શો શમજી શંત ભાખેઃ॥ એશા વીરલા કોઈઃ કોઈ લે હંદારેઃ॥ શત શબદકા બીચારરે : ॥ ૪॥ છતે પીડ જબ શનમુખ દેખ્યાઃ ॥ દુવાદશ આગલ જબ હીઃ ॥ બ્રંમ ચકશુ ભઈ બ્રંમ અગણીપર ગળી વાશના તબ હીઃ ॥ કોઈ લે હંદારેઃ॥ શતં શબદક બીચારરેઃ ॥ ૫ ॥ દોવ કમળકે અણી અધરપરઃ ॥ રૂપ શબદ કાયા દેખ્યાઃ ॥ શુરત શબદ મેલી ન ભઈઃ ॥ તબ દીઆ કરમ પર મેખાઃ॥ કોઈ લે હંદારેઃ ॥ શત શબદકા બીચારરેઃ॥ શત ગુરૂ શબદે ભઆસુ તંતરઃ॥ ગટપટ મઠ ધર છાયાઃ રવીદાશ પીડ પડે શબદશેઃ॥ નીરાધાર શમાયાઃ॥ કોઈ લે હંદારેઃ ॥ શત શબદકા બીચારરેઃ ॥ ૭ ॥

શ્રી પદ તૂલશી દાશનૂં લખુંછે. રાગ કાફી

નીરખતો બરણગંણુ સ્યામંઃ ॥ રગુવર માધુરી મુરતઃ ॥ ટેક ॥ શીતા રાંમ લછમંણુ ભરત શતરૂગુંણઃ ॥ અવધ પુરી રે સુખધામઃ ॥ રગુઃ ॥ ૧ ॥ શીવ

શુન કાદીક ધ્યાંન ધરત હેઃ ॥ નીસ દીન રટત હે નામ ઃ ॥ રગુવ: ॥ ૨ ॥ અવધપુરીમે આપ બીરાજતઃ ॥ શનમુખ રહે અંનુમાનઃ ॥ રગુઃ ॥ ૩ ॥ તુલસીદાશ ચેરીકારે જાચ્યોઃ ॥ ધંણા હે જાત ગુલામઃ ॥ રગુઃ ॥ ૪ ॥

શ્રી પદ રવીસાહેબનું લખ્યુંછેઃ ॥ રાગ—કાફી.

કાહુકીસીસે કામઃ ॥ આપના મન શમજાવણાઃ ॥ ટેક ॥ કીયા લઈ ચાલ્યા કાયા લઈ જાઈગાઃ ॥ રાંમતો ભજો નરનારઃ ॥ અપનાઃ ॥ કાહુ કીસીસેઃ ॥ શત ગુરૂ શંત કહે તપોકારીઃ॥ અજુ ઓન ખુલ્યા તેરા કાનઃ॥ અપનાઃ ॥ કાહુ કીસીસે ઃ ॥ ૨ ॥ ત્રરવેણી શંગમ તાર મીલાવત ઃ ॥ અધર હી ગુઠયો હેની શાણંઃ ॥ અપના ઃ ॥ કાહુકીસીસે ઃ ॥ ૩ ॥ કહે રવીદાશ શત ગુરૂ પરતાપેઃ ॥ ભીતર હી પ્રગટા ભાનઃ ॥ અપનાઃ ॥ કાહુ કીસીસેઃ ॥ ૪ ॥

શ્રી પદ રવી સાહેબનું લખ્યુંછે. રાગ—વાની.

નુરતે શુરતે નરખો રેઃ ॥ કોઈ પરીબ્રંમણ પરખોરેઃ ॥ કોઈઅ પરી બ્રંમણ પરખોઃ॥ કોઈ આભીઆ ગતને ઓલખોઃ॥ અભીઆ ગતને ઓલ ખોઃ ॥ એના ગરનારાને નરખોઃ ॥ ગરનારાને નરખોઃ ॥ આ કેને બના- વો ચરકો રે જીઃ ॥ ટેક ॥ આવે જાવે જે બોલાવેજી હોજીઃ ॥ જયાં જોઉં તાં શરખો રે જીઃ ॥ દેવળ દેવળ કરે ઉંકારાઃ ॥ પારખ થઈને પરખો ઃ ॥ એકે ને બનાઃ ॥ નુરતેઃ ॥ ૧ ॥ ધ્યાન કીધું નમે નોત જળત હેજી હોજીઃ ॥ અધારૂં ન મીટીઓ અંતર કોરેજીઃ ॥ એને અજવાળે અં ગમ શુજેઃ ॥ ભેદ જડીઓ ઉન ગરકો ઃ ॥ આ કેને ઃ ॥ નુરતે ઃ ॥ ૨ ॥ પાંચ તત્વકા શાગ લગાયા જી હોજીઃ ॥ ખેળ જુઓની આ નરકો ઃ ॥ પંવના પુતળી હરેર રેઃ ॥ માહી ગ્યાની હોકર નીરખોઃ ॥ એ કેને ઃ ॥ નુરતેઃ ॥ ૩ ॥ રવીશંમ બોલ્યા શત ગરૂ શાચા જી હોજીઃ ॥ મેં ગુલામ ઉન ગરખોઃ ॥ એ ચરકાની આશા માં કરોઃ ॥ ચરકો નહીં એ શરકોઃ એ કેનેઃ ॥ નુરતેઃ ॥ ૪ ॥ શંપુરણ ઃ ॥

પદ શ્રી રવી શાહેબનાં લખ્યાંછે—રાગ શામેરી

કોટ કળપણા રે કરમ માંરાં દુર થયાં રેઃ ॥ શત ગુરૂ શબદે રે ચ-

રંણ તંમારાં ગ્રહયા: ॥ ટેક ॥ પીઉ મારા પીઉ મારા પરેમે પધારયા: ॥ મુજપર કોધી મેર: ॥ લાલ ચહતી મુંને લાલ મલ્યાની: ॥ થઇછે લીલા લેર: ॥ અખંડ બીરાજોન રે હુવે જગદીશ ઈઆ: ॥ કોટકલ: ॥ શત ગુરૂ શબદે રે: ॥ ૧ ॥ પલકત છોડું પ્રીતંમ તંમને રાખું હરદા માયે: ॥ શું કરશો કલડી ધુતારી: ॥ ખુધીએ બળ ન હોય: ॥ મેરમ મેણાંરે તંમ શારૂં શબ લસયા: ॥ કોટકળ: ॥ શત ગુરૂ શબદે રે: ॥ ૨ ॥ ઉઠતાં ને બેશતાં હશતાં ને રમતાં દીન દીન અધીક શનેહ: ॥ ત્રી વીધતા પસમ્યો આ તંનમાંએ વ્રત ઉઠામેહ: ॥ હવે નહીં જાઈ શરેવે તે પુરવયી: ॥ કોટકલ: ॥ શત ગુરૂ શબદેરે: ॥ ૩ ॥ શકલ ભવંત માં તુંજ વીના વાલા અવર ન દીસે કોય:॥ રવીદાશ રશબશ હરી રંગ માયા આવાગંમણ નવ હોયે: ॥ અંતર ભાગો રે શુખ નવ જાય કયો: ॥ કોટ કલ: ॥ શત ગુરૂ શબદે રે: ॥ ૪ ॥ શંપુરણ: ॥

શ્રી પદ લખ્યૂં છે રવી શાહેબંનૂ—રાગ આરાધો.

જી રે શંતોહેતે આવો શદા મણ ભાવો: ॥ ટેક ॥ જી રે શંતોઆદ પુરૂસની ઈછા શંગતી: ॥ તેણા બ્રહંમા વીશણું મહેશા: ॥ જી રે શંતો બ્રહંમા વીસ્ણુંને વશ લઇ કીધા: ॥ દીધા શીવજીને મુલ ઉપદેશા: ॥ જીરે શંતોહેતે: ॥ ૧ ॥ જીરે શંતોશ હે બ્રુમાણુને શતરૂ પાંરાંણી:॥ ઈતો બ્રંહમાથી અવતરીઆ: ॥ જીરે શંતો મેથુણ શસ્ટી ત્યાં થીને ચાલી: ॥ તેણા શીવજીએ કાકંન ભરીઆં: ॥ જીરે શંતોહેત: ॥ ૨ ॥ જીરે શંતો રૂદ્ર કલશની થાપણા કીધી: ॥ તીહાં શકતીરે પાઠ મંડાવ્યો: ॥ જી રે શંતો ગાંવેત્રી શાવેત્રી-શતીઓ મલીજુ: ॥ તીહાં ગુપત ધરમ ચલાવ્યો: જીરે શંતોહેતે: ॥ ૩ ॥ જીરે શંતોઆદ ધરંમણા મુલ નીવેદા:॥ તેણે રખે દેતા મુકી: ॥ જીરે શંતોચાર થોકણી જેણે ભગતી ન કીધી: ॥ ઈતો ગયા રે કમાઊ ચુકી: ॥ જીરે શંતોહેતે: ॥ ૪ ॥ જીરે શંતો અંતર ના મેલા ને ચીત લટપટીઆ: ॥ ઈતો આંડાને અવલા દોડે: ॥ જીરે શંતો કરમ ના-હી નાણે બગલા ધ્યાની: ॥ ઈતો મુળ ધરમને બોલે: ॥ જીરે શંતોહેતે: ॥ ૫ ॥ જીરે શંતો હરીણી માયા શંત ગુરૂજીને સોંપો: ॥ આપે રેહો નીરાશા: ॥ જીરે શંતો શંત પુરશવાં એક એણીપેરે બોલ્યા:॥ એમ કહે ભાણચરંણ રવીદાશા: ॥ જીરે શંતોહેતે: ॥ ૬ ॥ શંપુરણ: ॥

શ્રી પદ રોએલ રાણીનૂં લખૂંછે.—રાગ આરાધી.

જીરે લાખા કોહોતો વાતું કહયામાં નાં આવેઃ॥ જીરે લાખા પરથમ પેલાની મજલીનજીઃ ॥ આંપણ નીમ લઈએ તો કંઈ કંઈ પાલીએજીરેઃ॥ જીરે લાખા શમરત ગુરૂ જીણે શરણે રઈએજીઃ ॥ આપણ એમ અલખ માંહે ભલીએઃ ॥ જીરે લાખાઃ ॥ ૧ ॥ જીરે લાખા ગુરૂનાં વચંન જે કોઈ મીથ્યા કરશેઃ ॥ તેતો ભવશાગર કેમ તરશેઃ ॥ જીરે લાખા નીસ્ટે ચોરયાશીણા ફેરા ફરશેજીઃ ॥ એના પીંડ અગોરૂમાં પડશે : ॥ જીરે લાખાઃ ॥ ૨ ॥ જીરે લાખા ઉંચા ઉંચા જાપ અજપા ચડવાઃ॥ આપંણ નીંદ્રા કેનીપર કરીએ : ॥ જીરે લાખા આપ મીટીને એક બ્રહંમને ઓલખીએજી : ॥ આપણ એમ અલખમાં ભલીએજી : ॥ જીરે લાખાઃ ॥ ૩ ॥ જીરે લાખા આદ જુગનું પાટ મંડાઓજીઃ॥ તીહાં બલી રાજા ધરંમ આ દરીઆઃ॥ જીરે લાખા ગરૂને પરતાપે બાઈ રોએલ બોલ્યાજીઃ ॥ આપણ એમ અલખને આરાધોઃ ॥ જીરે લાખા : ॥ ૪ ॥ શંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ ખેમદાસનું લખું છે. રાગ સબદ.

લાલજી શેજ શુંન શુખ શાગરઃ ॥ દરીઆ ભરીઓરેજી : ॥ ટેક ॥ પાલવ વીના પાર ન પાંમેઃ ॥ મીટે નમાંએલો ગાટઃ ॥ શત ગુરૂ ચરંણ શીશ નમાવેઃ ॥ તો ઉતરે ભવ પારાઃ ॥ દરીઆ ભરીઓરેજીઃ ॥ લાલજી સેજઃ ॥ ૧ ॥ ગ્યાને પુરા શબદે શુરાઃ ॥ રેણી કેણી શારઃ ॥ અંગમપથ અજાહદકે આગેઃ ॥ મન મંમતા કુમારઃ ॥ દરીઆ ભરીઓરેજીઃ ॥ લાલજી શેજ : ॥ ૨ ॥ પાઉ પલકમે પાર પોંચાડે : ॥ શોહી રાંમ શંભાર : ॥ શનમુખ હે શંત શાહેબ મેરાઃ ॥ નજરે નજરની હારઃ ॥ દરીઆ ભરીઓરેજીઃ ॥ લાલજી શેજઃ ॥ ૩ ॥ ભાણ શત ગરૂ ભેદ બતાવેઃ ॥ બોલે શબદશે બારઃ॥ ખેમદાશકુ શત શમજાવેઃ ॥ રરૂંનકાર કીરતારઃ॥ દરીયા ભરીઓરેજીઃ ॥ લાલજી શેજઃ ॥ ૪ ॥ શંપુરણ ॥

શ્રી પદ લખું છે ખેમદાસનું—રાગ વાણી.

જો મુખશે શીતારાંમ ન શમરેઃ ॥ તાં મુખમે તેરે ધુળ પડી હે : ॥

॥ ટેક ॥ શાંમ નામ બીનારશ નાકેશીઃ ॥ કરૂં ઉનકા ટુકડા ટુકડી રે ઃ ॥ જીન લોચને શેહરી રૂપની નરખોઃ॥ તાં લોચન ન મેલું ન ભરીરેઃ॥ જાં મુખસેઃ ॥ તાં મુખમે તેરેઃ ॥ ૧ ॥ રતંન પદારથ મનખા જનંમ હે ઃ ॥ આ વાત નહીં કછુ પેર ફરી હેઃ ॥ અવતેરો દાવ પડો હે મુરખઃ॥ કરતા હોઈશો લોને કરીલેઃ ॥ જાં મુખઃ ॥ તાં મુખમે તેરે ઃ ॥ ૨ ॥ ધીક તેના જનમ જીવંન તેરો ધીક હેઃ ॥ ધીક ધીક મનુશકી દેહ ધરી હેઃ ॥ જીવરે મુવા તાત કીંઉ ન તેરાઃ ॥ તું કેશે આયો વ્વાહાર ફરી રેઃ॥ જાં મુખ ઃ ॥ તાં મુખમે તેરેઃ ॥ ૩ ॥ પાન પશારી શુખરી તંનવકીનોઃ ॥ જબતબ તી-રથ ફગ ન ભરી રે ઃ ॥ એમ કહે નર આયો એશો જાઈગો ઃ ॥ વાકુ ખાલી ખેપ પડી હેઃ ॥ જાં મુખશે ઃ ॥ તાં મુખમે તેરેઃ ॥ શંપુરણ ઃ ॥

———oo———

શ્રી પદ ખેમદાશનું લખુંછે રાગ સબદ

શમરા શત ગુરૂ શામીજી રે શરવે જાણ ઃ॥ એવા અંત રજામીને એધારીએરે ઃ ॥ નામ શંત ણીશાંણી રે એક ની વાણઃ ॥ સોહુ નીરખીને શબદ શંભારીએજી ઃ ॥ ટેક ॥ નુરત શુરત કર નીશાણ નરભે દોરઃ ॥ એવા આપેઆપમાં આવીઆ ઃ ॥ કાશ્ટ માંહે જેમ અગની જગાડીને જોયેઃ ॥ એમ દુધમાંહે ગ્રંથ દરશાવીયા ઃ ॥ શમરાઃ ॥ નામ શતઃ ॥ ૧ ॥ અખંડ બંબ અજરાચલ રે નીરમલ નુરઃ ॥ એવા બ્રંહમ જલ દરીઆ દોઉ દીસેઃ ॥ બાહેર ભીતર શુખ શાગર ભરપુરઃ ॥ એવા આદ અંતે મધે નહીં ખશેઃ ॥ શમરા ઃ ॥ નામ શત ઃ ॥ ॥ ૨ ॥ શપના શમી ગયા ઉગારે અનત શુઉરઃ ॥ માંહે જલમલ જો તું જગાવીયાઃ ॥ ધંધન મંડલ વાગે નોબત નીશાન નુરઃ ॥ એવા પીડ પર પુરૂશ પરશાવીયાઃ ॥ શમઃ ॥ નામ શતઃ ॥ ૩ ॥ અંકલ અમર અજરા એલ રે અલીગી અલેખઃ ॥ સોહુગ નીરાધાર નીરવાણ છે ઃ ॥ દીલમે દરશન શનમુખ શાહેબ દેખ ઃ ॥ એવા અભંગ શત ગરૂ ભાંણ છે ઃ ॥ શમરા ઃ ॥ નામ શતઃ ॥ ૪ ॥ પીડ બ્રંહમાડકે પાર પરમ ગરૂ દેવ ઃ ॥ તેને ગુરૂ ગમ લઈને ગોતીએઃ ॥ બંહમ ચકશુ ભરી ભરી નીત નીત કરીએ સેવેઃ ॥ એવા એમ શોહુગ વરશે મોતી એઃ ॥ શમરાઃ ॥ નામ શતઃ ॥ ૫ ॥ શંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ લખૂંછે ગંગારામનૂં—રાગ વાણી.

શ્રીતારાંમ શમર દુખ તારાં દુર કરેઃ॥ જેનું આનું દેખાને જંમ રાજા દરે રેઃ॥ મુરખ મનઃ ॥ ચીંત્યા સાને કરે રેઃ ॥ ટેક ॥ ધંન ધંન ભગતી ધંના કેરીઃ ॥ વેકુ વાવી ગવના ગાડાં ભરે રેઃ ॥ મુરખઃ ॥ મનઃ॥ શીતા રાંમ ઃ ॥ ૧ ॥ તી લોચંન ગેરે ભગતી ભારીઃ ॥ દીનાનાથ આલી થઈ ટેલું કરે રે ઃ ॥ મુરખ મન ઃ ॥ શીતારાંમઃ ॥ ૨ ॥ ગજ ગુણીકા અરૂ ભાળપારાધીઃ॥ એવા અધંમ જીવ હરીના નામે તરે રેઃ ॥ મુરખ મન ઃ ॥ શીતારાંમઃ ॥ ૩ ॥ કસ્ટ પડોરે કબીરજીને જારે ઃ ॥ વાલો વંજારો થઈ બેલ લાવો ગેરે રેઃ ॥ મુરખઃ ॥ શીતારાંમ ઃ ॥ ૪ ॥ એમ ભ્રાણ રવી રૂ-દીઆમાં રાખું‌ઃ ॥ ગંગારાંમ શમજી મનતંમે રોનીગેરે રેઃ ॥ મુરખઃ॥ શીતારાંમઃ ॥ ૫ ॥ શંપુરણઃ॥

શ્રી પદ રવી સાહેબનૂંલખૂંછે.—રાગ કરાડો.

નીશાંન શત ગુરૂકા અંગરા હો જીઃ॥ શુરતે પોંચે ગ્યા શંત શુગરાઃ નીશાંન શત ગુરૂ કાયાઃ ॥ ટેક ॥ કપટી હોઈ સો લપટ જાવે ઃ ॥ પડતા હો ગયા ભુગરાઃ ॥ નીશાનઃ ॥ શુરતે પોંચેઃ ॥ ૧ ॥ બેઠે તકતપર દેખ્યા તંમાશાયાઃ ॥ વાગ્યા નાદ મીટાયાઃ॥ તમરા ઃ ॥ નીશાન ઃ ॥ શુરતે ઃ ॥ ॥ ૨ ॥ જઈ રે પોંચ્યા શો પેર નહાયાઃ ॥ તાર દીથા શબલ ગરાયા ઃ ॥ નીશાનઃ ॥ શુરતે પોંચેઃ ॥ ૩ ॥ રવીદાશ રબ માંહે શમાયા ઃ ॥ શાત પાંચ મીલી અટરાયાઃ ॥ નીશાનઃ ॥ શુરતે પોંચેઃ ॥ ૪ ॥ શંપુરણ ઃ॥

શ્રી પદ રવી સાહેબનૂં લખૂંછે.—રાગ કરાડો.

અબ તું ચેત લે મંનભાઈઃ ॥ તેરી અકલ કાંયાં રે ગમાઈઃ ॥ અબ તું ચેત લે મન ભાઈઃ॥ ટેક ॥ ગરભવાશમે કરત પોકારેઃ ॥ નીકશો હરી ગુન ગ્યાઇ રેઃ ॥ અબ તુંઃ ॥ તેરી અક ઃ ॥ ૧ ॥ બાહેર નીકશી તબ ભયો ભુરાણોઃ ॥ લખ ચોરાશી ઠરાઈ રેઃ ॥ અબ તું ઃ ॥ તેરી અક ઃ ॥ ॥ ૨ ॥ માત પીતા મલી લાડ લડાવેઃ ॥ ભારજા ભરમ લગાઇ રેઃ॥ અબ તું ઃ ॥ તેરી અકઃ ॥ ૩ ॥ રવીદાશ કહે રાંમ ભજાવીના ઃ ॥ જમતબ પર લે જાઈરે ઃ ॥ અબ તું ઃ ॥ તેરી અકઃ ॥ ૪ ॥ શંપુરણ ઃ ॥

શ્રી પદ રવી સાહેબનૂં લખૂંછે. રાગ કારાડો

ઉયામ જાગુરા શુરાકાઃ ॥ તીયાં નહીં કામ કુડીયાકા રેઃ ॥ ટેકઃ ॥ રંનજીત રંનતરવાર બજાવેઃ॥ નરખ પરખ પુરા કારેઃ॥ ઉયાઃ ॥ તીયાઃ ॥ ૧ ॥ ખમીઆ ખંડક મનકે શીર ચોટાઃ ॥ નીરંજન નામ નુરાકા રેઃ ઉયાઃ ॥ તીયઃ ॥ ૨ ॥ મન કુમારી વંકા ગડ લીણાઃ ॥ શચા શીપાઈ શત ગુરાકા રેઃ ॥ ઉયા ॥ તીયા ઃ ॥ ૩ ॥ રવીદાશ રંણજીત શત ગુરૂ કાયાઃ ॥ હરદંમ હંક અજીુરાકા રે ઃ ઉયાઃ ॥ તીયાઃ ॥ ૪ ॥

શ્રી પદ રવી સાહેબનૂં લખૂંછે રાગ કારાડો

દીલમાં ગુરૂજીની હીમત આણોઃ ॥ શરવે વંગી શાહેબ જાણોરેઃ॥ ટેકઃ ॥ જેશા ચંદા ગટ પરકાસાઃ ॥ એશા શરવ મેં જાણો રેઃ॥ દીલમેઃ શરવેઃ ॥ ૧ ॥ જેશા મઈમે ગરથકા વાંશાઃ ॥ મથા વીના ઉભરાણોરેઃ દીલમેઃ ॥ શરવેઃ ॥ ૨ ॥ વીના શમજ નર બાર અથડે ઃ ॥ ઠોર નહીં ઠેકાંણું રેઃ ॥ દીલમેઃ ॥ શરવે ઃ ॥ ૩ ॥ કહે રવીદાશ શત ભાન પરશાદે ઃ એકમેં એક ગુલતાણા રેઃ ॥ દીલમેઃ ॥ શરવે ઃ ॥ ૪ ॥ શંપુરણાઃ ॥

શ્રી પદ રવી સાહેબનૂં લખૂંછે.રાગ કાફી

મેરમ મલીયા રે આટી તીવી ઘટલોઃ ॥ નવતત્વની રે વાશના લીગ ગલીઃ ॥ ટેક ॥ આવીશવ આવીશવ વજા શુત જુઉઃ ॥ એહી લોક પર લોકઃ ॥ વીના શમજ શાચું કરી માણોઃ ॥ દ્રસ્ટ પદારથ પેગ ઃ ॥ શત ગુરૂ શબદે રે અંતર ગાંઠ ગલીઃ ॥ મેરમઃ ॥ નવતત્વઃ ॥ ૧ ॥ જપતપ તીરથ વેદ પુરાણઃ ॥ શું પડવાનું કામઃ ॥ શાધંન જોગ છુટી કલપનાઃ શગલે આતંમરાંમઃ ॥ આવરંન મોટીઉં રે ખટપટ શરવે ખલીઃ ॥ મેરમા નવતત્વઃ ॥ ૨ ॥ અંધકાર આથમીઓ જારેઃ ॥ હુવો અરક અંજ-વાશઃ ॥ શાધન સગલા સમાયા સીધાતેઃ॥ પ્રંગટયો બ્રંમ પરકાશઃ॥ છોત ઉઠી ચાલી રેઃ ॥ શગતી ન શકે છલીઃ ॥ મેરમઃ ॥ નવતત્વઃ॥ ૩ ॥ હંમ તુમ નહીં કોઈ જગતને જંતુંઃ ॥ ભેખ ટેક નહીં ભાતઃ॥ રવીદાશ.અપાર અદ્વવીતઃ ॥ માહા તેજ અંબારઃ ॥ બલ બલ જાવું રે મુરતી શું ફલ ફલીઃ ॥ મેરમઃ ॥ નવતત્વઃ॥ ૪ ॥ શંપુરણુ ઃ ॥

શ્રી પદ રવીસાહેબનું લખુછે: ॥ રાગ—પરજ.

દલ દરીઆવમાં હંમેશનાતા રેઃ ॥ કાડેવ કપડચા કીઉં ધોતા : ॥ પંતીવંતા ગર નાર પદમનીં: ॥ ગુનીકાસે મંન કીઉં મોતા : ॥ દલ: ॥ ટેક:॥ ખાઈ પીએ અરૂં ખાશડે મારતા રે : ॥ શશીઅલ ધંની ધંન કીઉં ખોતાઃ ॥ જાથા ઉગે તીયાં કછુ ન વાવેઃ ॥ જઈને ઈ ગારે બીજ કીઉં બોતાઃ ॥ દલ દરીઆ:॥ પતીવતાઃ ॥ ૧ ॥ શરાધ શારતા કેટલા જુગ વઈ ગયા રેઃ ॥ મુવા પીછે મુખ નહીં જોતા:॥ આયા પુરૂશને આદર નહીં દેતા: ॥ મુવા બાપને કીંઉં રોતાઃ ॥ દલદરીઆ:॥ પતીવતા:॥ ૨ ॥ આબાવક્ષની છાયા છોડીને રેઃ॥ આ કડે આશન કીઉં સોતા : ॥ હંશ શભામો કછુઅ ના બેઠતા : ॥ બગલા શાથે ખાવે ગોથાઃ॥ દલ દરીઆઃ પતીવતા: ॥ ૩ ॥ કરી લેને થંદગી શાચા શાહેબકી રે : ॥ અંમર ઓ જાવે તંનના તોટાઃ ॥ કહે રવીદાશ શત ગુરૂ ભાંન પરતાપેઃ॥ એ અવશર ફીર નહીં આતા: ॥ દલ દરીઆ: ॥ પતીવતા : ॥ ૪ ॥ શંપુરણ: ॥

શ્રી પદ લખુંછે રવી શાહેબનુ—રાગ કાફી

બેલીડા શબ્દ શંભારીયેઃ॥ માંહેલા અવગુણ ટાલીએ રેઃ ॥ ટેક॥ આટલમતા રે શાધુતણા: ॥ શાધુ શત નવ ચુકે રેઃ માથે બ્રંહંમ જલહંલે રેઃ ॥ શાધુ શત ન મુંકે રે : ॥ બેલીડા:॥ ૧ ॥ શીલ શંતાખક્ષેમાં દયાઃ॥ દીનતા આધીકારીરેઃ ॥ શપને મન ચલે નહીઃ ॥ એવા નીરખે નર નારીરેઃ ॥ બેલીડ ॥ ૨ ॥ નળ શરખ્યા નર પતીઃ ॥ શતવાદી છે સાચા રેઃ ॥ દમવંતી એ દુઃખ ભોગયાઃ ॥ તેના રંગ નથી કાચારે : ॥ બેલીડા ॥ ૩ ॥ શંકટ પડયુરે કાશી વીશેઃ ॥ હરીચંદ્ર ઘર નારીરેઃ ॥ કાડી ખડગ ધાયો મારવાઃ ॥ હાથ જાલ્યો મોરારીરેઃ ॥ બેલીડા ॥ ૪ ॥ ચુકયા તાથી ચેતાવીયાઃ ॥ નરથી અધીકિરા નારીરેઃ ॥ પીપે શીતાએ ભગતી કરીઃ ॥ બેઠયા ખાડા નીધારરેઃ ॥ બેલીડા ૫ ॥ શીતા-જી સરીખારે સાહા સતીઃ ॥ અજોધ્યા પતી રાજા કરતાં કલંક ચડા વીયાઃ ॥ તો નમેલી મરજાદારેઃ ॥ બેલીડાઃ ॥ ૬ ॥ પંણરે આહી પાંચોં પાંડવેઃ ॥ દ્રુપ તીપ ટરાંણીરેઃ ॥ શતીરે શત ચુકે નહીઃ ॥ સંભાલ ગણલઈ તાનીરેઃ ॥ બેલીડા ॥ ૭ ॥ કુતાનું મન ગયું ક્રશણમાંઃ ॥ મન થયું ક્રશણ અધીકારીરેઃ ॥ ક્રશણસધા માનું સાંભળીઃ ॥ શંટયું દશ

મુદુવારરેઃ ॥ બેલીડા ॥ ૮ ॥ આ કલજુગમાં કપટી ઘણાઃ ॥ જીલ્યા ઈંદ્ર બંધાણીરેઃ ॥ આપ મીટીને અનેક થયાંઃ ॥ કુડી જાલી જેની કાયાં રેઃ ॥ બેલીડા ॥ ૯ ॥ પુરા ઘાવ ઘાયલ તણાઃ ॥ ઘાયેલ ઘાવના ગુજરેઃ॥ ભાણ ચરણ રવી રાંમ કહેઃ ॥ શુરાસન મુખ જુજેરેઃ ॥ બેલીડ ॥ ૧૦॥ શંપુરણઃ ॥

પ૬ શ્રી ગંગારામનું લખાંઃછે—રાગઃશામેરી

હરી જંન હીમત રાખીએરેઃ ॥ ભાવે ભકતી કીજેઃ ॥ શીર સાટે સત ગુરૂ મલેઃ ॥ પાછી પીઠ ન દીજેઃ ॥ ટેક ॥ આપ કસીને પરપોખી-એરેઃ ॥ દુખ સહી શુખ દીજેઃ ॥ રાજાં હરીચંદ્ર મોરધ્વજ ઝેવાઃ ॥ જુગમા અમરત રહીજેઃ ॥ હરીજંન ॥ શીર સોટેઃ ॥ ૧ ॥ નામા પીપા રોહીદાશને રેઃ ॥ સમરયા સાદ દીધાઃ ॥ કોડે કાજે નરસૈઈતણાઃ ॥ ભલી ભાતે કીધાઃ ॥ હરીજંન ॥ સીર સોટેઃ ॥ ગજગુંણીકા પશુ પારાધી રેઃ ॥ તેણ રયા શુકરીત કીધાઃ ॥ જોખ દેના થનીવા જીયાઃ ॥ લઈ અવી ચળપદ દીધાઃ ॥ હરજંન ॥ શીર સોટેઃ ॥ ૩ ॥ ઘંણ એ રંણ બીચે ઘાસ હેરેઃ ॥ મોગે મુલે વેચાયાઃ ॥ સો હરીજંન હીરા ખરાઃ ॥ લાખો માહે લેખાયાઃ ॥ હરીજંન ॥ શીર સોટેઃ ॥ ૪ ॥ સાચાને સા-હેબો રાખશેરેઃ ॥ વાર કરસે વળીઃ ॥ પાંનડવકા જેમ કૃષ્ણચુંઃ ॥ પણ પોતાનું મેલીઃ ॥ હરીજંન ॥ સીર સોટેઃ ॥ ૫ ॥ પરમારથ પીંડ ઉઠ-યારેઃ ॥ વલગી રયા વીસ્વાશેઃ ॥ ખરી પડે તેખશે નહીઃ ॥ સતરૂ સદા તેને પાશેઃ॥ હરીજંના॥ શીર સોટેઃ ॥ ૬ ॥ જેને આશરો એવા નાંમણાઃ॥ તેને હરી કેમ મેલે હાતેઃ ॥ ગંગારામને સંગ સદાઃ ॥ શમ્રત રવી ગુરૂ સાથેઃ ॥ હરીજંન ॥ સીર શોટેઃ ॥ ૭ ॥ સંપુરણઃ ॥

શ્રી ધોલ રવી સાહેબની લખીછે

શતગુરૂ જારે લગંન લઈ આયાઃ ॥ શુરતા શખીકેરે મંન ભાવ્યાઃ ॥ પેમારતીએ મોતીડે વધાવ્યાઃ॥ પાપ ગયા પેલા ભવ તણારેઃ॥ સ્બદ રૂપી ચાદ લીઆરે ચોડયોઃ॥ નીરવરની કન્યાનાં વેહેવારે જોડયાઃ॥ કાલ કરો ધનો ભેએજ મોડા ઃ ॥તો વેહેવા જોડયા બહુ પ્રીતી સુરેઃ॥ ઘંઘંન મંડલમાં

ડવડોરે રચીઆ:।। પંચ રંગી. રંગે માડવ ડોરે રંગીયો:।। અમીરશ દોરી એમા ડવલો નાહાધેયો: ।। તો છાયો કાચા તાર શુરે: ।। એરે મંડપની સોભા હતી સારી:।।રત્ન જડાંવ જરૂખાને બારી:।।કોટી કોટી ભામેંણી જાઈ બળી હારી: ।। તો અનહદ જોત જલ હલેરે: ।। હર દેશ હીત વર તોરણે પધારા: ।। સુખ મનાસા સુપોક ન લઈને આવ્યા: ।। તોઈ ગળા પીગળાને વેલીએ ચડયાવા: ।। તો પોક ન પોકું પરેમ સુરે: ।। નીરવતી કંન્યા ચોરી માપ ધરાવી: ।। એ હંગસોહંગ હથે વાલ્યો મેલાવ્યો:।। રંરંનકાર શબ્દની ધુમ મચાઈ: ।। તો અનહદ વાજા ગડગડેરે: ।। ભજન કરીને હરી વર વરીઆ: ।। આવા ગાંમના ફેરા ટલીયા: ।। કહે રવીદાશ સાચા શતગુરૂ મલીયા: ।। તો હખંડ ચોલડયો અમર રચોરે: ।। સંપુરણ: ।।

———:0:———

શ્રી થાલ લખીછે રવી સાહેબની

વાલાજી મારા રશોઈ બનાવી રસ રીતે: ।। પાતલીયા જમો પ્રીતેરે: જીવન પ્રારા: ।। ટેક ।। વાલાજી મારા દુધ સાકરેને કશાર: ।। માહે ગીઈની પડે ધારરે જીવન પ્રારા: ।। તમો જમો તો: ।। ૧ ।। વાલાજી મારા પુરન પુરીને પતડીયા:।। શુંદ્દા માંજીનાતા દુલીઆરે જીવંન પ્રારા:।। તમો જમોતો:।। ૨ ।। વાલાજી મારાજી:।। આરીયાને તુરીયા ટીંડારા:।। માહેશી વરીઆંઈના બોરારે: ।। જીવંન પ્રારા : ।। તમો જમો તો: ।। ૩ ।। વાલાજી મારા તલીતર કારીછે તાજી: ।। વીદુરણા ગરની ભાજીરેં: ।। જીવંન પ્રારા: ।। તંમો જમોતો: ।। ૪ ।। વાલાજી મારાગે ભર જલેબીને લાડુ: ।। જમોતો થાઈતા ડુરે: ।। જીવંન પ્રારા: ।। તંમો જમોતો:।। ૫ ।। વાલાજી મારા ખીચડી રાંધી છે બઉ શારી: ।। જમોતો લાવું થાલી રે: ।। જીવંન પ્રારા : ।। તંમે જમોતો: ।। ૬ ।। વાલાજી મારા તુવરની દાલ શાલ શીની:।। જોઈયેતો લાવું ફીની રે:।। જીવંન પ્રારા:।। તંમે જમોતો:।। ૭ ।। વાલાજી મારા દાલ ભાત શાંમજી શીરાવો: ।। તંમે ધીરે ધીરે પાવો રે:।। જીવંન પ્રારા: ।। તંમે જમોતો : ।। ૮ ।। વાલાજી મારા આદુલીબુના અથાના: ।। માંહી રાઈનાં શંધાના રે: ।। જીવંન પ્રારા: ।। તંમે જમોતો: ।। ।। ૯ ।। વાલાજી મારા દુધ ધારૂં ભલી ભાતે : ।। આવીને બેશો પાટેરે: જીવંન પ્રારા: ।। તંમે જમો તો: ।। ૧૦ ।। વાલાજી મારા જે જોઈએ તે

માગી લેનો : ॥ ઉગરે તે હું મને દેનોરેઃ॥ જીવંવપ્રારાઃ॥ તંમે જમોતોઃ॥ ॥ ૧૧ ॥ વાલાજી મારા શીતલ ગંગા જલની જારીઃ ॥ તમે પીવો દેવ મોરારી રેઃ ॥ જીવંન પ્રારાઃ ॥ તંમે જમો તો : ॥ ૧૨ ॥ વાલાજી મારા એલચી લવેંગને સોપારીઃ ॥ માંહી બીડલી શુધારીરેઃ ॥ જીવંન પ્રારા તંમે જમોઃ॥ ૧૩ ॥ વાલાજી રવી શંમ તેરચા રંગરાચેઃ ॥ જે ગાએ મણ શાચે રેઃ ॥ જીવંન પ્રારાઃ ॥ ૧૪ ॥ શંપુરણઃ ॥

શ્રી થાલ રવી સાહેબની લખીછે.

ભોજને પધારો રે હો અલબેલાઃ ॥ આજ રૂડો દાડો રે હો અલબેલાઃ ॥ જીરવાલા આરતીઉં વારૂં હું તોરીતેઃ॥ ખીશરૂં હું તોપી તેરે હો અલબેલાઃ ॥ ભોજઃ ॥ ૧ ॥ જીરે વાલા પુરી પકવાન મેવા મીઠા : ॥ જુગતમાં નહીં દીઠા રે હો અલબેલા : ॥ ભોજ : ॥ ૨ ॥ જીરે વાલા ખાજા જલીબી ને લાડુઃ ॥ તાજા ઘ્રથ તાવું રે હો અલબેલાઃ ॥ ભોજ : ॥ ૩ ॥ જીરે વાલા શુખડીનો સ્વાદ આવો દીઠોઃ ॥ અતી રૂડો મીઠો રે હોઅ લબેલાઃ॥ ભોજઃ ॥ ૪ ॥ જી રે વાલા રાઈતાં તે રાઈ ગનાં ચડીયાં જુગતે કરી કરીઆરે હો અલબેલાઃ ભોજઃ ॥ ૫ ॥ જીરે વાલા શાકનો તે મારો તંમે રડકોઃ ॥ લેતા નહીં હડકો રે હો અલબેલાઃ ॥ ભોજઃ॥ જીરે વાલા લુણી અથાણા અતી તીખાંઃ ॥ નાનો મોલાં ફીકાં રે હો અલબેલાઃ ॥ ભોજઃ ॥ ૭ ॥ જીરે વાલા છાછ વગારી મેંતો છંમકે : ॥ ગુંગરીમાં ગંમકે રે હો અલબેલાઃ ॥ ભોજઃ ॥ ૮ ॥ જીરે વાલા શાક પાક પુરંણ જમે મારો વાલોઃ ॥ જસોદાનો કાલો રે હો અલબેલા : ॥ ભોજઃ ॥ ૯ ॥ જીરે વાલા રવીદાશ ગાયે તે પરેમનો પરશાદ : ॥ ગોપી પોંચી આશારે હો અલબેલા : ॥ ૧૦ ॥ ભોજઃ ॥ આજ રૂડો દાડો રેઃ ॥ શંપુરણ :॥

(o)

શ્રી થાલ રવી સાહેબની લખીં છે.

આ ચમન કીજેરે હો અલબેલા : ॥ શવશે પેલા લીજે રે હો અલબેલાઃ ॥ ટેક ॥ દાશ ગોરી લાવે કંચનની જાહારીઃ ॥ મુખ લ્યો શંભારીરે હોઃ ॥ અલબેલા : ॥ આ ચમનઃ ॥ ૧ ॥ શખી શઉ લોવે તે લઈને રૂમાલેઃ ॥ દીઠા છાંટો ગાલેરે હો અલબેલાઃ ॥ આ ચમનઃ ॥ ૨ ॥

આલુ આશંન તે બેશવાને રીતસોઃાગોપી ગની પ્રીતરે હો અલબેલા : શોઆ ચમનઃ ॥ ૩ ॥ જીરે કાથો ાપારી ચુનો પાંનઃ ॥-લોને ભગવાંન રે હો અલબેલાઃ॥ આ ચમનંઃ ॥ ૪ ॥ લવેંગ જાઈફલ એલચીનાદાણાઃ ॥ રાખશો નાં મંણારે હો અલબેલાઃ ॥ આ ચમનઃ ॥ ૫ ॥ ધરે બીડી લઈ મુખમાંહાં ગોપીઃ ॥ મુખ શાંભુ જોતીરે હો અલબેલાઃ ॥ આ ચમંનઃ ॥ શ્યામી રવીરાંમનું તેમ નર હું આપીઃ ॥ શુખ પામા શરવે ગોપીરે હો અલબેલાઃ ॥ આ ચમંનઃ ॥ ૭ ॥ શંપુરણઃ ॥

શ્રી પરભાત લખંછે રવી શાહેબનૂં

અવનીશ ભજંન વીનાઃ ॥ લક્ષ તે નવ લહેઃ ॥ ભગતી દોલંબતે કેમ આવેઃ ॥ ટેક ॥ ખેલ ખેંડ રમે શંવશભાણે ગમેઃ ॥ મુઠ છુટે તારે રમત શાવેઃ ॥ ગ્યાનમાં મન ગલે રોગ બીજા ટલેઃ ॥ ટેક મુકે નવટાક ચાલેઃ ॥ ધાંન ધીરજ ધરે કલપના નવ કરે : ॥ શકલ શંશારમાં નાથ ભાલેઃ ॥ અવનીશ ભજંન વીનાં : ॥ ૧ ॥ બુધીને બોધી એ શબદને શોધીએઃ ॥ મેલી એવી રોધ વીકારથી જાયાઃ ॥ પલખમાં ખલક જગત જાતી ગનેઃ નામ ઉપાશી તે નામ રીજાયાઃ ॥ અવની : ॥ શંમ દસ્ટી રહે પરપંચને પરહરેઃ ॥ શબ દશા ચાવરે શંત કેરાઃ ॥ હું ને તું ટલે શીશ દઈ ગુરૂને મલેઃ ॥ દાશ થઈ રહીને દીન ભાખેઃ॥ કેહે રવીદાશ શત-ભાણું પરતાપેઃ ॥ આધીન થઈ રહીને આપ નાખેઃ ॥ અવઃ ॥ શંપુરણઃ

શ્રી પદ તીકંમદાશનું લખુ છે.

તજી હલ કુટંબ હમારૂં રે શાવરા તંમ શારૂ રે તંમ શારૂ : ॥ ટેકઃ ॥ નાટક ચેટક કંઈઆ નહીં જાનું એતો લાગે છે મુને ખારૂં રેઃ ॥ શાવરા તંમ શાઃ ॥ તજી હલઃ ॥ ૧ ॥ કથારે કીરતંન શાધુનની શેવા : એતો લાગે મુને પ્રારૂં રેઃ ॥ શાવરાઃ ॥ તંમ શાઃ ॥ તજી હલ :॥ ॥ કુંજર કંનકો જીરે ગ્રહીઆઃ ॥ વીઠલ થાજો એના વારૂં રે :॥ શાવરા તંમ શારૂઃ ॥ તજી અલ : ॥ ૩ ॥ શંશાર શાગરમાં હાજબ ભરીયો : ॥ તીકંમ થાજો એના તારૂં રેઃ ॥ શાવરાઃ ॥ તંમ શારૂ : ॥ તજી અલ : ॥ ॥ ૪ ॥ તીકંમદાશ શત ખેમકે ચરનેઃ ॥ ધંની તો બીજો નવ ધારૂં રે : ॥ શાવરા તંમ શારૂઃ ॥ તજી અલ કુકુંબઃ ॥ ૫ ॥ શંપુરણ છેઃ ॥

શ્રી પદ લખું છે બ્રાગસૂનૂ

શંતોભાઈ વાજે શીખડગઢ માયેઃ ॥ બનશી બાજે હોજીઃ ॥ ટેક પીઉ પીઉ પીઉ પીઉ મેં કરાઃ ॥ અલા પીઉ તેહે અશમાન ઃ ॥ પલ માં હે પીઉ પરકાશીઆઃ ॥ મુતે શત ગુરૂ મલા શુજાનઃ ॥ બનશી બાજીઃ ॥ ॥ ૧ ॥ શત ગુરૂ મેરા મેરમીઃ ॥ અલામે શત ગુરૂકા દાશઃ ॥ ચરંણ કમલ છોડું નહીરેઃ ॥ જબ લગ પીંજરવાશઃ॥ બનશી બાજીઃ ॥ ૨ ॥ માન શરોવરમેં ગઈઃ ॥ અલા નાયા તેની રમલ નીરઃ ॥ તરવેનીના તીરમાં ઃ કંઈ હંશ લે ચુગીઆ હીરઃ ॥ બનશીઃ ॥ ૩ ॥ શુન શીખર શશે રમેઃ॥ અલીવાજર ઓઝનકાર ઃ ॥ તાલ પખવા જવેના અનહેદ વાજેઃ ॥ અલેખ તંને દરબાર ઃ ॥ બનશી વાજેઃ ॥ ૪ ॥ નાભી કંમલ બીચ ભેટી આઃ ॥ અલી દીઠા તેં દેવ મોરારઃ ॥ શત ગુરૂ ચરંણે બગશુ બોલે ઃ ॥ મેં શંતનકો દાશઃ ॥ બનશી વાજેઃ ॥ ૫ ॥ શંપુરણઃ ॥

શ્રી આરતી અખાની લખી છે

૮૦ આરતી કરૂં મારા હરી ગુરૂ શંત છોડયા શરવે ફંદઃ ॥ ચોરાશીના બંદ ઃ ॥ હરી ગુરૂજીની આરતી ઃ ॥ ટેક ઃ ॥ આરતી કરી લઉં વારણાઃ ॥ ધરો ચરંણ કમલવું ધાયાનઃ ॥ શત ગુરૂને શીશ શોંપતાઃ ॥ મારૂં ટલી ગયું દેહ અભીમાનઃ ॥ હરી ગુરૂ દેવની આરતી ॥ ૧ ॥ માનુંભાવે મેહર કરીને ઃ ॥ આપીમું શુખ અપારઃ ॥ જાગ્રત સ્વપન શું શોંપતી શમ થઉંઃ ॥ મુને ભાલો છે બ્રંમ આકારઃ ॥ હરી ગુરૂ દેવની આરતીઃ ॥ શત ગુરૂ એશા નમો શમજાવી શગલી રીતઃ ॥ અંતર ચખશુ મારા ઉઘડયા મુને ભાખુંઉં છે તુરીઆતીતઃ ॥ હરી ગુરૂ દેવની આરતીઃ ॥ ૩ ॥ શત ગુરૂની શોભા શી કહું મુખે વરણી નવ જાએઃ॥ શીવ હરી બ્રંમા જેની શુતી કરેઃ ॥ જેની શબદા અતીત શોભાએ ઃ ॥ હરી ગુરૂ દેવની આરતીઃ॥ ૪ ॥ અખેપણું અવીલોકીઉંઃ॥ શત ગુરૂ કેરી શોભાએઃ ॥ અંતરજામી મારો આતંમા ઃ ॥ વેલા શમો પોતાંના મેં જોઈઃ ॥ હરી ગુરૂ દેવની આરંતીઃ ॥ ૫ ॥ શ્રી શંપુરણઃ॥

શ્રી પદ લખું છે મારી દેવરાઈનુ

તંન તંન તંન તંન તુંઉં હું તુંઉં હીઃ ॥ ગુરૂ તેરા પાર કોઈ નહીં

પાયાઃ ॥ ગુરૂ શુરત-સોહાગન શામ મીલનકુઃ ॥ નુરતનાંહકુ રીજાયાઃ ॥ ગુરૂ મંન મડંગ એક તાન બંજાવેઃ ખાલમડા આતીઆ લખ લાયાઃ ॥ ગુરૂ તંન તંનઃ ॥ ૧ ॥ ગુરૂ શુરત શોહાગન ઉભી જપેઃ॥ ગુરૂ ગટ ગુંગટ ખીચ હુદ લાયાઃ॥ ગુરૂ બંકનાલકી ખીડકી ખુલ ગઈઃ લેહેર મેહેર જાંહાંબક છાયાઃ ॥ ગુરૂ તંન તંનઃ ॥ ૨ ॥ ગુરૂ હર હીરાકેરી હાઠમડાનીઃ ॥ શબ શંતંન સો દેખઆયાઃ ॥ ગુરૂ બ્રંહમ દલાલી પરખંન બેઠોઃ પરખ પરખ તીઆં તંત લાયાઃ ॥ ગુરૂ તંનઃ ॥ ૩ ॥ ગુરૂ ઉંચા ઉંચા મોલ જાઇઃ ॥ હતી ઉંચી બારીઆં અટલ બરખ જાંહાં હુનહુદ છાયાઃ ગુરૂ રાજા રાજા હરીચંન બેઠા કચેરીઃ ॥ તાં દરશન વીરલે પાયાઃ॥ ગુરૂ તંનઃ ॥ ૪ ॥ ગુરૂ કોઈ કોઈ શંત શાહેબ તારા શાચાઃ॥ જેને રગુરાંમકુ રીજાયાઃ ॥ ગુરૂ બીર ગએ ભાગ પીર કેસરનેઃ ॥ મારી દેવરાઈ જશ ગાયાઃ ॥ ગુરૂ તંન તંનઃ ॥ ૫ ॥ શ્રી શંપુરણઃ ॥

શ્રી મુલદાશની ચૂંદરી લખી છે

ચેતંન વરની ચુંદરી : ॥ મહી છે આતંમરાંમનો હંશઃ ॥ ચેતંન વરની ચુંદરીઃ ॥ ટેક ॥ તપને તીરથ મેં તો બહુ કરાંરેઃ ॥ ને કીધાં શુભ વરત કાજઃ ॥ ભવને ભવાની મેં ભજયા રેઃ ॥ શુંદર વર વરવાને કાજઃ॥ ચેતંને વરઃ ॥ મહ છેઃ ॥ ૧ ॥ બ્રંમાજીએ રે વણાવીઆઃ ॥ તે વીણી લીધા ચાર વેદઃ ॥ શંન કાડી કે શુતર કાંતીઆં રેઃ ॥ એનો કોઈક જન જાણે ભેદઃ ॥ ચેતંન વરઃ॥ મહી છેઃ ॥ ૨ ॥ તરણ ગુણ તાણો ગુણચેને એના તાણાના રંગ પાશઃ ॥ શુરત નુરતની નલી ભરી રેઃ ॥ એમાં વીવેક વીચારનું રાશઃ ॥ ચેતંનઃ ॥ મહી છે આઃ ॥ ૩ ॥ ચારે વેદના ખુટારચાયાઃ ॥ માંહી પરેમ રશનું પાણઃ ॥ શવી શું શાલ ચહુરે : ॥ એના વણતર શંત શુજાણઃ ॥ ચતંણ મહી છેઃ॥ ૪ ॥ વીદુરપ્યા શેવની એની ચુંદરી રેઃ ॥ શુક દેવે પાડી ભાતઃ ॥ બહુ નામીએ બુટા ભરાયા રેઃ ॥ એની જીુજવી જીુજવી જાતઃ ॥ ચેતંન : ॥ મહી છે : ॥ ૫ ॥ હરી હરડાને તંન ફટકડી રેઃ ॥ માંહી કરીઆ કઠણ મજીઠ: ॥ પરેમ કડાયું ચડાવીઉં રેઃ ॥ એ હલ જલે છે બ્રંમ અગનીસ્ટ : ॥ ચેતંન : ॥ મહી છેઃ ॥ ૬ ॥ ગુરૂએ ઓડાડી તુંને ચુંદરીરેઃ ॥ શુંદર શીરલ ચારઃ શ્રી રંગેશું શગપંણ કરૂં રેઃ ॥ મારા પુણતણો નહીં પારઃ॥ ચેતંનઃ ॥

મહી છેઃ ॥ ૭ ॥ વીવીધ રૂપે વેવાર ચાયા રેઃ ॥ માંહી વઇરાગના રે લગંનઃ ॥ પરેમે પરશોતંમ પધારીઆ રેઃ ॥ મારૂં હરખે ભરાણું છે મંનઃ ॥ ચેતંનઃ ॥ માંહી છેઃ ॥ ૮ ॥ ત્રીકમ સો તોરણે પધારીઆ : ॥ ને પરેમે પરશોતંમરાચેઃ ॥ ચોખા લલાટે ચોડીઆ રેઃ ॥ મારે છ વીટીએ શુખ ન માયેઃ ॥ ચેતંનઃ ॥ મંહી છેઃ॥ ૯ ॥ મંન કરંમ વચંને માહેરૂંઃ મેં મુકીછે લોકની લાજઃ ॥ હંથે વાલો હરી શું મેળવ્યો રેઃ ॥ મંધ્યે મંડપમાં રે માહારાજઃ ॥ ચેતંનઃ ॥ મંહી છેઃ ॥ ૧૦ ॥ ચાર જુગની ચોરી રચીઃ ॥ મંહી મન છે ખેતરપાલઃ ॥ દાદાજીએ દાંન બહુ દીધા રેઃ ॥ માંહી વાણી તની વરમાલઃ ॥ ચેતંનઃ ॥ મંહી છેઃ ॥ ૧૧ ॥ વીવીધની વેદી રચીઃ ॥ ને બેઠા છે નરને નારઃ ॥ કાસ્ટ કરમનો હોમ કરો રેઃ ॥ હલે કુણશંણ શું જમીઆ કંશારઃ ॥ ચેતંનઃ ॥ મંહી ઈઃ॥૧૨॥ રાતો તે રંગ મજીઠનો જેને પુરંણ બેઠો પાશ : ॥ ભવાં ભવકે દીનનાં ઉપટે રેઃ ॥ એમ મારાજ કહે મુલદાશઃ ॥ ચેતંનઃ ॥ મંહી છેઃ ॥ ૧૩ ॥ શંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ દયારાંમનું લખુંછે—રાગ વાની.

પરેમ રશ તેનાં ઊરમાં ઠરેઃ ॥ જે કોઈ હરીનો હંશ અવતરે : ॥ પરેમ રશ તેના ઉરમાં ડરેઃ ॥ ટેક ॥ શીંગનં કેરૂં દુધ તે તો શીગી શુતને જરેઃ ॥ કંચન ધાતુ વીનાયા પાતરનેઃ ॥ ફોડી બાર નીશરે : ॥ પરેમ રશઃ ॥ ૧ ॥ શામવેલ રશ પાંનઃ ॥ તે શુધ બ્રાંમણ હોયે તે કરેઃ॥ વીણા વીપ્ર ને વંમન કરાવેઃ॥ વેદ વાંની ઓચ્ચરેઃ ॥ પરેમ રશઃ ॥ ૨ ॥ શકલ જગતનું જીવંન શાકરઃ ॥ ખલના પ્રાન જાહરે : ॥ ખારા જળની માછલી તે મીઠા જલમાં મરેઃ ॥ પરેમ રશઃ ॥ ૩ ॥ ઉતંમ વસ્તુ અધીકાર વીનાયાઃ ॥ તદ વીના અરથ ન શરેઃ॥ મંછ ભોગી બગલો મુગતા ફળઃ ॥ દેખી ચાંચ નવ ભરેઃ ॥ પરેમ રશઃ ॥ ૪ ॥ અંનત કોટી બ્રંમાડ ફરેઃ ॥ પણ હરીજંન પીઠ ન કરેઃ ॥ દયા પ્રીતંમ શ્રી ગોવરધંનને પરેમ ભગતીને વરેઃ ॥ પરેમઃ ॥ ૫ ॥ શંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ લખુંછે મોરાર શાહેબનું—રાગ આરાધીવાની

માજંણ મલીને રે હેજીઃ ॥ તંમે માહાવત શાંધોઃ ॥ એક મણ થ

ઈ અલેખ આરાધો : ॥ માર્જ: ॥ ટેક ॥ નીજીઆ ધરંમ રેહે જીઃ ॥ નર જો કરી શત ગુરૂના શબદ લઇ શીરપર ધરીઃ ॥ નર નારી મલીને રેહે જીઃ ॥ નીમજ લીજે અબે દાણ અંભાંગત દીજેઃ ॥ માર્જન : ॥ ૧ ॥ આદ અનાદી રેહેજીઃ ॥ જાગરત જોગી ભગતી પરાએ ન બ્રંમ રશ ભોગીઃ ॥ આપા અતર રે હેજીઃ ॥ ધ્યાંન નીરંતર શકળ ભવંનમે દેખા શુંતંતરરઃ ॥ માર્જનઃ ॥ ૨ ॥ ભેખ ભગવાંન ધેશે રેહેજીઃ ॥ ભાવે કરી પુંજો આતંમ એક અવર નહીં દુજોઃ ॥ શમદર શી રેહેજીઃ ॥ એવા શંત શુખદાએક પીડ પરંમાથી ને પર ઉપગારીઃ ॥ માર્જનઃ ॥ ૩ ॥ માણું ભાવ રેહેજીઃ ॥ જે નર ચરણે આલ્યા શંતને કારણે શીર લઈઆલ્યાઃ॥ આ તંન ઓધી રેહેજીઃ ॥ અ.વર લીધી કાએમ રીજીને ભગતી દીધી : માર્જનઃ ॥ ૪ ॥ આદે અંતે રેહેજીઃ ॥ ધરંમ અનાદી અન તકોડ મલી સામુશાદીઃ ॥ દાશ મોરાર રેહેજીઃ ॥ શમર તરવી ગુરૂ ગાવેઃ ॥ શમજી શંત સરૂપે શમાવેઃ ॥ માર્જનઃ ॥ ૫ ॥ શંપુરણઃ ॥

શ્રી ચુંદરી મોરાર શાહેબની લખી છે—રાગ ધંનાશી.

ચુંદરી શુંદર શામ શોહાંગઃ ॥ હોડેહણું શગ જાગે જી, ધરા ભાગઃ ॥ ચેઈતણ વરની ચુંદરીઃ ॥ ટેકઃ ॥ શુખે મવેદવણ વાવીઆઃ ॥ વીણી લીધા વીધીએ વીચારઃ ॥ કરમ કપાશ કોણ કરાયો રેઃ ॥ શુતર કાંતું છે શબદરશાલઃ ॥ ચેતંનઃ ॥ ૧ ॥ પાંચ તત્વતાણો તન્યોઃ માએ પર માહાનું પાણઃ ॥ સોહંગ શવીશે શારે ચેડયો રેઃ ॥ એના વણકર શત શુજાનઃ ॥ ચેતંનઃ ॥ ૨ ॥ પેમ પીત પોત પાશીઆઃ ॥ માચે નવરંગ ન વલી ભાતઃ ॥ કરણી કોશંખો ચઢાવીયાઃ ॥ એણા વીશ વેવરણી વીખાતઃ ॥ ચેતંનઃ ૩ ॥ શત શોનેરી છેડલોઃ ॥ માંહે શીલના બુટા શોહાઇઃ ॥ બહુ વીધ રૂપે બનાવીયાઃ ॥જોતા મુનીવર નામ ણ મોહેઃ॥ ચેતંન ॥ ૪ ॥ અખંડ રંગ ઉલટે નહીંઃ ॥ જુગો જુગ જુણી નવ થાઈઃ ॥ પરગટ પોત શટે નહીંઃ ॥ એણો મોટા મુલ મહીમાય : ॥ ચેતંનઃ ॥ ૫ ॥ શત શોહાગણ શુંદરીઃ ॥ જેણ ચોડી અંગો અંગઃ ॥ અખંડ ચે વાતણ એહંણાઃ ॥ એણો નીત નીત નવલો રંગઃ ॥ ચેતંનઃ ॥ ૬ ॥ અંઆ ટગાટડી ગુરૂએ ઓડાડીઃ ॥ પરણાવાયા પરી બ્રહંમઃ ॥ દાશ મો

શાર રવી ચરંણઃ ॥ શત ગુરૂ શાચા એ ધરંમર ॥ ચેતંનઃ ॥ ૭ ॥ શં પુરણઃ ॥

શ્રી પદ મોરાર સોહબનાં લખાં છે.—રાગ ધંનાશી.

દેખ્યા હલપ દીદારાઃ ॥ મેરે શત ગુરૂકે અનુશારાઃ ॥ મેં દેખ્યાઃ॥ ટેક॥ અધર તકત પર આપ બીરાજેઃ ॥ કરણી ધરકર તારારે જીઃ ॥ અટલ ભગી દેવ ત્રરવંગીઃ ॥ શકલ રૂપ શંશારાઃ ॥ મેં દેખ્યાઃ ॥ ૧ ॥ નણ નરખ્યા પરખ્યા પુરાઃ ॥ શુરતે મુરત શારારે જીઃ ॥ જીલ મીલ જોતી વરશે મોતીઃ ॥ અંખંડ અમ્રેત ધારાઃ ॥ મેં દેખ્યાઃ ॥ ૨ ॥ અજબ ખેલ અનહદકે આગેઃ ॥ રમતા હે રેરૂકારારે જીઃ ॥ પાંચ શાહેલી પીપુકે આગેઃ નુરત કરે નીરાધારાઃ ॥ મેં દેખ્યા ઃ॥ ૩ ॥ ગનનન ઘંટા ઘંઘવ બાજેઃ ॥ જાલલર હોજલકારારે જીઃ ॥ મુર શરણાઇ મોરાલી બાજેઃ ॥ તંત મીલા એક ત્રારાઃ ॥ મેં દેખ્યાઃ ॥ ૪ ॥ ગુરૂ પરતાપે શોહંગર પાયા ઃ ॥ ભગત મુત ભધારારે જીઃ ॥ રજ મોરાર રવીકે ચરનેઃ॥ અલપ નહીં અવતારાઃ ॥ મેં દેખ્યા ઃ ॥ ૫ ॥ શંપુરણઃઃ ॥

શ્રી પદ મોરાર સોહબન લખાછે : રાગ ધંનાશ્રી

અચરજ નજરે આયાઃ ॥ શાધુ જલમે જોત જગાયાઃ ॥ વ્યામે અચરજ નજરે આયાઃ ॥ રેજીઃ ॥ ટેકઃ ॥ વીના મેગ જાંહાં બીજં ચમુકેઃ ॥ બીન બાદલ વરશાયારે જીઃ ॥ અધર દરીયા સુભર ભરીયાઃ ॥ શમુદર શીપ શમાયાઃ ॥ મે. અચરજઃ ॥ ૧ ॥ બીના મુલ એક તરોવર ઠાડેઃ ॥ ડાયાલપાત નહીં છાંયારે જીઃ॥ફુલવીના ફુલને ફલવીનાફુલીયાઃ॥ તીન લોક શીવરાયાઃ ॥ મેં અચરજઃ॥૨॥ બીના પાર એક પંખી બેઠાંઃ પગ પખ નહીં કાયારે જીઃ ॥ ચાંચ બીના એ ચુગને લાગા ઃ ॥ મોતી ગોતી લાયાઃ ॥ મેં અચરજઃ॥ ૩॥ બીના ધરંથી એક પરવત દેખ્યાઃ॥ તાં પરજલ જમાયારે જીઃ ॥ તાં જલં બીચે એક જોગી બેઠા ઃ॥ નુર તેનાં દબજાયાઃ॥ મેં અચરજઃ॥૪॥જીુઅતે બેટી માતા જનમી પુતરેપીતા જાયારે જીઃ ॥ રજ મોરાર રવીકે ચરંણઃ ॥ તંનતંમાં શયા પાયા ઃ ॥ મેં અચરજઃ ॥ ૫ ॥ શંચુરણઃ ॥

શ્રી પદ વાલજી રાંમણા લખા છે—રાગ ધંનાશી

ભેટા શત ગુરૂ ભાણાં: ॥ દીઆ મોરાર છાપ પરમાણાઃ ॥ જારે ભેટા રવી ગુરૂ ભાંણાઃ ॥ ટેક ॥ ચરણ કમલ કરી ચીતમે ધારા : ॥ કરૂં નાં નજર નીહાલાઃ ॥ મેર કરી કર મસ્તક દીયાઃ ॥ નીરભે હુવા નીરાલાઃ ॥ જારે ભેટાઃ ॥ ૧ ॥ શત ગુરૂ મલીયા શંશે ટલીયાઃ ॥ મીટ ગયા જંનમ જંજાલારે જીઃ ॥ નુર તકતપર નામ નીરંતરઃ ॥ અંતર હુવા અજવાલાઃ ॥ જારે ભેટાઃ ॥ ૨ ॥ ઈગલા પીગલા શુખંમના શાંધેઃ ॥ નુરત શુરત નીશાંણાઃ ॥ અની અધર પર આપ બીરાજે : ॥ રમતાયે રરૂંચુકારાઃ ॥ જારે ભેટાઃ ॥ ૩ ॥ ગધંન ગશામાં ગેબી ગરજેઃ॥ અનહદ હુવા જનકારાઃ ॥ અમરત ધારા અમીરશ બરશેઃ ॥ પીવે પીવનહારાઃ ॥ જારે ભેટાઃ ॥ ૪ ॥ સોહેત શીગારાન શત ગુરૂ રાજેઃ ॥ હંશે હંશ હજારારેઃ દાશ વાલજી મોરાર ચરણેઃ ॥ સેજે શેજ શમાણાઃ ॥ જાર ભેટાઃ ॥ ૫ ॥

શ્રી પદ વાલજી રાંમજીના લખયાછે— રોગ ધનાશ્રી

શંત ગુરૂ શરણે આયાઃ ॥ તારે ણામ ભજન લે લાયા : ॥ ટેક ॥ મુલ કમલકા મોરછાં માંડયાઃ ॥ કામ કમંલ કોટ કાયાઃ ॥ તુરત શુરત કોનાળા માંડીઃ ॥ પરેમ પંલીતા પાયાઃ ॥ જારે શત ગુરૂઃ ॥ ૧ ॥ શરણે આયા બોત શુખ પાયાઃ ॥ ઠીક મન ઠરાયાઃ ॥ નાભી કમલશે નાવ ચલત હેઃ ॥ હરદંમસે હીત લાયાઃ ॥ જારે શત ગુરૂઃ ॥ ૨ ॥ અવગટ ગાટી ફીરકે આયાઃ ॥ કંઠ કમલ શીવ શતી રાયાઃ ॥ ત્રર વેણીતકત્ર પર તુંહીતુ હીબોલેઃ ॥ શુરતી શબદમે શમાયાઃ॥ જારે શઃ ॥ ૩ ॥ ગનનન ગંટા ગગંન બાજેઃ ॥ જાલ રચો જનકારાઃ ॥ અંનહંદ બાજા બોવ વીધી વાજેઃ ॥ મોરલીએ મણ લાયાઃ ॥ જારે શત ગુરૂઃ ॥ ૪ ॥ શુન શીકરપર સ્યામીજીકી સેવાઃ ॥ હંખ હંમર પુરૂશ પાયાઃ ॥ દાશ વાલજી મોરાર ચરણેઃ ॥ જનમ મરણ છોડાયાઃ ॥ જારે શ ગુરૂઃ ॥ ૫ ॥ શંપુરણાઃ ॥

શી પદ મોરાર સાહબનૂ લખુછે—રાગ આરાધીવાણી.

શત ભગતી કરો રેઃ ॥ જીરે શાધુ શત ગુરૂણા શબ્દ લઈ શીર ધરોઃ ॥ ટેક ॥ શત જુગમે શતવાદી રે રાજાઃ॥ જેણે શમરણ ભગતી શાંધીજીઈ

શેએલ પેલા હરતંના વર રાંણીઃ ॥ તેને પ્રાકોચો ધર્મો ધારીજીઃ ॥ શત ભગતી કરો ઃ ॥ ૧ ॥ તે તાં જુગમાં હરીચંદ તારાઃ ॥ જેણે શતવ્રત લઈ શીર ધરીયાંઃ ॥ આપ કશીને પરણે પીછોયોઃ ॥ તેને શાત કરોડની રવા નીજીઃ ॥ શત ભગઃ ॥ ૨ ॥ હયો પોર જુગમો હયા ધલ રાજાઃ ॥ પાડવ પર ઉપગારીઃ ॥ ધરંમની રત રશતીરે દુરપદાઃ ॥ તેણે ખટ ક્રકરોડંનીર વાણી જીઃ ॥ શત ભગતીઃ ॥ કલજુગમે વીશવાશીવી રાજા ઃ ॥ બલીને વીધાવલ રાણીઃ ॥ આ તંન અરપણ કીયો શાંમરોઃ ॥ તેને બાર કરોડ નારવાણીજીઃ ॥ શત ભગ ઃ ॥ ૪ ॥ શું રે ભગતી કરી શીર શાટેઃ ॥ લાભ અછલક લીધાઃ॥ મરજી વ્યાઆઈને મારગમાં માવ્યાઃ ॥ શો મુનીવર માહા રશ પીધાજીઃ ॥ શત ભગઃ ॥ ૫ ॥ અંનત કરોડ મલી અનુ ભવ કીણોઃ॥ વેદ પુરાનણે વખાણીઃ ॥ શકલ ધરમમાં શીરોમણી સોઈ ઃ ॥ શો ભગંતીરો મેમા ભારી જીઃ ॥ સત ભઃ ॥ ૬ ॥ શીવ શનકા દીકનારદ બહંમાઃ ॥ સેશ્ર અઠાશી સેવીઃ ॥ દાશ મોરાર કહે ભગવંત ભગતીઃ ॥ હંશ આધારણ એવી જીઃ ॥ શત ભગઃ ॥ ૭ ॥ શંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ લખું છે મોરાર શાહેબનું—રાગ આરાધીવાની

જીરે શંત ભગતી કરોઃ॥ જીરે શાધુ ભગંતી કરો ભાવે બ્રહંમજીઃ ॥ટેક ધંન ધંન બીજ ધંન રે સ્થાવરનું વીહા જુગતી રોજ ગનરચાઆ રેઃ॥ પુંજરો પાટને પરેમની પુંજાઃ ॥ તીહા કરની રોકલશથ પાઆજીરે ઃ ॥ શત ભગતી કરોઃ ॥ જીરે શાધુ ભગતીઃ ॥ ૧ ॥ આ તંન અચલો પાટ પાથણાઃ ॥ તીહાચી તરાંહ ચોક પુરાઆઃ ॥ શરધા શ્રીફલ શંતોક શાંપકાઃ ॥ તીહા મનને મોતીડે વધાયા જીઃ ॥ શત ભગઃ ॥ જીરે શાધુ ભગતી કરોઃ ॥ ૨ ॥ ધ્યાનરો ધુપ ખેવે ધંણી આગેઃ ॥ જાતે જાતુ જાગીઃ ॥ જાગી જોત તીહા છોતજ નાહીઃ ॥ તાંહાં બાતી ભરમણા ભાગી જી ઃ ॥ શત ભગતીઃ ॥ જીરે શાધુ ભગતી કરોઃ ॥ ૩ ॥ નમન કરોરે ગુરૂ દેવનાંથ નેઃ ॥ તીહાં પુરંણ પજાલીનેજીઃ ॥ ગનાન કરી કોલી પેરે શારી ઘુતમાંઃ॥ તીહાંની જાર પાવલ પીનેજીઃ ॥ શત ભગતીઃ॥ જીરે શાધુ ભગતી કરો ઃ ॥ ૪ ॥ નરને નારી મલી નીમજ લીનેઃ ॥ તીહાં વેહેને વીખીયા વાલીઃ॥ શીલ શંણગાર પેરો શંભરેઃ ॥ એપે આનંદકારીઃ ॥ શંત ભગ ઃ ॥ જીરે શાધુ ભગતી કરોઃ ॥ ૫ ॥ જતી શતી મલી મેલે માલોઃ ॥ નીજીઆ ધરં

મ શનુરીઃ ॥ માહા વૃત ધારી પર ઉપગારીઃ ॥ હુકમી બંદા હજુરી ઃ ॥ શંત ભગતીઃ ॥ જીરે શાધુ ભગઃ ॥ ૫ ॥ ભગત ભગવંત શત ભગતી આવેઃ॥ જો ગરૂ ચરંણે ચીત લાવેઃ॥ દાશ મોરાર કહે શંત શનુરાઃ॥ આવા ગમણમે ના આવેજીઃ ॥ શંત ભગઃ ॥ જીરે શાધુ ભગતી ફગેઃ ॥ ૭॥ શંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ લખ્યુંછે બાવા મોરાર સાહેબનું રાગ આશાવરીની

સાધુ એસે નુરા રેહાં હારે હેજીઃ ॥ સંતો ભાઇ પેમ ભગતીના પુરારેઃ ॥ સાધસનુરા હારે હોજીઃ ॥ ટેકઃ ॥ સતગુરૂ સબદ પાલે સાચાનેઃ ॥ વાચા અવી ચલ વાણી હા હારે હેજીઃ ॥ રેની કરની કરે કમાયુઃ ॥ ઈતો નીરભે નામની સાનીરે ઃ ॥ સાધઃ ॥ સંતોભાઈઃ ॥ ૧॥ સંતને મારગે ચાલે સુરા ને પુરાઃ ॥ કેદી ન હોએ અધુરા હોરેજીઃ ॥ આપ કસીનેને પરને પોખેઃ ॥ ઈતો ઉકમે હાલ હજુરા રે ઃ ॥ સાધુઃ ॥ સંતોભાઈઃ ॥ ૨ ॥ બીજસુ ખેતર વાવો વીગતેને પાતર જોઈ જોઈ પોખે હાહારેજીઃ ॥ નરની જારી રેની પટ ન આવેઃ ॥ તમે સંત સેવો ચીત ચોખેરેઃ ॥ સાધઃ ॥ સંતોભાઈઃ ॥ ૩ ॥ અભેદાન દઈ માન ન માગેઃ ॥ નેમ પરમ ધરમપર કાસા હાહારેજીઃ ॥ ધરંમના ધોરીરે ધોર લઈને ચાલેઃ ॥ ઈતો પગલા ન ભરે કેદી ધાછારેઃ ॥ સાધઃ ॥ સંતોભાઈઃ ॥ ૪ ॥ મોર છાપમેરે મરંવી દીયા ને પટા પુરવરાય પાયા હારે જીઃ ॥ દાસ મોરાર સંત રવીકે ચરણેઃ ॥ ઈતો ભગતીના લેખ લખાયારેઃ ॥ સાધુ ॥ સંતોભાંઈઃ ॥ ૫ ॥ શંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ મોરાર શાહેબનું લખ્યુંછે રાગ પરજ

આજ મુને સતગુરૂ મલ્યારે સોહાગીરેઃ ॥ મયા મેરો મણવો ભચોરે વેરાગીઃ ॥ ટેકઃ ॥ સંસાર વેવારમે તો સરવે વીસારોઃ ॥ મારી લેતો ભજન માલાગીરેઃ ॥ મઈયાઃ ॥ ૧ ॥ કામ દામ મુને કડવુ લાગેઃ ॥ મેતો મોહ મમતા સરવે ત્યાગીરેઃ ॥ મઈયાઃ ॥ ૨ ॥ ભોજણીયા ન ભાવે ને ન માનીડા ન આવેઃ ॥ હુ તો જુગતી જોઈ જોઈ જાગીરેઃ ॥ મઈયા ॥ ૩ ॥

મંત્ર સજીવન શ્રવણે સમરીયાઃ ॥ મઈ મોરલી મધુરી વાગીરેઃ ॥ મઈયાઃ ॥ ૪ ॥ દાસ મોરારને મેરમ રવી ગુરૂ મલીયાઃ ॥ મેતો મુગતી ચરણ જીવ માગીરે મઈયાંઃ ॥ ૫ ॥ શંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ મોરાર શોહેબનું લખુંછે રાગ પરજ

મન વો વેરાગી રે વેરાગીઃ ॥ મેરી લગન ગગમ ધુન લાગીરેઃ ॥ મન વો વેરાગીરે વેરાગીઃ ॥ ટેકઃ ॥ સબ્દ જ્ઞાન સતગુરૂ સમજાયારેઃ ॥ પાયા પેમ પીયાલારેઃ ॥ પીવત લેરમેરે ભઈ મગનાઃ ॥ ન રખ્યા સંગ નીરાલારેઃ ॥ મન વોઃ ॥ લગનઃ ॥ ૧ ॥ પરમ પુરૂશ પરમાતંમપે ખ્યારેઃ ॥ દેખ્યા રજ અદી દારારેઃ ॥ સનમુખ દરીયા સુભર ભરીયાઃ ॥ નુર નીરંતર સાહારારેઃ ॥ મનવોઃ ॥ લગનઃ ॥ ૨ ॥ ઉન મુની પુરૂસ તીયા અખંડ બીસર્જેરેઃ ॥ વાજે અન હુંદ વાજારેઃ ॥ જલમ જોતી વરસે મોતીઃ ॥ સોહં હંસ સમજાયારેઃ ॥ મનવોઃ ॥ મેરી લગનઃ ॥ ૩ ॥ સબ દલ બદ જીહા સુરત સમાણીરેઃ ॥ સતના મણી સાનીરેઃ ॥ દાસ મોરાર દયા સત ગુરૂકીઃ ॥ ચીતા મીટી ચોખાણીરેઃ ॥ મનવોઃ ॥ મેરી લગનઃ ॥ શંપુરણઃ ॥ ૪ ॥

શ્રી પદ મોરાર શાહેબનું લખુંછે રાગ પરજ

દુરમતી દુર કરનારે દુર કરનાઃ ॥ એક ધ્યાન સતગુરૂકો ધરણારેઃ ॥ દુરમતી દુર કરનારે દુર કરનાઃ ॥ ટેક ॥ નીતી અદલ દીલ સાચ કરી-નેરેઃ ॥ લે સત ગુરૂજીકો સરણારેઃ॥ તીન્યો ગુનકુ તાગ કરીનેઃ॥ પાચકુ પકડનારેઃ ॥ દુરમઃ ॥ એક ધ્યાઃ ॥ ૧ ॥ જપો અજપા જાપહી અતરઃ ॥ સત નામસે મરણારેઃ ॥ નુરત સુરતકી દોર લગાઈઃ ॥ ઠીક તીયા જઈ ઠેરણારેઃ ॥ દુરમતીઃ ॥ એકધ્યાનઃ ॥ ૨ ॥ અમ ઠોર આસાન્યો હસ્થાણેરેઃ ॥ અવનીસ અમરત જરણારેઃ ॥ ગુરૂ મુખ પીવે મન મત વારાઃ ॥ સો હોં અજરા જરણારેઃ ॥ દુરમતીઃ ॥ એકધ્યાનઃ ॥ ૩ ॥ રમતા રવી ગુરૂ રામ કુબીરારેઃ ॥ પલ પલમે પાવ પડણારેઃ ॥ દાસ મોરાર દયા સત ગુરૂકી એક અમર વર વરણારેઃ ॥ દુરમતીઃ ॥ એક ધ્યાનઃ ॥ ૪ ॥ શંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ લખુંછે દાશ હૂતીનૂં રાગ પરજ

હવે મારી ભેય ભાગી રે ભે ભાગીઃ ॥ સુરતી મારી સંત ચરંણુ જાઈ લાગીરે તેને મારી ભે ભાગીરે ભે ભાગી ઃ ॥ ટેક ઃ ॥ સત ગુરૂએ મુજણે સબદ સુણાવોરે ઃ ॥ રારૂનકાર અનુરાગી ઃ ॥ મકત્ર તરવેણીના તીર ઉપર ઃ ॥ મોહુન મોરલી વાગીરે ઃ ॥ તેને મારીઃ ॥ સુરતીમાંઃ ॥ ૧ ॥ ઘણુ દીવસનુ મન મસ્થાનુ ફરીઉરેઃ ઘરહો ન જોયો એને જાગીરેઃ ॥ પુરૂશ મલ્યા મુણે અખંડય જીત્યારેઃ મારી સુરતા સુણ મેલાગીરેઃ ॥ તેને મારી ભેયઃ ॥ સુરતી મારીઃ ॥ રા-દયા કરીને દલ ડોલતુ રાખ્યુરેઃ ॥ ત્રસણા સરવે તાગીરેઃ ॥ સતગુરૂ આગલ શીશ નમાયુઃ ॥ મારી બાઈ પકડ લીણી આગીરેઃ ॥ તેતે મારીઃ ॥ સુરતી મારીઃ ॥ ૩ ॥ સત ગુરૂએ મુજપર કરૂણા કીધીરેઃ ॥ અંતર પરેમ પરકાશીરેઃ ॥ દાસ હુ ઊતીને ગુરૂ મોરા રમલીયારેઃ ॥ તારે કાઠી જંમ કેરી શશીરેઃ ॥ તેને મારી ભેઃ ॥ સુરતી મારીઃ ॥ ૪ ॥ શંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ લખુ છે દાશ હુઉતીનું—રાગ પરજ ॥

ભગતી તો ભાવ વીણા નહી આવેરેઃ ॥ ગુરૂ ગંમ કયુ પાવે રે કીયું પાવેઃ ॥ ટેકઃ ॥ પરથમ જેને સંતન શેવારેઃ ॥ મર અને કવા તુલા વેરઃ ॥ ગુરૂજી ગંમ વીણા સાચા ન સબદ વીણાઃ ॥ પરેમ મગણમાંહે ગાવેરેઃ ॥ ગુરૂંગમઃ ॥ ભગતીઃ ॥ ૧ ॥ સલીબ ભગતને સપણામાણા આવેઃ ॥ મરપાટે જો તુજ આવેરેઃ॥ દલડામા દુગદાને ભીતરના ભીણાઃ॥ ઈતો પીર થઈને પુજાવેરેઃ ॥ ગુરૂ ગમઃ ॥ ભગતીઃ ॥ ૨ ॥ મંનડાણા મેલાને હાલેકુ ફેલારેઃ ॥ તેને સતગુરૂ શુ સમજાવેરેઃ ॥ મેલી મરજાદાને ચાલે ઉનેડાઃ ઈતો ભીતુ માહે ભાકાવેરેઃ ॥ ગુરૂ ગમઃ ॥ ભગતીઃ ॥ ૩ ॥ હીનાને સંતે સાચાન ગુરૂજીણીના આવેરેઃ॥ હીન પન આવેરેઃ॥ દાસ હુઉતી કહે જેને સંતન સેવ્યારેઃ ॥ ઈતોનીસે નરકમાં જાવેરેઃ ॥ ગુરૂ ગમઃ ॥ ભગતી તોઃ ॥ ૪ ॥ શંપુરણ

॥ શ્રી પદ લખુછે મોરાર સાહેબનું લખુછે. રાગ પરજ

મારા સનેહી સતગુરૂ સ્વામઃ ॥ સનમુખ તમેરે જોરેઃ ॥ એવા કલીજુગ વાગ્યોરે કરૂડઃ॥ તેમાથી તારી લેનોરેઃ ॥ ટેક ॥ ગુરૂજી બાણા

પ્રદની લાજઃ ॥ રાખે તોરે સેરેઃ ॥ એવા ભગત વછલ ભગવાનઃ ॥ વંદીને વેદકે છેરેઃ ॥ મારા સનેહીઃ ॥ ૧ ॥ ગુરૂજી પ્રગટ કરૂ છઉ પોકારઃ ॥ સમરથ સાંભળનારેઃ ॥ તારી ભગતીમાં પાડે ભંગઃ ॥ દસ્ટીને તમે દળનારેઃ ॥ મારા સનેઃ ॥ ૨ ॥ હુમે કાલાગેલા કરતારઃ ॥ તો એ છઉ તમારારેઃ ॥ તમે આદ અંતે મધે એકઃ ॥ હરી છો હમારારેઃ ॥ મારા સનેઃ ॥ ૩ ॥ દો ઈલા દુરીજન દેછે દુખઃ ॥ પ્રભુજી તેને પાડોરેઃ ॥ તમે નોધારાયાના આધારઃ ॥ બુડતાની બાઈ જાલોરે! ॥ મારા સનેઃ ॥ ૪ ॥ સ્વામી મોરાર કહેરે માહારાજઃ ॥ પુરવની પ્રીતેરેઃ ॥ તમેરે ના મારા રૂદીયા માયેઃ ॥ અખંડ અવદુઈતેરેઃ ॥ મારા સનેઃ ॥ ૫ ॥ શંપુરણઃ ॥

—:0:—

॥ શ્રી પદ લખુછે મોરાર સાહેબનું—રાગ પરજ ॥

એવો આવોરે જુહોરે જમાનઃ ॥ કઠન કલજુગ વાકૂરેઃ ॥ તેમા કેમ કરયું કરતારઃ ॥ અવતાર હમારૂરેઃ ॥ ટેકઃ ॥ ગુરૂજી વરણ ધર મનાહી વેદઃ ॥ આશ્રમ ભેદ ભાગુરેઃ ॥ તેમા જતીએ મેલા યાતપ જોગઃ॥ લો-ભે મન લાગુરેઃ ॥ આવો આઃ ॥ ૧ઃ ॥ ગુરૂજી નરપતી નોતી નારઃ ॥ પ્રજા બહુ પાપીરેઃ ॥ એતો કન્યા વેચીને કંન ખાયાઃ ॥ વીરોધ નાખ્યા પીરેઃ ॥ એવો આવ્યોઃ ॥ ૨ઃ ॥ ગુરૂજી ગુરૂ મહીમા મરજાદઃ ॥ શેવકા નહી પાલેરેઃ ॥ એતો મંન નાથાપેલ બહુ માહાંતઃ ॥ પાખંડને પશા રેરેઃ ॥ એવો આવોઃ ॥ ૩ઃ ॥ ગુરૂજી સરવે મેલ્યોરે સંતોખઃ ॥ ઉવાટે ઉવાણારેઃ ॥ તેના કરમે પડયા બહુ કાળઃ ॥ ખાવાને નજડે દાણારેઃ ॥ એવો આવોઃ ॥ ૪ઃ ॥ ગુરૂજી પાપે કરયોરે પશારઃ ॥ પ્રથવીને બહુ પીડારેઃ ॥ તેમા શતરે ગયુ સુખનાયેઃ ॥ દુખના ચાવ્યા દાડારેઃ ॥ એવો આઃ ॥ ૫ઃ ॥ તમે શાભલોને રવી ગુરૂ ભાણઃ॥ કળજુગણી કાનીરેઃ ॥ શ્વામી મોરારને ઉગારોરે માહારાજઃ ॥ બાહાણુ પ્રદ જાણીરેઃ ॥ એવો આઃ ॥ ૬ ॥ શંપુરણઃ ॥

—~~—

શ્રી વાલજી રામનો ઉમાવ લખ્યો છે—રાગ પરજ

સ્વામી વાલરાંમનો ઉમાવઃ ॥ સુણો શંતપ્યારેરેઃ ॥ ગુણે પરમ પવીત્ર સુભાવઃ ॥ રમે મન હંમારેરેઃ ॥ ટેકઃ ॥ રવી ભાણના વંશ ઉદારઃ ॥ પ્રગટે શ્રી મુરારીરેઃ ॥ તેના શુભ ઉપદેશના ધારઃ ॥ ધરમવરત

ધારીરે: ॥ સ્વામી: ॥ ૧: ॥ એવા ગુરૂ ભગતા કોઈ એક: ॥ લાપો સંત માહારે: ॥ જેહના નેમ પરેમ વીવેક: ॥ નાવેવાણી માહીરે: ॥ સ્વામી: ॥ ૨: ॥ શઉ ભગત શભા દ્વીજે માચે: ॥ પ્રાંજે નેમ ઇંદુરે: ॥ જેહે નાદ રશથી તાપ બુજાયે: ॥ આનદ સુખ કંદુરે: ॥ સ્વામી: ॥ ૩: ॥ રાખીઆસી વરશ નરદેહ: ॥ સાધુને સુખ દીધારે: ॥ બહુ હરી જંન શાથે સ્નેહ: ॥ અંખડ રસ પીધારે: ॥ સ્વામી ॥ ૪ ॥ સંવત ઓગણીસો બેતા લીસશાલ કારતેક શુધ માસેરે: ॥ તીથી તેરશને ગ્રગુ વાર: ॥ પ્રભાત પ્રકાસેરે: ॥ સ્વામી ॥ ૫ ॥ પામ્યા વીદેહ મોક્ષ નીરવાણ: ॥ જોગી જાહા જાવેરે: એવા અકલ પુરૂસની જાણ કહ્યા માહાનાવેરે: ॥ સ્વામી ॥ ૬ ॥ જેહેને શંત ચીદ આનંદ રૂપ: ॥ વેદવ ખાનેરે: ॥ તે છે વાહાલા રાંમનું સ્વરૂપ: ॥ કોઈ વીરલા જાણેરે: ॥ સ્વામી ॥ ૭ ॥ જંન છોટાના માણ સનેહ: ॥ રમે સાહુઉ માહીરે: ॥ પણ સગુણ મુરતની એ દેહ: ॥ મળ વીના હીરે: ॥ સ્વામી ॥ ૮ ॥ સંપુરણ: ॥

શ્રી પદ મોરાર શાહેબનું લખુ છે—રાગ આડાનૂ

મારૂ ચીતડલુ ચોરાયલરે: ॥ મંનડુ વીંધાયેલરે: ॥ કોડી લાહોક નસો: ॥ હરી વીના હંમારે રેવા ધલ વેહેને વેરાગરે: ॥ ઓધવ કેણ કયે: ટેક: ॥ પ્રીત લડી પુરાતંનરે: ॥ નવી નહી નાથજી હો મેવારી જાયું: ॥ છાડી નવ છુટે મરજાયે શરીરરે: ॥ ઓધવ કેણ કઇયે: ॥ મારૂ ચીતડલુ: ૧ ॥ ધીરજ કેમ ધરીયેરે: ॥ વ્હેકેમ વીશમે હોમે વારી જાયું: ॥ તેને કાઈ તપે હમારા તંનરે: ॥ ઓધવ કેણ કઇયે: ॥ મારૂ ચીતડલુ: ॥ ૨ ॥ દીવશને દોહીલારે: ॥ જાયે જુગ જેવડા હોમે વારી જાયું: ॥ રંજની કાઈ રૂદંણ કરતાં વીહાઇરે: ॥ ઓધવ કેણ કઇયે: ॥ મારૂ ચીતડલુ: ॥ ૩ ॥ પ્રાણને પાજરીયેરે: ॥ હરી વીલબી રહા હોમે વારી જાયું: ॥ નેણે કાઇ નીરખવાનદ કુંમાર: ॥ ઓધવ કેણ કઇયે: ॥ મારૂ ચીતડલુ: ॥ ૪ ॥ દાશ મોરારના સ્વામીરે: ॥ ગોપી જંન વીન વેહોમે વારી જાયું: ॥ દરશનીયા કાઈ દીજો દીન દયાલરે: ॥ ઓધવ કેને કઇયે: મારૂ ચીતડલુ ॥ ૫ ॥ સંપુરણ: ॥

શ્રી પદ મોરાર શાહેબનું લખેછૂ રાગ ખંભાત

ગુનરે મોનો નો મારા ગરીબના વાંજઃ ॥ ટેક ॥ મેરે પતીત તુમ પાવન પાયારાઃ ॥ મેરમ મુગત દાનો હે મારાજંરેઃ ॥ ગુણઃ ॥ ૧ ॥ તંમ હો તારંણ અધં મચ્યો ધારણઃ ॥ સુમરણ સેવક શુધારણ કાજઃ ॥ ગુણઃ ॥ ૨ ॥ મેરેકુ શેવક શેવા નહી સમરણઃ ॥ લખુ નહી અપના કાજ આકારઃ ॥ ગુણઃ ॥ ૩ ॥ કોટીક તારણ અનત અગ રાશીઃ ॥ આરત અતર શુનકે અવાજઃ ॥ ગુણઃ ॥ ૪ ॥ રજરે મોરાર રવીકે ચરંણેઃ ॥ રાખો પ્રાના પ્રધ કેરી લાજઃ ॥ ગુણઃ ॥ ૫ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ લખુછે મોરાર સાહેબનું—રાગ ખભાત ॥

કરૂણા નીધાન જોનો કરૂણા કરીઃ ॥ ટેક ॥ ભગત બીહારી શંરણ સુધારીઃ ॥ વંદત વેદત પદર જરીઃ ॥ કરૂઃ ॥ ૧ ॥ સરજણ હારા પરમ પદ પાયારાઃ ॥ અહો હે જાત લહે બહા પકડીઃ ॥ કરૂઃ ॥ ૨ ॥ નામ સમરીયાકે નચ્ચેન તરીયાઃ ॥ પતીત પાવંન એવી ટેવ પડીઃ ॥ કરૂઃ ॥ ૩ ॥ દીન દયાલન્યાલ કરો નજરેઃ ॥ સરણ લીયો તો સબ સુધરીઃ ॥ કરૂઃ ॥ ૪ ॥ રજરે મોરાર રવીકે સરણેઃ ॥ ફંદલ કરો તેયા વાગાંસ ફંદરી કરૂણાઃ ॥ ૫ ॥ સંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ મોરાર શાહેબનૂં લખૂંછે રાગ સબદ

સોહુ સંત લોકકે વાશીઃ ॥ જીરે મુને સંત ગુરૂ મલા સુખ રાશીઃ ॥ ટેક ॥ શત શબદ સત ગુરૂ સમજાયાઃ ॥ પરમ જોત પરકયાશીઃ ॥ જીરે મુનેઃ ॥ ૧ ॥ નીરમલ ગ્યાનની જનામ સુણાયાઃ ॥ આતંમ તત્વ આભીયાસીઃ ॥ જીરે મુનેઃ ॥ ૨ ॥ તરવેણી સંગમે તાર મીલ્યાઃ ॥ સુરતી શબદમે શમાસીઃ ॥ જીરે મુનેઃ ॥ ૩ઃ ॥ શુન શીખડ પર ડેરા દીનાઃ ॥ બેહંદ નાદ બજાસીઃ ॥ જીરે મુનેઃ ॥ ૪ઃ ॥ રજ મોરાર રવીકે ચંરણેઃ ॥ જોતન મે જોત મીલાશીઃ ॥ જીરે મુનેઃ ॥ ૫ઃ ॥ શંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ મોરાર શાહેબનું લખુંછે રાગ સબદ

જીરે કોઇ ચલે હંમારે દેશાઃ ॥ જીયા પરમ ધામ પરમેશાઃ ॥ જીરે

કોઈ ચલેઃ ॥ ટેક ॥ઉદે અસ્ત નહી ઉતપતીનાશાઃ ॥ કરમ કાલન કલેસાઃ જીરે કોઈ ચલેઃ ॥ ૧ઃ ॥ અનંત આદીતા ઉદાતઉ જીયારાઃ ॥ આવાગંમ ણુન અદેશાઃ ॥ જીરે કોઈ ચલેઃ ॥ ૨ઃ ॥ નીજા નંદતીજ નાથ નીરાલબઃ ॥ પાર નપામે શેશાઃ ॥ જીરે કોઈ ચલેઃ ॥ ૩ઃ ॥ શુરી નર મુની શમરણ કરતહે ધાયા ન ધરતહે મહેશાઃ ॥ જીરે કોઈ ચલેઃ ॥ ૪ઃ ॥ અંનન શંત ત્યા તંતવીલાશાઃ ॥ રમણીય ભુમી રમેશાઃ ॥ જીરે કોઈ ચલેઃ ॥ ૫ઃ ॥ રજ મોરાર રવીકે ચરણેઃ ॥ મોખુબ શાત ગુરૂ મલેશાઃ ॥ જીરે કોઇ ચલેઃ ॥ ૬ઃ ॥ શંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ લખુછે મોરાર સાહેબનું—રાગ મારવણી ॥

કોને ઓધાજી હવે કેમ કરીયેઃ ॥ જીરે મનડુ એરાનુ મારૂ મોરલીએઃ ॥ વ્યાકુળ થઈને હંમે વંનમાં ફરીએઃ ॥ જીરે હરી હરીને મુખેઓ ચરીયેઃ ॥ ટેકઃ ॥ નથી રેહવાતુ ચીત ચોરી લીધાઃ ॥ જીરે પીતુ કરીને પરવસ કીધાઃ ॥ એને તે રરંગે રચાયને કશીધાઃ ॥ પરેમના પ્રીયાલા પાયાને પીધાઃ ॥ કોનઃ ॥ ૧ઃ ॥ દરશંન ધ્યોતો મારી દીવાલીઃ જીરવા લાલાગોછો મુનેવંન માલીઃ ॥ત્રીભોવંન સાથે મારી લાગી તાલીઃ॥ નેણાર યાછે મારા નેહારીઃ ॥ કોનેઃ ॥ વેદના ખેતી કીધા નારીઃ ॥ જીરે ઉતંર જાણીને વા લેયો ધારીઃ ॥ વેતા તે પુરથી લીધા વારીઃ ॥ જીરે ભોવમામીને બ્હશંભારીઃ ॥ કોનેઃ ॥ ૩ઃ ॥ પ્રગટ શરૂપી પરમાનુઃ ॥ જીરે જીવંન ધનરે મારૂ જાન્યુઃ ॥ રજ મોરાર રવીનુછે પ્રાનુઃ ॥ છંપા ઊનવરહે છાનુઃ ॥ કોનેઃ ॥ ૪ઃ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ લખુંછે મોરાર શાહેબનું—રાગ મારવણી॥

અરજ અબલાને ઓધવ કેજોઃ ॥ જીરે મોહંન મલવાને મનાવીલેજોઃ દીન જાનીને દરસન દેજોઃ નર હરીઆવી નેણામાં રેજો ॥ટેક॥ તંમવીના તળપીએઃ॥જીરે તીકંમતારો તોહંમ તરીયેઃ॥ વંનકીડયાકેમવીસરીયેઃ રાસ રમાડીયા રૂટીયે ધંરીયેઃ ॥ અરજઃ ॥ ૧ઃ ॥ મોહંન વંનમા મોરલી વાતાયાઃ ॥ જીરે ગોપગોવાલા સરવે ગુંણ ગાતાયાઃ ॥ ભેલા બેસીને ભોજન પાતાઃ ॥ તે સુખ હરી નાવઈજાતાઃ ॥ અરજઃ ॥ ૨ઃ ॥ નટ વર મુગટ ધરી નરકરતાઃ ॥ જીરે કરો કરગઇને ફુદરી ફરતાઃ ॥ તશકર થઇને

ચીત ચોરહરતાઃ ાાવીસવાસીના વાયદા વલતાયાઃ ાા અજરઃ ાા ૩ઃ ાા અનેક ચલી તહરડેહરીનેઃ ાા જીરે નીગમ નટે તીનેતી કરીનેઃ ાા રજ મોરાર ચરણે રવીનેઃ ાા નોતીજ નમાના આવે ફરીનેઃ ાા અરજઃ ાા ૪ઃ ાા સંપુરણઃ ાા

ાા શ્રી પદ મોરાર સાહેબનું લખુછે. રાગ—મારવણી ાા

ઓધવ માધવ મથુરા જાઈઃ ાા જીરે કૃષ્ણ કુબજાને વસથ આરઈઃ સાંઈ ઉકે જાસો આગંણને સઈઃ ાા લખીઉ કાગલ જાજો લઇઃ ાા ટેક ાા લખ્યાં કારણ તે પરેમ પરણામઃ ાા જીરે સારૂ કરૂ બહુ સુંદર શામઃ ાા અવલ નારી પાંમ્યા અનામઃ ાા રૂદી આંની પુરણ પોતી હામઃ ાા ઓધવઃ ાા ૧ ાા અક્ષર વાંચી અનુભવ કરીયોઃ ાા જીરે પ્રજ કારણ ગીરીવર ધરીઓઃ ાા અજઐદ્રનુ અભેમાન હરચોઃ ાા તે હેત હરી કેમ વીસરીઓઃ ાા ઓધવ ાા ૨ ાા હમારે કારંણ સુખ શામ હરીઃ ાા જીરે દાવા નળ પીયો કર ભરીઃ ાા આરત ટાલી અને કરૂપ ધરીઃ ાા પછે મેહેલ્યા કેમપર હરીઃ ાા ઓધવ ાા ૩ ાા સુમત સુજાણને શું કહીએઃ ાા જીરે થોડે લખે ગણું લહીએઃ ાા વાહાલા વીના અનેક વહીએઃ ાા રજ મોરાર રવી ચરણે રહીએઃ ાા ઓધવઃ ાા ૪ ાા સંપુરણઃ ાા

ાા શ્રી પદ મોરાર સાહેબનું—રાગ. મારવણીઃ ાા

તમે ઓધાજી હમને તેડી ચાલોજીરેઃાા જાહા વશે પ્રજનો વાલોઃ ાા ટોમ લવા મથુરા હરીને હાલોઃાા નેને નીરખીએ નંદલાલોઃ ાા તમેઓધાઃટેક ાા ૧ બ્હેન વેરાગે દુખ દલ જાનેઃ ાા જીરે પ્રાણ વીધાના પરેમને બાનેઃ ાા પીડ પ્રીઆરી કોઇ પરમાણઃાા જેને વીતી હોઈ તે જાણઃાા તમેઓધાઃાાર સુકડા સંભારતાં શુદ ગઈ ભુલીઃ ાા જીરે દરશન વીના નીમારી ડેહડુલીઃ ફુલો કમલ જેમ રહોછે ઉલી જુગના જીવન વનાહુ એમ જુલીઃ ાા તમે ઓધા ાા ૩ ાામન મારૂં મોહન પાશે જીરેઃાા મુખે ગોવીદ ગોવીદં ગાશેઃ જીવંન વીના કેમજી વાસેઃાા આત નરઉછે આવ્યા નીઆસેઃ ાા ઓધવઃ દયા કરો તો દરશન થાઈઃ ાા જીરેજરાંમ રનના દુખ જાયેઃ ાા મોરાર

રવી ચરણ આગ્રે: ॥ પરેમ ભગતી પુરણ પાગ્રેઃ ॥ ઓધવ ॥ ૫ ॥ શ્રી સંપુરણ

॥ શ્રી ઉમાવ મોરાર સાહેબનો લખોછે—રાગ પરજ ॥

સ્વામી મોરાર તણારે ઉમાવઃ ॥ ગાએ ગુરૂ ગંમથીરેઃ એવું અપર મનોપર માનઃ ॥ નાથાએરે હંમથીરેઃ ॥ ટેક સરવેસ તો ક્ષમા શ્રીરી મોરઃ ॥ મોરાર માવરતીરેઃ ॥ એવા ધરથી માહાંકંનઃ ॥ ધુની ધર ધરથીરેઃ ॥ સ્વામી મોરાર તણારે ઉમાવઃ॥ ગાએ ગુરૂ ગંમથીરેઃ॥ એવુ અપરમણા પરમાનઃ ॥ નાથા એ હંમથીરેઃ ॥ ૧ ॥ સ્વામી મોરાર સરીખા મંનઃ ॥ મલવાણા બોલારેઃ ॥ એવા શીગણા ન હોઈરે સેનઃ ॥ બીજાણા ગંણા ટોલારેઃ ॥ સ્વામી મોરા તણારે ઉમાવઃ ॥ ગાએ ગુરૂ ગંમથીરેઃ ॥ એવુ અપરમણા પરમાનઃ ॥ નાથા એ હંમથીરેઃ ॥ ૨ ॥ ભીસ્મ પીતાણા મોક્ષઃ ॥ માશ ખટમે લુરેઃ ॥ સ્વામી મોરારે આરે માશઃ ॥ મર તુકને ઠેલુરેઃ ॥ સ્વામી મોરારે તણારે ઉમાવઃ ॥ ગાએ ગુરૂ ગંમથીરેઃ॥ એવુ અપરમણા પરમાનઃ॥ નાથા એરે હંમથીરેઃ ॥ ૩ નેનુ ચકવે એકજ ગ્યાનઃ ॥ પાર કોઈ ન પાવેરેઃ ગુરૂ કલ્યાણની કર પાયેઃ ॥ જીવંનદાશ ગાવેરેઃ ॥ સ્વામી મોરાર તણારે ઉમાવઃ ॥ ગાએ ગુરૂ ગંમથીરેઃ ॥ એવુ અપરમણનો પરમાનઃ ॥ નાથા એરે હમથીરેઃ॥ ॥ ૪॥ શ્રી સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ વાલજી રાંમનું લખુ છે ॥

લગોરે મોરારસે મંનઃ ॥ વાવારે હંમકો લગોરે મોરારસે મનઃ ॥ પ્રીત મ તંમુને પલ ન વીસારૂઃ ॥જીઉબ પઈઆગનઃ ॥ વાવારે હંમકો લગોરે મોરારસે મંનઃ ॥ ૧ઃ ॥ વેઅ નીવાતું કેને કઈએઃ ॥ બીઓ કોઇ નહી એડાજંનઃ ॥ વાવારે હંમકો લગોરે મોરારશે મંનઃ ॥ ૨ ॥ સેજે સુતા મને નીદ્રા ન આવેઃ ॥ દીવસ ન ભાવે અંનઃ ॥ વાવારે હંમકો લગોરે મોરારસે મંનઃ ॥ ૩ ॥ વાલકહે તમે વેલારે વલજોઃ ॥ નીરમલ થાઈ મારૂં તંનઃ ॥ વાવારે હમકો લગોરે મોરારસે મંનઃ ॥ ૪ ॥ શ્રી સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ પરસોતમદાશનું લખુછે: ॥

નારે છાંનુરે નંદજીણો નાનુ નારે છાંનુ: ॥ ટેક ॥ નર સેઇમે તાણો આરજ દીધા: ॥ શુપતુના કારજ સીધા: ॥ એવું હમ રીકને ચડાવું તાણુરે: ॥ હો નંદજીનો નાનુ નારેછાંનુરે: ॥ ૧ ॥ હુંગ ભરે તો એવી ફીધી: ॥ ખેગંમને લઈ ખેડી દીધી: ॥ હુ કઉ મારૂ કઉ માણોરે: ॥ હો નંદજીણો નાનુરે નરે છાંનુ: ॥ મોરા તુ મામોરલી વાગી: ॥ તારા તુટા ખેડી ભાગી: ॥ એવી ગ્યાન ગેરી આયોકાણોરે: ॥ હો નંદજીણો નાનુ નર છાંનુ: ॥ ફીસી તો દેખંતા સારી: ॥ સેજા ફીન વેંગે તારી ॥ એવુ પરસોતંમ છે તારૂં પ્રાંણુરે: ॥ હો નંદજીણો નાનુ નરે છાંનુરે: ॥ ૪ ॥

॥ શ્રી ભોજંણની થાલ લખીછે મોરાર સાહેબનુ—ચાલ હુશની ॥

પાવે જગંન નાથ સ્વામી: ॥ પાવે જગનનાથરે: ॥ દેખોરે કરમાંકા ભાત પાવે જગન નાથરે: ॥ ટેક: ॥ આચારી કરે આચાર: ॥ ભજી પચો રહે હાર: ॥ પ્રીત કેરાં સ્વીતલીએ જુવે નહી જાતરે: ॥ દેખો: ॥ ૧: ॥ ગોખો ચતુરાઇ કરે: ॥ નાઈને નીવેદ ધરે: ॥ હેતવીના હાત નચાવે: ॥ શમરે દીન રાતરે: ॥ દેખો: ॥ ૨: ॥ નામ પ્રત ધારે નેમ પરેમ વીના સરવે એમ: ॥ સાચ પ્રીનાવાત હરીને: ॥ સપંને ન સોહાતરે: ॥દેખો:॥ ૩: ॥ મોરાર કહે માહારાજ: ॥ સંતનકો સારે કાજ: ॥ ગુણ સારદ શેસગાવે: ॥ વેદ કરે વીખ્યાતરે: ॥ દેખોરે: ॥ ૪: ॥ સંપુરણ: ॥

શ્રી ભોજનની થાલ લખીછે મોરાર સાહેગની રાગ ચાલહુબની

ભાવે ભાજી પાએ હરી ભાવે ભાજી પાયેરે: ॥ ટેક: ॥ ભગત વછલ હરી ભાવે ભાજી પાએરે: ॥ ટેક: ॥ દુરજોધંન કે દુવાર ક્રસણનાગએ ખાર: ॥ વાલો તોવી દુર ઘેર વીન તેડે આયેરે: ॥ ભગ: ॥ ૧: ॥ મેવા પકવાન મેલી અનેક મીઠાઈ એવી: ॥ તાંદુલકી તરકારી શોભુદર મન ભાવરે: ॥ ભગત: ॥ ૨: ॥ જેને અનેક જાગભાવે નહી જગંન ભાગ: ॥ પરેમ કેરા પાએ હરી દુજે નવ દાએરે: ॥ ૩: ॥ મોરાર કહે મારાજ શંતનકો સારે કાજ: ॥ વુદુરકી વીખ્યાત કરી તીન લોકતાહેરે: ॥ ભગત: ૪: ॥ સંપુરણ: ॥

શ્રી પોઢણુ લખુ છે મોરાર સાહેબનું ॥

પોહો મારાપ્રાંણ નાથ સેજ સવાંરીરેઃ ॥ પલંગ પર પુસ્ન બીછાંયે જનક દુલારીરેઃ ॥ ટેક રઘુ વર રાંજ રંગમોલઃ ॥ દીપક ઉજારીરેઃ ॥ તાંહા અગ્ર ધુપ ઉખેવ આરતી ઉતારીરેઃ ॥ પોહોઃ ॥ ૧ઃ ॥ શીઆજીની સખીરે સુજાંણ મેવા ભરીથારીરેઃ ॥ તંમો જમો મારા જીવંન પ્રાંણ તમપર વારીરેઃ ॥પોહોઃ॥ ૨॥ આચમણ કરોને આધા રંગ ભરી જારીરેઃ મુખ પરલ્યો મખવાશ પાન સોપારીરેઃ ॥ પોહોઃ ॥ ચાંપે ચરણ ચીત લાઈ પરેમંદા પ્યારીરેઃ ॥ તીહા દરશણ દાશી મોરાર જુગો જુગતી હારીરેઃ ॥ પોહો ॥ ૪ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પરભાતીઉ લખુછે ॥ મોરાર સાહેબનું ॥

સમરંન શ્રી ગુરૂ સજ્જંન હારનેઃ ॥ જોને જુગતસે મંન ખ્યા જનમ દીયાઃ ॥ ટેક ॥ મણ ખ્યા જંનમ મુગતી ન્યાં દાયારછેઃ ॥ જોણ ભજી હરી હાથ કીયાંઃ ॥ સમરંન શ્રી ગુરૂ ॥ ૧ ॥ સકલ સુક રીત તેઃ॥ સાધન શરીર છે ॥ જેથકી પદ પરી પ્રેમ પાવોઃ ॥ રસના રટન કરોઃ ॥ સુરતની સાંન ધરોઃ ॥ સાચ સમરો સનમુખ આવેઃ ॥ સમરન શ્રી ગુરૂ આપ ચીન્યો વીનાઃ ॥ વેયાપક દરશે નહીઃ ॥ દરશ વીન્યા પીઉપરસે નહીઃ॥ સામીના સુખ વીનયા મનઠીક નઠરેઃ॥ ઠરયા વીનાયા શુખ સપને નાઈઃ॥ સમરનશ્રી ગુરૂઃ ॥૩ ॥ ભગતી અલક્ષે તે લક્ષે આવે નઈઃ ॥ કેવલ રેશ કોઈ જંન જાનેઃ ॥ ગુગાનીશે નતે શાનમાં સમજવીઃ ॥ મરજીવાઓ હે મોજ મુતમાણેઃ ॥ સમરંને શ્રી ગુરૂઃ ॥ ૪ ॥ મુની જંન મુગત થયાઃ ભગતી અમરત પીયાઃ ॥ જુગો જુગોજીયા જુગત જાણીઃ રંજ મોરાર રવીકે ચરણેઃ ॥ પાયા પદ જોને નીરવાણીઃ ॥ સમરણ શ્રી ગુરૂઃ શંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પર ભાતીઉ મોરાર સાહેબનું લખુંછે એજરાગનું ॥

સબંદ ગુરૂ સાધીએ અંતર આરાધીએઃ ॥ સન મુખ સુરત સતગુરૂ સામીઃ ॥ આપુલઈ અલપીએઃ ॥ જાપ હરી જપીએઃ ॥ ચંરણ કમલ રહેસીસ નમીઃ ॥ સબદઃ ॥ટેકઃ ॥ ગુરૂને ગોવીદતે અંગો અંગ એકછેઃ॥ જીઊ જલ લેરી જુડી જનાઈઃ ॥ સીર ગુણ ભ્રંમતે શેવકને કારણેઃ ॥

ભગતી કરા વંન ભગવંત માઈઃ ॥ સબદઃ ॥ ૧ઃ ॥ ઈસ્ટ ગુરૂ અંગમ, સદા સંત સત સગમાંઃ ॥ રહે એક રંગમા રસરૂપેઃ ॥ સેયાનમા નેગલાઃ તંત તંતને મલાયાઃ ॥ સેજ સમીર આસત સરૂપેયઃ ॥ સબદઃ ॥ ૨ઃ ॥ સબદ જેને વરાયાઃ ॥ તારીને તેરાયાઃ ॥ ધ્યાન નોજ ધરાયા ધીરજ આનીઃ ॥ ભજન ગુરૂ ભોગતા જીવંન મુગતાઃ ॥ સુરતી સબદમે જાઇસ માણીઃ ॥ સબદઃ॥ ૩॥ પરમ ધામધની કરૂણા મેર ગણીઃ ॥ આપ સરૂપ જેને ઓળખાયાઃ ॥ રજ મોરાર રવીકે ચંરણેઃ ॥ જોણી જનમ ભેરેન આવેઃ ॥ સબઃ ॥ ૪ઃ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ ચંરંણ દાસનાં લખાંછે રાગ વાનીઃ ॥

અબ તુ મનવામેરે બસો શુસરીકે તીર તીરઃ અબ તુ મનવા મેરે બસો સુસરીકે તીર તીરઃ ॥ ટેક ॥ સાધુ રૂપ સુસરી જામે ઉતમ અનુભવીનીરઃ ॥ તામે મન વાની સદી ન નાવ્યોઃ ॥ નીરમલ હોત સરીર સરીઃ ॥ અબતુ મનવાઃ ॥ ૧ ॥ ગ્નાન વેરાગ સંતોક્ષ ત્રીવી ધીઃ ॥ સીતળ વહુત સમીરઃ ॥ અવી દયા અંગની બુજાવત અતરઃ ॥ સુખકી પાવત સીલ સીલઃ ॥ અબ તુ મનવાઃ ॥ ૨ ॥ હશમ મુક્ષીરે તશ હાજાહાઃ ॥ દેખત બડે ગંભીરઃ ॥ ભીન અનાતમ કરકે માણીઃ ॥ પી વત આતમ ખીર ખીરઃ ॥ અબતો મનવાઃ ॥ ૩ ॥ એ ગંગાકો કોઈ એક પરશતઃ ॥ ધરમ ધોરંદર ધીરઃ ॥ પાપી પાની નીકટ ન આવેઃ ॥ અંધહુલાગી ધીર ધીરઃ ॥ અબતો મનઃ ॥ ૪ ॥ મોરાર સત ગુરૂ સમરત મેરાઃ ॥ જીઉ પગટે રગુવીરઃ ॥ ચરણ દાશ જન અપનો જાનીઃ ॥ મીટી મનકી પીડ પીડઃ ॥ અબતો મનવા મેં ॥ ૫ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ મીરાબાઈનુ લખુછે ॥

દરદ ન જાણે મેરે કોઇઃ ॥ મેતો દરદ દીવાણીઃ ॥ ટેક ॥ ગાયેલકી ગત ગાયલ જાણેઃ ॥ જા સુરભીતી ઓઈઃ ॥ મેતો દરદ દીવાણીઃ ॥ ૧ ॥ શુલી ઉપર સેજ બીછાવીઃ ॥ કીશબી ધલ હુમે સોઇરેઃ ॥ મેતો ॥ ૨ ॥ જલરે વીના જેશે મીન તલપેઃ ॥ ઇશબી હબેહન હોઈઃ ॥ મેતો ॥ ૩ ॥ બાઈમીરાકો દરદ જબ હી મીટેગોઃ ॥ મેરે બઈદ સાવરો હોઈઃ ॥ મેતો ॥ ૪ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ તોલર રાંણીનુ લખુ છેઃ ॥

સતીરે તોરલ હંમુને તારસે હોજીઃ ॥ મારાભાઈ ડાના વરસે ભાગ઼ઃ॥ સતીરેઃ ॥ ટેક ॥ જેસલ જુગણા ચોરટો હોજીઃ ॥ ખાધા ચારો ખાદઃ ॥ સગતનકી ધીજ સલસા ધની હોજીઃ ॥ વશીઓ થુલરે વાશઃ ॥ સતીરે ॥ ૧ઃ ॥ તોરલ દેમુખશી ઓચરશ હોજીઃ ॥ કપડા ધોઈ ગેરે આવઃ ॥ માર ગેમલા એને માનવી હોજીઃ ॥ જેશલ વરી ગેર આવઃ ॥ સતીરેઃ ॥ ૨ઃ ॥ જેસલને પોતે સરોવરે હોજીઃ ॥ નીર ન ખોડે એહાથઃ ॥ ખીનારે પાણી એધોઆ ધોર્તાઆ હોજીઃ ॥ સોએ મુને સાહેબો દેખાડઃ ॥ સતીરેઃ ॥ ૩ઃ ॥ જુગતે કરીને જુમોર ચોહોજીઃ ॥ મુનીવર તેડાવે આ-સારઃ ॥ તેને સમે સાહેબો આવીઆ હોજીઃ ॥ આવતો નવ ઓલખાઈઃ સતીરેઃ ॥ ૪ઃ ॥ નીદયાગની આપની લોકમા રેહોજીઃ ॥ નીદયાકરે રે સંસારઃ ॥ નીદયરે થકી આપને નીરમલા હોજીઃ ॥ સીરનો ભાર ઉતારઃ ॥ઃ ॥ સતીરે ૫ઃ ॥ જેસરલ ને ધંનીમારે આવી મલી આહોજીઃ સતી તોરલને આરાધઃ॥ કરન જુલઈઓ એમવીનવે હોજીઃ॥ સાચાને સાહેબો સાથઃ ॥ સતીરેઃ ॥ ૬ઃ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ તોરલ રાંણીનું લખુંછેઃ ॥

જીરે વાએક આવ્યાં સંતો દોજનાઃ ॥ તીજુ કેમસમાએરેઃ ॥ સબ દુનઆ દયાકે મરઈએઃ ॥ જીરે સાધુ હોઈ સોનર કેમ રઈ એજીઃ ॥ ટેકઃ જીરે ગાંઈ અંડારી ગોધરેઃ ॥ આચરૂ વાડાને માએરેઃ ॥ વા એક આવ્યાઃ તીજુ કેમઃ ॥ જીરે પેટ ચીરીને પુત્ર જણમીઆઃ ॥ પાલનુ આભાને ડાલેરેઃ ॥ પવંન તુ જોખાલાખનોઃ ॥ રક્ષા કરે રઘુ નાથરેઃ ॥ વાએક આવ્યાઃ॥ શંતોઃ ॥ તીજુ કેમ સમા આરેઃ ॥ ૧ઃ ॥ જીરે એક હતીરે વંન ચરવા દરરીઃ ॥ ઉચી મારે છેઠે કરેઃ ॥ ઉર વચેરા ભાલકારેઃ ॥ રખે લાગેરે ચોટરેઃ ॥ વાએક આવ્યાઃ ॥ તીજુ કેમઃ ॥ ૨ જીરે મારાતો મારી પાસેછેઃ ॥ હંઇડા મોહારરેઃ ॥ એકકોલીડાએને કા-રનેઃ ॥ પુત્ર મેલા વીસારીરેઃ ॥ વાએક આવ્યાઃ ॥ તીજુ કેમઃ ॥ ૩ ॥ જીરે પુત્ર સંભારી પાણા ચડોઃ ॥ અંગે વ્યાપીછે પીડારેઃ ॥ થાન હતાસો થરથરાઃ ॥ તોરલર છાડો શરીરરેઃ ॥ વાએક આવ્યાઃ ॥ તીજુ કેમઃ ॥ ॥ ૪ઃ ॥ જીરે એકલાપ થકેમ ઉકલેઃ ॥ બેદલ હુ ઓમારો

એલીરેઃ ॥ ગતમા લેખા માગસેઃ ॥ તોરલ આવ્યો કામેલીરેઃ ॥ વાએક આવ્યાઃ ॥ તીજુ કેમઃ ॥ ૫ઃ ॥ જીરે મોડ બાધી ને મસ્તકે ધરે। ઃ ॥ ચાલો ધનીને દરબારરેઃ ॥ માલેક ચોક ઉભા રીઆઃ ॥ જાહા સતીએ, કરેછે આરાધો। ॥ વાએક આવ્યાઃ ॥ તીજુ કેમઃ ॥ ૬ઃ ॥ જીરે સતીરે તોરલને વીનવેઃ ॥ ઉઠો તોરલ રાંણીરેઃ ॥ તંમારે ઉઠેનોત જાગસેઃ ॥ ઉઠા આલન મરકીરેઃ ॥ વાએક આવ્યાઃ ॥ તીજુ કેમઃ ॥ ૭ઃ ॥ જીરે સાભામોલ અલેકનાઃ ॥ ઉગમને દરબારરેઃ ॥ સાસ તીઓ કાઠી વીનવેઃ॥ અલેક તારો આધારરેઃ॥વાએક આવ્યાઃ ॥ તીજુ કેમઃ ॥૮ ॥ સંપુરણ

॥ શ્રી પદ તોરલ રાંણીનું લખુછે ॥

શુરાં સાધુસેમ લેહાંઃ ॥ જાગઢ વસે લાલ ગોસાઈ મારાવીરારેઃ ॥ મારૂ મંણકુઃ ॥ મોમણા ભાઈડા સેમ લેહોઃ ॥ ટેકઃ ॥ હેતેને હાલોરે પીતે હોઈમ લોહાઃ ॥ સાચમણ કરોની ઓલખાઈ મારા વીરારેઃ ॥ હંઈયા ને હોલખે બંમે હોઈ મલોહાઃ ॥ હઈએ રાખો રૂડા હેત મારા વીરારેઃ ॥ મારૂમણકુઃ ॥ ૧ઃ ॥ તોલીકે સાધાણ ગેરેરે શત ગુરૂ પોરી લાહાઃ ॥તેણ સેવા આદર દીજે મારાવીરારેઃ ॥ અંગ નાઓ સીસા બીડણા પાથરણાહાઃ ॥ પગ ધોઈ પાવંણ લીજે મારાવીરારેઃ ॥ મારૂ મનકુઃ ૨ઃ ॥ તોલીકે અંમંણા ભુલ્યા ભાંઈડા કયાબમોહાઃ ॥ આતંમા દીવામ પડોકુ વેમારા વીરારેઃ॥ આખુના હજવાળા તંમો કાખુ વોહાઃ॥ નેને નીરખીને નોવો મારાવીરારેઃ ॥ મારૂ મંણકુઃ ॥૩ઃ ॥ તોલીકે કાબર વંન જીનકીજી એહાઃ ॥ પાતર જોઈને પોખીજે મારા વીરારેઃ ॥ જોતુમે અજવાલે દાન દીજે એહાઃ ॥ કમાઉ એની પેરે કીજે મારાવીરારેઃ ॥ મારૂ મણકુઃ ॥ ૪ઃ ॥ તોલીકે સ્વાતુ સમુદ્ર વરસણાહાઃ ॥ તેની બીપકલીને ગોતી મારા વીરારેઃ ॥ સરપ મુખવીખ ડાણી પનેહાઃ ॥ સીપ મુખ વસે રૂડા મોતી મારા વીરારેઃ ॥ મારૂ મંણકુઃ ॥ ૫ઃ ॥ તોલીકે સાજણીએ સોહીલેવા લાભાને હમ લેહાઃ ॥ હઈડુ દઇ ભુજ દીજે મારાવીરારેઃ ॥ નેસલ નાગરણી તોર લખોલોઆહાઃ ॥ મોતીલ લીલલીલી જેમારા વીરારેઃ ॥ મારૂ મંણકુઃ ॥ ૬ ॥ સંપુરણ

શ્રી પદ તોરલરાંણીનું લખ્યું છે

પાપ કરો પરકાસ જારે જાહાજીહોજીઃ ॥ તારી બેલડીને બુડવા નહી દેવુઃ ॥ જારે જાહારા હોજીઃ ॥ ટેકઃ ॥ મેતો ભાજી નરોવર પાલ તોરલ દે જીઓજીઃ ॥ મેતો વંનણુ મોરલા મારી આતોરલ દેહોજીઃ ॥ પાપકરોઃ ૧ઃ ॥ મેતો હરન હરયા લખચારતો રલ દેજીહોજીઃ ॥ મેતોએક લસીગી મારી આતોરલ દેહોજીઃ ॥ પાપ કરોઃ ॥ ૨ઃ ॥ મેતો વારી ચરંતીગાઈ તોરલ દેજી હોજીઃ ॥ મેતો બેન ભાન જાદુવી આતો રલ દેહોજીઃ ॥ પાપ કરોઃ ॥ ૩ઃ ॥ મેતો લુટી કુવારી જાન તોરલ દેજી હોજીઃ ॥ મેતો પાચ વીસમોડ બંદા મારી આતો રલ દેહોજીઃ ॥ પાપ કરોઃ ॥ ૪ઃ ॥ જેટલા ચોટી લાબાલ તોરલ દેજી હોજીઃ ॥ આએટલા હવ ગુંન મેકરાયા તોરલ દેહોજીઃ ॥ પાપ કરોઃ ॥ ૫ઃ ॥ બોલીઆ તોરલ દેનારજારે જાહાજી હોજીઃ ॥ માહારા સાધુ દાણારે જો ચરંણ માતોરલ દે હોજીઃ ॥ પાપ કરોઃ ॥ ૬ઃ ॥ સંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ જીણવંન દાશનુ લખુછેઃ ॥

ખોટાને સંગતે ખોટા કેવા સોબંદાઃ ॥ લાનો ગમાસો પોતે હાથેરેઃ નેડ લોકરી એશતગુરૂજીને સાથેઃ ॥ ટેકઃ ॥ ચોરને સાવકાર ચાલ્યા સંગાતેરેઃ ॥ સામનલી ઘોસ રવે સાતેઃ ॥ રેન પડી તારે સાવકારજુ સુતોરેઃ ॥ ધંન ચોરાનુ એની રાતેરેઃ ॥ નેડલોઃ ॥ ખોટાનેઃ ॥ ૧ઃ ॥ સાવકાર કહે ભાઇ તે ધંન ચોરીયુંરેઃ ॥ બોલ્યાવુને આવુ બાથેઃ ॥ ઠપકો પાઓને ગરથ ગમાઓઃ ॥ સીધને ચાલો એની સાથેરેઃ ॥ નેડલોઃ ॥ ખોટાનેઃ ॥ ૨ઃ ॥ પાછા જઈને દીલીપર બોધારેઃ ॥ દીપક ધરાઓ એને સાથેરેઃ ॥ મુસાની સંગતે લંવાને મેલ્યારેઃ ॥ દીપક ઓલાણા એની આથેરેઃ ॥ નેડલોઃ ॥ ખોટાનેઃ ॥ ૩ઃ ॥ બગે જાઈને ઓડ હંસેસ કીધુરેઃ ॥ ધારંણ બાધી વીધાતેઃ ॥ હંશાને જોઇએ રૂડયા મોતીનો ચારોરેઃ ॥ બગલો ભરાણા દુવાટેરેઃ ॥ નેડલોઃ ॥ ખોટાનેઃ ॥ સીપને સમુદર જન મસ ગ્યાતીરેઃ ॥ મનકુ મોહું એકાતેઃ ॥ ઉડા સાહેરી આનુ આવંરન એને ઇતાની રલેવાસે સ્યાતેરેઃ ॥ નેડલોઃ ॥ ખોટાનેઃ ॥૫ઃ ॥ સંગતવીના બંધ્યાચાલતુ નહીરેઃ ॥ તાલીન વાગે એક આથેઃ ॥ દાસી જીવંન સશ ભીમકે ચરંણરેઃ ॥ સાહેબો જનમ સંગા તેરેઃ ॥ નેડલોઃ ॥ ખોટાઃ ॥ ૬ઃ ॥ સંપુરણ

॥ શ્રી પદ ભગત છોટાલાલના લખાછે—રાગ ધંનાશીરી ॥

હંમસો હું જાતકે દરજી: ॥ મેરે ગુરૂ કારીગરી શરજીરે: ॥ જીહોજી ॥ટેક કાલમાયાકી બડી જાલમે: ॥ તીન લોક કંપતજી હોજી હોજી: ॥ તાતે ગુરૂ મોહે જુગત બતાઈ: ॥ એહી અગર ખીકરજી: ॥ મેરે ગુરૂ કારીગરીસરજીર: ॥હંમસોહ: ॥૧॥સંત નામકા ખાસાકપડા: ॥ ગુરૂગંમ બાની કતરજી હોજી :ગર્જ હંરદંમત સુહો હું સોહુંપર: ॥ ભરભર કાટી હધેર જી: ॥ મેરે ગુરૂ॥ હંમસોહુ ॥ ૨ ॥નુરતકી સોઈ શુરતકા ધાગ્યા: ॥ સંત કીઓગો ઠીસર જીહોજી: ॥ ઉન મુણી હોકર શીવન લાગે: ॥ બેઠે સુક મણાગરજી: ॥ મેરે ગુરૂ: ॥ હંમસોહુ ॥ ૩ ॥નીરભે ચોલા ચેંતન પેરા: જનમ મરણ દુખ વરજી હોજી: ॥ વાલ મોરાર પરતાપ ઉદે ભએ: ॥ ગાવે છોટા દરજી: ॥ ૪ ॥ મેરે ગુરૂ ॥ હંમસોહુ ॥

॥ શ્રી પદ ભગત છોટાલાલના લખયા છે—રાગ ધંનાશીરી ॥

દેખો અજબ તંબુરા કોઈ શંત બજાવે પુરા: ॥ એ દેખો અજબ તંબુરા હોજી: ॥ ટેક: ॥ પાચત ત્વકા બના તંબુરા તીન ગુણકર પુરા હોજી હોજી: ॥ વ્યાકે ભીતર અજબ ખેલહે: ॥ જાણે શંત સનુરા: ॥ એ દેખો: ॥ કોઈ શંત ॥ ૧ ॥ નાભી કમલસે લગ્યા તારસો: ॥ તરવેણી સંગંમ પુરા હોજી હોજી: ॥ રંરંરંરંરંરંરંરંરં રૂકાર ધુન: ॥ બાજત રહે જન તુરા: ॥ એહી દેખો: ॥ કોઈ સંત: ॥ ૨ ॥ આપહી ચેતંન બેઠ બજાવે: ॥ તબહી બરસે નુરા હોજી હોજી: ॥ જબ જબ જબ જબ બીજલી ચંમકે: ॥ દરશે મોતી હીરા: ॥ એહી દેખો ॥ કોઈ સંત ગુરૂ પરતાપે કછુ કબજાઆ: ॥ પાઈ મોજભર પુરા હોજી હોજી: ॥ વાલ મોરાર પરતાપે છોટા: ॥ અનભે પદમો ફુરા: ॥ એહી દેખો અજ બતંબુરાં: ॥ કોઈ શંત: ॥ ૪ ॥ સંપુરણ: ॥

॥ શ્રી પદ ભગત છોટાલાલના લખયાછે ॥

ગુરૂ ગ્નાનકી બાતા છોડ ચલે મણ મસ્તીસે ખુશરાતાહે: ॥ રાંમ ભજનકી આશા છોડકે: ॥ વીશી આનકા સુખ ચાતેહે: ॥ ટેક ॥ કછુ કરી દયા જગમે પાઈ: ॥ તામે બોત ફુલાતાહે: ॥ ભીતરઈઉ અભીમાન ધરતહે: ॥ સબ કોઈ પુછન આતાહે: ॥ ગુરૂગ્યાન: ॥ રાંમ ભજનકી: ॥

સંતસરૂપકી ખબર નચીનેઃ।। જુઠનમે ચીતલ્યાતાહેઃ।। નોમરીચી દેખી મ્રઘ ધાવેઃ ।। યુ કયા પ્યાસ ગંમાતાહેઃ ।। ગુરૂ ।। રાંમ ।। ૨ ।। મન ગયેન્દ્રનો સંકન આનેઃ ।। વાતે ચોઉ ગુણ માતાહેઃ ।। ગુરૂ ગંમ હકુશ માર દીઓ જબઃ।। છીનમે ચંપલ છોડાતાહેઃ ।। ગુરૂ ।। રાંમ ।। ૩ ।। જબ આપણા ચીદ રૂપ લહોઃ ।। તબ ભટકન કોથક જાતાહેઃ ।। વાલ મોરાર પરતાપેછોટા આપમે આપ શમાતાહેઃ ।। ગુરૂ ।। રાંમ ।। ૪ ।।સંપુરણઃ ।।

।। શ્રી પદ લખુછે ભગત છોટાલાલનું

સોહી હરી જંન હે સાચા ભાઈઃ ।। લગી ન જગકી કાઈ રેઃ ।। રહે સબ નમે સબ સુન્યારાઃ ।। જયો પંકજ જલમાઈરેઃ ।। ટેક ।। અહી સીર મણી ગર લકે સંગાઃ ।। પરશનહી કછુ તાઈરેઃ ।। ઓર ન કોવી ખટારત હેસોઃ ।। તાતે સુબુધ સરાઈરેઃ ।। સોહીઃ ।। રહેઃ ।। ૧ ।। મુગતાશીપવ સેજ લભીતરઃ ।। લવણશી ધુકે માઈરેઃ ।। આપ વસે જહા તાહા જલ મીઠાઃ ।। અંજબ કલા ઉન માઈરેઃ ।। સોહી ।। રહે ।। ૨ ।। સયાં તખુંદ બીન નીર ગંગકોઃ ।। ચાત્રક ચંચનલાઈરેઃ ।। મુગતા ફલ વીના હંશન ચુગેઃ ।। શચી ટેકજી ન માઈરેઃ ।। સોહી ।। રહે ।। ૩ ।। હરી ગુરૂ સંત દયાજ બકીનીઃ ।। તબ જુગતી બની આઈરેઃ ।। વાલ મોરાર પ્રતાપે છોટા અપણે રૂપે રહાહીરેઃ ।। સોહી ।। રહે ।। ૪ ।। સંપુરણઃ ।।

।। શ્રી પદ ભગત છોટાલાલનું લખુછે ।।

બોધ પીઆંલા ગુરૂકા પીનાઃ ।। તાકી છક નહી છાંનીરેઃ ।। નેનનમે નીરમલતા બસ રઈઃ ।। બે નેનમે સીતલા નીરેઃ ટેક ।। સવંણ રંધ તે અલ્યો પરેમ રશઃ ।। રદય કમલ ઠેરાનીરેઃ ।। વારસમે મન મંગન ભયો જબઃ ।। તબહી કુબુધનસાનીરેઃ ।। બોધ ।। નેન ।।સુક્ષમ ભેદકા ભેદ ગુરૂ સેઃ જીને અનુભવ કર જાણીરેઃ।।ભીતર બાર ભયો પરકાશાઃ ।। ખુલ ગઈ આનંદ ખાનીરેઃ।। બોધ ।। નેના ।। ૨ ।। નીજા નંદકી ચડી ખુમારીઃ સુરત ભઈ મશતાનીરેઃ ।। નીજ પીઉ આતંમસે રંગ લાયોઃ ।। અખંડ રહે ગુલતાનીરેઃ ।। બોધ ।। નેન ।। ૩ ।। વાલ મોરાર કરપાકર પાયોઃ ।। અ-

નુભવ અમી સુખ દાનીરેઃ॥ જન છોટાપર કરૂણા કરકેઃ ॥ અભેય કીયો હીન જાણીરેઃ ॥ બોધ ॥ નેન ॥ ૪ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રીપદ ભગત છોટાલાલનું લખુંછે રાગ કાફીઃ ॥

આઈહે પવંન કીલે હરઃ ॥ સખી મેરે ધાંમ મીટાયોઃ ॥ ટેકઃ ॥ ત્રીવીધ તાપકી શ્રી ખમરૂત છાઈઃ ॥ મોહે ગુરૂતા મેબચાયોઃ ॥ મેરે ધાંમઃ ॥ આઈહેઃ ॥ ૧ઃ ॥ સીતલ પવંન શતંન મુખ બિનાઃ ॥ સુનત હીતાપ નસાયોઃ ॥ મેરે ધાંમઃ ॥ આઈહેઃ ॥ ૨ઃ ॥ શબદ પીયાલ્યા પરેમ જલ ભરકેઃ ॥ બેરહી બેર પીલાયોઃ ॥ મેરે ધાંમઃ ॥ આઈહેઃ ॥ ૩ઃ ॥ મલીઆ ગરસ જંન કીઓટેઃ ॥ઃસીતલ તામે પાયોઃ મેરેઃ ॥ ધાંમઃ ॥ આઈહેઃ॥ ૪ઃ ॥ વાલ મોરાર પરતાપે છોટાઃ ॥ હરી ચરણ ચીત લાયોઃ ॥ મેરે ધાંમઃ ॥ આઈહે ૫ઃ ॥ શંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ ભગત છોટાલાલનું લખુછેઃ ॥

વાવારે અમીરી શંતનકીઃ ॥ સંતનહી હરી ભગતકીઃ ॥ વાવારેઃ ॥ ટેકઃ ॥ માન અમાન નીરાદર આદરઃ ॥ પીડમી ડીત્રી હુતાપનકીઃ ॥ વાવારેઃ॥ શંતનઃ ॥ ૧ઃ ॥ લોભ મોહ કામા ડીસેલરઃ ॥ મારી ગરદંન કરે ધનકીઃ ॥ વાવારેઃ॥ શંતનઃ ॥ ૨ઃ ॥ કેદકી એતીન પંચ પકડકરઃ॥ ફેરી દોહાઈયે તંનકીઃ ॥ વાવારઃ ॥ સંતનઃ ॥ ૩ઃ ॥ ત્રકત શીધાસન કીનો અધરપરઃ ॥ તાલી લાગીરે સમા ધીનકીઃ॥ વાવારેઃ॥ સંતનઃ॥ ૪ઃ ॥ અનુ ભવ દેશ મેવશત નીરંતરઃ ॥ આતંમ રાજ અખંડ નકીઃ ॥ વાવારેઃ ॥ શંતનઃ ॥ ૫ઃ ॥ વાલ મોરાર ચરણ રજ છોટાઃ ॥ બલી હારી એસે મંહંતનકીઃ ॥ વાવારેઃ ॥ સંતનઃ ॥ ૬ઃ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ ભગત છોટાલાલનું લખુ છે ॥

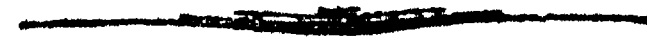
ચલવેકી ઘડી આઈરે હો રાંમા રાંમા રાંમાઃ॥ કછુ કીનીન સુકૃત.કમાઇરે હો રાંમા રાંમા રાંમાઃ ॥ ટેક ॥ દેહપાઈ કછુ હરીકો ભજન ન કરાઇઃ ॥ તાતે અબતુ જાત ઠગાઈરેઃ ॥ હો રામાઃ ॥ ચલઃ ॥ કછુ ॥ ૧ ॥ ચનુરાઇ તેરી સકલાઈ હાંર હી જાઇઃ ॥ નુ અંતે જાત બંધાઈરેઃ ॥ હો રામઃ ચલઃ ॥ કછુઃ ॥ ૨ ॥ બંનધા માતેરે બધુ કુટંબ શુતવામાઃ ॥ સો કોઈ

નહી આવંતકા મારેઃ ॥ હો રાંમા ॥ ચલઃ ॥ કહ્યુઃ ॥ ૩ ॥ ગુરૂ ગ્યાના ગુરૂ ગ્યાનકી ગંમ નહી જાનાઃ ॥ તબ અંતે ભયા પછી તાનારેઃ ॥ હો રાંમા ॥ ચલ ॥ કહ્યુ ॥ ૪ ॥ જંમ આવે તાકુ કાહા કમાઈ લેહી ખાવેઃ॥ પ્રભુ ભંજન કીઓ નહી ભાવેરેઃ ॥ હો રાંમા ॥ ચલ ॥ કહ્યુ ॥ ૫ ॥ કહે છોટા ગુરૂ શંત ચરણુ ધરો ઓટાઃ તબ લગેન જમકી ચોટારેઃ ॥ હો રાંમા ॥ ચલ ॥ કહ્યુ ॥ ૬ ॥ શ્રી શંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી આરતી લખી છે ભગત છોટાલાલની—રાગ સોરટી મલારઃ ॥

મેરે પ્રાણ નાથ શંતો આયેઃ ॥ આરતી શુંદર કીજે આજઃ ॥ ટેકઃ ચરંણધોઈ અરંણાં મ્રત લીજેઃ॥તંનમન ચીતઆપનો સુધ કીજેઃ॥ સંત ચરંણ શીર દીજેઃ ॥ કારજ સુફલ ભએ મમ આજઃ ॥ મેરે પ્રાણઃ ॥ ૧ તીરથ ગંગાદીકસબ ચરણઃ॥ મહીમા સેસસારદા વરણઃ॥ જંઆવે સંત ચંરણઃ ॥ તાકો પરમ ભાગ જગમાજઃ ॥ મેરે પ્રાણઃ ॥ ૨ ॥સકલ વીશકે પાવંન કારંણઃ॥ મોસે કુટીલ અંધમ ઓધારંનઃ ॥ તીન લોકમે તારંનઃ શંતને સારે સબકે કાજઃ॥ મેરેઃ॥ ૩ ॥ સગુણ મુરત પ્રાને જનુ હંસાઃ ॥ અનુભવમુગતાફલ ચુગંસાઃ ॥શ્રીહરી કરતપ્રસંસાઃ॥ સંત સમાનન પીચે શબ સાજઃ॥ મેરે પ્રાણઃ ॥ ૪ ॥સકલ સીધી ચરણણકી દાશીઃ ॥ આપે સબસુ રેહેત ઉદાશી॥ આણંદ રૂપ ઉપાશીઃ ॥ આતમ પદ અવી ચલ હે રાજઃ ॥ મેરે પ્રાણ ॥ ૫ ॥ શંત ગુરૂ હે હરીકે રૂપાઃ ॥ નામ જુદે ત્રયેક સરૂપાઃ ॥ તાતે દરશન અનુપાઃ ॥ સુક્રીત પુરવે કેઉ દીયે આજઃ ॥ રેમે પ્રાણ ॥ ૬ ॥ હરી ગુંરૂ સંત ચરણકી ઓટાઃ ॥ જાચત હુ મેયેહી વર મોટાઃ ॥ વાલ મોરાર ચરણ રજ છોટાઃ ॥ બલી હારી મારાજઃ ॥ ૭ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી આરતી લખીછે ભગત છોટાલાલની—રાંગ ખંભાતી ॥

સંતકી કરૂ રેઃ ॥ પ્યારે મહંતકી કરૂઃ ॥ આરતી શ્રી હરી ગુરૂ સંતકી કરૂંઃ ॥ ટેક ॥ સાધન સુક્રીત સુફલ આજઃ ॥ ભવંન આયે શંત સમાજઃ॥ જાણી જનસારે કાજઃ॥ દરશંતે ઠરૂઃઆરતી॥ ૧॥ સંત બદન નીરખીચંદઃ ॥ મનચી કોર ભયે આનંદઃ॥ અનુભવ અમીરો પોખંદઃ આનંદ સુખ નરૂઃ ॥ આરતી ॥ ૨ ॥ સકલ તીરથ આદી ગંગઃ ॥ રે

હેત સંત ચરણ સંગઃ ॥ નાહાવે કોઈ અતી ઉમંગઃ ॥ ભાયે ગહોઈ ખંરૂઃ ॥ આરતી ॥ ૩ ॥ સુચીત ચંદન ચરચુ ભાલઃ ॥ પરેમ પુસ્પ અતીર સાલઃ ॥ આરોપી કંઠ માલઃ ॥ હેત હૃયે ભરૂઃ ॥ આરતીઃ ॥ ૪ ॥ આરત અગર ધુપ પદીઓઃ ॥ શંત સધાકો પાત્ર લીઓઃ ॥ કરમ સ્વછ કપુર કીઓઃ॥ ગ્યાન દીપક કધરૂઃ ॥ આરતી ॥ ૫ ॥ એક રૂપે ગુરૂ શંત હરીઃ ॥ તંન મનનો છાવર કરીઃ ॥ ભાવ ભગતી ભેટ ધરી રૂદે માવરૂઃ ॥ આરતી ॥ ૬ ॥ વાલ મોરાર ગુરૂ પ્રતાપ વ્યાપે નહી ત્રીવીધ તાપઃ ॥ છોટા જન અરપી આપઃ ॥ ભવજલ તરૂઃ ॥ આરતીઃ ૭ ॥ સંપુરણુઃ ॥

॥ શ્રી પદ લખુછે ભગત છોટાલાલનું ॥

અબકી બેર ઉગારો નાથ મોહેઃ ॥ અબકી બેરઉગારોરેઃ ॥ એશબરી પુમોહે બહુત સતાવેઃ ॥ તાતે તુમ હી નીવારોરેઃ ॥ ટેકઃ ॥ કબુ હુમનો ભવસાય કમારેઃ ॥ મોહબ્રમાવન હારોરેઃ ॥ કબ હુ કલો ભઠગાવત આઇઃ કરોધ જારે તન સારોરેઃ ॥ અબઃ ॥ એસબઃ ॥ ૧ ॥ દુરમતી દુસ્ટકુ તર ક ઉઠાવતઃ ॥ ઈરખા દ્વેસ પસારોરેઃ ॥ આસયા ત્રસણા બડી પાપીનીઃ ॥ સુભ ગુણ ગ્રસત હમારોરેઃ॥ અબકીઃ॥ એસબઃ ॥ ૨॥ઇસ્ટભજન મેઆ વરંણ દેવેઃ ॥ કુડ કપટ છલકારોરેઃ॥ બહુ અવીવેક અનીઅતી મંદાઃ ॥ દેતમ હા દુખ ભારોરેઃ ॥ અબકી એશબઃ ॥ ૩ઃ ॥ હરી ગુરૂ સંત સ્વરૂપ એકહોઃ ॥ મોરી અરજ ઉરધારોરેઃ ॥ જન છોટાકુ લેહોઉ ધારીઃ ॥ જાણી ગુલામ તુમારોરેઃ ॥ અબકીઃ ॥ એશબઃ ॥ ૪ઃ ॥ શંપુરણુઃ ॥

શ્રી પદ લખુછે ભગત છોટા લાલનું

રાંમનામકી કમાઇ હંમારેઃ ॥ રાંમનામકી કમાઈરેઃ ॥ ખાતન ખુટે ચોરન લુટેઃ॥ જમકી ભયન રહાઇરેઃ ॥ ટેકઃ॥ બડેશાજ ગુરૂ સાહેબમેરા તાકી દુકાન ધરાઈરેઃ ॥ તેહીકી નોકરી પાવત હુમેઃ ॥ હરદંસે હજુ રાઈરેઃ ॥ ૧ઃ ॥ રાંમનાઃ ॥ સાધ સંતકુ કી[illegible] લાલીઃ ॥ સુમરણુ સોદા કરાઇરેઃ ॥ જામેટોટા જુગ જુગનાવેઃ ॥ વસ્તુ વીના ગ્રથ પાઈરેઃ ॥ રાંમનાઃ ॥ ૨ઃ ॥ સત સ્વરૂપ સતધામ હમારાઃ ॥ જાહા સંત કોઈ જાઇરેઃ

વાહા કમાઈ પોચાઈ ધંનીકુઃ ॥ આપરેહે અરગાઈરેઃ ॥ શામનાઃ ॥ ૩ઃ ॥ નીરમલ વણજી કરી આયકેઃ ॥ હરીગુરૂ સંત શહાઈરેઃ ॥ વાલ મોરાર પ્રતાપે છોટાઃ ॥ પટા અચલ પદ પાઈરેઃ ॥ શામનાઃ ॥ ૪ ॥ શંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ ભગત છોટાલાલના લખ્યાછે રાગ શાંમેરીઃ ॥

સુણો હરી આદવીનાસઃ ॥ વીનતી હંમારીરેઃ ॥ પ્રભુ સાઅપરાધે નાથઃ ॥ સુરત વીસારીરેઃ ॥ ટેકઃ ॥ તંમોછો પ્રાણ જીવંનઃ ॥ દીનહેત કારીરેઃ ॥ વાલા પતીતકરો પાવંન બરધ શંભારીરેઃ ॥ શુણોઃ ॥ ૧ઃ ॥ હરો હરો ત્રીવીધના તાપઃ ॥ કુમતી હમારીરેઃ ॥ તંમવીના સોક શંતાપઃ દીએ દુખ ભારીરેઃ ॥ સુણોઃ ॥ ૨ઃ ॥ પુરવજ નમની પ્રીતઃ ॥ આજ વીચારીરેઃ ॥ જનપર કીને હીતઃ ॥ અવગુ ટારીરેઃ ॥ શુણોઃ ॥ ૩ ॥ પ્રીતંમ પ્યારા શ્રાંમઃ ॥ શુધી લયો હંમારીરેઃ ॥ જન છોટાના વીશરાંમઃ ॥ ભઉમા ઉધારીરેઃ ॥ સુણોઃ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ ભગત છોટાલાલના લખ્યા છે—રાગ શામેરી

મેહેર કરી માહારાજઃ ॥ દરશન દીધારેઃ ॥ સુફલ જનમ થઓ આજઃ ॥ દાશ કરી લીધારેઃ ॥ ટેકા પુરવે માહા વન માહેઃ ॥ પરેમ રશ પીધારેઃ ॥ તે રૂચી રહી દીલ માહેઃ॥ મન મારા વીંધ્યારેઃ ॥ મેહેર કઃ ॥ ૧ ॥ આંશા પુરી અવીનાશઃ॥ બહુ શ્રમ કીધારેઃ॥ આવીકરયો પરકાશઃ॥ તમ હરી લીધારેઃ ॥ મેહેરકઃ॥ ૨ ॥રશીયાજી વન ધન ઃ ॥ આલીંગન દીધારેઃ ॥ મહારા વરેહેવી જોગ છે દંનઃ ॥ દુખ દુર કીધારેઃ ॥ મેહેર કઃ ॥ વીનવે છોટા જનઃ ॥ માહા સુખ દીધારેઃ ॥ ગુરૂ વાલ મોરાર ચરણઃ ॥ કારજ સીધ્યારેઃ ॥ મેહેર કઃ ॥ ૪ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી-પદ ભગત છોટાલાલના લખ્યાછે—રાગ શામેરી ॥

મુને હોજો હરીં ગુરૂ શંતઃ ॥ પ્રાણથી પ્યારારેઃ ॥ દેજો સદા ભગવતઃ ॥ ચરણ તમારારેઃ ॥ ટેક ॥ મન કરમ વચને નીરાશઃ ॥ વીરવ પસારારેઃ ॥ દુરમતી કરોધ દુરાંશઃ ॥ રહીત વીકારારેઃ॥ મુને હોજો ॥ ૧ દરોહ હમો વરજીતઃ ॥ રદયે હમારારેઃ ॥ સુધ મન ચોખે ચીતઃ ॥ ભજન તમારારેઃ ॥ મુને હોજોઃ ॥ શદા શંતનો શંગઃ ॥ સુવીરતી

વાચારારેઃ।। પરેમ ભકતી રશ રંગઃ ।। ગ્યાન ગુણ સારારેઃ ।। મુને હોનો ।। ૩ ।। એ ૮ર દીન દયાલઃ ।। દયો હરી માહારારેઃ ।। જન છોટાના પ્રતીપાલઃ ।। પલ નહી ન્યારારેઃ ।। મુને હોનો ।। ૪ ।। સંપુરણઃ ।।

।। શ્રી પદ છોટાલાલના લખ્યાછે—રાગ સબદ ।।

શત ગુરૂ ઘરહીમે જોગ બતાયાઃ ।। જંગલ જાઈ કશી નહી કાયાઃ શત ગુરૂ ઘરહીમે જોગ બતાયાઃ।। ટેક ।। આહંતા મમતા પંચ વીશેકુઃ ।। જારી ભભુત લગાયાઃ ।। પરમ વીવેક કૃપા કર દીનોઃ ।। સો સીર જટા બનાયાઃ ।। સંત ગુરૂ ।। જંગલઃ ।। ૧ ।। ગ્યાન કો ડંડ વીગ્યાન કમ-ડલઃ।। કશની પરેમ પેનાયાઃ ।। ભીક્ષા ભકતીહ રીસો જાચી જુગો જુગ ત્ર પતકરાયાઃ ।। શત ગુરૂ જંગલ ।। ૨ ।। શત નામકી દીની સ્મરણીઃ હર દમજા પજપાયાઃ।। કમલા આસનકર ઘંઘનમંડલમેઃ।। અનહદ નાદ સુનાયાઃ ।। સત ગુરૂઃ ।। જંગલઃ ।। ૩ ।। ઇગલા પીગલા સુખ મના સંગમઃ ।। નુરત સુરત મીલાયાઃ ।। બીન સાહેર બીન સીપ કે મોતીઃ ।। સોઈ હંસા ચુગપાયાઃ ।। શંત ગુરૂઃ ।। જંગલઃ ।। ૪ ।। અરધ ઉરધ કે મધ્ય ભાગમેઃ ।। જોતી સ્વરૂપ જગાયાઃ ।। વાહાલ મોરાર પ્રતાપે છોટાઃ પુરણ પદમે શમાયાઃ ।। શંત ગુરૂ ।। જંગલઃ ।। ૫ ।। સંપુરણઃ ।।

।। શ્રી પદ ભગત છોટાલાલના લખ્યાછે—રાગ સબદ

ગુરૂ ગમ ગેલ કંઠ નમેરે ભાઈઃ ।। કોઈ પોહોચ્યત વીરલા જાઈઃ ।। ગુરૂ ગમ ।। ટેક ।। સુક્ષમતે સુક્ષમ અતી મારગઃ ।। મનકી ગમ નહી તાઈઃ ।। બેહદ આગે સુરતા પોંચીઃ ।। સોહી શંત મગંન રહાઈઃ ।। ગુરૂગમઃ ।। કોઇ પોચ્ઃ ।। ૧ ।। સીધ્ધી સાધનકે અભીમાનીઃ ।। સો સુખ સપને નપાઈઃ।। સીશ દીયો જીને ગુરૂ ચરણમેઃ।। તાકુ નહી કઠનાઈઃ ।। ગુરૂ ગમ।। કોઇ પોંચ ।। ૨ ।।જો કોઈ ખોજ કર નકુ જાવેઃ।। ખોજ ન હાર વીલાઈઃ ।। હીમ ઉપલજલ ભીંતર ડારયોઃ ।। સોઈ જલહી હોઇ જાઈઃ ।। ગુરૂ ગમઃ ।। કોઈ પોંચઃ ।। ૩ ।। ધ્યાતા હોકર ધ્યેકુ ધાવેઃ સેસન ધ્યાતા રહાઇઃ।। ગ્નાન ગનેય ગ્યાતા વીલ જાવેઃ ।। પુરણ પદકે માઈઃ।। ગુરૂગમઃ કોઈ પોચ્ઃ।। ૪ ।। ચીદ ઘનમે જબ વાસા કીનોઃ ।। ચીત ચમકત રેહે જાઈઃ ।। કહેજન છોટા આતમ સુખકુઃ ।। કીઉ કરી રશના ગાઇઃ ।। ગુરૂ ગમઃ।। કોઈ પોચઃ ।। સંપુરણઃ ।।

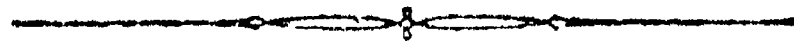
શ્રી કડખા છંદ ભગત છોટાલાલના લખ્યાંછે

શામહી રામ સબઃ ॥ કંહે નીશજામ પરીઃ ॥ ભેદ શ્રીરામકા શંત જાનેઃ ॥ ૧ઃ ॥ શતગુરૂ કૃપાંમે રાંમકા બાસહેઃ ॥ બીનાસતસંગકા કયો પીછાનેઃ ॥ ૨ ॥ પરેમ નીરવેદ સુધ ગ્યાન ભગતીજાહાઃ ॥ સંતગુરૂ દીયો તાહારામ ઠાનેઃ ॥ ૩ઃ ॥ ઉશઘર ધ્યાયે કે સુરત સોજાયેકેઃ ॥ દાશ છોટા વહા મંન માનેઃ ॥ ૪ઃ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી કડખા છંદ ભગત છોટાલાલના લખ્યાંછેઃ ॥

શ્રી રાંમ સેહેત હરદેસુ-લાગીઆઃ ॥ ભાગીઆ ભરંમ અરૂ મોહ સારાઃ ॥ ૧ઃ ॥ પરેમ સોહાગીઆ સપનેસે જાગીઆઃ ॥ રટનકુ લાગી આ નામ પ્યારાઃ ॥ ૨ઃ ॥ પીયા કીલગન મેરેણ દીન મગંનમેઃ ॥ સુરત સો ઘઘનમે ચીતધારાઃ ॥ ૩ઃ ॥ કહે જન છોટા ગુરૂ ચરણકી ઓટાઃ॥ શત સબ્દકી ચોટાસે ભેયે પારાઃ ॥ ૪ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી કડખા છંદ ભગત છોટાલાલનાલખ્યાંછેઃ ॥

શતગુરૂ ચરણ પરઃ ॥ મંન ખુરબાનકરઃ ॥ ધીરપસે ધ્યાંન ધર રામ કેરાઃ ॥ ૧ઃ ॥ સુરત અરૂ નુરતકુઃ ॥ મુરત મેલા યેકેઃ ॥ શુખમણા જાય કેકરવસેરાઃ ॥ ૨ઃ ॥ સોહું જપો જાપ વહાં પુંન નહી પાપઃ ॥ સાહેબકુ આપ તુ દેખનેરાઃ ॥ ૩ઃ ॥ દાસ છોટા કહેઃ ॥ પરમ પદ સોલ હેઃ ॥ ગ્યાન અગ્ની દહે કરમે ઘેરાઃ ॥ ૪ઃ ॥ શંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી કુંડલીઆછંદ ભગત છોટાલાલના લખ્યાંછેઃ ॥

રવી ભાણકે તેજમેઃ ॥ તારાગણ છીપજાતઃ ॥ ખલખ દયો તઉરૂલુ કસોઃ ॥ ઠોર નહી કહુપાતઃ ॥ ઠોરનહી કહુ પાતઃ ॥ જહા તાહાર હેલુ કાઇઃ ॥ ભગતી ગ્યાન શાક્ષાતઃ ॥ તેજ સોસ હયોનજાઇઃ ॥ કહેજન છો ટાલાલઃ ॥ લગત જબ શાચીલાગીઃ ॥ કયા જાને વહીખ્યાલઃ ॥ અવી દયા તમસુ રાગીઃ ॥ ૧ઃ ॥ શંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી કુંડલીઆ છંદ ભગત છોટાલાલના લખ્યાંછે: ॥

સતગુરૂકે ઉપદેશસે: ॥ ખોજ્યા આતંમ ગ્યાન: ॥ અજંપ્યામે મન લાયકે: ॥ ધરો નીરંતરધ્યાંન: ॥ ધરો નીરંતરધ્યાન: ॥ નુરતસે સુરત મીલાઇ: ॥ તીરવેણી અસ્થાંન: ॥ ખોજ કરવસ્તુ પાઈ: ॥ કહે જંન છોટાલાલ: ॥ હરીહીરાકી ખાણી: ॥ પાઈ ભયો મે ન્યાલ: ॥ મીટ ગઈ સબહી હાણી: ॥ સપુરણ: ॥

॥ શ્રી કુડલીઆ છંદ ભગત છોટાલાલના લખાંછે ॥

હાણ મીટી ગુરૂ ગ્યાનશે: ॥ નાદ બીદકે તીત: ॥ નીરમલ જોતી પ્રકાશી: ॥ ચીદા નંદ અદવીત: ॥ ચીદા નંદ અદવીત: ॥ જીવંનકે જીવંન હમ સોહી: ॥ પરમ પ્રકાશક નીત સબીકે સાહેબ ઓહી: ॥ કહે જંન છોટાલાલ ભેદ ભજંનસે પાઇ: ॥ હરી ગુરૂ શંત દયાલ: ॥ કૃપા સુખ શાંતી આઈ: ॥ ૩: ॥

શ્રી કુંડલીઆ છંદ: ભગત છોટાલાલનાં લખ્યાંછે: ॥

શાંતી સુંખ કુપાયકે:॥ વીચરે દવંદાતીત: ॥ સોસાધુસે કોઇનહી:॥ પ્યારા હરી કામીત: ॥ પ્યારા હરી કામીત: ॥ સંત સોજીવંન મુગતા: ॥ કરે બેહદ વારૂ પ્રીત: ॥ અંતર માહી અભુતા: ॥ કહે જન છોટાલાલ:॥ ચીત ચંપાકી બાગા: ॥ ફીરત ભવર કરે ખ્યાલ: ॥ સુધંધી મેવી રાગા: ॥ ૪ ॥ સંપુરણ: ॥

॥ શ્રી ઝુલના છંદ ભગત છોટાલાલના લખાંછે ॥

શ્રીરી રામકે નામ બી મુખ રેહે: ॥ નરાં આનંદે વન કુધાવ તાહે:॥ ગુરૂ ગ્યાનકી ખોજ કુ છોડકે તુ: ॥ કછુ આનગા પોડહો લાવતાહે: ॥ અહી કાલકે મુખમે ડુક પ્રાસે: ॥ વહીમા ખીચા મારને રહા વતાહે: ॥ જુઠી આશકુ છોડકે દાશ છોટા ભજનામ પ્રીતે હરી પાવતાહે: ॥ સંપુરણ: ॥

॥ શ્રી પદ તુલશીદાશના લખાછે॥

જાકો ના વલીઓ અગયો ગજરે: ॥ ભવસાગર તરવેકો ના વરે: ॥ ટેક ॥ કયા અજા મેલે આચાર કી ઓહે: ॥ નીશી વાસર પાન સુરા પણ

કોઃ ॥ જાકો ॥ ૧ ॥ ભવસાગરઃ ॥-કયા જાપનોગ ગેહ કીઓહેઃ ॥ તીહા વેદ પુરાણ પઢી ગુણકાઃ ॥ જાકોઃ ॥ ભવસાગરઃ ॥ ૨ઃ ॥ કયા નોવાધીને નીમલી ઓહેઃ ॥ નીત આતંમ ઘાટ અનેક નકોઃ ॥ જાકોઃ ॥ ભવસાગરઃ ૩ઃ ॥ તુલસી કોટીમે રોઓ વગ જરેઃ ॥ હરીનામ ઉતાશનકી કણકોઃ ॥ જાકેઃ ॥ ભવસાગરઃ ॥ ૪ઃ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ તુલશીદાશના લખયાંછે ઃ ॥

તીન જને ત્રઈ લોક ચલેછબીઃ ॥ જાત છલે કોઇ વાટ બતાવેઃ ॥ ટેકઃ ॥ દશરત સુધ અવધકેરાજાઃ ॥ જાઈ વશે વંનવાસ વસાવુઃ ॥ તીનઃ જાતઃ॥ ૧॥ સાવરી સુરત માધુરી મુરતઃ॥ દેખો સખીવા કોશી સજટાવુંઃ તીનઃ ॥ જાતઃ ॥ ૨ઃ ॥ ભાંમેણી ભુશણ અંગ બીરાજેઃ ॥ દામેણી દેખ તજા તલ જાવુઃ ॥ તીનઃ ॥ જાતઃ ॥ ૩ઃ ॥ આગેતો મુગતા જેશી મુરતઃ॥ બ્હે તુલસી મેરો ચીત ચોરાવુઃ ॥ તીનઃ ॥ જાતઃ ॥ ૪ઃ ॥ શંપુરણઃ ॥

(o)

॥ શ્રી પદ માધવદાશના લખ્યાછે ઃ ॥

મેરે પ્રાણ જીવન રઘુરાઈઃ ॥ મેકે સેકર જીવુંરે માઈઃ ॥ ટેકઃ ॥ કહે ભરતજી સુણો કેકેઈરેઃ ॥ કઠન વચન કેહેવાઈઃ ॥ તેકારણ હરી તજી ગઆ પુરકુરેઃ ॥ એદુખ શહોન જાઈઃ ॥ મેકેઃ ॥ ૧ઃ ॥ ધીકતે રોજમનઃ જીવન તેરો ધીકરેઃ ॥ ધીકજણની જેણ જાઈઃ ॥ રાંમકે મુખબીણા ભઈઆભા ગનરેઃ॥ કયાતે મુખ દીખલાઈઃ ॥ મેકેઃ ॥ કયા અપરાધે ઉદરતે રે આયોરેઃ ॥ બ્યામે બ્રંમ દુહાઈઃ ॥ કોન પુણ સુમીત્રા સુતકેરેઃ ॥ લછમણ સગ પઠાઈઃ ॥ મેકેઃ ॥ ૩ઃ ॥ હારે અનો દાકે ઓર કોણ ઠાકોરેઃ ॥ તાપ રચ્ચમર હલાવુઃ ॥ કહે ભરતજી મેપદ રદે શેવુરેઃ ॥ માધવ દાશ ગુણ ગાઇઃ ॥ મેકેઃ ॥ ૪ઃ ॥ શંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ-તુલશી દાશના લખ્યાંછે એજરાગનાઃ ॥

મેરે દોનો બાલક વનજાઈઃ ॥ મેકોન વન હુહુરે જાઈઃ ॥ ટેકઃ ॥ કેહે કઉસલા સુનો કેકેઈરેઃ ॥ એશી મતી કીઉ આઈઃ ॥ દશરત પ્રાણત જે વન સુન કેરેઃ ॥ પછે રહી પશતાઈઃ ॥ મેકોનઃ ॥ ૧ઃ ॥ છપણ ભાતકીરશોઈ જમતારેઃ ॥ પોડત પુસ્પબીછાઇઃ ॥ કંક ભોમીપર કયું સું

ઉવતહે: ॥ કંદ મુલ ફલ ખાઈ: ॥ મેકોન: ॥ ૨: ॥ બડે ભાધર વેકીરેણુ આપેરીરે: ॥ પવન ચલે પુરવાઈ: ॥ કોન વ્રુક્ષકી છાયા બીંજતહે:॥ રાંમ લછમણ દોભાઈ: ॥ મેકોન: ॥ ૩: ॥ આગેઆગે રામજી ચલતહે: ॥ પીછે લક્ષમણ ભાઈ: ॥ બીચમે બીચમે શીઆજી ચલતહે: ॥ ચીત્ર કોટ સુધી પાઈ: ॥ મેકોન: ॥ ૪: ॥ કેહે તુલશીદાશ સુણા મેરી મયારે: ॥ રામજી સદા સુખદાઈ: ॥ શબ દેવનકા બંધન છોડાએરે: ॥ પીછે અવધ પુરઆઈ: ॥ મેકોન: ॥ ૫: ॥ શંપુરણ: ॥

॥ શ્રી પદ માધવદાશના લખ્યાછે—એજ રાગ ॥

મે હરી કબ નીરખુરે જાઈ: ॥ મેરે રાજ તીલક વીખમાઈ: ॥ ટેક: આગે હોકર ચલે ભરતજી: ॥ પીછે લોક લોકાઇ: ॥ હા હોકાર ભઓ હે પુર મેરે ॥ મઈયા કુરથ બેઠાઈ: ॥ મે હરી ॥ ૧ વાર વાર પંખીકુ પુછતહે: ॥ કાહા મીલે રઘુરાઇ: ॥ રામ લછમણ સીઆ સુધ દેવેરે: ॥ તાકુ દીયે મે બધાઇ: ॥ મે હરી: ॥ ૨ ॥ આગે હોકર ચલે ગોહદજી: ॥ પીછે સેના સોહાઈ: ॥ જાઇ ભરતજી શી સન માઇ આરે: ॥ જાહા બેઠે રઘુરાઈ: ॥ મે હરી ॥ ૩ ॥ રગુવર લછમન ભરતસાતરૂગુન: ॥ બેઠે સીતા માઈ:॥ જેજેકાર ભઓ સબ વનમેરે:॥ માધવદાશ ગુન ગાઇ: ॥ મે હરી: ॥ ૪ ॥ સંપુરણ: ॥

॥ શ્રી પદ જીવનદાશના લખ્યાછે—રાગ પરજ ॥

રામ ભજન વીના નહી નીસ્તારોરે: ॥ જાગ જાગ મનકીઉ સુતા: ॥ જાગત નગરીમે ચોર ન લુટે:॥ જખમારે ગાજમંદુતા:॥ ટેક ॥ જપ તપકર કોટી જગન કર: ॥ કાશી જાઈ કરવત લેતા: ॥ મુવા પીછે તેરી નહી આઈ મુગતી: ॥ લેઈ જાવેગા જમ દુતા: ॥ રામ ભજનં: ॥ જાગ જાગ: ॥ ૧ નોગી હોકર બશે જંગલમે: ॥ અંગ લગાવે ભભુતા: ॥ દમડીરે કારન દેહી જલાવે: ॥ એ નોગી એ જગ ધુતા: ॥ રામ ભજન ॥ જાગ જાગ ॥ ૨ ॥ જાકી સુરતી લગી રામસે: ॥ કામ કરોધ ગરદન લેતા: ॥ અધર તકતપર આશન લગાવે: ॥ એ નોગી એ જગજીતા: ॥ રામ ભજન ॥ જાગ જાગ ॥ ૩ ॥ ઉધ્યાસો નર ગયા ચોરાશી: ॥ જાગાસો નર જગ જીતા: ॥ દાશી જીવન શત ભીમકે ચરણે: અન બેગડ કુંજાઈ પોંચા: ॥ રામ ભજન ॥ જાગ જાગ ॥ ૪ ॥ સંપુરણ: ॥

॥ શ્રી પદ જીવનદાસના લખ્યાછે ॥

નહી જાવેરે નર નહી જાંવેઃ॥ જેને શત ગુરૂ સંત સેવાશે નર નહી જાવેઃ॥ ટેક ॥ તનમનધન શંત ગુરૂજીને સોપા વાહાલાઃ ॥ દુગદા છોડી ને રેવુ નીરગુણ ધાવેઃ ॥ જેનેઃ ॥ ૧ ॥ રાંમ નારે નામને જેને રસ પીધો વાલાઃ ॥ અવર રસ તાકુ નહી ભાવેઃ ॥ જેને ॥ ૨ ॥ જનમ મરનનુ જેને એ દુખ મીટીયું વાહાલાઃ ॥ સરપ કાચલડીમેલી દુજી લાવેઃ ॥ ૩ ॥ ભીમ ભેટયા તારે એ સુખ ભયુ વાહાલાઃ ॥જીવંનદાશ જશએના ગાવેઃ જેને ॥ ૪ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ જીવંનદાશના લખ્યાછે—એજ રાગ ॥

એવો મોગા મુગો મનખો મેલીને જાવુ એક દાડઃ ॥ એક દાડેરે જાવુ એક દાડે એવો લાડલ જેવો મનખો મેલી જાવુ એક દાંડેરઃ ॥ ટેક ॥ ઓછીતુઓ ધારૂ તારૂ કેટલુ કચાલશે વાહાલાઃ ॥ ખોર ડાલી ધલ છે મોગે ભાડેઃ ॥ એવો મોગા ॥ ૧॥ ઢલ્યા ડુંગરરે જારે ધરણીને જાલશે વાલાઃ ॥ કાયા બાંધેલછે કાચે નાડેઃ ॥ એવો મોગાઃ ॥ ૨ ॥ જણુની વલાવે તુને ઝાપલા સુધી વાહાલાઃ ॥ મીત્ર મેલીને જાવે ઉજડ પાડીઃ ॥ એવો મોગાઃ ॥ ૩ ॥ દાશીજીવન શંતો ભીમકે ચરણે વાહાલાઃ ॥ હરી નોવસાવો તારો કોણુ પાલેઃ ॥ એવો મોગા ॥ ૪ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ દેવીદાશના લખયાછે ॥

ઓધવજી એક અરજ હંમારીઃ ॥ વાહાલ મજી એક વીનંતી હમારીઃ ॥ જાઈને કેજો જદુરાઈનેઃ ॥ ટેક ॥ કયાંરે થયાછે મારા નાથના મેરી રેહાઃ ॥ વેદન કેમ વેઠાઈઃ ॥ માજલથી જેમમીન વીછુવેઃ ॥ એમ હંમારા દીન જાઈરેઃ ॥ ઓધવજી ॥ ૧ ॥ તંમો છો મારા ગાટ ગડેનારે હાઃ ॥ જાનોછો જદુરાયેરેઃ ॥ નીરધની આને ધન નામ તંમારૂઃ ॥ કોડી ધજ કેવાઈરેઃ ॥ ઓધવજીઃ ॥ ૨ ॥ તીકમજી તમે કાતર છોડારેહાઃ॥ મરીએ માહા વીખ ખાયરેઃ ॥ આતમ હત્યા હમે દેશુ હરીનેઃ ॥ ઓર નહી ઉપાઈરેઃ॥ ઓધવજીઃ ॥ ૩ ॥નાથજી તંમુને નર ખાવીનારે હાઃ॥ જનમ આકારજ જાઈરેઃ ॥ દાશીના દલડામાં દરદ ઘનેરાઃ ॥ કો પ્રભુ કેમ શેવાઈરેઃ ॥ ઓધવજીઃ ॥ ૪ ॥ પુરવ જનમની પીતુ હંમારીરેહાઃ॥

માવો કેમ મેલાઇરેઃ ॥ દેવીદાશ ને દરશન દેનોઃ ॥ કરી કરૂના ઉર-માઈરેઃ ॥ ઓધવજીઃ ॥ ૫ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ માધવદાશના લખ્યાંછેઃ ॥

શામી હમ્મ ઓધારન સુનકેઃ ॥ હમહી હમ તેરે દાર ખડેહેઃ ॥ ટેકઃ ॥ ક્રસ્ણ ક્રસ્ણ કરી ગોપીઓધારીઃ ॥ મથુરા નગર ગરબશકેઃ ॥ હંમહીઃ ॥ એદ્રરે કોપકી ઓાબ્રજ ઉપરઃ ॥ રાખો ગીરીવર ધરકેઃ ॥ હંમહીઃ ॥ ૨ઃ ॥ કઉરવ મારી પાંડવ ઉગારીઃ ॥ આરજીુનકો રથ શાર્કેઃ હંમહીઃ ॥ ૩ઃ ॥ આબકી ઉએડે રહેજગપા વનઃ ॥ ધાકુ બગાલે સેબશકેઃ હંમહીઃ ॥ ૪ઃ ॥ માધુવદાશ આશ ચરણકીઃ ॥ રાખો બંઈઆ પકડકેઃ ॥ હંમહીઃ ॥ ૫ઃ ॥ શંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ ખેમદાશનાં લખ્યાંછેઃ ॥

જામુખસે શીતારામ નસમરોઃ ॥ તામુખમે તેરે ધુલપડીહેઃ ॥ ટેક ॥ રામ નામ બીના રશતા કેશીઃ ॥ કરૂ ઉનકા કુકડા કુકડીરેઃ ॥ જીન લોચને સો-હરી રૂપની નરખોઃ ॥ તોલોચન નેલુન ભરીરેઃ ॥ જામુખઃ ॥ ૧ ॥ રતન પદા રથમન ખાજન મહેઃ ॥ આવાત નાહી કછુ ફેરફરીહેઃ ॥ અબતેરો દાવ પડોહે મુરખઃ ॥ કરના હોઓ શોલોનેકરીરેઃ ॥ જા મુખઃ ॥ ૨ઃ ॥ ધીકતે રોજ નમજીવંન તેરો ધીકહીઃ ॥ ધીકધીક મનુશકી દેહ ધરીહેઃ ॥ જીવત મુવાતાત કીઉન તેરાઃ ॥ તુકેસેઆઓ ગુવાર ફરીરેઃ ॥ જામુખઃ ॥ ૩ઃ ॥ પાન પશારી સુખરી તનવ કીનોઃ ॥ જબતબ તીરથ ડગલા ભરીરેઃ ખેમ કહે નરઆઓ એશાજાઈગોઃ ॥ વાકુ ખાલી ખેપ પડીહેઃ ॥ જા મુખઃ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ મીરાબાઈનાં લખ્યાંછેઃ ॥

કુબજાને વસ થયા કાંનઃ॥ નોનોરે શખી કુબંજાને વસથયા કાંનઃ ટેકઃ ॥ મધરે ભરીએમ કહે રાઈ મોહંનજીઃ ॥ તારાષ શરીગ આપરે કાંનઃ ॥ નોજારેઃ ॥ કુબજાઃ ॥ ૧ઃ ॥ બ્રંદ બ્રંદા મારા સર ચોહેઃ ॥ ત્યાં સોલસે ગોપીને એક કાંનઃ ॥ નોનોરેઃ ॥ કુંબજાઃ ॥ ૨ઃ ॥ સોલ સે ગોપીનો વાલો મંદીર તજીનેઃ ॥ એવા કુંબજાને અધી કેરામાનઃ ॥

•જોજોરે: ॥ કુબજા: ॥ ૩ ॥ બાઈમીરા કેહે પ્રભુ ગીરધરના ગુન: ॥ એવા ચરંણ કમલનીજ ધાન: ॥ જોજોરે: ॥ કુબજા: ॥ ૪: ॥ સંપુરણ: ॥

——(૦)——

॥ શ્રી પદ દેવીદાસનાં લખ્યાંછે: ॥

કોને હવે સુરે કરૂ: ॥ મુને લગન લગાડી જોને લાલ: ॥ કોને હવેરે સુરે કરૂ: ॥ ટેક: ॥ તંનમન વસ કરલીનો મોહંન: ॥ મારૂ ચીતનચલેરે પરૂ: કોને હવે સુરે કરૂ: ॥ મુનેલ: ॥ ૧ ॥ ભોજણીઆ નભાવે નેનમાં નીદ્રાન આવે: ॥ હુતો વાકુલ થઇને ફરૂ:॥ કોને હવે શુરે કરૂ: ॥ મુનેલ: ॥ ૨: ॥ લોકલાજ નીમે મેલી મરજાડથો: ॥ હુતો શંક્ષા કેની નકરૂ:॥ કોન હવે સુરે કરૂ: ॥ મુનેલ: ॥ ૩ ॥ દેવાચા સામી અતરજામી: ॥ હુતો તારી તેનીરેતરૂ: ॥ કોને હવે શુરેકરૂ: ॥ મુનેલ: ॥ ૪ ॥ શંપુરણ: ॥

॥ શ્રી પીતંમની ધોલ લખીછે: ॥

શત ગુરૂજીના સબદ વીચારતા: ॥ ટલેમાયાને મોહવીકાર: ॥ હરી રશપીજીએ: ॥ ટેક ૧॥ બાલી ભસ્મ કરે બીજીવાસના:॥ ઉર પ્રગટેતે પરેમ અપાર: ॥ હરીરસ: ॥.૨ ॥ એવાઅજર અમરને પીજીએ: ॥ તેના નેણાત્રેના પલટાએ: ॥ હરીરશ: ॥ ૩ ॥ બ્રંમ ગ્યાન આકાશ વરત થઈ રહુ: ॥ જેમ કુંભ માહે જલમાએ: ॥ હરીરશ: ॥ ૪ ॥ આપંણ માહે શ્રી કુસણજી આપે કૃષ્ણ: ॥ કૃષ્ણ વીના નદીસે કોઈ: ॥ હરી રસ: ॥ ૫: ॥ કહે પ્રીતંમ શતગુરૂ સેવતા: ॥ ટલેઅતર એક રસથાએ: ॥ હરી સશ: ॥ ૬ ॥ સંપુરણ: ॥

॥ શ્રી પ્રીતંમની ધોલ લખીછે ॥

તુતો આનંદરૂપ અખંડછે: ॥ મનતુ આભુતી કહાઅથડાએ: ॥ બીજો નથી બોલતો:॥ ટેક ॥ તુતો જોરેતપા શીતારા તંનમાહા:॥ બોલતામાહા તુરે બોલાએ: ॥ બીજો નથી: ॥ ૨ ॥ તારે ઓથે તુ હરી નથી દેખતો: ॥ કુડલ ઓથે કંનકંઢ કાએ: ॥ બીજો નથી ૩ ॥ તુતો દરીઆની લેરી શમાનછે: ॥ લેહેરી સમેતો સમુદર દેખાએ: ॥ બીજો નથી: ॥ તારે ઠેકાને હરીને ઠરાવીને: ॥ એવુ સમજેતો માહા સુખ થાએ: ॥

બીજો નથીઃ ॥ ૫ ॥ કહે પ્રીતંમ અનુભવી એવા હોઇઃ ॥ તેને લલી લલી લાગુ પાએઃ ॥ બીજો નથીઃ ॥ ૬ ॥ શંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પ્રીતંમની ઘોલ લખીછેઃ ॥

તુતો રાંમ રટન કર રંગમાંહાઃ ॥ હવે રાખો ને હરી સુહેતઃ ॥ અવસર એવો નહી મલેઃ॥ ટેક॥ ખોટા ખ્યલામાં સુરે ખુપી રહોઃ॥ ઉઠ આલસમે હેલએચેતઃ ॥ અવશરઃ॥ ૨ ॥ કાલખાશેતો કેહેસોક હુનહીઃ ॥ નથીમાનતો મુરખ ગુમારઃ ॥ અવસરઃ ॥ ૩ ॥ વીસેઇ ભુતે ભુત માહા ભમાવીઓઃ ॥ ઠરી બેહો નહી એક ઠામઃ ॥ અવસરઃ ॥ ૪ ॥ જુઠા જુગતમાં હાસુરેતુ મોહી રહોઃ ॥ માન એ શપણા તણુ શુખસારઃ ॥ અવસરઃ ॥ ૫ઃ ॥ અંતે રંગ પતંગ જાસે ઉતરીઃ ॥ કાચાં કયાનઆવે કશુ કામઃ ॥ અવશર ॥૬ ॥ માઠે ભાવે ભજો ભગવાનનેઃ ॥ ટલે તન મનકે શવીકારઃ ॥ અવશર ॥ ૭ ॥ કહે પ્રીતંમ ભજો ભગવાનનેઃ ॥ જેનો મહીમાંછે અગમ અપારઃ ॥ અવસર ॥ ૮ ॥ સંપુરણઃ ॥

(૦)

॥ શ્રી પદ ગોરખના લખ્યાછે ॥

અધોને ધંધો કરતા જનમ ગયો ભાઈરેઃ ॥ તોએ ન સમજો મુરખ અધોજીઃ ટેક ॥ મરજા સો માનવીને કાયામા ચેતો ભાઈરેઃ ॥ કુલ કારજ કરેસો જીવને અધો ગણોઃ ॥ અધોનેઃ ॥ તોએ નઃ ॥ ૧ ॥. આગલ મ્રરગ લોને પાછલ પારધી ભાઈરેઃ॥ વારીવારીનાપે જીવને શંશોજીઃ અધોને ॥ તોએ ન ॥ ૨ ॥ નીર ખુટયાને સીતલ વાએછે ભાઈરેઃ ॥ નવસે નાડીના નેત્ર ફુટાજીઃ ॥ અધોનેઃ ॥ તોએ નઃ ॥ ૩ ॥ સરોવરના પંખી જારે ઉડવાને લાગા ભાઈરેઃ ॥ મેલી સરોવર તાંરી આશજીઃ ॥ અધોનેઃ ॥ ૪ ॥ તોએન ॥ બેવ કર જોડી બાવા ગોરખબોલ્યા ભાઈરેઃ બોલ્યા તે અવીચલ વાંણીજીઃ ॥ અધોને ॥ તોએ ન ॥ ૫ ॥ સંપુરણઃ॥

॥ શ્રી પદ ભરતના લખ્યા છે—રાગ મારૂઃ ॥

અછા પરદેશી પ્રારે સુતા કયારેઃ ॥ ભલા પરદેશી પ્રારે સુતા કયારેઃ ટેક ॥ રતંન પદારથ દેહ પાયકેઃ ॥ વરથા જણમ તુમ ખોતા કયારેઃ ॥ અછા પરઃ ॥ ૧ ॥ કરમ અકરમ સબ અપને કીએ થેઃ અપને કરમકુ

રોતા કયારેઃ ॥ અછા પરઃ ॥ ૨ ॥ સીતારાંમજીકે ચરણે અહમણઃ ॥ દાશ ભરત મુખ જોતા કયારેઃ ॥ અછા પરઃ ॥ ૩ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ મોરાર સાહેબના લખ્યા છે—રાગ મારૂ॥

આખર એક દીન ઈઆરો ઉઠી જાણાઃ ॥ તેરેરે સંગ કોઈ ચલે નહી નીરધ્યાણાઃ ॥ ટેક ॥ માતપીતા તેરે સગા સણેહીઃ ॥ સો સબ સ્વાર થકે સર્જંણ શરયાણાઃ ॥ આખર ॥ ૧ ॥ કુંટબ કબીલો તેરા કામન આવેઃ॥રેણકા સુપણારે ણવી લોણાઃ ॥આખર॥૨ ॥ લંકાસેસીર ધરાંવણ રજ ધ્યાનાઃ॥ ખણુસે ખપ ગએ ખાખ મસાણાઃ ॥ આખરઃ॥ ૩ઃ ॥ રાજપાટ શીર છત્ર શીગાં શંણઃ ॥ સોસબ છોડ ચલેસુલતાણાઃ॥ આખરઃ॥ ૪ઃ ॥ શતગુરૂ સેવા સાહેબ શમરંણઃ ॥ પાંઆ અવીચલ પદ નીરવાણાઃ ॥ આખરઃ ॥ ૫ઃ ॥ રજરે મોરાર રવીકે ચરણેઃ॥ કરેગી બદગી તોહોએગી કલાણાઃ ॥ આખરઃ ॥ શંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ મોરાર શાહેબના લખ્યાંછેઃ ॥ રાગ મારૂઃ ॥

મોબદ છોડી મણવા જોરે મરજાણાઃ ॥ તેરે શીરપર જમ રાજો રાણાઃ ॥ ટેકઃ ॥ આ દલ દાવે નઇ દંમદા ભરોસાઃ ॥ પ્રાણ પરદેશી પલ મે કરતપી હાણાઃ મોબદ છોડીઃ ॥ ૧ઃ ॥ જણમ જોરાણ મતે કરલે બો રાણાઃ ॥ કરહક બંદગી જપીલેજ બાણાઃ ॥ મોબદ છોડીઃ ॥ ૨ઃ ॥ કીઆકીઆ આયકે કાંક હોગે આગેઃ ॥ કરે ગેહી સાબત બહો અગે હે રાણાઃ ॥ મોબદ છોડીઃ ॥ ૩ઃ ॥ મેરંમ મુરસીદમે બુબતાઆઃ ॥ તાઇ કુતુ સંમરણ કરલે શયાણાઃ ॥ મોબદ છોડીઃ ॥ ૪ઃ ॥ રજ મોરાર રવી કે ચરણેઃ ॥ અજબ ગુરૂ મીટાએ આવાગમણાઃ ॥ મોબદ છોડીઃ ॥ ૫ઃ ॥ શંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ રવીસાહેબનાં લખ્યાં છે રાગ સામેરી સોરટીઃ ॥

કરબંધગી શતગુરૂકીઃ ॥ નીરભે હોઇ જોણાઃ ॥ ટેકઃ ॥ જુઠીઆ કલજુગકી માયાઃ ॥ કોટી ઉપાએરે એનહી કાયાઃ ॥ ઉપજ્યાછે પણહે એઅલ પાયાઃ ॥ સોગુરૂ ગંમ લાગ્યાણાઃ ॥ કરઃ ॥ ૧ઃ ॥ જુઠા માત પી તાનાતાઃ ॥ આખડ વખતે ચલે નહી સાતાઃ ॥ સંત સેવીને ભજ નર

ગોણા નાતાઃ ॥ સો છોડીદે અભી માણાઃ ॥ કરઃ ॥ મણસાદેહતે સોફલ પાઇઃ ॥ કરલે સાહેબસે ઓલખાઇઃ ॥ તુલશી ટેક તીલકધરભાઇઃ ॥ શો જખમારે જમરાણાઃ ॥ કરઃ ॥ ૩ ॥ સત સબદસે તાલીલાગીઃ ॥ આવાગવન કે ભેસબભાંગીઃ ॥ અવનાશીચે તંન જમજાગીઃ ॥ સોનીરગુનનીરવાણાઃ ॥ કરઃ ॥ ૪॥ સેહેજશમાધી સેજસરૂપાઃ॥ કહેરવી દાશ તીહાછાઈનહી ધુપાઃ ॥ શકલ નીરતર વસ્તુ અનુપાઃ ॥ સોમેરે ગુરૂભાણાઃ ॥ કરઃ ॥ પઃ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ રવીસાહેબના લખ્યાછે—રાગ પરજ ॥

લગી પરેમકી જડીસખીરીરેઃ॥ કીઉ કરીની કશીમે બાહારાઃ ॥ વઇરાગે વેમીટી આ સબીહીરેઃ ॥ સીતલ અંગ હુવા સારાઃ ॥ લગી પરેમકી જડી સખીરીરે કીઉ કરીની કસીમે બારાઃ ॥ ટેક ॥ ઉલટી સુખંમણા શામ સુરતશેરેઃ ॥ પછં મદી સાખો લીધ્યોરાઃ ॥ સશી સુરજ મેરે સીર પરે ઠારાઃ ॥ ચોહો દશાહો ગએ ઉજીઆરાઃ ॥ લગી પરેમઃ ॥ ૧ ॥ બીના તેલ દીપક દીલ અંતરઃ ॥ તેજ હુવા અપરંમ પારાઃ ॥ પરમારથમે પ્રગટ દેખ્યાઃ ॥ સંત ગુરૂકાં અન સારાઃ ॥ લગી પરેમકીઃ ॥ નવ સોલ એકી ધરલાએરેઃ ॥ પાંચ ચોર પકડ મારાઃ ॥ કેહે રવીદાશા સંત ભાનુ પ્રતાપેઃ ॥ આપ બોલે સંચરા ચારાઃ ॥ ૩ ॥ શ્રી શંપુરણઃ ।

॥ શ્રી પદ અખાના લખ્યછે ॥

સંતોરે સોહુ પદ તે સાચુંઃ ॥ સોહેજ સુન સંમ્યા વીનાઃ ॥ જાને સરવે કાચુઃ ॥ સંતોરે સેઃ ॥ ૧ ॥ કાચુ મન એમ જાનવુંઃ ॥ જેમ અદ કાચો પારોઃ ॥ સુધ નીરાશ થયા વીનાઃ ॥ નહી હોએ નીસ્તારોઃ ॥ સંતોરેઃ ॥ ૨ ॥ જોગ જગતપતી રથઃ ॥ એક કરત વછે મનનું ઃ ॥ મન ઉભે સરવે ખરૂઃ ॥ મન બીજ તનનુંઃ ॥ સંતોરે ॥ ૩ ॥ બીજ બલે નહી જાહા લગેઃ ॥ તાહાલગીરે ઉગેઃ ॥ સ્થીર નહી સ્થીરતા નહીઃ ॥ તે ફરે જુગ જુગેઃ॥ સંતોરેઃ ॥ ૪ ॥ અનુભ એહીવો કીજીએઃ મનની જડતા જાએઃ ॥ મન મુવા વના માનવીઃ ॥ વસ્તુ રૂપ ન થાએઃ સંતોરેઃ ॥ ખગાકારથઆ વીનાઃ ॥ખગવીખેઃ ॥ નવ રેહે વાએઃ॥ લીગ ચતુરટ અનોગલેઃ ॥ તો ખગવત થાએઃ ॥ સંતોરેઃ ॥ સમજન સાધન

સાધવું: ॥ અણ લોગીનાઆસે: ॥ માહાપુરૂસ મુગતા હવા: ॥ તેપણઓ અભ્યાસે: ॥ સંતોરે ॥૬॥ તત્વ દરશી તત્વને: ॥ તેએણી પેરે જાણ: ॥ અખો તે સમજી રહો: ॥ જેને વેદ વખાણ: ॥ સંતોરે ॥ ૭ ॥ સંપુરણ: ॥

શ્રી પદ અખાનાં લખ્યાંછે

ભાઇઓરે બ્રહ્મ ભાવતે આંણો: ॥ સ્થીર કરે એક આતંમા: ॥ સંધ લેપરમાણો: ॥ ભાઇઓરે: ॥ ૧ ॥ બ્રહ્મ ભાવ આંણાં વીના: ॥ અનુ ભવ નવ વાધે: ॥ અંનુભવે ઉંહુ તુટલે: ॥ એમ વસ્તુ લાવે: ॥ ભાઇ ઓરે: ॥ ૨: ॥ વસ્તે વસ્તજ પાંમીએ: ॥ એશાધંન શાચુ: ॥ લેએ લાગાંવીના જાણવું: ॥ એશરવે કાચુ: ॥ ભાઇઓરે ૩: ॥ સુનમંડલમ દેસ્વામીને: ॥ જુવો તંમો જમલો: ॥ નાથની રખતા નેત્રથી: ॥ એ જાહે દ્રીતંનો કંમલો: ॥ ભાઈઓરે: ॥ ૪:॥ દચેઈત શહીત અદચેતનો: અનુ ભવ નવ વાધે: ॥ વસ્તુ વીચારી લેઅતા: ॥ મન સેજ સમાધે: ॥ ભાઇઓરે: ॥ ૫: ॥ જંનંક શંનકસી વસે ખના: ॥ અંતર નોઆસે: ॥ રામ ક્રુષ્ણ વશ્રીશટને: ॥ એમરહાવાસે: ॥ ભાઈ ઓરે: ॥ ૬: ॥ તંન ત પાશીને દેખીએ: ॥ સતગુરૂનેનેણ: ॥ જડતાજી વતારેટલે: ॥ માહાપુરૂ સનેવેણ: ॥ ભાઇઓરે: ॥ ૭: ॥ મુગતી તેજ માનવી: ॥ જેને હોએ આ લોકે: ॥ અખેતે ઉમરમાં હાલહુ: ॥ કહુ ચતુર શ્લોકે: ॥ ભાઇ ઓરે: ॥ ૮: ॥ શંપુરણ: ॥

॥ શ્રી પદ અખાના એજ રાગના લખ્યાંછે: ॥

ભાઇઓરે વેહે તન વવહીએ: ॥ આતંમ શુઅ વી લંબએ: ॥ લેઅમાહ લીને થઇએ: ॥ ભાઈ ઓરે: ॥ ૧ ॥ અધીશ્ટાન ઓલખા વીના: ॥ સઉ પંથ પલાએ: ॥ ધાઆધ શંતા દેખીએ: ॥ ઘરના ઘરમાહે ભાઇઓરે: ॥ ૨: ॥ માઆનુરે માહધપણુ: ॥ આટપડુહેડુ: ॥ શુક્ષંમથી અતી શાકડુ: ॥ વીસ્તરણ તેવુ: ॥ ભાઇઓરે: ॥ ૩: ॥ જેમ ધાવો ધાની તંણા: ॥ નીશદીન બઉ હીંડે: ॥ તેજાણ ચાતીઆ ધોગઓ: ॥ માઅ મીંડેને મીંડે: ॥ ભાઇઓરે: ॥ ૪: ॥ એઅ જાલોઓ લખી: ॥ ધાતાં ધાં મન આપે: ॥ અધારૂ ઉલેચતા: ॥ તવતી મરનનાસે: ॥ ભાઇઓરે: ॥ ૫: વહે તે વેતુ દેખીએ: ॥ બેઠા જલજ કાંઠે: ॥ ઠરાએશ રવેઠામછે: ॥ પામ્યા

મણીઃ કહેઃ ॥ ભાઈઓરેઃ ॥ ૬ઃ ॥ ઉચો અનુભવ આણીએઃ ॥ દશ દીવ્યા લીજેઃ ॥ રાંક રોલ ક્રતકાંમનાઃ ॥ મોહાજન નવરીજેઃ ॥ ભાઈ ઓરેઃ ॥ ૭ઃ ॥ જે જાણીશકે તેજાણજોઃ ॥ થોડે ઘણું ભાખું લઈશકો તેલહેઅખાઃ ॥ અજમાલેનાખુઃ ॥ ભાઈઓરેઃ ॥ ૮ઃ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ અખાના લખ્યાછે—એજ રાગ ॥

વીરારે લેજો વસ્તુ વીચારીઃ ॥ આકાશથી આઘેરૂ ચાલવુંઃ ॥ સુ બેઠા છો હારીઃ ॥ વીરારે ॥ ૧ ॥ પવંન તેજને પ્રથવીઃ ॥ અંબર નેરે અંબુઃ ॥ પાચેની સંગ સમાવતાઃ ॥ સેસ રેહે સંહલુઃ ॥ વીરારેઃ ॥ ૨॥ વાદ વીવાદ નવ કીજીએઃ ॥ આદર માહા રહીએઃ ॥ વીરારેઃ ॥ ૩ ॥ શુક્ષમ તે શુક્ષમ થતે. ॥ આવે વસ્તુનો જેડોઃ ॥ ગુણ વડગરૂ વાથતેઃ ॥ સામો જડે તે છેડોઃ ॥ વીરારે ॥ ૪ ॥ ગુણાંતીત ગોવીંદનેઃ ॥ ગુણ કેમ પાંમેઃ ॥ સલા સહીત તરે જેવુંઃ ॥ જેમ આ રેસા હામેઃ ॥ વીરારેઃ ॥ ૫ ॥ આપ સમાવો આપ માહાઃ ॥ આપો આપ માહા ગાલેઃ ॥ અણ લીગી લીગલે એ કરેઃ ॥ તેએણરે ટાલેઃ ॥ વીરારે ॥ ૬ ॥ અંછ તેછ તુથ તેઃ ॥ છતું લે એથાંએઃ ॥ જડ પણ જે જડતા તણુઃ ॥ જાગેણને જાએઃ વીરારે ॥ ૭ ॥ ભુત અધ્યેસી ભવભમેઃ ॥ ચઈતન ચીત ધારોઃ ॥ સર વાંતીતઓ લખ અખાઃ ॥ એ છે બોલ હમારોઃ ॥ વીરારે ॥ ૮ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ અખાના લખ્યાછે એજ રાગનુ ॥

સંતોરે અચવ્યો રસ ચાખોઃ ॥ ચવ્યું ચીતમાં ન ધરોઃ ॥ વીચારીનેનાખોઃ ॥ સંતોરેઃ ॥ ૧ ॥ જેવંણસે તે ઉપજેઃ ॥ ઉપજે તેવણસેઃ પણ પંચવીસથી જે રેહે પરોઃ ॥ તેમાં શીવ ભલસેઃ ॥ સંતોરેઃ ॥ ૩ ॥ એલી લાવી ઘરહ વીશ્વનીઃ ॥ વીશ્વ માંહે મુકોઃ ॥ એણી અપાસે આતમાઃ ॥ જોતા નવ ચુકોઃ ॥ સંતોરે ॥ ૪ ॥ પીડ બ્રહમાંડ છે.જેવડોઃ તે નહી કો માઠેઃ ॥ એવુ ભરે ભાંડ મુકીનેઃ ॥ જમુ ઉચુન કોણ ચાટેઃ ॥ સંતોરેઃ ॥ ૫ ॥ પેલુ થાપે આપમાંઃ ॥ તો સાચુથ પાએઃ ॥ થાપુ, તે રેથીર નવ રેહેઃ ॥ ધેએ ધાતા જાએઃ ॥ સંતોરેઃ ॥ તે જે ત્રીલોક દેખીએઃ ॥ તેજ તેજને રૂપેઃ ॥ અએ ડોલાને નીરમલાઃ ॥ તેજ સરખુ રંક

ભુપેઃ ॥ સંતોરેઃ ॥ ૭ ॥ દીવ્ય દશાનુરે દેખવુંઃ ॥ અખે કહુ બોલીઃ ॥ બેચરી ગત બેચર લેહેઃ ॥ ભુચરને દોહોલીઃ ॥ સંતોરેઃ ॥ ૮ ॥ શ્રી સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી આરતી ભાદોદાશની લખીછેઃ ॥

અખંડકી આરતી જંનકોઈ ગાવેઃ ॥ કમલથાલ ભરી મોતીએ બધાવેઃ ॥ અખંડઃ ॥ ૧ઃ ॥ અખંડકી કાયા અખંડકી માઆઃ ॥ અખંડકી કોઈ ધ્યાન લગાવેઃ ॥ અખંડઃ ॥ ૨ ॥ અખંડીકાઓ હુ અખંડીકા સોહુઃ ॥ અખંડકી કાબીર લાજા પજપાવેઃ ॥ અખંડઃ ॥ ૩ઃ ॥ આખડીકાતેલઃ॥ આખડી કાબાતીઃ ॥ અખંડીકા જોત જલે દીનરાતીઃ ॥ અખંડઃ ॥ ૪ઃ ॥ અખંડીકા મોતી મુગટ જડાવેઃ ॥ અખંડીકા બીરલા દરશનપાવેઃ ॥ અખંડઃ ॥ ૫ઃ ॥ ભાદો દાશ આરતી ઉતારેઃ ॥ અખંડી પુરૂશ અખંડ મીલજાવેઃ ॥ અખંડકીઆરતીઃ ॥ ૬ઃ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી મીતંમણા કકો લખ્યાછેઃ ॥

કરીએ શ્રી કૃશ્ણ ઉપાસણાંઃ ॥ ધરીએ રૂદીઆ માહાધાંન ફરીનહી આવે ઘરભવા શંણાંઃ ॥ ઠરીએ ઠોકનુધાંનઃ ॥ કરીએશ્રીઃ ॥ ૧ ॥ બોટો તે ખ્યાલ સંશારનોઃ ॥ આતસબાજીના રંગઃ ॥ કરતાં વરશ વીતાંગણાઃ ખચેણા માંહાથા સેરે ભંગઃ ॥ કરીએશ્રીઃ ॥ ૨ઃ ॥ ગુરૂ ગોવીંદનાં ગુણ ગાયેસુઃ ॥ જોખંમ જંનમ નોજાએઃ ॥ દયા દાંનનેદીનતાઃ ॥ એરવાના ઉપાએઃ ॥ કરીએશ્રીઃ ॥ ૩ ॥ ઘટઘટ પ્રતે રચના રચીઃ ॥ ભરીઆં રત્ન ભંઢારઃ ॥ હીરા મોતીની હાટડીઃ ॥ સંત ગુરૂ બોલાની દુવારઃ॥ કરીએ શ્રીઃ ॥ ૪ ॥ નીરમલ નામના રાંચેણુંઃ ॥ ભાવે ભજસેરે કોએઃ ॥ અવી ચલ પદને તે પાંમસેઃ ॥ આવા ગંગન નહોએઃ ॥ કરીએ શ્રીઃ॥ ૫ ॥ ચીતવંત કરીએ ચીતરૂપનુંઃ ॥ બોલે ઈશ્વર આપઃ ॥ એરે સંમરણ સુખ ઉપજેઃ ॥ ટલે ત્રીવીધણા તાપ ઃ॥ કરીએ શ્રીઃ ॥ ૬ ॥ છે છતી વસ્તુ જાણતો નથીઃ ॥ જીવનુ જોર અગન્યાનઃ ॥ માઆ પડદો મધેરહોઃ ॥ એભુલવંણીનુ ભાનઃ ॥ કરીએશ્રીઃ ॥ ૭ ॥ જોતાં જનમ મરંણનુઃ ॥ નથી કાંઈ સંકરટ સે હેલઃ ॥ ધંધોકરતા ઢંભીજસોઃ ॥ જેમકાંઈ ગાણીનો બેલઃ ॥ કરીએ શ્રીઃ ॥ ૮ઃ ॥ ઝાઝો લોભ

લાગી રહો ::।। માઆ નીસધે લાડઃ ।। તેમ તેમ ત્રરણા વધે ઘણી કુટાએ઼ કઈ વાંરસ વાંરઃ ।। કરીએ શ્રી ।। ૯ ।। નર તન દુલભદેવનું ઃ ।। પ્રાણી પાંમશે તેહઃ ।। હીરા છારમા લાખીએંઃ ।। એમ તુ જાણજે દેહઃ ।। કરીએ શ્રીઃ ।। ૧૦ ।। ટેકતો ધરીએનીજ નાંમનીઃ ।। સેવા સમંરણ દયાનઃ।। હે તે હરીરસ પીજીએ઼ઃ।। મુકીમાન ગુમાંનઃ ।। કરીએ શ્રીઃ।।૧૧ ઠઠા થઇને તુ ચાલનીઃ ।। પર હરી પારકીઆશઃ ।। જઠારામાંહે જેણે જાલવોઃ ।। તેનો આન વીશવાસઃ ।। કરીએ શ્રીઃ ।। ૧૨ ।। ડગમગઠાલી સાંની કરોઃ ।। તાહારૂ ધારૂ નવ થાએઃ ।। ગંમ તુ થાશે ગોવીદનુંઃ ।। કોઇનુ જાણ્યુ નવ જાએઃ ।। કરીએ શ્રી ।। ૧૩ ।। ઢાંકો પાવક જેમે ધુમ્ર સુઃ ।। વાદલે ઢાંકો એમ સુર્જઃ।। આઆએ ઢાંકો એમ આતંમાંઃ।। સમ-જણ રહી ગઈ દુર ।। કરીએ શ્રીઃ ।। ૧૪ ।। રૂણ સમધે આવી મલેઃ ।। સુતવંત દયા રાને દેહઃ ।। લેણ દેણુ છે તાહા લગીઃ ।। મારેગે ચાલશે તેહઃ ।। કરીએ શ્રીઃ ।। ૧૫ ।। તત્વ વસ્તુ ત્રઇલોકમાંઃ ।। નીરમલ હરી તુરે નામઃ ।। બાકી બીજા સઉ વાદલોઃ ।। અવસરે નહી આવે કામઃ ।। કરીએ શ્રી ।। ૧૬ થથાઇને તુચ્યાહાલનીઃ ।। રૂદે કમલ માહાં રૂપઃ ।। બાઝા ભીતર એમ જાણજેઃ ।। હરીનુ અકલ સ્વરૂપઃ ।। કરીએ શ્રીઃ ।। ૧૭ ।। દેહી તણાં ફલ એહછેઃ ।। ભાવે ભજીએ ભગવાનઃ ।। બીજા સાધન સંસાર માંહાઃ ।। નહી હરી નામ સમાંનઃ ।। કરીએ શ્રી ।। ૧૮ ।। દયાન ધરીએ પરી બ્રહંમનુઃ ।। જેમ કાઈ લોહોભીનુ ધનઃ ।। જેવી કાંમેની કામેજાઃ ।। તેવુ રાખવુ મનઃ ।। કરીએ શ્રી ઃ ।। ૧૯ ।। નીસે જાણીને રેવુ નથીઃ।। જુઠો જગત વીલાશઃ ।। અલગોરેની તુએ થકીઃ।। આઠે પોહેર ઉદાશઃ ।। કરીએ શ્રીઃ ।। ૨ઃ ।। પ્રીતનીરતર કીજીએઃ ।। હરીગુરૂ શંતનીશાથઃ ।। રખે તુઢોલીને લાખતોઃ ।। અંમ્રત આવુ છે હાતઃ ।। કરીએશ્રીઃ ।। ૨૧ઃ ।। શેકટ ફંદ સંસારમાંઃ ।। સ્વારથ કરશે અનેકઃ।। અંતે કોઈ કોઇનુ નથીઃ।। તુ તો તેહનો તેહઃ।। કરીએ શ્રી ।। ૨૨ બાવંન ઉપની છે વેદનાઃ ।। તેહેને તત્વ વીચારઃ ।। હુ પદ તુ પદ તાગીનેઃ ।। હશી પદ હશી ઉધારઃ ।। કરીએ શ્રી ।। ૨૩ ।। ભાહારે ભેદ ગુરૂ દેવનોઃ ।। પાર ન પામેરે કોઇઃ ।। શીરી વબીરચીને સારદાઃ ।। પદ રજવાંછેરે સોઈઃ ।। કરીએ શ્રી ।।૨૪ ।। માઆ મુલવીના લીવર ખડીઃ મોરી ત્રીભોઅ માહેઃ ।। નીતે નવ તંમ ફુલે ફુલીઃ ।। તેની શીતલ છાહેઃ

કરીએ શ્રીઃ ॥ ૨૫ ॥ જીવ અને કનો જાઇગઃ ॥ બોલે સુરી નર વરદઃ ॥ અનુ આ દેહારે દેહનુઃ ॥ સ્રવને સરખો આંનંદઃ ॥ કરીએ શ્રીઃ ॥ ॥ ૨૬ ॥ રહીએ ઇશ્વરને આસ્રનેઃ ॥ ધરીએ રૂદીઆ માંહા ધીહીરઃ॥ સુખ દુખ એણી પરે આવશેઃ॥ જેમ કાઇ શ્રી ફલ માંહા નીર ॥ કરીએ શ્રી ॥ ૨૭ ॥ લીલાતો કોઇ લેહેતુ નથીઃ ॥ એને ભુલ વણી હોઇઃ ॥ નટ જેમ નજર બાંધી કરીઃ ॥ કોઇને સુજે નહી કઇઃ ॥ કરીએ શ્રી ॥ ૨૮ ॥ વીશ્વર હો એમ મોહીનેઃ ॥ જોકુ ડબાહાજીને જોએઃ ॥ એ-નો કરતો કોરે રહોઃ ॥ તેહેને જાણે નહી કોઇઃ ॥ કરીએ શ્રી ॥ ૨૯ ॥ સમસાં સુદ સ્વરૂપનીઃ ॥ સમજેમાંહા સુખ થાએઃ ॥ નીદ્રામાં દુખ ભોગવેઃ ॥ જાગે તો સ્રવ જાએઃ ॥ કરીએ શ્રી ॥ ૩૦ ॥ ખ્યાલ તો સરવે ખોટા પડેઃ ॥ નજડે નામને રૂપઃ ॥ બાધી રૂધી ઉભો કરેઃ ॥ જેમ કાઇ સકટ સ્વરૂપઃ ॥ કરીએ શ્રી ॥ ૩૧ ॥ સંસે તેને સાંનો રહોઃ ॥ જેને બ્રહ્મ વીચારઃ ॥ આપ થકી અલગો થશેઃ॥ તે જન પામસે પારઃ કરીએ શ્રી ॥ ૩૨ ॥ હરી નામે માઆ પારછેઃ ॥ નીગમ નીરંતર ધાયેઃ ॥ આજઉ મીઆ પતી આહી પતીઃ ॥ નીશદી ધાંનજ ધાએઃ ॥ કરીએ શ્રીઃ ॥ ૩૩ ॥ એહેવા અજરપ્યા લાજે પીઅઃ ॥ હરી ગુરૂ સંતની સંગઃ ॥ પ્રીતંમ તન મન પલટશેઃ ॥ પ્રગટે નવતંમ રંગઃ ॥ કરીએ શ્રી ॥ ૩૪ ॥ સંપુરણઃ ॥

———◇(o)◇———

॥ શ્રી ગરબા લખો છે ॥

શ્રી ગુરૂજીને પાએ લાગુરે પ્રથમ પેહેલાઃ ॥ શ્રી ગુરૂજીને પાએ લાગુરેઃ ॥ ટેક ॥ કરો હે કીપા એ કૃષ્ણ સેવા કરોઃ ॥ બીજુ કાઇ અન માગુરેઃ॥પ્રથમ પેલાઃ ॥૧ ॥ ગુરૂ ઉપદેશસદા સુખકારીઃ॥ જેણે મન નીર મલ થાએરેઃ ॥ પ્રથમ પેલ ॥ ત્રીવીધ તાપ માઆ મોહ મમતાઃ ॥ ભવના પ્રાતીક જાએઃ ॥ પ્રથમ પેલા ॥ ૨ ॥ વેદ પુરાણ સાહસ્ત્ર એમ બોલેઃ ॥ જેહેને હોએ ગુરૂજીનો વીશવાસરેઃ॥ પ્રથમ પેલા ॥પીઉ પરસોતંમ તેહેને મલશેઃ ॥ એમ કેહે વીસણુદાશરેઃ ॥ પ્રથમ પેલા ॥ ૩ ॥ સંપુરણઃ ॥

———◇———

॥ શ્રી ગરબો લખયો છે ॥

શેવો શેવાશે ગવરીઆ નંદઃ ॥ ભોલા ગણપતી પુરે આશજોઃ॥ સુભ

કાજ માહા ગેલા સમરૂઃ ાં સકલ વીરવ માહા વાસનોઃ ાા સેવો સેવોઃ ાા ૧ ાાએક જંદ તોને સીંદુરે ચરચોઃ ાા જેહેની પુસ્પે ચરચીત માલનોઃાા મોદીકલોહો જંનગીરી જાસુ તનેઃાા જલકત સુંદરસાલનોઃ સેવો સેવોઃ ૨ ાા લક્ષ લાહાબે સુત છે પરોહોડાઃ ાા સુધ બુધ જેહેને નારનોઃ ાા તે ત્રીસ કરોડ માહા પેહેલી પુજાઃ ાા તાપી દાશ જાએ બલી આરીનોઃ ાા સેવો સેવોઃ ાા ૩ ાા સંપુરણઃ ાા

ાા શ્રી ગરબો લખયો છે ાા

કર કરૂણારી ગણપતી શ્રી માહારાજ ગરબે ચાલોણઃાા તાહા આવે છે તાહા હરલાલાઃ ાા તેણે સંગ લીધા છે બ્રજ બાલાઃ ાા ચાલો વાટ જુવે છે નુદાલાઃ ાા કર કરૂઃ ાા ૧ ાા માહાદેવ તમારો છે તાતઃ ાા તેને સંહગ લીધા છે તંમ માતઃ ાા ચાલો તેડે છે તમને બ્રાતઃ ાા કર કરૂ ાા ૨ એ દાશ તમારો ગાયે છેઃાા તેના દુખ દોહેલા જાએછેઃાાતેનુ મન તમારી પાસે છેઃ ાાકર કરૂ નારી ગણપતી શ્રી માહારાજ ગરબે ચાલોણઃાા ૩ ાા શંપુરણઃ ાા

ાા શ્રી ગરબો લખ્યો છે ાા

માઆ બહુ રંગીઃ ાા ભલા ભલા લખ્યા છે ચપટી ચોલીઃ ાા માઆ રસ પાઇ સીગી રૂશી સરખા લાખ્યારોલીઃ ાા માઆ બહુ રંગી તુ છે માઆઃ ાા સવ ભીલડીને વેસે ધાઆઃ ાા મુકી તપસ્યાને પુઠે ધાઆઃ ાા માઆ બહુઃ ાા માઆ રંઃ ાા ૧ ાા કાઈ જટા ધારી રૂશી રેહેતાઃ ાા ગઆ માઆ માહા ગોથા ખાતાઃ ાા કાઈ મુનીવર લુટયા મદ માતાઃ ાા માઆ બઃ ાા માઆ રંઃ ાા ૨ ાા કાઇ પાતાલે પેશી રેહેતાઃ ાા તે તો સંસાર તનુ સુખ ન વલેહેતાઃ ાા ગયા સુને સુત તણે ધ્યારેતાઃ ાા માઆ બઃ ાા માઆ રંઃ ાા ૩ ાા કાંઇ ભણ્યા ગણ્યા પંડીત પુરાઃ ાા મારી મુકીને કીધા ચુરાઃ ાા કેહેવહલ ભઉ ગરસે પુરાઃ ાા માઆ બઃ ાા માઆ રંઃ ાા ૪ ાા સંપુરણુઃ ાા

ાા શ્રી ગરબો લખયો છે ાા

હરી ભજન થકી છોટા હોઈ તે સરવથી મોટા થાએઃ ાા ત્રણ તાપ ટલેઃાા જન્મ મરણના પ્રાતીક સગલા ઝાયેઃ ાા સુખ દેવઝીના મુલ જુયો

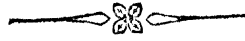
સોહધી: ॥ ઘણુ અપરાધી સુવો લોધી: થયા ઈશ્વર આપે શ્લોક રોધી: ॥ હરી ભજ: ॥ ત્રણ તાપ ॥. ૧ ॥ દાશી સુતથી સુહીણુ પણુ: ॥ તેવુ પુન્ય પવીત્ર પ્રાકેમ ઘણુ: ॥ થઉ નારદ મન ગોવીદ તણુ: ॥ હરી ભ: ॥ ત્રણ તાપ: ॥ ૨ ॥ માંડણ રૂશીની મઈનીકા માત: ॥ થઆ વશીસ્ટ વીસ્વે વીખ્યાત: ॥ થયા ચતુરાનન પંકજ ઝાત: ॥ હરી ભ ॥ ત્રણ તાપ ॥ ૩ ॥ વાલમીક રૂશીની વાત ખરી: ॥ જેણે દરભસાલામાહા દેહ ધરી: ॥ સત કોટીરામાં ચેણ કરી: ॥ હરી ભ: ॥ ત્રણ તાપ: ॥ ૪ ॥ રૂશીએ કલસીંગી હરણીના: ॥ વલી વ્યાસ જુવો વન પરણીના: ॥ શુત પુરાણક જુવો કોણ કરંણીનાં:॥ હરી ભ ॥ ત્રણ તાપ ॥ ૫ ॥ જુવો અગસ્ત ઘડાથી પ્રગટ થયા: ॥ તે સમુદ્ર સઘલો સોખી ગયા: ॥ તે ત્રઇ-લોકમાહા વીખ્યાત થયા: ॥ હરી ભ: ॥ ત્રણ તાપ ॥ ૬ ॥ જેમ જલ ગંગામાં જઈને મલે: ॥ તે તો ગંગા સરખુ થઇને ભલે: ॥ જેમ પારશ-પરસે લોહાલે: ॥ હરી ભ ॥ ત્રણ તાપ: ॥ ૭ ॥ એમ જાત ભાત સરવ ની જાણી: ॥ હરી ભજે તે હરી સરખા પ્રાણી : ॥ કેહે પ્રીતમ ઓલખો એધાણી: ॥ હરી ભ: ॥ ત્રણ તાપ ॥ ૮ ॥ સંપુરણ: ॥

॥ શ્રી ગરબો લખયો છે ॥

હરી ભજન વીના: ॥ દુખ દરી આવ સંસારનો પાર ન આવે: ॥ જડ બુધીજી: ॥ સંત વીના સુધ મારેગ કોણ બતાવે: ॥ તેઅ નેકવાર અવતાર ધરયા: ॥ બહુ કરમ તણા કોઠાર ભરયા: ॥ અઘ ઓઘ તણા અંબાર દરયાં:॥ હરી ભજન વીના:॥ જડબુ ॥૧॥ તુ જહાડ પાંન જડ રૂપ થયો: ॥ તે સીતવરખા તંન તાપ સહયો: ॥ તુ કસ્ણ નામ સુખ નવરે લહયો: હરી ભજ: ॥ જડબુ ॥ ૨ ॥ભમ્યો ચાર ખાંન લખ ચો રયાસી: રહો જઠરામાહે પ્રભવાશી: ॥ તુને માઆ બંધનથી કાડી: ॥ હરી ભજ ॥ જડબુ ॥ ૩ ॥ પાંમ્યો મન સાજન મહીરા હંમણા: ॥ ધન્ય ધામ પુત્ર પરીવાર ઘણા: ॥ તું ગાઇ લે ખુણ ગોવીદ તણા: ॥ હરી ભજ: ॥ જડબુ ॥ ૪ ॥ કેહે પ્રીતંમ ચેતીલ્યો પ્રાંણી: ॥ આવ્યુ જન્મ મરણ એહવું જાણી: ॥ સુ બેઠા છો આલસ આણી: ॥ હરી ભજ: ॥ જડ બુ: ॥ ૫ ॥ સંપુરણ: ॥

॥ શ્રી ગરબો લખયો છે ॥

હરી ભજન કરો: ॥ બેયે ભાગે જમ દુતને ભગતી ભાવે: ॥ અંત કાલ સમે: ॥ હરીનુ બહાનુ હોઇ તો જમ શીદ આવે: ॥ જેને નારાયેનું છે બહાનુ: ॥ તે તો ત્રણ લોકમાંહા નથી છાનું: ॥ ત્હેનુ શીદ આલખે જમરાપાનુ: ॥ હરી ભજ: અંતકા: ॥ ૧ ॥ જેને કાને તુલશી ને કંઠ માલ: ॥ જેને મુખડે ગોવીંદ ગોપાલા: ॥ તેને શુ કરસે જમરા કાલા: ॥ હરી ભજ: ॥ અંતે કા ॥ ૨ ॥ જેહે નેતી લક તુલશી છાપ છે: ॥ એહેવો બ્હાનાનો પરતાપ છે: ॥ ત્હેને લખ ચોરયાશી માપછે: ॥ હરી ભજ: ॥ અંત કા: ॥ ૩ ॥ એવુ જાણીને હરી ભગતીરે કરો: ॥ આહારાધન રૂદીઆમાહે ધરો: ॥ કેહે પ્રીતંમ ભવ સાગર તરો: ॥ હરી ભ: ॥ અંત ॥ ૪ ॥ સંપુરણ: ॥

॥ શ્રી ગરબો લખયો છે ॥

તજ દેહી અભીમાન: ॥ મીથ્યા સુખ સંસારનુ શેકટ ફુલ્યો: ॥ તારા તંન મહા તપાસ: ॥ વારો વાર સંસાર મહાં શુ ભુલ્યો: ॥ આકા આણો કાચો પાયો: ॥ તેદેખીને શુલ્હો ભાયો: ॥ રવી નંદન છે દલનો ડાહો: ॥ તજ દેહી ॥ તારા તંન ॥ ૧ ॥ તારી જંમ કી કર હંણસે છાતી: ॥ ત્યારે કાહાં જસે સઘલી ન્યાતી: ॥ પછે અવ તરસો પશુની જાતી: ॥ તજ દેહી ॥ તારા તંન:॥ ૨ ॥ તુ વાકી પાઘડી મુકે છે: ॥ તુ કાંઇ હરીની ભગતી ચુકે છે: ॥ કાંઇ ટોડા જોઈ મન હરખે છે: ॥ તજ દેહી: ॥ તારા તંન: ॥ ૩ ॥ તે તો રતી એક દુખ દીઠુ આનથી:॥ તે તો પંચ મસતકદેજો નીકથી:॥ ભોગવવુ પડસે રતીએ રતી તજ દેહી ॥ તારા તંન: ॥ ૪ ॥ જેહરી રસ પાણીમાહા ગણસે: ॥ તેની ગ્રમણાયે રૂધીર લેશે:॥એહવા પેર પેરના દુખ થશે: ॥ તજ દેહી ॥તારા તંન ॥ ૫ ॥ કેહે પ્રીતમ કાંઇ સાધન કરસો:॥ હરી રૂપદ માહે ધરસો: ॥ હરીનામના વમાહા તરસો:॥ તજ દેહી ॥ તારા તંન ॥ ૬ ॥સંપુરણ: ॥

॥ શ્રી ગરબો લખોછે ॥

આજો ધન ઘડી સંત પધારયા પરેમે પાવન કીધા: ॥ અંગે આંણદ અપાર: ॥ દયા કરીને હમને દરશન દીધો: ॥ ટેક ॥ સંત સન મુખ

જાતાં સુક્રીત ઘણુઃ ॥ શળ ડગલે ડગલે જગન તણુઃ ॥ સંત સેવ્યાનુ છે મોક્ષ પણુઃ ॥ આજે ધન ॥ ૧ ॥ હરી જન તે હરી સરખા હેલીઃ ॥ મલીએ મન મરજાદા મેહેલીઃ ॥ હોએ અરસ પરસ આંણદ હેલીઃ ॥ આજે ધનઃ ॥ ૨ ॥ સંત ભેટે ભવ દુખ દુર પલેઃ ॥ પરમા તંમ પુરણ બ્રહ મલેઃ ॥ તેના લખ ચોરાશીના ફેરા ટલાઃ ॥ આજે ધન ॥ ૩ ॥ તી-રથ ગંગાદીક ચરણ વીષેઃ ॥ તેનો મહીમા માહારાજ કેહે શ્રી મુખેઃ ॥ સુતી સંમ્રતી સાર સીધાત લખેઃ॥ આજે ધન ॥ ૪ ॥ સંત વઇકુંઠ પતીને અતી પ્યારાંઃ ॥ અઇઘડી હરી તેથી નહી ન્યારાંઃ ॥ રસ ભગતી મુગતી જાણ ન હારાઃ ॥ આજે ધન ॥ ૫ ॥ પુન પ્રગટયુ પુરવજણ મતનુઃ ॥ હોયે હરી સંઘા તે હેત ઘણુંઃ ॥ કેહે પ્રીતમ તારૂ સાચ પણુઃ ॥ આજે ધનઃ ॥ ૬ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી ગરબો લખયો છે ॥

આજ અવી નાસીઃ ॥ મઇયા કેહેછે રોહો કાલે વન જાજોઃ ॥ માહારા પ્રાણ પ્યારાઃ ॥ ભવશાગર મ્હા બુડતાં બોહોડીસ્હાજોઃ ॥ ટેક ॥ તે મે અવધપતી નાછો પ્યારાઃ॥ ક્ષણમુજથી નવ રેહેસો ન્યારાઃ॥ પ્રભુ પ્રાણજી વન છોહ માહારાઃ ॥ આંજ અવી ના ॥ માહારા ॥ ૧ ॥ તીર સરજુ તો સુનુ થાસેઃ ॥ પુરી અજોધ્યાં તો ખાવા ધાસેઃ ॥ પ્રભુ તમ વીના કેમ રેહે વાસેઃ ॥ આજ અવી ॥ માહારા ॥ ૨ ॥ એહેવુ નહી કોઇ બુજુ તમ સરખુઃ ॥ તેને નેઈના ભર ભરીને નરખુઃ ॥ હુ તો તમને જોઇને હઇડે હરખુઃ ॥ આજ અવી ॥ માહારા ॥ ૩ ॥ છો લઘુ વેસ કોમલ લાલાઃ ॥ વન સુ વેઠી જાણ્ણા કાલાઃ ॥ રયા ધનુશ બાણ હાથે ભાલાઃ ॥ આજે અવીઃ ॥ માહારા ॥૪ ॥ હરી સઉકો માતાને મલીયાઃ॥ ભાવ ભાગતીને ભાવે ભલીયાંઃ ॥ સ્વામી ચોભેણ ના પંથે પલીયાઃ ॥ આજ અવી ॥ માહારાઃ ॥૫ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી ગરબો લખયો છે ॥

ધનરે ટુડો સત ગુરૂ સબ દેસુતર કરવા લાગોઃ ॥ થઇ મેહેર ઘણી હરી દયાથી દલનો ઘોકો ભાંગોઃ ॥ સુધ કરમ કાસ્ટરે ટીઓ કીધોઃ ॥ સંત સુથારે ઘડી દીધોઃ ॥ બુધ માન વીએ માગી લીધોઃ ॥ ધનરે ॥ થઇ

મેરઃ ॥ ૧ ॥ એની પંચરંગી પાખડીઓ ચારઃ ॥ થામલી આતો રણી આશારઃ ॥ ચીત ચમર પેસે રંગ નારઃ ॥ ધનરે ॥ થઇમેર ॥ ૨ ॥ મનમાં કડીઓ ચોકસ કીનેઃ ॥ ઘર મેલી પર ઘેર નવ જઇએઃ ॥ એક ધ્યાન ધણીકે ધરીએઃ ॥ ધનરે ॥ થઈ મેર ॥ ૩ ॥ કરચોઇ તન ઉપર માલ ફરેઃ પર હાથે લઇ પુણીરે ધરેઃ ॥ તરવેણી ત્રાકે માળ ફરેઃ ॥ ધનરે ॥ થઈ મેર ॥ ૪ ॥ ગુણ વંતી નારકે કુભાએ ગંગાણુઃ ॥ નેને બલહોએ હરી ગુરૂ સંત તણુઃ ॥ તેને સેહજે આવે સંત પણુઃ ॥ ધનરે ॥ થઇ મેઃ ॥ ૫ ॥ કેહે પ્રીતંમ પ્રગટી પુણ્ય દ્યાઃ ॥ રશીઓજી રૂદીઆ માહા વસીઆઃ ॥ તારા દાઈ દુસમન સરવે દુર થયાઃ ॥ ધનરે ॥ થઈ મેર ॥ ધનરેઃ ॥ ૬ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી ગરબો લખયો છે ॥

સખી સુરે થઉ બ્રજ નારને નોઃ ॥ મહીડા સાથે વેચોછો મોરારને નોઃ ॥ સખી ॥ સખી સઉકો કેહે નો થઉ વાટ માહાનોઃ ॥ હરી બીરાજે મહીકે રામાટ માહા નોઃ ॥ સખી સુ ॥ ૨ ॥ એતો રશ બસ થઈ ચાલે રંગમહાં નોઃ ॥ ભુલી ગઈ છે દલના ઉમગ માહાંનોઃ ॥ સખી ॥ ૩ ॥ ગુરૂ ગમે ગેમલજી છે રંગ માહાનોઃ ॥ હમે છઇએ સાધુ કરો સહગ માહાનોઃ ॥ સખી સુ ॥ ૪ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્ર ગરબો લખયો છે ॥

જીરે મથુરા માહા જવ હરીને નહી દેવુ નોઃ ॥ અબલાનુ મોહંન જીમાનો કહુનોઃ ॥ મથુરામા ॥ અબલા ॥ ૧ ॥ તમો કેહેશો તેહાવારે કલશ થાપ સુનોઃ ॥ કુબાજાથી અધીક સુખ આપસુનોઃ ॥ મથુરા ॥ અબલા ॥ ૨ ॥ તંન મનને ધન સરણે ધરૂનોઃ ॥ હરી તંમથી વાહાલેરૂ બીજુ શુ કરૂ નોઃ ॥ મથુરા ॥ અબલાઃ ॥ એમ કરતાં નો કહુ મારૂ નહી કરોનોઃ ॥ મુને મારયા પછીને ડગલુ ભરો નોઃ ॥ મથુરા ॥ અબલા ॥ ૪ ॥ જઇ કુબજાને સંગે તમે માહાલ સોનોઃ ॥ ખોટા સંધે સોહ મુને ન કાહા વશોનોઃ ॥ મથુર ॥ અબલા ॥ ૫ ॥ શરવ શાધુ સંઘાથે હમુને તેડનોનોઃ ॥ કેહેગે મલજીરથ ગેડનોનોઃ ॥ મથુ. ॥ અબલા ॥ સંપુરણઃ

॥ શ્રી ગરબો લખ્યોછે ॥

જીરે નીરગુણ ગારો બાઇતે નંદલાલ છેનોઃ ॥ મુને કરીને ગયોછે બે હાલ છેનોઃ॥ ટેક ॥ પ્રીતં તોડી જઇ બેઠારથે ચડીનોઃ॥ એને કુબજા વના બીજી નવ જડીનોઃ ॥ નીરગુણ ॥ મુને કરી ॥ ૧ ॥ હરીનો હોધા રાતે હમુને મેહેલી ગયોનોઃ ॥ કંશની દાસીને વસ થઇ રહોનોઃ ॥ નીરગુણ ॥ મુને કરી ॥ ૨ ॥ કોહો મનડા કહી પેરે વાલીએનોઃ ॥ હરીને વસ કરોછે કુબજા કાલીએનોઃ ॥ નીરગુણઃ ॥ મુને કરી ॥ ૩ ॥ પરેમ પ્રીત કાન ડવર કામનોનોઃ ॥ રૂડાગેમલજી કેહેકે સંગ સામનોનોઃ ॥નીરગુણ ॥ મુને કરી ૪ ॥ શંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી ગરબો લખોછેઃ ॥

જીરે ઓધાન મેરો થયો તે તંદનો છઇઓનોઃ ॥ માહારા પ્રાણ હરીજે મથુરા ગયોનોઃ ॥ ઓધાન ॥ ટેક ॥હમુને રોતાંને કલ કળતાં મેહેલી ગયોનો. ॥ હવે કુબજાને દેખીને ગેલો થયોનોઃ ॥ ઓધાન ॥મારા પ્રાણ ॥ ૧ ॥ માહારી પ્રીત તોડી તે એજ પલ માહાનોઃ ॥ તેણ ધોકો બેઠોછે માહારા હલમાહાનોઃ॥ ઓધાન ॥ મારાપ્રાણ ॥ ખોટો સંધેસો ન કહાવે મુને ગારડીનોઃ ॥ તંન ઉપેરએ મેલી ગયો સાલડીનોઃ ॥ ઓધાન ॥મારાપ્રાણ ॥૩॥ મેતો આવડુ નોતુ ઓધા જાણીઉનોઃ॥વાહાલે ઉચીત દુખડુ આણીઉનોઃ॥ ઓધાન ॥ મારાપ્રાણ॥ ૪॥ ગુરૂ ચરંણ ગેમભજી ગેલો થયો નોઃ ॥ મુને ભગતી તંણતો વીરગ થયોનોઃ ॥ ઓધન ॥ મારા પ્રાણ ॥ ૫ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી ગરબો લખયો છે ॥

જીરે મુને લેઅર લાગી હરીના નામની નોઃ ॥ તેથી ટલીરે સંસારના કામની નોઃ ॥ મુને લે ॥ ટેક ॥ હુ તો જલમાહા આવીને એકા તે વસુનોઃ ॥ ખોટુ જીવુ સંસારમાહા તે સઉ નો : ॥ મુને લે ॥૧॥ ચોટ લાગી ગુરૂની પાછી નહી ફરનોઃ ॥ મરણી કોટી નાટક બીલા કર નોઃ ॥ મુનેલે ॥ ૨ ॥ માઆ મીત્ર લાગી છે માહારા મનમાંહાનોઃ॥ તેણ સુખ થઉ છે માહારા તંનમાહા નોઃ ॥ મુને લે ॥ ૩ ॥ હુ તો બાવરી

થઈને ફરૂ મદ માહાનો: ॥ માહારી સુરતી પોહતી એન અધ માહા
નો: ॥ મુને લે ॥ જારે નર ઝુછબી હારા શામ નીનો: ॥ મુને
ટારડી પરેમની નો: ॥ મુને લે ॥ ગુરૂ ચરણ ગેમલજી ગેલોથઆ
મુને ભગતી તણા વીર ગથઓનો: ॥ મુને લે ॥ ૬ ॥ સંપુરણ: ॥

॥ શ્રી ગરબો લખચો છે ॥

મોહી મોહી ગીરીધર લાલ તારા લટકાને:॥ બલી હારીરે સુંદર શામ:॥ તારા લટકાને: ॥ ટેક ॥ લટકે ગોકુલ ગોવ ચરાવી: ॥ લટકે પલવ ટવાલીરે: ॥ લટકેજલ જમુના જપાવ્યુ: ॥ લટકે નાથ્યો કાલીરે:॥ તારા લટ ॥ મોહી મોહી ॥ ૧ ॥ લટકે ગીરી ગોવરધન તોલ્યો:॥ લટકે વાચો વશરે: લટકે દલી દાવા નલપીધો: ॥ લડકે મારચો કંસરે: ॥ તારા લટ: ॥ મોહી મોહી ॥ ૨ ॥ લટકે નરશીગ રૂપ ધરીને થંભમાં કીધો વાસરે: ॥ લટકે હીરણાકંસ વીડારચો: ॥ ઉગારચો પરેહેલાદ: ॥ તારા લ ॥ મોહી મોહી ॥ ૩ ॥ લટકે વાંમન રૂપ ધરીને આવ્યો બલીને દ્યારેરે: ॥ લટ પદમ અવની આરાધી: ॥ બલી ચાંપ્યો પાતાલેરે: ॥ તારા લટ ॥ મોહી મોહી ॥ ૪ ॥ લટકે રઘુ પતી રૂપ ધારીને તાતની આગના પાલીરે: ॥ લટકે રાંવણરંણ મારે હ્યાં:॥ લટકે શીતા વાલીરે: ॥તારા લટ ॥ મોહી મોહી ॥ ૫ ॥ એવા એવા લટકા અનેક દીઠા: ॥ લટકાનાં છે કોડરે: ॥ નર સેંઇ આંનો સ્વામી સદા લટકાલો: ॥ નીત નીત જાક જોર: ॥ તારા મોહી મોહી ॥ ૬ ॥ સંપુરણ: ॥

॥ શ્રી ગરબો લખચો છે ॥

સખી આણંદ ઉપન્યો આજ હમારે અંગેરે:॥ હંમે રમતા વરંદા વરંદ માહે: ॥ શામલીઆને સંગેરે:॥ સખી ॥ આંણ ॥હમેર મ: ॥ ૧॥ સખી ભરવાને ગયાતાં નીર: ॥ જમુના આરેરે: ॥ તાંહા વનમાતે વાચો વેણ:॥મોહન પ્યારેરે: ॥ સખી આણંદ: ॥ હમેરમં:॥ ૨ ॥ સખી પડત મેલ્યા નીર: નાવા ચાલીરે: ॥ મન ગમતા મોહન લાલ: ॥ તેથી માહાલીરે: ॥ સખી આણં: ॥હમેરમ:॥ ૩॥ સખી મહીના તે ભરી આંમાટ: મથુરા જાતારે: ॥ મુને આડા આવે કાન: ॥ જુવોને માતારે:॥ સખી આંણ ॥ હમેરમ ॥ ૪ ॥ વલતા બોલ્યો જસોદાજી એમ: ॥ મુખથી: ॥

વાણીરે: ॥ કેદી વનમાન પાડીએ વાટ સારેગ પાણીરે: ॥ સખીઆણુ ॥ હમેરમ ॥ ૫ ॥ એવા સુણી માતાના વચન હરી મુખે હસીયારે: ॥ સ્વામી મોરારનાં મન માહે: ॥ વાલમ વસીઆરે: ॥ સખી આણું: ॥ હમેરમ: ॥ ૬ ॥ સંપુરણ: ॥

॥ શ્રી ગરબો લખયો છે ॥

સખી વસ્યા તે માહેરે મન? ॥ મોહંન પ્યારા રે: ॥વાલો દીસે છે ઘટો ઘટ માહે: ॥ સઉથી ન્યારારે: ॥ સખી વ ॥ વાલો ૧ ॥ એની લીલાતે અનંત અપાર: ॥ નવજાએ કલીઆરે: ॥ મુને પરમતંણો માહા રંગ: ॥ મોહંનમલી આરે: ાં શખીવ ॥ વાલો ॥ ૨ ॥ એના મોટા મોટા મુનીજંન:॥ પારન પાવેરે: ॥ તેપ્રીજ વીનતાને શંગ:॥ શસ રંમા વેરે: ॥ શખીવ ॥ વાલો ॥ ૩ ॥ એવુ સુખ થઉછે ભરપુર: ॥ શઉમાં સ્વાંમીરે:॥ તેનું ધ્યાંન ધરો મંનમાંહે: ॥ અંતર જામીરે:॥ શખીવ ॥ વાલો ॥ ૪ ॥ એવો આંણદ થએોછે આજ હંમારે અંગેરે: ॥ સ્વાંમી મોરાર કહેકર જોડ: ॥ ગુરૂજીને સંગેરે: ॥ શખીવ ॥ વાલો ॥ ૫ ॥ શંપુરણ ॥

॥ શ્રી ગરબો લખયો છે ॥

એવી સંગત કરીએ શાર: ॥ સાધુજન નીરે: ॥ એતો કઇ શમ લાવે વાત: ॥ પુરણ બ્રહંમ નીરે: ॥ એવી ॥ એતોક ॥ ૧ ॥ એતો ક્રસણ ક્રસણ દીનરાત: ॥ અવનીશકે છેરે: ॥ તેને પોસે પુરંણબ્રહંમ: ॥ શંન મુખરે છેરે: ॥ એવી ॥ એતો ક ॥ ૨ ॥ એને વંદેછે શાસ્ત્ર વેદવા એક: ॥ વીગતે વખાંણેરે: ॥ એવા માહા પુરૂશ મરજાદ: ॥ પરેમ લઇ આંણેરે: ॥ એવીસ ॥ એતોક ॥ ૩: ॥ એને ટીલક છાપાસાર: ॥ તુલસીની માલારે: ॥ એતો પરેમ મગન મોહે: ॥ હરજીના વાલારે: ॥ એવી ॥ એતોક ॥ ૪ ॥ એતો વેવારીનાનેમ: ॥ રહાછે વલગીરે: ॥ એવા મહા પુરૂશ મરજાદ: ॥ પરેમ રહાંરોપીરે: ॥ એવી ॥ એતોક ॥ ૫ ॥ હુતો મારી બુધી વીચારી: ॥ એટલું કહુ છુંરે: ॥ દાશ મોરાર કેહે કરજોડે: ॥ શરણે રહું છુંરે: ॥ એવાશ ॥ એતોક ॥ ૬ ॥ સંપુરણ: ॥

॥ શ્રી ગરબો લખ્યોછે ॥

જીરે ધંનધંન શ્રી ગુરૂ દેવને: ॥ જેણે દીધાં અંભે પદ દાંનરે: ॥ ધંન ધંન ॥ ૧ ॥ જીરે હુતો ચંમકત ચાલી ચોકમારે: ॥ મારૂ મીટી ગઉ આગલુ તોફાનરે: ॥ ધંન ધંના ॥ ૨ ॥ જેણે ॥ જીરે હુતો અંધારાંમા ગનુઆથડીરે:॥ મુને અજવાલુ કરૂ ગુરૂ જ્યાંનરે: ॥ ધંન ધંન ॥ જેણે ॥ ૩ ॥ જીરે જખમારેતે જમંકીકર બાપડારે: ॥ હુતો ભંજન માહા થઈ ગુલતાનરે: ॥ ધંન ધંન ॥ જેણે ॥ ૪ ॥ ખાતુ વાલ્યુ ચોરાચાશી લાખ નુરે: ॥ આડુ દીધુ તુલસીકે રૂપાંનરે: ॥ ધંન ધંન ॥ જેણે ॥ ૫ ॥ જીરે સાચા નર બે તરાંમના સંગમાંરે હુતો ઠરીને બેઠી એકઠામરે: ॥ ધંન ધંન ॥ જેણે ॥ ૬ ॥ શંપુરણ ॥

॥ શ્રી ગરબો લખ્યોછે ॥

જીરે મેહેરે શંતગુરૂ ચોપટ ખેલીઆ: ॥ ખેલીઆ ખેલીઆ ખેલીઆરે: ॥ મેહેરે શંત ગુરૂ ચોપટ ખેલીઆ: ॥ ટેક ॥ પ્રગટ પ્રથંમ નુપાટ જમાડુ:॥ પાંચ તત્વ માહે બોલીઆ: ॥ જીરે મેહેરે ॥ ખેલીઆ ૧ ॥સુંનશીખર પરરમત માડી:॥ નુરતસુરતસે ઘેરીઆ:॥ જીરે મેહેરે ॥ ખેલીઆ ॥ ૨ ॥ પગડેરમે કોઈ નુરની જારી: ॥ રતી ધંધન માહેરે લીઆ: ॥ જીરેમેહેર ॥ ખેલીઆ ॥ ૩ ॥ ત્રીકમદાશ શંત ખેમકે ચરણે: પાસાચાતે પરેમના ઢારીયા: ॥ જીરે બેહરે॥ ખેલીઆ ॥ ૪ ॥ શંપુરણ ॥

॥ શ્રી ગરબો લખ્યોછે ॥

જીરે માહારા શંત ગુરૂ જીને શલામછે: ॥ સલામછે શલામછે શલામછે: ॥ જીરે માહારા શતગુરૂ જીને શલામછે: ॥ ટેક ॥ સુરતી મેહેરી સોધવા લાગીકેવલ ગ્નાનમા ધ્યાંનછે:॥ જીરે માંહા ॥ શલામછે॥ ૧ ॥ શુરે જાણે પેલો બગલો બીચારો: ॥ હંશાને મુખે રૂડા રાંમછે: ॥ જીરે માહા ॥ શલામછે ॥ ૨ ॥ આણી કોરે ગંગા દુંજી કોરે જમુના: ॥ વચમા ગોકુલીઉ રૂડુ ગાંમછે:॥ જીરેમાહા ॥ શલામછે ॥ ૩ ॥ ત્રીકમદાશ શંત ખેમકે ચરણે: ॥ આતમ જામી મારો રમાછે: ॥ જીરે માહા ॥ શલામછે ॥ ૪ ॥ શંપુરણ ॥

——⊂(૦)⊃——

॥ શ્રી ગરબો લખચો છે ॥

જીરે નંદના કુવેરે ઘેલા કરાનોઃ ॥ ઘેલી કીધી સકલ ભ્રીજ નાર જોઃ ॥ નંદ ॥ ૧ ॥ વાલો ગોપ ચારી ઘેરે આવી આ જોઃ ॥ વાલો માગે છે મેઇના દાંણ જોઃ ॥ નંદ ॥ ૨ ॥ જીરે તારી આખડલી અણી આલી જોઃ ॥ મને મારે છે મોહના બાંણનોઃ ॥ નંદ ॥ ૩ ॥ જીરે વાલો ગોકુલ ને મથુરા ગયાં જોઃ ॥ પેલી કુબજા શુ બાંધી પ્રીતનોઃ ॥ નંદ ॥ ૪ ॥ જીરે વાલા મથુરાંની સેરી સોહામની જોઃ ॥ જીરે પેલા કાઠડેઉ બેલો કાંન જોઃ ॥ નંદ ॥ ૫ ॥ જીરે વાલે મન ઘેરયા કેમ જઈએ જોઃ ॥ જીરે વાલે તોડી છે પરેમની પ્રીતનોઃ ॥ નંદાના ॥ ૬ ॥ જીરે વાલા નર સૈં-ઇઆંના સ્વામી ન આવીયા જોઃ ॥ હુમે ધરતા તંમારૂ ધ્યાનનોઃ ॥ નંદના ॥ ૧ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી ગરબો લખચો છે ॥

જીરે વીઠલ વજાડે વાશલીઃ ॥ ઉભા જમુનાને તીરરેઃ ॥ વરહા તે વરંદ ગરજી રહયુંઃ ॥ કંપે સાહેર નીરરેઃ ॥ વીઠલ ॥ ૧ ॥ જીરે મો-હયાતે સુની નર દેવતાઃ ॥ મોહયા ચઉદ તે લોકરેઃ ॥ ગીરી સીખર ટુટી પડયુંઃ ॥ વરત્યો માહા ઉત પાતરેઃ ॥ વીઠલ ॥ ૨ ॥ જીરે મોહી તરો વર વેલડીઃ ॥ મોહયા ભ્રીજની નારરેઃ ॥ ૪ ॥ મોહયા ગોઉ ધેન ઓવા લીયાઃ ॥ મોહયા નાના તે બાલરેઃ ॥ વીઠલ ॥ ૩ ॥ જીરે ગોપી સરવે વેહેવલ થઈઃ ॥ આવ્યા મોહનની પાસરેઃ ॥ રાશર માડા કેહે કામેનીઃ ॥ પુરા હંમારી આશરેઃ ॥ વીઠલ ॥ ૪ ॥ જીરે વચન સુણીને હરી બોલી આઃ ॥ સુછે તંમારૂ કામરેઃ ॥ પીઉ પોતાનો સીદ્દપ રહયોઃ ॥ જાવો પો-તાને ધાંમરેઃ ॥ વીઠલ ॥ ૫ ॥ જીરે કર જોડી ગોપી કેહેઃ ॥ તંન તમારી પાસરે લીલા દેખાડો પ્રભુ આપણીઃ ॥ પુરો હંમારી આસરેઃ ॥ વીઠલ ॥ ૬ ॥ જીરે અત્રી કથી અમર વદેવઃ ॥ ધન ધન ભગવાનરેઃ ॥ મોરાર સુત એમ વીનવેઃ ॥ રાખો ચરંણની ધાનરેઃ ॥ વીઠલ ॥ ૭ ॥ શ્રી સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી મોરાર સાહેબના બાર માશ લખયાછે ॥

કોને પંવન સુત પ્રભુજી તે કાહારે આવસેઃ ॥ અંતર જામી હુંતો ધાનારાએજોઃ॥ જેદીન જાએરે હરી દરશન વીનાઃ ॥ તે દીન કાઈ કોટી કલપકે વાઇજોઃ ॥ કોને પવંન ॥ ટેક ॥ કારતકે કરૂના હરીએ નવ કરીઃ॥ નીપટ વીસારી મ્હેલા મુને નીરધારનોઃ ॥ ગીરીને શુનીરે ગજને ઉગારી યોઃ॥ કરમે હમારે કઠન થઆ કીરતારનોઃ ॥ કોનેપવંન ॥ ૧ ॥ માગસરે મધુસુદના આને નોને મારગેઃ॥ સાયાનેન આવા સુદંર વરધન સામનોઃ વાટ ડલી નો તારે કઈ દીન વઇ ગયાઃ ॥ વાલા વીના ન આવે મન વીસ વાસનોઃ॥કોને પવ॥ ૨॥ પોસે આવોરેપુરંનુ પ્રીત પાલવાઃ॥ મુની સંગાતે નેમ પધારા માહારાજનોઃ॥ પીનોકને તોડીરે પ્રભુજી પરણીઆઃ ॥ તે હેત રાખો હમઉપર આજનોઃ॥ કોનેપવન ॥૩॥ માહામઈને મન મારૂ રેમ લવા કરેઃ॥ અંગ આલીગાનલેવાનેઅકલાએનોઃ॥ નેનાતોસરાએરે નાથને નીરખવાઃ॥ ચીત હમારૂ ॥ ચરણ કમલને ચાઈનોઃ ॥ કોને પ ॥ ૪ ॥ ફા ધુને ફાગકોને સંગે ખેલીએઃ ॥ વાલા વીના કાઈ વાલા ન લાગે વંશ તનોઃ ॥ ચોલી નેચીરરે ચીતા નેમ પ્રજલેઃ ॥ અંગ આભુસન તરૂની તાપત પંન નોઃ॥ કોને પવન॥ ૫॥ ચેઈતરે ચવદસરે વાલા નોવુ વાટડીઃ રાત દીવસ કાઇ રોતા નોતા જાઈનોઃ॥ ખટમાશ વીતારે ખબરૂ ના આ વીયુંઃ॥ થીર મન અવેકો કેમ થાઈનોઃ ॥ કોને પવન ॥ ૬ ॥ વઈશાખે વન માલીરે કીધા નોને વાઇદાઃ ॥ વીધા ત્યા લખયાં હશેરે વીજોગ નોઃ॥ અનુ જને દુબા નારેએ ફલ પામીઆઃ ॥ વચન વીરોધે સંસે પડીયા સોકનોઃ॥ કોને પવ ॥ ૭ ॥ જેઠે નો બંનરે કેઇ પરે જાલવુઃ॥ પીડ ગલીને પાજરે રહા છે પ્રાણનોઃ હવ ધની આશાએ અંતર રયો આતમાઃ ॥ પીઉ વનનો પલ પલ કરેપરી આંનનોઃ॥ કોને પવન ॥૮॥ આશાડે ઇદરરે આવીને ઉમગેઃ॥ વીધવીધના શીતલ વાયાવાએનોઃ॥ પંથ વીએ અંબર લીલા પેરીઆઃ॥ નાઆવા ના આવા નગન નગારો નાથનોઃ॥ કોનેપવન ॥ ૯ ॥ સરાવણ સુરતીએ શ્રીજીવને શેવીઆંઃ॥ વચન લઈનેમાગે લાવર દાનનોઃ॥ પ્રાણને જીવનરે મલેતો જીવીએઃ ॥ નહી તો કાઈ પડનો પાપી ણનોઃ ॥ કોને પવન ॥ ૧૦ ॥ ભાધરવે ભગત વછલરે ભે ભાગનોઃ ॥ અસુર મારીને કરો અબલાનો આધાર નોઃ ॥ સુરી નરના સંકટ સરવે

કાપીઆ:॥ જુગ દીસે જુગમાં વરતાયો જેને કારનેઃ॥ કોને પવન ॥ ૧૧ આશોએ આવારે હંમુને તેડવાઃ ॥ અનુજ સહીત અંતર જામી રાંમ જોઃ ॥ ભીભીક્ષનને રાજરે અવીચલ આપીઉઃ ॥ ધરમ પાલીને ચાલા હજો ધ્યાંધાંમજોઃ॥ કોને પ ॥૧૨॥ દીવાલીએ દુડંભીરે દેવના વાગીઆઃ શ્રીતા વાલીને પધારા શ્રી રાંમજોઃ॥ મોરારના સ્વામીરે સરવોને મલાઃ॥ આનદ વરતો અંતર થએો આરાંમજોઃ ॥ કોન પવન ॥ ૧૩ ॥સંપુરણઃ

॥ શ્રી પદ મોરારના લખયાછે રાગ મારવણી ॥

કોને ઓધાજી હરી કયારે મલશેઃ ॥ જીરે જાદવ જોઇને મારા નેના ઠરશેઃ ॥ જારે વીધાતા હમુને વંરશેઃ॥ જુગનો જીવન તારે હમુને જડસેઃ કોને ઓધાજી ॥૧॥ જેદી નથી મોહનગઆછો મેલીઃ॥ જીરેભોગ ભોગવે નથી હુ ભુલીઃ ॥ જલ વીના જેમ સુકાઇ વેલીઃ ॥ ગીરીધર વીના ગોપી થઈ છે ગેલીઃ॥ કોને ઓધા ॥ ૨ ॥ ચતુરૂભુજ વીના ચીત કરે ચાલાઃ ॥ જીરેનથી ખમાતા દુખના દાડાઃ ॥ કુબજાએ રોકા કાનડ કાલાઃ ॥ હમને વાલાછો મીઠી મોરલીવાલાઃ॥ કોને ઓધા ॥ ૩ ॥ દાશી જાની હવે દયા કરજોઃ ॥ જીરે દરશાન દેઇને માહારા દુખ હર જોઃ ॥ દાશ મોરારના સ્વામી કરૂના કરજોઃ ॥ વીઠલવર હમુને વરજોઃ ॥ કોનેઓધાજી ॥ ૪ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ મોરાર સાહેબનાં લખ્યાં છે ॥

હરીને વીશારી પ્રાણીતે સુ કીધુઃ ॥ જીરે અંમરત ધોલીને વીખ પીધુઃ ॥ પ્રભુનુ ભજન કાંઇ નવ કીધુઃ ॥ કાચને બદલે કંચનદીધુઃ ॥ હરીને વી ॥ ૧ ॥ આ હવસર પ્રાણી એને ખોયોઃ॥ જીરે માયા દેખીને મુરખ મોયોઃ ॥ જનમ પદારથ કાંઇ નહી જોયોઃ ॥ આખોઉ પાડીને આવલ બોયોઃ ॥હરીને વી ॥૨॥ ભવસાગરમાં પ્રાણી ભટકાણોઃ॥ જીરેઆશા વલુ ધોતુ અથડાણોઃ ॥ જેમ ગુશાણો તાણોને વાણોઃ ॥ તમે પ્રપંચ મામાંણીં પોરવાણોઃ ॥ હરીને વી ॥ ૩ ॥ ડારનમા પ્રાણી તુડુલોઃ ॥ જીરે ભાવ ભજન ભગતી ભુલોઃ ॥ મનખો ખોયો મોગા મુલોઃ ॥ કામ કરોધ વશઅતી ડુલોઃ ॥ હરીને વી ॥ ૪ ॥ દાશમોરાર હરી ભજો ટાનેઃ॥ જીરે

પછે ભાડી મલે ખરચે નાંખે: ॥ જીવ વીચારીને જો જાને: ॥ સંત સેવા કરી હોઈતે માને: ॥ હરીને વી ॥ ૫ ॥ સંપુંરણ: ॥

॥ શ્રી રામકથાનો ગરબો લખયોછે ॥

રૂડી રાંમ કથા સુખદેવજીને પુછે પરીક્ષીતરાએ: ॥ ત્રણ ભોવન માહે: ॥ સુણતાં અવના માતીક મલે થાએ: ॥ ટેક ॥ શુક દેવજી તેવાણી રે ચાચરે: ॥ પરીક્ષીત તરાએ શ્રવણેરે ધરે: ॥ તાંહા દેવતા પુસ્પની વરસ્ટી કરે: ॥ રૂડીરાંમ ॥ ત્રણ ભો ॥ ૧ ॥ દશરથે તેડાવ્યા રાજરૂશી: રાંમને રાજે બેસાડવાની વાત પુછી: ॥ સરવે અજો દયામાં હરખ્યા ખુશી: ॥ રૂડીરાંમ ॥ ત્રણ ભો ॥ ૨ ॥ કેકંઈને મન ચીંતા થાઈ: ॥ આવી દશરથજે લાગા પાયે: ॥ વર માગુતે આપો રાયે: ॥ રૂડી રાંમ ॥ ત્રણ ॥ ભો ॥ ૩ ॥ મારા ભરથને અધીકારકરો: ॥ શ્રી રાંમજીને વંનમાં મોકલો: ॥ એવચન હમારા શરલકરો: ॥ રૂડીરાંમ ॥ ત્રણ ભો ॥ ૪ ॥ સુણતાં દશરથ જી ધરણી ઢલ્યા: ॥ તેતો રામજીને સમાચાર થયાં: ॥ રાજ છોડીને વનવાસ ગયા ॥ રૂડીરાંમ ॥ ત્રણ ભો ॥ ૫ ॥ સુત સુમીત્રાનો છે સાથે: હરીએ ધનુશ બાંણ ધરીયા હાથે: ॥ જટા મુગટ બીરાજછે માથે ॥ રૂડી રામ ॥ ત્રણ ભો ॥ ૬ ॥ છેજનક સુતા સુંદર અંગે: ॥ તેનો કરશા હો ધરસારંગે: ॥ તેતો વન ચાલ્યા સ્વામી શંગે: ॥ રૂડીરાંમ ॥ ત્રણ ભો ॥ ૭ માતા કવસલ્યા આદેશ રવે: ॥ ઉભાં રહીને પ્રભુજીની પુઠ જુવે: ॥ હંઈએ શોખ ધરી ધરીને રૂવે: ॥ રૂડીરાંમ ॥ ત્રણ ભો ॥ ૮ ॥ આવ્યાચીત્ર કોટતાંહા રંગરીતે: ॥ બહુમુનીએ માંન દીધા પ્રીતે: ॥ કથા નીરંગુણ શીર ગુણ થાએ નીતે: ॥ રૂડીરાંમ ॥ ત્રણ ભો ॥ ૯ ॥ પછે પંચવટીમાંહા પરવરીઆ: ॥ શીર જટાને વન ફુલે ભરીઆ: ॥ સરવે દેવતાના કારજ સરીઆ: ॥ રૂડીરામ ॥ ત્રણ ભો ॥ ૧૦ ॥ તાંહાં અને કરાક્ષશને મારેછે: ભોમીનોભારઉતારેછે: ॥ પછે પોતે વનપધારેછે: ॥ રૂડી રામ ॥ ત્રણ ભો ॥ ૧૧ ॥ પછે નારદજી લંકાંમા ગઆ: ॥ તેણે શીતાનાં સમાચાર. કહા: ॥ તંમો રાવણ સુંબેશીને રહા રૂડીરામ ॥ ત્રણ ભો ॥ ૧૨ ॥ તાહારો શતરૂ તે વનમાં આવ્યો છે: ॥ શાથે જાનકીજીને લાવ્યોછે: ॥ જાવો હરંણ કરવાનો દાવોછે: ॥ રૂડીરામ ॥ ત્રણ ભો ॥ ૧૩ ॥ સુનતા રાવણ વંન મોહરે ગઆ: ॥ નારદના કપટમ નનવરે લહા: ॥ કહે ભોવાન વનમા

પ્રસીધ થયાઃ ॥ રૂડી રાંમ ॥ ત્રણ ભો ॥ ૧૪ ॥ શંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી ગરબો લખયો છે ॥

પરપંચ કરી શીતાને હરવારે રાંવણ આવીઓઃ ॥ કાચ્આકન કતની માયા કરીને મ્રધનુ રૂપ જલાવીઓઃ ॥ ટેક ॥ મ્રધ જોઈને શીતા મો હપાંમીઃ॥ રાંમજીને કેહેછે શ્રીણાશીઃ એની કંચુકી જોઈએ સ્વાસીઃ ॥ પરપંચ ॥ કાચ્આકન ॥ ૧ ॥ સુણતા ધનુશ લઈરામજાએઃ ॥ તાંકી મારે મરઘના અંગમાંહેઃ ॥ મરઘ પ્રાંણ લઈ નાશી જાએઃ ॥ પરપંચ ॥ કાચ્આકંન ॥ ૨ઃ ॥ બીંજે બાણે મરઘના પ્રાંણ હરયાઃ ॥ મારતાં માહા લક્ષમણ હકારયાઃ ॥ રામ જાણીને લક્ષમણ ધાયાઃ ॥ પરપંચઃ ॥ કાચ્આકનઃ ॥ ૩ ॥ શતીશીતા એમ વદે વાંણીઃ ॥ તમને બોલાવે સારંગ પ્રાણીઃ ॥ વીરતાહાં જાવો ધનુશ તાણીઃ પરપંચઃ ॥ કાચ્આકનઃ ॥ ૪ ॥ ત્યારે લક્ષમણજી કેહેછે વાતઃ ॥ સતી સીતા સાંભલો ગ્નીવાતઃ ॥ કોના ગાંજ્યા નવ જાએ રઘુનાથઃ ॥ પરપંચઃ ॥ કાચ્આકનઃ ॥ ૫ ॥ સતી સીતા જીનીરે ઓછી વાંણીઃ ॥ મઢી પુઠે દીધી રાંમની હાણઃ ॥ આવ્યા લક્ષમણ જાહા સારેગ પ્રાણઃ ॥ પરપંચ ॥ કાચ્આકન ॥ ૬ ॥ રામ કેહે શુ કીધુ અનરથઃ ॥ આ વનમાં છેબહુ દઈતઃ ॥ હરણ શ્રીતા-જીનુ થઉ સતઃ ॥ પરપંચ ॥ કાચ્આકન ॥ ૭ ॥ કેહે લક્ષમણ સાંભલો રગુવીરઃ॥ સતી સબદ થઈ લાગો તીરઃ॥ સ્વામી સોભીતા છો રંણધીરઃ પરંપચ ॥ કાચ્આ કન ॥ ૮ ॥ બીજે રૂપે તે રાવણ આવીઓઃ ॥ મઢી આગલ અલેક જગાવીઓઃ ॥ ત્યારે સીતાજી ભીક્ષા લાવીઆઃ ॥ પર-પચ ॥ કાચ્આકંન ॥ ૯ ॥ પાપી હરણ કરીને લઈ જાએઃ ॥ રાંમ વીના તે વાહારે કોણ ધાએઃ॥ રાવણ લંકા ભણી લઈ જાએઃ॥ પરપંચ ॥ કાચ્આઃ ૧૦ ॥ધાવો ધાવોરે રગુપતી રાયેઃ॥ દુશ્ટ હરણ કરીને લઈ જાએઃ॥ માહા રૂતન મન વણું એક પીડાયેઃ ॥ પરપંચઃ ॥ કાચ્આકંન ॥ ૧૧ ॥ માતા કવસલ્યાએ બહુ વારયાઃ ॥ તે સ્વામીની સંગે પધારયાઃ ॥ લઈ દુખ તણા બહુ બ્રીજ વાવ્યોઃ ॥ પરપંચ ॥ કાચ્આકન ॥૧૨ ॥ જુધ લીધુ છે ગીધરાજ પંથેઃ ॥ તેની પાખ કાપી મનોવરી કંથેઃ ॥ તે પડીઓછે પ્રથવી પંથેઃ ॥ પરપંચ ॥ કાચ્આકન ॥ ૧૩ ॥ ચાલ્યો આકાશ મારગે દશ

શીશઃ ॥ જાહા હણુમંતને વાલી વીરઃ ॥ તાહા પડતા મુકયા છે ...રઃ
પરપંચ ॥ કાઆકન ॥ ૧૪ ॥ અધ મારીને રામ લક્ષમણ આ... ॥
મહુલી માહા પેશતા હરખે ભરયાઃ ॥ શીતા નવ દીઠી ત્યારે ...
હલ્યાઃ ॥ પરપંચ ॥ કાઆકન ॥ ૧૫ ॥ રાંમરૂદન કરેને વન માહા ફરેઃ॥
શીતા શીતા કહી મુખેઓ ચરેઃ ॥ પશુ પક્ષીને પુછી સોધ ... પર
પંચ ॥ કાઆકન ॥ ૧૬ ॥ ફરતા ફરતા ખટ માશ થઆઃ ॥ શીતા...ના
રામ નીરાસ થઆઃ ॥ અંજલી પરવતપર જઈ નેરહાઃ ॥ પરપંચ ॥
કાઆકન ॥ ૧૭ ॥ તાહા અંગદ સુગ્રીવ હંનુમાનઃ ॥ બેઠા વાડીમાંહાં
જાબુવાનઃ ॥ તેને નજરે દીઠા ભગવાનઃ ॥ પરપંચ •કાઆકંન ॥ ૧૮
હંનુમાન કેહે મુને દાશ કરોઃ ॥ રંક જાણીને મસ્તકે હાથ ધરોઃ ॥ તમે
સોખ સાગરમાહાં સાને ફરોઃ ॥ પરપંચ ॥ કાઆકન ॥ ૧૯ રામ કેહે શી
તાજીને સોધ લાવોઃ ॥ માહારે રાંવણ સાથે છેદાવોઃ ॥ જઈ સીતાનો
સોખ તમે સમાવોઃ ॥ પરપંચઃ ॥ કાઆકન ॥ ૨૦ ॥ તાહા આ દાપા
લવલુલતાફુલીઃ॥ તે વાડીમાંહાસીતાએકલીઃ॥ તાંહા રાક્ષની ચોકીમેલીઃ
પરપંચ ॥ કાઆકંન ॥ ૨૧ ॥ સીતા અશોક વન માહા રામ રાણીઃ ॥
તાહા એદ્રાદીક જુગતી જાણીઃ ॥ સુખ અમ્રત આપવા સુખ ખાનીઃ ॥
પરપંચ ॥ કાઆકંન ॥ ૨૨ ॥સીતા॥ નીત સમરે સારંગ પ્રાણીઃ ॥ બેહુ
આંખે આસુડાં આણીઃ ॥ સ્વામી થેભેણના લેનો તાણી ॥ પરપંચ ॥
કાઆ કંન ॥ ૨૩ ॥ પછે હનુમાને બીડુ લહીધુઃ ॥ માહા કારસરીખુ
સરીર કીહીધુઃ ॥ કહે ભવાન કારજ શ્રીધ કાધુઃ ॥ પરપંચ ॥ કાઆ
કંન ॥ ૨૪ ॥ શ્રી સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી ગરબો લખયો છે ॥

હારે હો લક્ષમણજી ઘડ લંકામાં હાજરૂર માહારે જાવુંઃ॥ એમ કેહે
હણુમાનઃ ॥ રામ પ્રતાપે સીતાની સુધ લાવુંઃ ॥ છે પવંન સુતતે માહા
બલીઓઃ ॥ તે તો રઘુનાથને પાએ પડયોઃ ॥ ત્યારે રામે મસ્તકે હાથ
ધરયોઃ ॥ હો લક્ષમણ ॥ એમ કેહે ॥ ૧ ॥ કેહનુમાનજી માહારે
જાવુઃ ॥ જઈ સીતાજીની શુધ લાવુઃ॥ એમ તતપરેથઈ બીડુ જાહાલ્યુઃ
હો લક્ષમણઃ ॥ એમ કેહે ॥ ૨ ॥ કોહોતો સરગ મુરત પાતાલે જઈઃ ॥

ખ્યેણ એક ઘડીનો વીલમ નહીઃ ॥ પ્રભુ રૂદેકમલ માંહારે હો ઠરીઃ ॥ હોલ ॥ એમ ॥ ૩ ॥ કોહોતો કુંભકરણ ચપટી ચોલુઃ ॥ તેરાંવણને રણ મારેલુઃ ॥ તેનુ હેમનગર જલમાં બોલુઃ ॥ હોલ ॥ એમ ॥ ૪ ॥ કોતો ઉતરથી દક્ષણ ઢોલુઃ ॥ જઈ સેશ નાગની શેણ મોડુઃ ॥ કોહોતો રાવણ શહીત લંકા તોડુઃ ॥ હોલ ॥ એમ ॥૫ ॥ ત્યારે રાંમે મુદ્રીકાઆપીઃ ॥ દેહુ અમરવર્જ કરી થાપીઃ ॥ જાવો દુરપંથ લાખો કાપીઃ ॥ હોલ ॥ એમ ॥ ૬ ॥ ધરી લઘુવેશ લંકા ચાલ્યાઃ ॥ મુખે રામનામ જપતા મ્હાલ્યાઃ ॥ . તેહેની કલીન શકે કોને માયાઃ ॥ હોલ ॥ એમ ॥ ૭ ॥ આવ્યા રામ ઘાટ શમુદર તીરેઃ ॥ માનવીમાં શુ હનુ મંતવીરઃ ॥ શત જોજંનછે શાહેરનીરઃ ॥ હોલ ॥ એમ ॥ પછેમનમાહા શમરયા રઘુ વીરઃ ॥ ધરયુ ધ્યાન રૂદેઆણી ધીરઃ ॥ મારી કુદી પડયો લંકા તીરઃ ॥ હોલ ॥ એમ ॥ ૯ ॥ તહાં હેમ નગરી દીસે શારીઃ ॥ તેના કોટકાંગરે છેજાલીઃ તેનુ રાક્ષશ દીલ દીસે ભારીઃ ॥ હોલ ॥ એમ ॥ ૧૦ ॥ પછે જોઆ ચોક ચઉટા વાડીઃ ॥ જોઆ મેહેલ માલીઆ ને મેડીઃ ॥ જોઈ દેવ દેવલની રચનાઇઃ ॥ હોલ ॥ એમ ॥ ૧૧ ॥ તાંહા લંકામાં ભભીક્ષણ ભાલાઃ ॥ તેને આગણે તુલશીના કીંયારાંઃ ॥ તેને રાંમ નામ ના ઓછવસારાઃ ॥ હોલ ॥ એમ ॥ ૧૨ ॥ પછેવંન ચરવાડીમ્હા પેઠાઃ ॥ જઈ આછા પાલવ પરબેડાઃ ॥ તેને શીતાએ દ્રસ્ટે દીઠાઃ ॥ હોલ ॥ એમ ॥ ૧૩ ॥ કહે વંન ચરતુ કાંહાથી આવ્યોઃ ॥ આમુદ્રીકા કાંહાંથી લાવ્યોઃ ॥ કાંઇ રામે શંધેશો કાહાવ્યોઃ ॥ હોલ ॥ એમ ॥ ૧૪ ॥ દેખી મુદ્રીકાની એધાણીઃ ॥ શતી વાતકરે નયેણે પાંણીઃ ॥ કેમ નહી આવ્યા સારંગ પ્રાણીઃ ॥ હોલ ॥ એમ ॥ ૧૫ ॥ મને શાચી કોહો વન ચર વીરઃ ॥ કાંહા રાંમચદ્ર લક્ષમણવીરઃ ॥ કેમ ઉતરીઆ શાહેર નીરઃ॥ હોલ ॥ એમ ॥ ૧૬ ॥ ત્યારે કરજોડીને માહા બલીઆઃ॥ જઈ માતાને પાએ પડીઆઃ ॥ પછે વાત કરેછે રોકડીઆઃ ॥ હોલ ॥ એમ ॥ ૧૭ ॥ હુ અંજની સુત વાઉ પુત્રઃ ॥ છઉ રાંમ ચદ્રજીનો દુતઃ॥ મને મોકલીઆ લેવા સુધઃ ॥ હોલ ॥ એમ ॥ ૧૮ ॥ છે અંજલી પરવતતે રઘુવીરઃ॥ રામસંગે છે લક્ષમણ વીરઃ॥ કુદીઆવ્યો છંઉ સાહેર નીરઃ ॥ હોલ ॥ એમ ॥ ૧૯ ॥ કહે રઘુ રાએ કુશલ જોડીઃ ॥ છે લક્ષમ

હાજીની મતરૂડીઃ ॥ હવેરાવણની અવધ થોડીઃ ॥ હોલ ॥ એમ ॥ ૨૦॥ રાંમ થોડા દીવશ માહા આવશેઃ ॥ એરાવંણ કુલ શહાંઘારસેઃ ॥ પછે તમને લઇને શધાવશેઃ ॥ હોલ ॥ એમા॥ ૨૧ ॥ રહો ધીરજ ધરીને માતા સતીઃ ॥ કહુ શ્રીમુખ પોતે રઘુ પતીઃ ॥ એમ ઘણુ કાહાંચુછે લક્ષમણ જતીઃ ॥ હેલ ॥ એમ ॥ ૨૨ ॥ તેવનચરને ખુધ્યાવ્યાપીઃ ॥ જઇ માતાપાશે આગન્યા માગીઃ ॥ જાવો જાહાડ જપટ લાખો ભાજીઃ ॥ હોલ ॥ એમ ॥ ૨૩ ॥ જારેવાડીમાહાં પેઠો ત્યારેઃ ॥ શરવે રાખશ નાઠા પોકારેઃ ॥ જઈ રાજા રાવણને દુવારેઃ ॥ હોલ ॥ એમ ॥ ૨૪ ॥ ત્યારે નગરમાં હોકાર થાએઃ ॥ શરવે રાખશશ ભાએ જાએઃ ॥ નેનરટ તે નાશી જાએઃ ॥ હોલક્ષમણ ॥ એમ ॥ ૨૫ ॥ પડી હાંક જારે હંનુ માનતણીઃ ॥ ઘણુ થરથરીઆ લંકાનોધંણીઃ ॥ ત્યારે એદ્રજીતનેખ ખરકરીઃ ॥ હો લક્ષમણ ॥ એમ ॥ ૨૬ ॥ તાહામેઘનાદ આવ્યોગાજીઃ તેણ બાંણતંણી વરસ્ટસ્હાધીઃ ॥ તેણ હંણુંમતજી લાખા બાધીઃ ॥ હો લક્ષમણ ॥ એમ ૨૭ ॥ તાંહા રાવંણકે રૂખડગ જેહઃ ॥ હંનુમાન ઉપેર લાખ્યુ તેહઃ ॥ વલી લાખતા માભાગુતેહઃ ॥ હોલક્ષમણ ॥ એમ ॥ ૨૮ ॥ પછે તેલ ગોદરા સઉલાવેઃ ॥ તેતો હણુમતજીને બહુ ભાવેઃ ॥ તેની પુછે વીટીશ લગાવેઃ ॥ હો લક્ષમણ ॥ એમ ॥ ૨૯ ॥ બહુ જોર શુરે હનુ માન ચડયોઃ ॥ મેડી છાપરાં કુદીને વલ્યોઃ ॥ બાલી લંકાને બલ માહાપડીઓઃ ॥ હો લક્ષમણ ॥ એમ ॥ ૩૦ ॥ ચારે દીશાએ જુ વાલા લાગીઃ॥ ઉડેનહીઆ મેડીને બારીઃ॥ તાંહાં રંગમો હોલે જુવાલા લાગીઃ ॥ હો લક્ષમણ ॥ એમ ॥ ૩૧ ॥ જુવો જુવોરે વન ચરની કરણીઃ ॥ તે તો મુખથી નવ જાએ વરણીઃ॥ પડયા મોહલ અટાલી સહુ ધરણીઃ ॥ હો લક્ષમણઃ ॥ એમ ॥ ૩૨ ॥ અધભુત રૂપ હણુમાને ધરયુઃ ॥ તેને બારકોસનુ પુછડુ કયુંઃ॥ જલ જપ લાવુ તારે અંગ ઠરયુ હો લક્ષમણઃ ॥ એમ ॥ ૩૩ ॥ જારે લંકા ઉપરે રામ રૂઠાંઃ ॥ ત્યારે બ્હની નાવર સાતવરઠાઃ ॥ ત્હાથી નવ ગ્રહેનાસી છુટાઃ ॥ હો લક્ષમણ ॥ એમ ॥ ૩૪ ॥ સુભ કામ કરી હનુમાન વલ્યોઃ ॥ જઇ રઘુનાથજીને પાએ પડયોઃ ॥ કેહે ભવાંન ભવનો ફેરો ટલ્યોઃ ॥ હો લક્ષમણ ॥ એમ ॥ ૩૫ ॥ શ્રી સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી ગરબો લખ્યો છે ॥

હો રાણાજી રામજી સ્હુ સાથે રાહન કીજીએઃ ॥ કેહે મનો વરી રઘુવરકેરાં ચરણ ધોઇ ધોઇ પીજીએઃ ॥ ટેક ॥ અહે નાથ રણ રજ અહલ્યા તારીઃ ॥ તે નારી વઇકુંઠ સધારીઃ ॥ એવા રાંમ નામપર હું વ્હારીઃ ॥ હો રાણાજી ॥ કેહે મનો ॥ ૧ ॥ જહેનુ શીવ બ્રહ્માં ઠીક ધ્યાન ધરેઃ ॥ જહેના ચાર વેદ ગુણ ઓચરેઃ ॥ મોટા મુનીવર ચરંણે ચીત ધરેઃ ॥ હો રાણાંજીઃ ॥ કેહે મનોઃ ॥ ૨ ॥ મોટા તપસી થઈ તપ સ્યારે કરેઃ ॥ ફરે તીરથને ગણાં વરત કરેઃ ॥ રાંમ ચરણ વીના ભવ આથડેઃ ॥ હો રાણાજી ॥ કેહે મનો ॥ રામ ચરણ રજનો પ્રતાત છેઃ ॥ તેની વેદ પુરાણે વાત છે ઃ॥ તેને લક્ષ ચોરાશી માપ છેઃ ॥ હો રાણાજી ॥ કેહે મનો ॥ ૪ ॥ નોની બલી પાતાલે ચાપ્યો કેહેવો ઃ॥રાંમ ચરણ તલારો તાહાં તેવોઃ ॥ એવા રઘુવરને તમે નીત્યે સેવોઃ ॥ હો રાંણાજી ॥ કેહે મનો ૫ ॥ માહારે જન મજન અહેના ચરણુ તાણુઃ ॥ નીત ધ્યાન ધરૂ પેણુ નહી વીસરૂઃ ॥ રામ ચરણ થકી મારે ભવ તરવુઃ॥ હો રાણાજી ॥ કેહે મનોઃ ॥ ૬ ॥ મને મધરાતે એવુસપનુ થઉઃ ॥ જાણે રાવણ કેરૂ રાજ ગઉઃ ॥ પેલા ભભી ક્ષણકેરૂ નામ થઉઃ ॥ હોરાણાજી॥ કેહે મનો ૭ ॥ હુ કહુ તે નહી માને સાચીઃ ॥ આલો જનત જને તાને લઇ પાછીઃ ॥ તાહારા દસે મસ્તક લાખસે કાપીઃ ॥ હો રાણાંજી ॥ કેહે મનો ૮ ॥ તમો નારદની ગત નવ જાનીઃ ॥ એ તો રાખચસસ કુલકર વાહાણીઃ ॥ કહુ જઈ લાવો રઘુવરરાંણીઃ ॥ હો રાણાજી ॥ કેહે મનો ॥ ૯ ॥ તેણે પરપંચની કીહીધી વાતઃ ॥ તમે સમજા નહી કાંઈ મન સાથઃ ॥ છે રગુ વર ચઉદ ભોવન નાથઃ ॥ હો રાણાજી ॥ કેહે મનો ॥ ૧૦ ॥ હુ નાર થઇ સું કહુ તંમનેઃ ॥ આલો જાનકીજી ઇશ્રી રામનેઃ ॥ કાંઈ હે વાત ન આલો હમનેઃ ॥ હો રાણાજી ॥ કેહે મનો ॥ ૧૧ ॥ નોની જનક રાએ જીએ પોણ કરયુંઃ ॥ લઇ ધનુશ મંડપ માહે ધરયુંઃ ॥ તે ધનુશ તંમથી નાહી સહુઃ ॥ હો રાણાજી ॥ કેહે મનો ॥ ૧૨ ॥ મોટાઅનેક ભુપ તનોઈને રયાઃ તેના રાંમજીએ ત્રણ કટકા કરયાઃ ॥ તેનો બ્રમ્હાડ સઘલે સ્બદ ગઆઃ હો રાણાજી ॥ કેહે મનો ॥ ૧૩ ॥ એવા બલવંતા સાથે બાથઃ ॥ નવ કીજેરે લંકાનાથઃ ॥આલો સીતા જઇ જોડી હાથઃ ॥ હો રાણાજી ॥ કેહે મનો ॥ ૧૪ ॥ નોની વાલી સરખો માહા બલીઃ ॥ તેને ખ્યેણ માહારાં

મેલાખ્યો દલીઃ ॥ રાખ્યો સુગ્રીવ પોતા ન કરીઃ ॥ હો રાણાજી ॥ કેહે મનો ॥ ૧૫ ॥ જોની એકજ વન ચર આવી:કરીઃ ॥ તાહારા ર લ બાલ સવ મારી કરીઃ ॥ ગએો લંકા ઘડ પ્રજાલી કરીઃ ॥ હો રાણાજી ॥ કેહે મનો ॥ ૧૫ ॥ એવા અનેક મોટા છેરે કપીઃ ॥ જહેનો વીરો લક્ષ મણ જતીઃ ॥ તાહા રૂતન કરશે એકર તીરતીઃ ॥ હો રાણાંજી ॥ કેહે મનો ॥ ૧૭ ॥ રામ એકજ બાણ હાથે ધરશેઃ ॥ તહાંરી લંકાનુ ચુરણ કરશેઃ ॥ તહારા વીસ ભુજા સત ખંડ કરશેઃ ॥ હો રાણાજી ॥ કેહે મનો ॥ ૧૮ ॥ હવે છે લીશીખામેણ નારડ તંણીઃ ॥ કહુ થોડામાહા મા-નોરે ગણીઃ ॥ છે ભવાન જીુગમાંહારા મધંણીઃ ॥ હો રાણાજીઃ ॥ કેહે મનોઃ ॥ ૧૯ ॥ સંપુરણઃ ॥

——(०)——

॥ શ્રી ગરબો લખયો છે ॥

હો મનો વરી નારાયેણને નમ્યાનુ મ્હારે નીમ છેઃ ॥ સુ સ્હોર કરે આદેને અનાદે માહારે એમ છેઃ॥ ટેક ॥ હુ જાહાં જોઉ તાહાં આવેછેઃ॥ મને અનેક રૂપ દેખાવેછે ॥ એ આજ આવ્યો મારે દાવે છેઃ ॥ હો મનો ॥ સુ સો ॥ ૧ ॥ મંને દેખી દેવ સવથરથરેઃ ॥ માહારા સીવજી સવકારજ કરેઃ ॥ મારે એદ્ર આવી સીર છત્ર ધરેઃ ॥ હો મનો ॥ સુ સો ૨ ॥ મારે સુધ બુધબેહુ પાણી ભરેઃ ॥ મારે નવેની ઘર સોઈ કરેઃ ॥ મારે ચદ્ર સુરજ બેહુ દીપક ધરેઃ ॥ હો મનો ॥ સુ સો ॥ ૩ ॥ વીધાતાની ગત મેં જાણીઃ ॥ મે નવે ગ્રહે બાંધ્યા તાણીઃ ॥ હુ લઇ આવ્યો રઘુવર રાણીઃ ॥ હો મનો ઃસુસો ॥ ૪ ॥ મારે સમુદર શરખી ખાઈ છેઃ ॥ મારેકુહુભ કરણ સીરભાઈ છેઃ ॥ મારે સવાલાખજ માઇછેઃ ॥ હો મનો ॥ સુ સો ॥ ૫ મારે કોટ કાંગરે બારી છેઃ ॥ દરવાજે ચોકી સારી છેઃ ॥ મારે સેન્યા અતીસે ભારી છેઃ ॥ હો મનો ॥ સુ સો ॥ ૬ ॥ મારે અહી રાવણ આ કાસે છેઃ ॥ મારે મહી રાંવણ પાતાલે છેઃ ॥ મારી રાક્ષસી સેન્યા ખબર કરેઃ ॥ હોમનો ॥ સુસો ॥ ૭ ॥ પેલા નારદજીયે એમ કહુઃ ॥ તે મારા રૂદીઆમાંહે રહુઃ ॥ કેહે ભગવાન જીુગમાંહા નામ થઉઃ ॥ હો મનો ॥ સુંસો ॥ ૮ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી ગરબો લખચો છે ॥

શીતા વીજોગ શ્રીરાંમજીઃ ॥ લક્ષમણને તેપુછેરેઃ ॥ હજી હનુમાન આવ્યો નહીઃ ॥ તેનુ કારણ શુછેરેઃ ॥ શીતા વીજોગઃ ॥ ૧ ॥ જીરે અવધ કરીને અહાથી ગયોઃ ॥ કહુ હવડા હુઆ વુરેઃ ॥ સ્વરગ મ્રતુ પાતાલનીઃ ॥ ખ્યેણ માહે શોધ લાવુરેઃ ॥ શીતા વીજોગ ॥ ૨ ॥ જીરે જડસે નહી જારે જાનકીઃ॥ ત્યારે શીગતથાસેરેઃ॥ લોકીકલંછંન લાગસેઃ વીસ્વ માહે નરેવાસેરેઃ ॥ શીતા વીજોગ ॥ ૩ ॥ જીરે વ્યાપક થઈ કાંહાં વલવલોઃ ॥ કાંહા કરો આસુ પાતરેઃ ॥ ભવીશ હસે તે થઇ રેસેઃ ॥ માનો વીસ્વના નાથરેઃ ॥ શીતા વીજોગ ॥ ૪ ॥ અન્યો અન્યએમ બોલીયાઃ ॥ લક્ષમણ રઘુવીરરેઃ ॥ એટલેતે હનુમંત આવીઆઃ । જીરે બલીઓછે માહા ધીરરેઃ ॥ શીતાવીજોગ ॥ ૫ ॥ જીરેપાએલાગી નેકપી બોલીઆઃ ॥ જીરે શાંભલો મોરારીરેઃ ॥ શીતાની સુધ લાવીઓઃ લંકા પુરજાલીરેઃ ॥ શીતાવીજોગ ॥ ૬ ॥ જીરે હરખ હવે શ્રીરામનેઃ ॥ સેન્યાતત પેર કીધીરેઃ ॥ પાજ બાધીને ઉતારીઆઃ ॥ જઈ ઢુંઢ બીઢી ધીરેઃ ॥ શીતા વીજોગ ॥ ૭ ॥ જીરે રાક્ષશ સાંભા મોકલ્યાઃ ॥ હવે જુધ માહા ભારીરેઃ ॥ રાંમ લક્ષમણને નહી નમ્યાઃ ॥ રાવણ હંકા રીરેઃ ॥ શીતા વીજોગ ॥ ૮ ॥ જીરે રામ શીતાને લાવીઆઃ ॥ રાવણને મારીરેઃ ॥ કલ્યાણ સુતના સ્વામીએઃ ॥ લંકા ભગતને આલીરેઃ ॥ શીતા વીજોગ ॥ ૯ ॥ શ્રી શંપુરણ ॥

॥ શ્રી ગરબો લખ્યોછે ॥

જીરે સતી કહેરે મારા કંથજીઃ ॥ તમે એ શુ કીહીધુરેઃ ॥ ત્રીલોક નાથ ને દુહુવીઆઃ ॥ મ્રત માગી લીધુરેઃ ॥ સતી કેઃ ॥ જીરે લક્ષ નારી માહારા કંથજીઃ॥ ઇછાસે વાત મારીરેઃ ॥ સીતાને સાને લાવીઆઃ ॥ ભુડી બુધી વીચારીરેઃ ॥ સતી કેઃ ॥ ૨ ॥ જીરે જીવતો લેશે જાનકીઃ ॥ દેવી કારણ રૂપરેઃ ॥ માતા સમાન એ મહી સ્થળીઃ ॥ માનો લંકાના ભુપરેઃ સતી કે ॥ ૩ ॥ સુગ્રીવ સુરમાં હા પ્રાક્રમીઃ ॥ બલીઓ લક્ષમણ વીર રેઃ ॥ વાંદર સેહેન્યા ઉતારીઉઃ ॥ બહાંધી સાહેર નીરરેઃ ॥ સતી કે ॥ ૪ ॥ જીરે વીસી લઈ અંગદ આવીઓઃ ॥ મન મ્હોટંમ મુકોરેઃ ॥ પાએ

નમો પરી પ્રહંમને:।। અવસરમો ચુકોરે: ।। સતી કે ।। જીરે કર જોડીને હુવીનવું: ।। આપો રામને સીતારે: ।। ઘડ આવી ઘેરચો વાંદરે: ।। તમે રહેનથી બ્હીતારે:।।।૬।।શતીકે: જીરે ખુધી હમારી માનીએ: ।। જો જો આપ વીચારીરે: ।। રામ સીતાને લઇ જસે: ।। સેવે સેન્યા સહ ધારીરે:।। સતી કે ।। ૭ ।। જીરે દતકરકહરી આંગલી: ।। સ્વામી સ્વપ્ન વીચારીરે:।। કલેસમુકો મારા કંથજી: ।। માનો અરજ હમારીરે:।। સતી કે ।। ૮ ।। જીરે ભાઈ પુત્ર દોહે તરજોઈ: ।। સ્વામી ગરવ સું આણોરે: ।। લંકાસહી તલપે ટસે: ।। રામ એકેજ બાણેરે: ।। સતી કે ।। ૯ ।। જીરે એતો ચઉદ ભોવંન નોરાજીયો: ।। રામ થાપે ઉ થાપેરે: ।। હાક વાગે છે હણમાનની: ।।ત્યારે થર થર કાંપેરે: ।। સતી કે ।। ૧૦ ।। જીરે એતોબાણમસ્તક છે દસે: ।। કેતા જીહીભજ ટુટેરે: ।। કાલ પહો તો માહારા કંથજી: ।। મેણ આવું વન ખુટેરે: ।। સતી કે ।। ૧૧ ।। જીરે પાચે નમો પરી પ્રમ્હને: ।। હેવાત ણુ આલોરે: ।। દસે મસ્તક ચરણે ધરો: ।। એમ કરીને મનાવોરે: ।। સતી કે ।। ૧૨ ।। જીરે એદજીહીત આદેમારીઆ: ।। ભાંજ્યું ધનુસ સંધાણરે જીુદ્ધ કરતાંજી તસો નહી: ।। રાંમચદ્રજી નીશંધાત રે: ।। શતી કે ।। ૧૩ ।। જીરે પેર પેરે પ્રીચવ્યો ગણુ: ।। કરેવીલાપ નારીરે: ।। વશંત નો સ્વાંમીકોપીયો: ।। તો એમાને નહે કારીરે: ।। શતી કે ।। ૧૪ ।। શ્રી શંપુરણ ।।

।। શ્રી ગરબો માહા દેવજીનો લખયોછે ।।

જીરે શંકરવશે કઇલાસમાં: ।। ભોલા ભસ્મના ભોગી: ।। કાંહા વેલીલ કંઠ જોગીરે: ।। શદા રેહે શીવ આણંદમાં: ।। ભોલા ભવ દુખ ભાગેરે શંકર વશે કઈલાસમાં: ।। ટેક: ।। જીરે શંકર દેવનો દેવતા: ।। ચઉદ ભોવનનો ઇશરે: ।। પહાચે વદંન જલકી રહયા: ।। ધયો ચંદ્રમાશી માશીશરે: ।। શંકર ।। ભોલાવ ।। કાહાવેલી: ।। ભોલા ભવદુ ।। ૧ ।। જીરે અરધાં અંગે ઉમયા ધરયા: ।। જટામાંહ જાંહાનકી ઓરાંનેરે: ।। નાંમલે તારે માહાદેવનુ: ।। ભવ દુખંડા ભહાંજેરે: ।। શંકર વશે: ।। ભોલા: કાહવે: ।। ભોલા ભવદુ: ।। ૨ ।। જીરે રૂંઢમાલા કંઠે ધરે: ।। અંગે ભસ્મ ચડાવેરે: ।। વરદાંન આપે શીવ દઇતને: ।। દેવશાથે લડા વેરે: ।। શંકર

વશી ॥ ભોલા ॥ કાવેલી ॥ ભોલા ભવદુખ ॥ ૩ ॥ જીરે નંદી વાહનશી વને બેશણ઼ઃ ॥ સોહેકુ ભોકલાલંરેઃ ॥ આકધં તુરો વલભ ઘણોઃ ॥ કોટે ફેણા ધર નાગરેઃ ॥ શંકર ॥ ભોલા ॥કાવેલીઃ ॥ ભોલા ભવ દુખ ॥ ૪ ॥ જીરે વ્હા ઘાંબરશી વને હોડનેઃ ॥ સોહે પીતાંબર શારરેઃ ॥ ડાક ડમરૂ ગરજી રહયાઃ ॥ શીવ ત્રીશુલ ધારીરેઃ ॥શંકર ॥ ભોલા ॥ કાવેલી ભોલા ભવ દુખઃ ॥ ૫ ॥ જીરે દીઘાંબર વન માવશેઃ ॥ કરે વરક્ષી પાવ નરેઃ॥ ડાક ડંમરૂ સોહામણાઃ॥ તેનો શબ્દ પાવંનરેઃ॥ શંકર ॥ ભોલા॥ કાવેલી ॥ ભોલા ભવદુખ ॥ ૬॥ જીરે ક્રસ્ણે વજાડી વાંશલીઃ ॥ ઉભા જમના નેતીરરેઃ॥ ધ્યાંન ધરૂ સીવે બ્રહંમનુઃ ॥ ચીત રહયુ નવ ધીરરેઃ॥ શંકરઃ ભોલા ॥ કાવેલી ॥ ભોલા ભવદુખઃ ॥ ૭ ॥ જીરે શંકરકહે સુણો ઉમીઆઃ જાવું જમનાને તીરરેઃ ॥ ધ્યાન ધરૂ પરી પ્રહંમનુંઃ ॥ ચીત શખીને ધીરરેઃ ॥ શંકર વઃ ॥ ભોલા ॥ કાવેલી ॥ ભોલા ભવ દુખઃ ॥ જીરે ઉમીઆ કહે ત્રીપુરાણ સુણોઃ॥ વનમાં અપ છરાઆવેરેઃ॥ કેમ કરી જોગ આ રાધશોઃ ॥ કામ બાણ ચલાવેરેઃ ॥ શંકર વઃ ॥ ભોલા ॥ કાવેલી ભોલા ભવ દુખઃ ॥ ૯ ॥ જીરે સીવજી કેહે ઉમીઆ સુણોઃ ॥ આવે કામેની નારરેઃ ॥ ધ્યાન થકી ચુકુ નહીઃ ॥ સત માનો નીરધારરેઃ ॥ શંકર વઃ ॥ ભોલા ॥ કાવેલી ॥ ભોલા ભવદુખ ॥૧૦॥જીરેએમ કહીને સીવ સંચરયાઃ આવ્યા જમુનાને તીરરેઃ ॥ ધ્યાંન ધરયરે પરી બ્રહંમનુઃ ચીંતા શખીને ધીરરેઃ ॥ શંકર વઃ ॥ ભોલા ॥ કાવેલી ॥ ભોલા ભવ દુખ ॥ ૧૧ ॥ જીરે ખટ માશ શીવને વહી ગઆંઃ ॥ ઉમીઆ એમ ન જાણીરેઃ ॥ ગજગતી ચાલે સંચરયાંઃ॥ રૂપલીધુંભીલ રાંણીરેઃ॥ શંકર વ ॥ ભોલા ॥ કાલેલી ॥ ભોલા ભવ દુખઃ ॥ ૧૨ ॥ જીરેધ્યાને બેઠા છે માહાદેવજીઃ ॥ ઉમી આએ તાલા વજાડીરેઃ ॥ શગ માહાલાર વારૂ કરયોઃ ॥ વાવ્યા બીજી આના ખેત્રરેઃ ॥ શંકર વ ॥ ભોલા ॥ કાવે ॥ ભોલા ભવ દુખ ॥ ૧૩॥ જીરે ધ્યાનથી ચુકા માહાદેવજીઃ ॥ સુણી ઉમીઆનુ ગાંનરેઃ ॥ હરખચડયો મન માહે ઘણોઃ॥ પ્રભુભોલા ભગવાનરેઃ ॥ શંકર વા ભોલા ॥ કાવે॥ ભોલા ભવ દુખ ॥ ૧૪ ॥ જીરે શંકર આશ નથી ઉઠીઆઃ ॥ આવ્યા ભીલડીને પાસરેઃ॥ કાહાથી આવ્યારે તમે કામેનીઃ ॥ કાહા છે તમારો વાશરેઃ ॥ શંકર ॥ ભોલા ॥ કાવે ॥ ભોલા ભવદુખ ॥ ૧૫ ॥ જીરે વાસહ હમારો વેગલેઃ॥ છઉ ભીલડીને વેસરેઃ ॥ મુનીવર જાણીને

પુછીઉ: ।।મલશેના વોનરેશરેઃ ।। શંકર ।।ભોલા ।। કાવે ।। ભોલ ભવદુખઃ ૧૬ ।। જીરે પીઉ ગઆ તપકારણેઃ ।। તેને થઆં ખટ માશરેઃ ।। ભોલાની દેવજોગે શ્વરઃ ।। ફરીનાહી આવ્યા પાંશરેઃ ।। શંકર ।। ભોલા ।। કાવે ।। ભોલા ભવ દુખ ।। જીરે વેહે વલ થઇને શીવ બોલીઆ ।। વલગઆની શીઆશરેઃ ।। ક્રીડા કરોરે મરઘ લોચની: ।। રેહો હમારી પાશરેઃ ।। શંકર ।। ભોલા ।। કાવે।। ભોલા ભવ દુખ ।। ૧૮ ।। જીરે હશીને ભીલ રાણી બોલીઆંઃ ।। ધન ધન માહાદેવરેઃ ।। તુજ ઘેર ગંગા પરવતીઃ ।। તેની કોણ કરે સેવરેઃ।। શંકર ૧ ।। કાવેઃ ।। ભોલા।। ભોલા ભવદુખ ।। ૧૯ જીરે પારવતીને હુ પરહરૂ।। ગંગા કરૂ તમારીદાશીરેઃ ।। શાખ પુરાવુ હુ મવેશનીઃ।।રાખુ તમારીપાશરેઃ।।શંકર।।ભોલા ।। કાવે।। ભોલા ભવદુખઃ જીરે શાખી દેતા સવ દેવતીઃ ।। ગ્રહયો ભીલડીનો હાથરેઃ ।।ઉમીઆંયે રૂપ પ્રકાશીઉઃ ।। લજ્યાં ગવરીના નાથરઃ ।। શંકર ।। ભોલા ।। કાવે ।। ભોલા ભવ દુખ ।। ૨૧ જીરે સુણને ભણને જેકોઇ અનુભવેઃ ।। તેઇછા વર પામેરઃ ।। અજરા અમરત શીવને સેવજોઃ ।। ભવ દુખડાવાંમેરેઃ ।। શંકર ।। ભોલા ।। કાવે ।। ભોલા ભવદુખ ।। ૨૨ જીરે શમંત સોલ શેપ ચોતરાઃ ।। માઘ શર સુદ બીજ ગરૂવારરેઃ ।। વીપ્ર પરેમા નંદ વીનવેઃ।। રાખો ચરણ નીધાનરેઃ ।। શંકર ।। ભોલા ।। કાવે ।। ભોલા ભવ દુખ ।। ૨૩ ઈતીશ્રી માહા દેવજીનો ગરબો પુરો થઓછે:।। સંપુરણઃ ।।

।। શ્રી ગરબો લખયોછે ।।

જીરે શગેવર જીલવાહ'મોગ આજીરે શાંમલીઆઃ ।। તાહા લાદ્યુરે મોતી એક નંદજીના નાધડીયાઃ।। ગોવાલીઆ સઉ ટોલે મલ્યા જીરે ઃ।। શાંમ મલીઆઃ ।। એ મોતીમા માંહા રે।ભાગઃ ।। નંદજી ।। ૨ ।। એક મોતી કેમ વેચાએઃ ।। જીરેશાંઃ ।। મોતી વાવોરે ઘણે રાહોએઃ ।। નંદજીઃ ।। ૩ ।। જમુનાને તીરે મોતી વાવીઉઃ જીરે શાંમયલીઃ ।। તાંહા ઉગારે મોની ના છોડઃ ।। નદજીઃ।। નંદજી ।। ૪ ।। ગોકુલ માહા ધેન દુજે ઘણીઃ ।। જીરેશાંમલીયાઃ ।। ઘેર ઘેર દેવડાવો આહાણઃ ।। નંદજી ।। ૫ ।। ટાંક ભરી દુધ હમો રાખતા જીરે શામલીયાઃ ।। એ સીચવા મોતીનો છોડઃ ।। નદજી ।। ૬।। એક પાંન ડુબી જુતો જલુ જીરે શાંમલીયાઃ ।। ચોથે અગ્યો મોતીને મોરઃ ।।

નંદજી ॥ ૭ ॥ પાંચમે પુરણ થઈ રહયુજીરે શાંમલીઆઃ ॥ છટે ઉતારો જસોદાના કહાનઃ ॥ નંદજી ॥ ૮ ॥ જીરે કંનકની એડની ગડાવી એઃ ॥ જીરે શામલીયાઃ॥ તેણ ખેડીએમોતીનીલુમઃ ॥ નંદજી ॥ ૯ ॥ થાલી ભરી મોતીડા ઉતારીઆ જીરેશામલીયાઃ ॥ તેનો ગુથયો નવ સેરો હારઃ ॥ નંદજી॥ ૧૦ ॥ ગોવાલીઆ શંણગારીઆઃ ॥ જીરેશામલીયા ॥ ગોવાલણી જાકમજોરઃ॥ નંદજી ॥૧૧॥ શાંકરી સેરીમાહરી શાંમામલ્યાઃ જીરે શામલયા ॥મારોટુ ટોરેનવસેરો હારઃ॥નંદજી ॥૧૨॥ કેમ વીનુ નેકેમ શાંભરૂજીરેશામલીયાઃ॥ હુ કેમક કરી ઉતર દેશઃ ॥ નંદજી ॥ ૧૩ ॥ હાથે વીનુને મુખે શાંભરૂઃ॥ જીરેશાંમલીયા ॥ હુ મુખે કરી ઉતર દેશઃ॥ નંદજી ॥ ૧૪ ॥ રાંમ ક્રસણ પ્રભુ પાતલાઃ ॥ જીરેશામલીયા ॥ હાવે હંમને તેરા શરમાહઃ ॥ નંદજીના નાધડીઆઃ ॥ ૧૫ ॥શ્રી શંપુરણ ॥

(o)

શ્રી ગરબો પંદર તીથીનો લખયોછે ॥

શખી પંડવે તેઆવી પેહેલીરેઃ ॥ અંહી કોણ હંમારો બેલીરેઃ ॥ મને મોહીને ગઆ છોમ હેલીરેઃ ॥ ગોપી ગીરીધર પાંખે ગેહેલીઃ ॥ વાલાજીની વાડડી હુમેનોતારેઃ ॥ શખી બીજે તે બીજા પાશારેઃ ॥ હંમ કોહોની તેકરીએ આશ્યારેઃ ॥ થાએ લોકડી આમહાંશરેઃ ॥ મહારા મનડે ઘણો વીશવાશઃ ॥ વાલા ॥ શખીતો જેતે તલપે તંનરેઃ ॥ શુનુ ગોકુલ વરદાવનરેઃ ॥ મને ચુખે નભાવે ભોજનરેઃ ॥ કેમ છાંડી શુદાહે લાદીનઃ ॥ વાલાજી ॥ શખી ચોથેતે ચંતાલાગીરેઃ ॥ હુતો સેજડીએથી જાગીરેઃ ॥ ઉઠીજીવન જોવાને લાગીરેઃ ॥ નીત આવે શાંમ સોહાગીઃ વાલાઃ ॥ શખી પાંચેમે આછા ચીરરેઃ ॥ મેતો પેહેરયા શાંમ શરીરરેઃ ॥ કાંઈનરખ વાહલ ધરવીરરેઃ ॥ નવરાખી નરહરી ધહીરઃ ॥ વાહાલાજી ॥ શખી છટે છબીલા છાનીરેઃ ॥ પ્રીત કુબજાની ઠરાણીરેઃ ॥ માહારા મંન માહ ઘણ અકલાણીરેઃ ॥ તારા દરદેથી ઈછુ દીવાનીઃ ॥ વાલા ॥ શખી શાતમે શપનુ થાએરેઃ ॥ મહારી શેજડી એન સુવા એરેઃ ॥ મહારા માવીમાશણ થાએરેઃ ॥ મારે દીનતે દોહેલા જાએઃ ॥ વાલા ॥ શખી આઠેમે કરૂ અજ વાલુરેઃ ॥ મારા પીઉજીનો પંથ નીહાલુરેઃ॥ માહારા હઈડે પ્રભુને ઠરાવુરેઃ॥ મારા નાથની સાહંગે મહાલુઃ ॥

વાલાજી ॥ શખી નવ મે તેના રીફ્વેરેઃ ॥ પાલવડે તે આશુલુહુ વેરેઃ ॥ દુખ દઆ લવણા કોણ ખુવેરેઃ ॥ નારી નાથની વાટડી જુવેઃ ॥ વાલાજી ॥ શખી દશમેતે જુગ જીવનરેઃ ॥ ઘેરે આવો નીગોવીંદરેઃ ॥ ઙ્યોસુખડા શ્રી નદાનદરેઃ ॥ મને ઉપજાવો ત્રીઆનંદઃ ॥ વાલાજી ॥ શખી એકાદશીહંમે કરીએરેઃ ॥ કરીધ્યાંન હરીનુ ધરીએરેઃ ॥ ધરી હઈડા શાથે ઠરીએરેઃ ॥ મુખે એમના એમ શહમરીએઃ ॥ વાલાજી ॥ શખી બારસે શઉ કોઈ આવેરેઃ ॥ શખી શંધે સોકોઈ લાવેરેઃ ॥ મારો વહાલાજી કાંઈ અનકાહાવેરેઃ ॥ મુખે ભોજની ઉનહી ભાવેઃ ॥ વાલાજી ॥ શખી તેરશે તન મન ન્હારીરેઃ ॥ લાખુ હરી પરથી એવા રીરેઃ ॥ મારો નાથ મલે ગીરી ધારીરેઃ ॥ રાંખુ રૃદીઆ માહા ઘણુ ઠારીઃ ॥ વાલાજીઃ ॥ શખી ચઉદશે ચેઈતન શહાધુરેઃ ॥ મહારૃ તન મન હરીં શુખહાધુરેઃ ॥ મારે જગજીવન શુ શાચુરેઃ ॥ મહારે ઉલટ અંગે વાધ્યુઃ ॥ વાલા ॥ શખી પુરંણપુરયો ત્યમરેઃ ॥ પ્રીત શાચી શ્રી ગોવંદરેઃ ॥ તેણે શુખડા થઆ મારે તંનરેઃ ॥ સ્વામીન રશઈ આના ધંન ધંનઃ ॥ વાલાજી ॥ શંપુરણ ॥

॥ શ્રી ગરબો લખયોછે ॥

જીરે આજની ગડી રલી આંમનીઃ ॥ મારા વાલોજી અવ્યાની વધાંમણીજીરેઃ ॥ આજની ॥ જીરે તરીઆ તોરણ દ્યારે બંધા વીઆઃ મારા વાલાજીને મોતીડે વધા વીયેજીરેઃ ॥ આજની ॥ ૧ ॥ જીરે કંકુકે શરનાગાર કરાવીએઃ ॥ જીણી કસ્તુરીને ઓકલી પડાવીએ જીરેઃ ॥ આજની ॥૨॥ જીરેલીલા પીલાતેવાંશવડા વીએઃ॥ મારા વાલજીનોમંડપ રચા વીએ જીરેઃ॥ આજની ॥ ૩ ॥ જીરેપુરો પુરો સોહાંગણ શાતીઓઃ વાલો આવે મલપતો હાથી ઓજીરેઃ॥ આજનીઃ ॥ ૪ ॥ જીરે ગંગા જંમુનાનાનીર મંગાવીએઃ ॥ મારા વાલાજીના ચરંણ પખાલીએ જીઃ આજની ॥ જીરે સોના રૂપાની થાલી મંગાવીએઃ॥ માહે ચમકતોદીવડો મેલાવીએજીરેઃ॥ આજની ॥૬॥જીરે તનમન ધંનઓવારીએઃ॥ માહારા વાલાજીની આરતી ઉતારીએ જીરે ॥ આજની ॥ ૭ ॥ જીરે રશવાધ્યોછે અતી મીઠોઃ ॥ મેતા નરશઈ આના સ્વામીને દીઠડોજીરેઃ ॥ આજની ॥ ૮ ॥ શંપુરણ ॥

॥ શ્રી ગરબો લખયોછે ॥

કાંહા રમ્યારે માહારા નાથરેણી તમે કાંહારે રમ્યાઃ ॥ પરસોતંમ પ્રાણ આધાર રેણી તમે કાહા રે રમ્યાઃ ॥ જુગજીવન જુગના નાથરેણી તમે કાંહારે રમ્યાઃ ॥ પીલા પીતાંબર કાહા વીશાવા રાયાઃ ॥ પેહેરા નવ તંમ ચીરરેઃ ॥ એવીનારી કોણ મલી જેકીધા બાવન વીરઃ ॥ રેયણી ॥ કાહા ॥ પર ॥ જુગ ॥ ૧ ॥ વાશ લકડીરે પ્રભુ કાંહા વીશારીઃ ॥ બેલણ કોનુ લવ્યારેઃ ॥ એવી કુબજા કોણ મલીજેઃ ॥ કોને ગેરે જઈ આવ્યારેઃ ॥ રેયણી ॥ કાહા ॥ પર ॥ જુગ ॥ ૨ ॥ પગ પાવડીરે પ્રભુ કાંહા વીસારીઃ ॥ હવે કેમ જાસો ઘેરરેઃ ॥ નંદજ સોદ્દા જાણસે તોકરસે તમારી પેરઃ ॥ રેયણી ॥ કાહાં ॥ પર ॥ જુગ ॥ ૩॥ વંદા તે વંદ માહા આવજોઃ॥ ગોવી નવતમ કર સુખેલરેઃ॥ મોહનજી સુમનડુ બાધુઃ ॥ નર શઈ ઓર ગરેલઃ ॥ રેયણીઃ ॥ કાહા ॥ પરશો ॥ જુગજી ॥ ૪ ॥ શ્રી શંપુરણ ॥

॥ શ્રી ગરબો ભવાનીનો લખયો છે ॥

મઇયા તકત પર બીરાજે હોન ગારીના દબાજેઃ ॥ સોહાશંણ સુંદરીને આરા સુરની રાંણીઃ ॥ મતબાલીતુ અંબીકાઃ ॥ ભર પીઆલા પાણીઃ ॥ મઇયા ॥ ૧ ॥ જોગણી સ્રવ જેજેકરેઃ ॥ મંગલ મીલ ગાવેઃ ॥ તેરે નેદરબારનીતરાગ રંગ હોવેઃ॥ મઇયા ॥ ૨ ॥ માતતાત મોરી મયા કરો પુરો મનકીઆશઃ ॥ શબ્દ વંનકે કાજમઇ આપ્રાગતે રેદ્દાશઃ ॥ મઈ યાતકત પર બીરાજે હોનગારી નાદબાજેઃ ॥ મઇયા ॥ ૩ ॥ શંપુરણ ॥

॥ શ્રી ગરબો લખયો છે ॥

હારે માઇ બ્રીજ બાશી કાન હાંન હોતેણે મોરી ગાગર ઢોરીઃ ॥ બાબા નંદજીકો લાલહોઃ॥ તેણે મોરી ગાગાર દોરીઃ॥ ટેક ॥ જીણે જીણે કીગરેને ખંડે ખંડેનેનાઃ ॥ કુંજ ગલનમે કરગઇ સેનઃ ॥ માઇ બ્રીજ ॥ બાબા ॥ ભરનેકુ ચલી રાધે જમુનાજીકો નીરઃ ॥ દોરી કનેઇઓ મોરો પકરયો હેચીરઃ ॥ માઇ બ્રીજ ॥ બાબાઃ ॥ છોરએ કનેઇઆ લાલ શટે મેરો ચીરઃ॥ તુમતો ગુજાર હમ જાતકા આહીરઃ ॥ માઇ બ્રીજ ॥ બાબા ॥ પાએ બાજે ઘુઘરીને મુખે બાજે બેનાઃ ॥ કુંજ ગલનમે કર

ગઈ સેનઃ ॥ માઇ પ્રીજઃ ॥ બાબા ॥ દધી મોરો ખાઆઓને મટુકી મોરી. ફોરીઃ ॥ બહીઇઆ પકર જક જોર ભયો કાંહાનઃ ॥ માઈ પ્રીજ ॥ બાબા ॥ વાર બેજ સોદા રાણી તુમારો કાંહાંનઃ ॥ શેરતમ કુકીપ્યારો માગતદાંનઃ ॥ માઇ પ્રીજ ॥ બાબા ॥ આવેરે ગોવાલન હમારી ગલ ઈઆઃ ॥ કેશર છાટુ તોરી ઘઘરીઆઃ ॥ માઇ પ્રીજ ॥ બાબા ॥ આવ રેકનઇઆ લાલ હમેરી ગલઈઆઃ ॥ ચંદન ચરચુ તોરી પગરીઆઃ ॥ માઈ પ્રીજ ॥ બાબા ॥ કેહેતગએ કાહાને કેહત ગએ ગ્વાલનઃ ॥ કેહેત ગએ મોરલી બજાવન હારઃ ॥ માઈ પ્રીજ ॥ બાબા ॥ મીરા કેહે પ્રભુ ગીરી ધર નાગરઃ ॥ બેરબેર રાહા ધાજી ભયે જુખુશાલઃ ॥ માઇપ્રીજઃ બાબા ॥ શ્રી શંપુરણ ॥

॥ શ્રી ગરબો લખ્યો છે ॥

હુંતો હરતી ફરતી હેરૂ રામરે ટુડયોઃ ॥ મારા હરી હઇડાં મ્હાં હેરૂરા મરે ટુડયોઃ ॥ આરાતો બેચારછે ને પાખડી આ દશ વીશઃ ॥ દાંમણી ઉદશાનુ બાધુ ઉપર મોહીમાલઃ ॥ રાંમરે ટુડયોઃ ॥ હુતો હર ॥ મારા ॥ તોરણી ઉને ત્રાકતેતો ત્રરવેણીના તાતોઃ ॥ આરાઉપર માલ ચડેજે કરચડે તેકાંતોઃ॥ રામરે ટુડયોઃ॥ હુતો ॥ મારા ॥ રેટીઆના રોલા માહા તોગરધંધો શવચાલેઃ॥ ફરતો દેખો રેહેટીયોઃ ॥ સુતરી એસ્હા મુજ્હાલેઃ॥ રાંમરે ટુડયોઃ॥ હુતોઃ॥ મારા ॥ રેટીએતો ગરગરઘુમે કાંતી કોઈ અન જાણેઃ ॥ તાંણ કરીને તોડા પાડેત ત્તવસ્તુ નવ જાણેઃ ॥ રાંમ રેટુડયોઃ ॥ હુતો ॥ મારા ॥ રેટીએતો ગરઘર ઘુમેમેતો મેલી છાડોઃ ॥ પાસે રપુણી તોકી લઈને મેતો હવડે માડોઃ ॥ રામરે ટુડયોઃ ॥ હુતો ॥ મારા ॥ પરણ્યો બેઠો પાલખીએ તેફરેરેટીઆ માહેઃ ॥ ફરતો રેશે રેટી એત્યારે સરવે લાગસે વાટેઃ॥ રાંમ રેટુડયોઃ॥ હુતો ॥ મારા ॥ રાંમે આ લ્યો રેટીઆને સુતરસ બલુ દેખ્યુઃ ॥ હુમાહારા ચાલ્યા લગી કાંઇ તુજ નેનહી ઉવેખુઃ ॥ રામરે ટુડયોઃ ॥ હુતો ॥ મારા ॥ જનનક રીને જાલવ નોરે ભાગસે કોઇ એકવારેઃ ॥ રાજના પ્રભુ અંતર જામી નવો આલસે ત્યારેઃ ॥ રામરે ટુડયોઃ ॥ હુતો ॥ મારા ॥ શ્રી શંપુરણ ॥

॥ શ્રી ગરબો લખ્યો છે ॥

તંમે ભુલી ગયાછો ભગવાન નેરે: ॥ તારા મનમાં જાણજે મરવુ નથી-રે: ॥ એવુ નીસ્ટે કીધુ નીરધાર: ॥ તેમા ભુલી ગયોછે ભગવાન નેરે: ॥ ૧ ધંન નારી દોલત ઘણા દીકરારે: ॥ ખેતી વાડી ગાડાં દરબાર: ॥ તેમા ભુલીગયાછો ભગવાન નેરે: ॥ ૨ ॥ જીરે મેડીજરો ખાને માલીઆરે:॥ શુએ શુવેશુ નાની શેજ સાર:॥ તેમા ભુલી ગયા:॥ ૩ ગાદી તકીઆ ને ગાલમશુરીઆંરે: ॥ ઘણુ ડાહીછે ઘર કરેનાર: ॥ તેમા ભુલી ગયા:॥ ૪ ॥ નીચુ મશંત કકરીને નમતો નથીરે:॥ ઘણુ સાધુ શાથે અભીમાન: ॥ તેમા ભુલીગઆ: ॥ ૫ ॥ સંન માડી મોહંનજી ની મુરતીરે: ॥ તેની સાથે ન લાગુ ધ્યાન: ॥ તેમા ભુલીગઆ: ॥ ૬ ॥ તેમા મદન મોહન વીશરી ગઆરે: ॥ તારી મતી મલી ન થઇ એક: ॥ તેમા ભુલી ગય: ॥ ૭ ॥ રાંમ ક્રશણ પ્રભુજી પરેમે નવ ભજયારે: ॥નવ રાખી પ્રભુ શંગ ટેક: ॥ તેમા ભુલીગયા: ॥ ૮ ॥ શ્રી શંપુરણ: ॥

શ્રી ગરબો લખ્યો છે: ॥

હજુ હરી ભજન તાકેની લાજ: ॥ જતા નવ જાણીરે: ॥ એવા સુરતી શમરતીના શંત: ॥ વદ વેદ વાનીરે: ॥ ટેક ॥ વાલે ઉગારો પહેલાદ: ॥ હીરના કંશ મારીરે: ॥ વાલે આપુ ભભીક્ષને રાજ: ॥ રાવ ન સનગારીરે:॥ હજુ હરી ॥ ૧ ॥ એવા સુરતી: ॥ વાલા. અમરીખના અવતાર:॥ દશે આડા ધંરીઆરે:॥વાલે ગજની તેકીધીશાજ:॥ગરૂડ પર હરીઆરે:॥ હજુ ॥ એવા સુર ॥૨॥ વાલે મીરા બાઇના ઝેર હલા હલ પીધારે: ॥ પુરા પુરા પંચાલીના ચીજ: ॥ પાંડવના કામશીધારે: ॥ જીહરી ॥ એવા સુર ॥ ૩ ॥ વાલે નરશઇ મેતાના હાર: ॥ હાથો હાથ લીધારે:॥ દરૂને આપુ અવીચલ રાજ: ॥ પોતાનુ કરી થાપુરે:॥ હજુ હરી ॥ એવાસુ ॥૪॥ વાલા મેરૂ છંગે રવી ભાણ આઠેમન ઉગેરે:॥ વાલો રામના મારેલા બાન: ॥ તે કેમ ચુકેરે:॥ હજુ હરી ભજતા: ॥ ૫ ॥ વાલે આગે શંતોના કારજ મધે હરી કરી આરે: ॥ ગુનગાએ ગેમળ કરજોડ હેતે દુખ હરીઆરે: ॥ હજુ ॥ એવાસુર ॥ ૬ ॥ શંપુરણ ॥

॥ શ્રી ગુરૂ મહીમા ભગત છોટાલાલના લખ્યાછે દોહરા ॥
રામ કબિરકે વંશમે. પ્રગટ ભયે ગુરૂભાંણ તકિ રવિ રવિ સમભયે. વિજ્ઞાન તેજકિ ખાંણ: ॥ શબ્દ કિરણ પ્રકાશતે. મોહનિસા ભયનાસ. શંત કંજ વિકસેસબે. પુરણ રવી પ્રકાસ. ॥ ૨ ॥ વાકેસીષ્ય મુરારજી. શંતમે સિરતાજ. નોસણા ગત. આઈયા. તાકે સારેકાજ. ॥ ૩ ॥ અનુગ્રહ મહંત મુરારતે. પ્રગટ વાલજીરામ. કુટીલ જીવની સ્તાર હિત. આએ મુંબઈ ગામ. ॥ ૪ ॥ સોગુરૂ પરેરક જીભયે. છોટાકે મુખ દવાર. તિઉ અબપદકે. કહતહો. ગુરૂ મહિમા વિસ્તાર. ॥ ૫ ॥

॥ તોટક છંદ ॥

ગુરૂકી મહિમા જીઅનંત રહીઃ ॥ શ્રુતિ સારદ સેસ મહેશ કહીઃ સુક નારદકું ભજભ્યા સમુનીઃ વલમી કઉચારત સીધ્ધ ગુની : ૧ : સબ જીવને મુકત ભયે ગુરૂસે : જિઉદીપ સુદીપ બહુ નિકસે : ત્રીહુકાલ ત્રિલોક વિસે સુધરે : ગુરૂનાથ કૃપા કરી સોઉ ધરે : ૨ : સિવ સાપ ભુસંહિકુ ધારલિયો : ગુરૂ દેવ કૃપાલ બચાઈ લિયો : ગુરૂકે વચનો પરભઇ સમતા : સુખ સાંત સ્વરૂપ રહે રમતા : ૩ : ॥ હરિજી નહિ દઈ સિક જ્ઞાન ગ્રહયો : તબ રામકુ પુરણ બ્રહ્મ લહયો : બહુ ખ્યાત પુરાણહુ શંત કઈ: ગુરૂ આશ્રિત સોકકલક ગઇઃ ॥ ૪ ॥ કહુ દોશ ભયે પ્રભુ કોપ કરે : ઉરદેહિક ભઉ તિક તાપજરે : મન.દ્રીઢ કરી ગુરૂ નામ રટે : ક્ષણમે ભવ સંકટ દોશ કટે : ૫ : ॥ કુલ જાતિ અશ્રમક નિશ્ટ જીતે : ગુરૂ પાદ ગ્રહે સુપુંનીત તિતે : ગુરૂ દ્રશ્ટ અમી જિન પેજી ભઇ : તિન કી કુમતી સબદુર ગઇ : ૬ ॥ સબ સંત ઉચારી ચહુ જીગમે : ગુરે સેહિત કારનકો ભવમે : ભવંબંધન હે તુજી મોહહને: ॥ સુખ રૂપ કરે સુઉ સીપલને : ૭ ॥ જિસ મુઢ ગુરૂ પર તરક કરે : તિસજાનહુ જીવતનરક પરે : ગુરૂકી ઉનતા મુખસે કરહી : વહ પરેત ચિંડા લનિ સાચરહી : ૮ ॥ ગુરૂનીંદક કેમુખરે તપરો.ઃ તિન સંગત ભુલિનકોઇ કરોઃ ॥ તિહ સંગત સુગુણ નશ્ટરે : નિજમોક્ષ હિકા જસ બીબિગરે : ૯ ॥ અહિ કાટન સિંહ જી મારતહે : વહ એકહી જન્મ બિગારત : ખલ સંગત વાર હિવા રમરહે દુખ સોકઉ સાગર માહિ પરે : ૧૦ ॥ અસજા નિત નો ગુરૂ દેવ ભનો : પદ પંકજ

પરેમ સુહાગ સંજોઃ ॥ સબ સાધન શુદ્ધ તજાનઉદે : ગુરૂકે ચરણો દ્રઢ ભાવ રૂદે : ૧૧ ॥ હરી સો ગુરૂહે ગુરૂસો હરીહે : ઈક રૂપહિ નામ જુદે ધરિહે : ગુરૂ મુરત જુહરી આપ ભયે: અસ બેદ પુરાણ વિખાણ રચે : ૧૨ ॥ ગુરૂ નામ રટો દિન રેણ મના : જગ જુઠ પ્ર પંચ મિટે સપના : જન તારક હારક સોકસદા : જનદાન હિદેવત મોક્ષપદા : ૧૩ ગુરૂ જાપ જપે પુન હોતજબે : નિજ આતમ બોધ પ્રકાસતબે : ગુરૂ સે સબ સાધન જોગ લહે : નિજ જ્ઞાન ઉદે ભવરો ગદહે : ૧૪ ॥ ગુરૂ સોહિત કારિન ઓરબડે : સબઓર અજાગિરજત ગડે : તીન પે જુની વાજ કેપાનિ ધરી : ગુરૂ દેવનિકા સત બોધકરીઃ ॥ ૧૫ ॥ ગુરૂ નામક અંકહિ દાન ગ્રહેઃ ॥ તીન કોરટ કેભવ બંધદહેઃ ॥ જિનહી ગુરૂકે પદ ધ્યાંનહિયેઃ ॥ તિન સુકૃત દાન બહુત કિયેઃ ॥ ૧૬ ॥ તિરથો વૃત જાગ અનેક કરેઃ ॥ બહુ દેવ ઉપાસ હિમાલ ગરેઃ ॥ અસ કોટી ઉકરમ તેના હિફલાઃ ॥ ગુરૂકે ભજતે જસ પાઈ કલાઃ ॥ ૧૭ ॥ તિહુ લોક વિસેસબ તિરથ કહેઃ ॥ ગુરૂ પંકજ પાદન માંહિરહેઃ ॥ ગુરૂ કીમહિમા ગુણ રચલયોઃ ॥ ઉનકે ભવ સાગર સુકગયોઃ ॥ ૧૮ ॥ સબ જીવન પેહિતકાર ગુરૂઃ ॥ પદ શીશ ધરી પરણામ કરૂઃ ॥ ગુરૂકી ઉપમા કહિ જાતનહીઃ ॥ જન ખોજ તહે કહુ પાતનહીઃ ॥ ૧૯ ॥ ગુરૂ કોજન પારસ રૂપબનેઃ ॥ ગુરૂ પારસ રૂપ કહેન બનેઃ ॥ લુહ પરસ તકંચન ધાતુ રહેઃ ॥ ગુરૂ સપ્ત હીધાતુકી બીઝદહેઃ ॥ ૨૦ ॥ કલ પાદપકી ઉપમાજુ કહેઃ ॥ સઅજાનકવી મહિમા નલહેઃ ॥ તિન હેઠકું તરક ભયે ફલહીઃ ॥ ગુરૂઆ શ્રીતસોક છુદાશનહીઃ ॥ ૨૧ ॥ મણિ ચિંતકહે સુર ધેનુ રટેઃ ॥ તિનતેભ વસંકટનાહિકટેઃ ॥ તિહનષ્ટ પદારથ દેત ફલાઃ ॥ ગુરૂઅરપેદયા કરી બ્રહમ કલાઃ ॥ ૨૨ ॥ ગરૂકી ઉપમાં ગુરૂમાહિ સદેઃ ॥ સમતા નિધ કીજુ બને નકદેઃ ॥ નિધતિન હુલો કકિ વારિદયેઃ ॥ ગુરૂ અંધરી પ્રતાપ ન જાતકયેઃ॥૨૩॥ ગુરૂ દેવ ઉદારસુજાનિકરીઃ॥ મનમાહિ સદા દ્રઢ ભાવ ધરીઃ ॥ જન છોટા પરયો તુરરે સરના તિનકો કિનજાનિ અભેકરનાઃ ॥ ૨૪ ॥ શંપુરણ ॥

——(o)——

॥ મોતી દાંમ છંદ ॥

અભિ પદદેવન હાર હીનાથઃ ॥ ફરોજન દીન જુજા નીસનાથઃ ॥ તુમારા પ્રતાપકુ પાવનપારઃ ॥ અપાર અપાર અપાર અપારઃ ॥ ૧॥ કરો ભ્રમહાંણુ છુટેયહુ ખાંણઃ ॥ લહે સુખ રૂપ બ્રહ્મ નીરવાણઃ ॥ જહી પર નાથનિવાજ કૃપાલઃ ॥ કૃપાલ કૃપાલ કૃપાલ કૃપાલઃ ૨॥ જિતે મધ્ય આદિરૂઅંત હિસંતઃ ॥ સબે ગુરૂ નામ તુમારો જંપતઃ ॥ મહાબડ ભાગ સુહો યનિહાલઃ ॥ નિહાલ નિહાલ નિહાલ નિહાલઃ ૩ ॥ અગા ધકલતુમરી ગુરૂ દેવઃ ॥તુમે (હલખાવલપે સબ ભેવઃ ॥ તબે જનહોત કૃતારથ રૂપઃ ॥ અનુપ અનુપ અનુપ અનુપઃ ॥ ૪ ॥ અહિઅહિ નીત્રસના અરૂલોભઃ ॥ હરદેસ્ત્રે તિકે જુડસીક રિક્ષોભઃ ॥ તિહીકુ વિડારક નાથ ખગેશઃ ॥ ખગેશ ખગેશ ખગેશ ખગેશઃ॥ ૫ ॥કુરધાનલ માર બુઝાવન હારઃ ॥ સુભો ગુણ સાલીકુ પોખન વારઃ ॥ તુમારહિ નામ વારીદ ગંભીરઃ ॥ ગંભીર ગંભીર ગંભીર ગંભીરઃ ॥ ૬ ॥ જીતે તવજંન સબે કંજવંનનિ શાતમકે પ્રભુ દુઃખ દલંનઃ ॥ દિનેશ સમરથ ગુરૂહિ અખંડઃ અખંડ અખંડ અખંડ અખંડઃ ॥ ૭ ॥ ચિદાનંદ રૂપ તુમાર સ્વરૂપ જિહી સમજે જન હો રહે ચુપઃ ॥ બુધ્ધી મન ચિત્ત પોચે નહી વાચઃ ॥ અવાચ અવાચ અવાચ અવાચઃ ॥ અરૂપહી રૂપ ધરોજન લાગીઃ ॥ ભુલે ભવમે તાકુ કરણ સભાગિઃ ॥ સબે ઉરકે ગુરૂ અંતર જામીઃ ॥ નમા મી નમામી નમામી નમામીઃ ॥ ૯ ॥ ગુરૂ ગુરૂ નામ સદા સુખ હે તુંઃ ॥ ભજે તિનકે ભવ સાગરસેતુંઃ ॥ પ્રભુજન છોટાકે પ્રાણ અધારઃ ॥ અધાર અધાર અધાર અધારઃ ॥ ૧૦ ॥ સંપુરણ ॥

॥ મન હર છંદ ॥

પ્રાણ કે અધાર જાણી ભજો મનકા યવાણી સંશ્રતી કે દુખ તુલ ઉડ-જાત ફુકમેઃ ॥ મનુશકી પાઇ દેહ ગુરૂ પદલાઇનેહઃ ॥ સો- ઈનપર તપેર માયા ફંદ ચુકમેઃ ॥ નિગમ સાર દેઓ રશેસાહી મહે સગાવેઃ ॥ એ સેકહીપ્રથમ તો ટક છંદ તુકમેઃ ॥ તાકો અબ ભિંન ભિંન કહી કે જનાઈ દેતઃ ॥ જ શે ગુરૂ વાંણી કીસ હાઇદેત મુકમેઃ ॥ ૧ઃ ॥ નિગમ ગુરૂ કે ગુણ રૂપહી સમુજી કહીઃ ॥ અંતહિકી બેરઃ ॥ નેતી નેતી કરી ગાત હેઃ ॥ સારદ ગુરૂકી મહીમાજો જાણીની કે કરીઃ ॥

તાહી કેમતાપ ત્રીહુલોકમે પુજાતહેઃ ॥ સેસહીરટ તદીનરેણ ગુરૂ નામ જશઃ ॥ તાતે સત્યા પાઈ ધરા પુષ્પ જચો ઉઠાતહેઃ ॥ સીવ ભગવાન બડે ઇસનકે માહાઈસંઃ ॥ સોહી ગુરૂ મહીમા ભવા નીકો સુનાતહેઃ ॥ ૨ ॥ એસે બડે ઈશ્વર ઓજીવન મુગત ભનેઃ ॥ ગુરૂહી ગોવીંદ રૂપ એક હીવીચારીકેઃ ॥ તાતે વ્યપુ ધારીનકે અવસી ભજનો ગુરૂઃ ॥ એસેગુરૂ ભજીએ જુતંન મંનવારીકેઃ ॥ હદે ઘટ સબ્દ પય વીવેક જાવણ દઈઃ ॥ વીચાર મથાણી રજુ ગુરૂ ગંમ ધારીકેઃ ॥ વાંલશ્રી મુરાર રવી ભાણ ગુરૂકી સહાઈઃ ॥ નવનીત ગુરૂ મહીમાલી ચોનીકારીકેઃ ॥ ૩ ॥ સંત પદ કંજરજસી સધરી ગાઇ ચહુઃ ॥ ગુરૂ મહીમાઈ જેસે નાથ ફુરમા ઈહેઃ ॥ દાસનકે દાસ વાકો સહિજ ગુલામ જાંનીઃ ॥ ગુરૂ દેવહિદેમાહિ પરેરી કેસહાઈહેઃ ॥ લોઇસા સુખમેદ જ્ઞાન દેવને પઢાઈ દીયોઃ ॥ તઈસે રવી રાંમ છોટા અધીર બુલાઈહેઃ ॥ આપહી કોમહી માસો આપહી વીખાંણ કીયોઃ ॥ છોટા બડલોહ જેસે ચંબક નચાઈહેઃ ॥ ૪ ॥ સંપુરણ ॥

॥ દોહા ॥

જસ ફુરમાઇ દાસકોઃ ॥ તસસલી ખીચ હઆથઃ ॥ છોટાકે શીર નિમિતહેઃ ॥ કહુ નહાર ગુરૂ નાથઃ ॥ ૧ ॥ કબિર ભાંણ રવિ રાંમજુઃ મહંત મુરા રિવાંલઃ ॥ પંચનાંમ અંગ એકહિઃ ॥ કરે સુમ્રીણતે ન્યાલઃ ॥ ૨ ॥ સંવત એકુણિસ એકત્રિસઃ ॥ આધક આસાંડામાસઃ ॥ સુકલ પક્ષ એકા દસી વાર ગુરૂ પરકાસઃ ॥ ૩ ॥ ગુરૂ મહિમા કહ્યુ વરણવીઃ ॥ સોપતાપ ગુરૂ વાલઃ ॥ છોટા મેસત જાણિયો કઉડીકોનહીમાલઃ ૪ ॥ આદિ અંત દસ દોહિરાઃ ॥ ચોવિસ તોટક છંદઃ ॥ મોતી દામ દસ છંદહેઃ ॥ મનહર ચાર પ્રબંધઃ ॥ ૫ ॥

ઇતિ શ્રી ગુરૂ મહીમા સંપુરણ મસ્તુ શ્રી ગુરૂ દેવકાં અરપણ મસ્તુ શ્રી સંપુરણ ॥

॥ શ્રીગણેશાયનમઃ ॥ શ્રી સ્વામીવાલજીરામકી ગુણ બંદની લીક્ષતે ॥
॥ ત્રીભંગી છંદ ॥

રવિભાણકિ વશા. માનશહંશાઃ ॥ પ્રગટપ્રશંશા. શંત કરેઃ ॥ મહંત મુરારી. ॥ જન-સુખ કારી. ભવ ભય ટારી. ॥ તાપ હરેઃ ॥ નિરભે પદ દેવે. ॥ શો ગુરૂ શેવે. ॥ શદા જુરેવે. ખુશરંગી. વહાલજીબી રામઉ, દાર શંતકી. શુણો શાધુ ગાથા ચંગી. ॥ ૧ ॥ ભકતન મે ડંકા. માર ગવંકા. જનકી શંકા. ॥ શબ તોડે. ॥ તિહુપુર શુખ આશા. કાટે શંશા. હાર. પદ વાશા. ॥ મન જોડે. ॥ બતલાવે ધીરા. ॥ કોઈ કવીરા. ચેતન હીરા. શંતનંગી. ॥ વહા લજી રામ. ઉદારશંતકી. શુણો સાધુ ગાથા ચંગી. ॥ ૨ ॥ શુભ ગુણ ઘંભીરા. ગોર શરીરા મતિકે ધીરા. શુખ કંદાઃ ॥ હરી ભાકેત ખાણી અંમ્રત શાની. નિકસે બાણી. મુખ ચંદા. ॥ ગુરૂ બેદ બતાયા નિરગુણ ગાયા. નિજ પદ પાયા. શરવંગી. ॥ વહા લબી રામઉ. દાર શંતકી. શુણો શાધુ ગા. થા ચંગી ॥ ૩ ॥ હરિ જનકો શગ્રા. પરેમ ઉમંગા. ગાવન ચંગા. ગુરૂ બાણી. ॥ જગભરમેકિ શિલ્લા. તોડી કિલ્યા. ॥ ગુરૂ ગમ દિલા. ગમ જાણી. ॥ યા ભવ મે જાગી. અનુભવ લાગી. લગના ત્યાગી. જગ શંગી. ॥ વહા-લજીરામ. ઉદાર શંતકી શુણો શાધુ ગા. થા ચંગી. ॥ ૪ ॥ પરમા તમ નુરા. હે ભર પુરા. નિકટનદુરા. શ્રુતિ ગાવે. ॥ શુખ કે શુખ સાગર. શદા ઉજાગર. ॥ પાયાતા ઘર. શિરનાવે. ॥ રહે ચીદ ઘનમે. પરહિત મનમે. શોશં તનમે. અણભંગીઃ ॥ વહાલજી રામ. ઉદાર શંતકી. શુણો શાધુ ગા.-થા ચંગી. ॥ ૫ ॥ દે ગ્ગાનકિ અંજન. મનમલ ગંજન. કરિ શારીઃ ॥ કરિતા પવિભજંન. ગુરૂ વ્હો રંજનઃ ॥ તા પદ કંજન. શિર ધારીઃ ॥ બંદે જન છોટા. લાલઉમંગી ખંટ છંદા કરિ. તિર ભંગી. ॥ વહા લજી રામઉ. દાર શંતકી. શુણો શાધુગા. ॥ થા ચંગી ॥ ૬ ॥ શંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ ભુત નાથનું લખું છે—રાગ શબદ ॥

જીહો કાયાગો કારીગર હંસો કાયા વસેઃ ॥ એની કોઇ આલોને એંધા નીરેઃ ॥ દેશી મલે તો વાતુ કીજીએઃ ॥ ટેકઃ ॥ જીહો ડુગરા ઉપર ડુગરીઃ તાપ રહીસે એક દેરા હ શા કાયાગો કારી ગરહ સો કાયા વસેઃ ॥ એની

કોઈ આલોને એધાનીરેઃ ॥ દેશી મલેતો વાતુ કીજીએઃ ॥ ૧ ॥ જીહો કેલે કાટાણો શંગ કરોઃ ॥ કાટોં કેલાને ખાઈરેઃ ॥ નગુરા માણસને એ પદ મોજતાઃ ॥ પત પોતાણું જાઇ હંશાઃ ॥ કાયાણો કારી ગર હશો કાયાવસેઃ ॥ એની કોઈ આલોને એધાનીરેઃ ॥ દેશી મલેતો વાતુ કીજીએઃ ॥ ૨ ॥ જીહો કુડારે કલજુગણા માણવીઃ ॥ તેની સાથે ગુનો નવ કરીએરેઃ ॥ સાચાના લઈને ખોટા કરેઃ ॥ જીભા જાલીને રઈ એહંસાઃ ॥ કાયાણો કારી ગર હંસો કાયા વશેઃ ॥ એની કોઈ આલો નીએધાનીરેઃ ॥ દેશી મલેતો વાતુ કીજીએઃ ॥ ૩ ॥ જીહોડુ ગરા ઉપર બાંથીજલઃ ॥ જલે દરી આણી બેટુરેઃ ॥ ભેડુ ભેથાચો કીકરેઃ ॥ એમ ભણે ભુત નાથરે હંશાઃ ॥ કાયાણો કારીગર હંસો કાયા વસેઃ ॥ એની કોઇ આલોને એધાનીરેઃ ॥ દેશી મલેતો વાતુકીજીએઃ ॥ શંપુરણ ॥

શ્રી પદ લખું છે ચરણ દાશનું—રાગ વાંણી ॥

અબતો મનવા મેરા શત ગુરૂશે કરત હેત હેતઃ ॥ અબતોમઃ ॥ ટેકઃ ॥ બાલ જોબન શબગએો વીલાઇઃ ॥ કેશ ભએ શબ સેતઃ ॥ સુરતી સુમરતી શદા ઉચારતઃ ॥ ચતુરહો કરચેતચેતઃ ॥ અબતોઃ ॥ ૧ ॥ જુઠી આજગત કીબાજીઃ ॥ જીઉ બાજી ગરખેલઃ ॥ વીવીદ ભાતકી વસ્તુ દીખાવતઃ ॥ અંતે રેતકી રેતરેતઃ ॥ અબતો ॥ ૨ ॥ જબલગ અપણો અનુભવ નાહીઃ ॥ તબલગ ફીરત અચેતઃ ॥ વીણા પરકાશ ત્રીમર નહી નાશતઃ ॥ એઈશવરકીને તનેતઃ ॥ અબતો ॥ ૩ ॥ ભ્રમ વેતાકો શંગન તજીએઃ ॥ મન વાનચીત ફલ દેતઃ ॥ અનુ ભવ અમર ત્રપુરન પાવતઃ ॥ ત્રીવીધ તાપ હરી લેત લેતઃ ॥ અબતો ॥ ૪ ॥ મોરાર શત ગુરૂ સંમરત મેરાઃ ॥ સાખસી સુદ સુચેતઃ ॥ ચરંનદાસને ચરણ લીનોઃ ॥ તંણમન પ્રાણ શમેત શમેતઃ ॥ અબતો ॥ ૫ ॥ શંપુરણ ॥

॥ અથશ્રી રવી સાહેબના કવીત છપે લખયાછે ॥

શંમ નામ નીજસારઃ ॥ રાંમ ગુરૂ અખંડ ઉજાગરઃ ॥ રાંમ નામ નીજ ટેકઃ ॥ શમહે સુકહીકે સાગરઃ ॥ રાંમ ગરીબન વાજઃ ॥ રાંમ સબ દુખ કેભંજણઃ ॥ રાંમ પરમકી પાલઃ ॥ રાંમ હરી દલકે ગજણઃ ॥ સુણ શનેહી રાંમ ભજઃ ॥ તજમા આવી ખેપેજકુઃ ॥ રવી

દાશ એક નામસેઃ॥ માણત આખડીત મોજકુઃ ॥ શ્રીકવીતછપેઃ ॥૧॥
રટયા રાંમકબીર નામસે ભઆ લોલીણાઃ॥ સાહા સકંદ બોલાઈઃ ॥ પલ
પલ પરઆદીણાઃ ॥ તોએ નહુઅયા તંનઃ ॥ આપ અગણી નહી
જલીઆઃ ॥ રાંમનામ પરશાદઃ ॥ હરથી જુગપીછે ખલીઆઃ ॥ ભઆ
નીશંખ મણ જીતકેઃ ॥ નાંમ નીસાંણ બાજીઆઃ ॥ રવીદાસ એક નામશે
સકલ જુગત ભેભાજીઆઃ ॥ શ્રી કવીત છપે ॥ ૨ ॥ સુણાપુરાતણ સાખઃ
નામ પરતી તન જાઈઃ ॥ ગજગણકા ઓર ગીતઃ ॥ નામસે બહે રહાઇઃ
વ્યાધી ઉલટા સુલટઃ ॥ હરખવે માણ બેઠાઈઃ ॥ અજામે લ માહુરટઃ ॥
તરત વેઈકુંઠ પઠાઈઃ ॥ પેરમ પ્રીત પ્રજ નારસુઃ ॥ સ્હાકંસમારંણ
કીણાઃ ॥ માહા કોરથ સસુપાળઃ ॥ અંતહી પરમ પદ દીણાઃ ॥ રાંમ
નામનીજ સબદ હેઃ ॥ શત સંગ તે સુધ ફ્લેઃ ॥ રવીદાશનીજ એ
ખદીઃ ॥ રોગહી ભવ સાગર ટલેઃ ॥ શ્રી કવીત છપેઃ ॥ ૩ ॥ નામ
માહા નીધીમતઃ ॥ નામ હે સેવા પુજા જંપ તપ તીરથ નામઃ ॥ નામ
વીનાએ ઓર નહી દુજાઃ ॥ નામ મીત નામ વેરઃ ॥ નામ કઈ નામી
બોલેઃ ॥ નામ અજામે લશાક્ષઃ ॥ નામ બંધ લહે ખોલેઃ ॥ નામ અધી
કર ગુના થપેઃ ॥ નીકટ હડમત મગટ કીએઃ ॥ કબીર કૃપા તે પરમ
તત્રઃ ॥ પદમનાભ પર ચોઢીએઃ ॥ નામનીરંજણ દેવઃ ॥ ભેવજાણ શીવ
સંકરઃ ॥ રાંત દીવસ લોલાઈઃ॥ રાંમ નામ નીજ અક્ષરઃ ॥ ચુમાકુ ઉપ
દેશ કીઆઃ ॥ છુટયા સબશુળઃ ॥ રામ નાંમ નીજ સારઃ॥ તત્વ શબહી
કા મુલઃ ॥ રાંમ રઘુ વંશી સકળઃ ॥ અખીલ રૂપ આનંદહેઃ ॥ રવી–
દાશ એક નામવીણાઃ ॥ ઓર શકલ જુગ ફંદહેઃ ॥ શ્રી કવીત છપે
॥ ૪ ॥ ને શબ જુગજીતઃ ॥ શ્રી એ શબ શરટી ઉપેઃ ॥ રે રાંરમતા
રાંમઃ ॥ સમાની ભ્રમકી માયાઃ ॥ જીવ કહેને રાંમઃ ॥ નામસે અગ
સબ ભાંગેઃ ॥ શ્વાસ ઉશ્વાસા રટતઃ ॥ ॥ સપનમે સુતા જાગેઃ ॥
નેસી રાંમ મુખ ઓચરેઃ ॥ હરદાંમાં હેહે તકરીઃ ॥ રવીદાશ તંત
ચીંણતાઃ ॥ જનમ નાણી નાઆવે ફરીઃ ॥ શ્રી કવીત છપેઃ ॥ ૫ઃ ॥
ગોક હતહે પ્રથવીઃ॥ગો ઈદ્રી મંણ ધેણુઃ॥ ગોશ કલત્રી બોકઃ ॥ગોચર
અચરહે ધ્હેણુંઃ॥ વેવા વ્યાપક હેસરરટેઃ ॥ ઇશ્ટ આગ કહેવાકાઃ॥ દરસે
દરશાહી આપઃ ॥ નીગમ ન્હે તીકહી થાંકાઃ ॥ ગોવીંદ નામ ઉચારઃ ॥

પાપ સકલ પ્રલે કરેઃ ॥ રવીદાશ ધંણુ શંતસોઃ ॥ કહે કેહુવડા વેસો
તરેઃ ॥ શ્રી કવીત છપેઃ ॥ ૬ ॥ સેજ સમાધી વીવેકઃ ॥ ટેક વીણ્યા
મંદીર દેખ્યાઃ ॥ બીટા કીકા દેવઃ ॥ રૂપવીણા રૂપ વીશેખાઃ ॥ બીણ
મુખ બોલે બોલઃ ॥ દેહવીણા અમર કાયાઃ ॥ બીણા જલ સબ હરી
આલાઃ ॥ વ્રુક્ષ વીણ શીતલ છાંયાઃ ॥ કારણ કોઈલ હેનહીઃ ॥ સંત
ગુરૂ પેરમ શોખરાઃ ॥ રવીદાસ ઉસમે ગરકઃ ॥ સકલ રાંમ સુભર ભયાઃ
શ્રી કવીત છપે ॥ ॥ ૭ ॥ રાંમ એક અવીનાસીઃ ॥ તણ દશરત
દહર દયારાંઃ ॥ સોહ સરૂપરકાસઃ ॥ પરમ જોત ઉજારાઃ ॥
ધરણ ધધંણ નહી સુરઃ ॥ જુરજાંહા આપ બીરાજેઃ ॥ સોઈ નંદ ગેર
ગવણઃ ॥ પ્રજ ગોપી શંગ શાજેઃ ॥ અજબ ખ્યાલ અવી નાશીકાઃ ॥
કોન લહે સંત ગરૂપપેઃ ॥ રવીદાશ એકનામ સંતઃ ॥ નામ રથનાંમી લખેઃ
શ્રી કવીત છપે ॥ ૮ ॥ હે રઘુ વંસીરામઃ ॥ નામ ત્રીલોકહી તારંણઃ ॥
દીઆ ભભીખંણ રાજઃ ॥ દુરટ રાવણ સંગારણઃ ॥ અંગદ ઓર
સુગરીવઃ ॥ નીલનલ જાબુ વંતાઃ ॥ હનુમાન સીર સોરઃ ॥ વાલી વઈ
કુંઠ હી પોતાઃ ॥ સીવ રીકો મહીમા ત્યોહ્યોઃ ॥ નીરગંગનરમલકીઓઃ
રવીદાસ નીજ ભગતીસેઃ ॥ નીચ જાતકુ નીજપદ ડીઓઃ ॥ શ્રી કવીત
છપે ॥ ૯ ॥ ગવલોકી ગોવીંદ અખડ પ્રહમં આણંદ કારીઃ ॥ ખેલે
બાલ મુકુંદઃ ॥ રમણ રશ કુંજ બીહારીઃ ॥ સોલસેત્ર અસ્ટસે ૨૮ઃ ॥
ગોવીવંદ સદા શોહાઇઃ ॥ બાલ નંદન અંગીઆર વરસઃ ॥ કીણી રશં
પેરમ લીલાઈઃ ॥ ણટવર ભેખ લીલા ધરેઃ ॥ અંખડ રાશ પ્રજમે
કીયાઃ ॥ રવી દાશ સોહી રશ અહીઃ ॥ રશહી રૂપ આપે ભયાઃ ॥
શ્રી કવીત છપે ॥ ૧૦ ॥ રટંણ રટે હીણરે ણઃ ॥ રાંમરે હેજી ભયા
અંગરેઃ ॥ સ્વાશ ઉશરવાસા લપટેઃ ॥ સુરતણી સાણલગ રહીઃ ॥
રસ નાથાકી લખ્યાઃ ॥ ઉઠે નાભીસેરરાંઃ ॥ હૃદે કમલ પરકાશઃ ॥ થાએ
ધુણ આણ હદહી ઘેરાઃ ॥ અમરત ધારા વરશે આખંડઃ ॥ પરમ જોત
જલકંતઃ ॥ રવીદાશ માહા તેજમેંઃ ॥ મલી રહા મહંતઃ ॥ શ્રી કવીત છપે
૧૧ ॥ નામ વીણા જીવ ગ્યાણઃ ॥ ગરથ વીણ્યા અસાણ અસુરાઃ ॥ વરયા
વીનાજીવ દેહઃ ॥ નાક બીના સોભે નહી બુચ્યાઃ ॥ વાશ બીણા જીવપુરપઃ
જીવમશરી બીણા ખીરાઃ ॥ બીન ચઢાઈ કમાંણઃ ॥ સણ મુખ લગે

નહી તીરાઃ ॥ ગ્યાણ દીપ વેઇરાગઃ ॥ સશી જોગ અરકશામ ...ીએઃ રવીદાશ નામ શહીતઃ ॥ ભગતી મણી પરમાંનીએઃ ॥ શ્રી કવીત છપે ॥ ૧૨ ॥ સરૂપેરે નીજદાઃ ॥ તોએ પણ હીનતા દાખેઃ ॥ કરૂ મીઠુ સુભ કરમઃ ॥ હંમ રમ સુદરતા રાખેઃ ॥ નીરવસણાથ ઉમંગ ... નામકી આશ વીશેકાઃ ॥ ભજણ નંદ ભર પુરઃ ॥ ભજનકી રાખે ટેક ॥ ભગતી વીણ અંધત્રયઃ ॥ ગ્યાણ વેરાગણ જોગઃ ॥ રવીદાશ એક નામશેઃ ॥ પાવે પ્રહંમરસ ભોગઃ ॥ ૧૩ ॥ અથ શ્રીરવી સાહેબજીકે કવીત છપે સંપુરણ થઆછેઃ ॥ ૧૪ ॥

॥ અથશ્રી સાખી લખીછે ॥ ૧ ॥

સાધ સરાવે શતી જતી જોખીતા જાણઃ ॥ રજ પસાચે સુરતાઃ ॥ તાકો વેરી કરે વખાનઃ ॥ અથ શ્રી શાખી ॥ ૨ ॥ માયા એશી દાકનીઃ ખાયો શબ સંસારઃ ॥ એક નખાયો કબીરોઃ ॥ રહો રાંમકે અધારઃ ॥ અથ શ્રી સાખી ॥ ૩ ॥ સીર ગુણતો સુરા કથેઃ ॥ નીર ગુણ કથે કબીરઃ ॥ રાંમ રતન તુલશી કથેઃ ॥ જેને શ્રી રઘુવીરઃ ॥ અથ શ્રી શાખી ॥ ૪ ॥ કબીર પગડે દુરહુઃ ॥ બીચમેહે ખડી રાતઃ ॥ કાયા જાણુ કાયા હોઇગેઃ ॥ ઉગતે પરભાનઃ ॥ અથશ્રી સાખી ॥ ૫ ॥ કબીર મઇજાવુ મનમર ગઆઃ ॥ મરગયા શજ્યો ભુતઃ ॥ મુવ્યા પીછે ઉટચલેઃ ॥ એશામેરા પુતઃ ॥ અથશ્રી શાખી ॥ ૬ ॥ કબીર કબીર કહા કરોઃ ॥ ખોજો આપશરીરઃ ॥ પાચો અદરરી બશકરોઃ ॥ તોઆપે દારાકબીરઃ ॥ અથશ્રી સાખી ॥ ૭ ॥ કબીર કયા ગરબ જારમેઃ ॥ ગલકટેકે પાશઃ ॥ કરેગા સાંભરેગાઃ ॥ તુમકી ઉરેઉદાશઃ ॥ અથ શ્રી સાખી ॥ ૮ ॥ અજર જકરે નચાકરીઃ ॥ પંખીવે કરેનકામઃ ॥ દાસ મુલુખ્યા યુકહેઃ ॥ સબકે દાતારાંમઃ ॥ અથશ્રી શાખી ॥ ૯ ॥ દાતા દાતામરગયાઃ ॥ રેગયામકી ચુઉઃ ॥ લેને દેનેમે કુચનહીઃ ॥ લડ નેકુ મજ ભુતઃ ॥ અથશ્રી સાખી ॥ ૧૦ ॥ કબીર કેહેજ ગઆધાંઃ ॥ અંધીનેસી ગાઇઃ ॥ બચરા થાતે મરગયાઃ ॥ જીઠીચામચડાઇઃ ॥ શાખી ૧૧ કામ થોડાને હેત ઘણુંઃ ॥ મોશે લખ્યો ન જાઇઃ ॥ સંમુદરમાં પાણી ઘનુઃ ॥ તે ગાગરમા કેમ સમાઈઃ ॥ અથ શ્રી સાખી ॥ ૧૨ ॥ હરી ભગતમે તીન ગુણઃ ॥ હર કોઈ લાગે પાઇઃ ॥ ખાનેકુ મીઠાઇ મલેઃ ॥

આખર વેઇકુંઠમે જાઈઃ ॥ અથ શ્રી સાખી ॥ ૧૩ ॥ ભરતે આપની જાણું નીતજીઃ ॥ પીતા તજો પ્હેલાદ ॥ ભભીક્ષન અપના ભાઇ તજેઃ ॥ શ્રી રાંમ કેરે કાજઃ ॥ અંથ શ્રી સાખી ॥ ૧૪ ॥ કબીર સુતે સુતે કાયા કરેઃ ॥ ઉઠકે રાંમ સંભાલઃ ॥ એક દીન એશો આઇ ગોઃ ॥ લંબે પાવ પસારઃ ॥ અથ શ્રી સાખી ॥ ૧૫ ॥ માલા બનાવી કાશ્ટકીઃ ॥ બીચમે ડારે સુતઃ ॥ માલા બીચારી કાયા કરેઃ ॥ જપને વાલા કપુંતઃ અથ શ્રી સાખી ॥ ૧૬ ॥ કબીર કહે જીવુ તો હરી ભજુઃ ॥ મુવે પરમ પદ પાઉઃ ॥ કબીર કહે દાનો આથમે જાડુઃ ॥ મન માને સો ખાઉઃ ॥ અથ-શ્રી સાખી ॥ ૧૭ ॥ અંગ ન લગી આકાશમેઃ ॥ ગીર ગીર ગીર અંગારઃ ॥ દાશ કબીર કંચેન ભએઃ ॥ કાસ્ટ ભએ શંસારઃ ॥ અથ શ્રી સાખીઃ ॥ ૧૮ ॥ કબીર કબીર કાયા કહેઃ ॥ જાવોજ મુનાકે તીરઃ ॥ એકે એક ગોપીકે પેરમમેઃ ॥ વે હો ગઈ કોટી કબીરઃ ॥ અથ શ્રી સાખી ॥ ૧૯ ॥ કબીર કોટી કાશ્ટકીઃ ॥ માહે ભરી અંગારઃ ॥ માહે પડયાશો ઉગરાઃ ॥ જલગઆ દેખ ન હારાઃ ॥ અથ શ્રી સાખી ॥ ૨૦ ॥ હમ તુમ સેજુ દે નહીઃ ॥ ને જાણે તમારૂ મંણુઃ ॥ જે દીનસે તુમશે મીલે ગેહેઃ ॥ તબ આનંદ આનંદઃ ॥ અથ શ્રી સાખી ॥ ૨૧ ॥ સજન બાતશને હંકીઃ ॥ પર મુખ પીયો નવ જાઇઃ ॥ ગુંગેકુ સપના ભઆઃ ॥ સમજ સમજ પસતાઈઃ ॥ અથ શ્રી સાખી ॥ ૨૨ કયારી બનાઈ કેસરકીઃ ॥ મુરૂ ગત્ર શદકો ખાઇઃ ॥ પાણી દીયા ગુલાબ કાઃ ॥ આખર પીયા કીપીયાજઃ ॥ અથ શ્રી સાખી ॥ ૨૩ ॥ આવ નહી ભાવ નહીઃ ॥ નહી નેણા મેનીરઃ ॥ ઉશ ઘર કબી ન જાઈયેઃ ॥ કબી પથર વરસે મેવઃ ॥ અથ શ્રી સાખી ॥ ૨૪ ॥ મુખ કીયા સુમર ન કુંઃ ॥ સુનેકુ કાયા કામઃ ॥ તરને કું કીયો લીનતાઃ ॥ દુબનેકુ અભી માણઃ ॥ અથ શ્રી સાખી ॥ ૨૫ ॥ સંજનસે દુરીજન ભલેઃ ॥ કીપરની દયા કરતઃ ॥ દુરીજનકુ ઉદારતઃ ॥ આપન નરખ પરચંતઃ । અથ શ્રી સાખી ॥ ૨૬ ॥ યાન કથે સો પુતહં મારાઃ ॥ કંથની કથેસો નાથીઃ ॥ રાહાસ્હેર સો ગુરૂ હમારાઃ ॥ હંમર હાવે ઉનકે શાથીઃ ॥ ૨૭ ॥ સંપુરણઃ ॥

—◇(o)◇—

॥ શ્રી પદ અંબદાશનું લખ્યુ છે ॥

ભજ્યો હે પરતાપ રામ પદ રજકોઃ ॥ ટેક ॥ ત્રઈ લોક સુખકુ ઇછત નાહીઃ ॥ આશન ઇંદ્ર બેશ વોરે ગજકોઃ ॥ મુગતી ચતુર થતીહાન માગુઃ॥ શીકોભા ગત હે પદ અજકોઃ ॥ અશ્ટ સીધી નવ નીધી તાહેન માગુઃ ॥ કામ નહીઃ ॥ મોહે કોઉગજકોઃ ॥ ભજ્યે ॥ ૧ ॥ હરી દેવત હમ લેવત નાહીઃ ॥ ઉન્યો હે અનુરાગ સો રજકોઃ ॥ અંબદાશ ધુરી પદ ભુરીકોરે માતમઃ ॥ અંકુશ કુલી સકમલજવધ્ય જકોઃ ॥ ભજ્યો ॥ ૨ ॥ સંપુરણ:

॥ શ્રી પદ રવી સાહેબના લખ્યાંછે—રાગ સામેરી ॥

ભગત વછલ છોરે ભગત આધીન હરીઃ ॥ તારા પદ પરશેરે જગત માનાવે ફરીઃ ॥ ટેકઃ ॥ તારા શરૂપની શોભા શીઈ વરણવુઃ ॥ નીગમર ચાર્‍યોસરીઃ ॥ ત્રીગુણત મીકતુ જને નવજાણેઃ ॥ તારૂ માહેં આશધરીઃ ॥ તેપણ ભુલારે બાલ અહંકારકરીઃ ॥ ભગત ॥ ૧ ॥ કીરીટ મુગટ સુંદર દલલોચન અંત્રત નો ભંડારઃ ॥ રાંમચંદ્ર કરકમલ શોભીત ધનુશ બાણ હથી આરઃ ॥ ભગત ને પાલણરે અશુર શંધાર નહરીઃ ॥ ભગત ॥ ૨ ॥ રાંમ લછમન ગુરૂ સાછે આવ્યાઃ ॥ એઈવર રચ્યો રાયેઃ ॥ શીતાછ્યે રઘુનાથ નરખ્યાઃ ॥ આનંદ ઉરન શમાયેઃ ॥ કૃવન પરભુ પાલ્યારેઃ ॥ અેણ શમે કહેહરીઃ ॥ ભગતઃ ॥ ૩ ॥ જન કઇસે હેબર રાજાસો મલી આઃ ॥ ધનુશ નભાને કોઈઃ ॥ રાવણ શરી ખાકઈક ચરાણાઃ ॥ બલર હીત શબ હોયેઃ ॥ રાંમ રાંમ શમરેરેઃ ॥ શીતાને મન ચીત્યા ખરીઃ ॥ ભગતઃ ॥ ૪ ॥ બાલ કરૂપ શથીકો મલકાયાઃ ॥ કરમે ગ્રહયોકમંડઃ ॥ દેવ દાણવતે દેખતા ભાગ્યાઃ ॥ કડાકો ગયો વરહે મંડઃ ॥ જાન તેડા વોરેઃ ॥ જનકની કન્યા વરીઃ ॥ ભગત ॥ ૫ ॥ ફરશરામ પોખારીને ઉઠયોઃ ॥ મનમાં આણી સોચઃ ॥ શનમુખ ભેટયા રાંમ દશરથ તનઃ ॥ બાણ બલીઆ પોચઃ ॥ હુબ્રહણ છઉરે અખીલ રાંમ શચરાચાસઃ ॥ ભગત ૬ ॥ અને કશંત તંમે આગે ઓધાર્યાઃ ॥ પતીત પાવબ રાંમઃ અનેક પતીત તણુહરાંજાઃ ॥ રવી દાશ કરે પરણામઃ ॥ નીજનામ ગ્રહી ચુરે ટકે એક ઠકઠરીઃ ॥ ભગત ॥ ૭ ॥ શંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ રવી સાહેબના લખયાછે—રાગ સામેરી ॥

ઓરા હરી આવોરે: ॥ આગલ નજરતણી: ॥ નીશદીન નર ખુરે: ॥ સોભાશરસબણી: ॥ ટેક ॥ મારાસંમ મારાશંમ મારાવાલા: ॥ અમ થી અલગા મજાઓ: ॥ તમવીન્યા રંગીલા રસીકવર: ॥ ભીજે કાનસે લાઓ: ॥ વીઠલ અમનેરે: ॥ વેહે નાદાજ ઘણી: ॥ ઓરા ॥ ૧ ॥ અબલા ઉપર આણી: ॥ ભેટયા ભુધરરાયે: ॥ આતકછે ઉરપર ભીધા: ॥ નીખ નુ ભગુરછે કાય: ॥ ધુત વીદયામેલોરે: ॥ સુદર વર સરસ ઘણી: ॥ ઓરા ૨ ॥ કામધાંમનુ પરભુજી અંમને: ॥ ગમતુ નથીરેલ ગાર:: ॥ વેવારીઓ વાલો નહી લાગે: ॥ નીદયા કરે નર નાર: ॥ આખકલ ઠનીરે: ॥ ખટકે કુબાંધ કણી: ॥ ઓરા ૩ ॥ ડેરને ઠસ સરે નણદોઈ: ॥ વરવર છેલ વટાઉ: ॥ પાસ મલી પીડેછે મુને: ॥ કજીઓ કરેનીત કાઉ: ॥ ॥ છપ્યાં નહી છુટોરે: ॥ તમસે આચે બણી: ॥ ઓરા ॥ ૪ ॥ સામુ જુવો સામુ જુવો શન મુખ થઈને: ॥ જાવા નદ ઉજરૂર: ॥ રવીદાશ પ્રભુરી જાયા હરી રંગ માહ રખી મહ્યારે હજુ: ॥ પ્રીત પરગટ થઈરે: ॥ સગલેવાત શુની: ॥ આજુ: ॥ ૫ ॥ શંપુરણ ॥

॥ શ્રી પદ રવીસાહેબના લખ્યાછે—રાગ સોરઠી સામેરી ॥

કર બંધકી શંત ગુરૂકી: ॥ નરભે હોઇ જોના: ॥ ટેક ॥ જુઠી આકલ જુગકી માયા: ॥ કોટી ઉપાએરે એનહી કાયા: ॥ ઉપન્યાછે પણ હેએ અલપાયા: ॥ સોગુરૂ ગમ જોગ્યાના: ॥ કરબ: ॥ ૧ ॥ જુઠા માત પીતા નાતા: ॥ આખરવ ખતે ચલે નહી શાતા: ॥ સંત શેવીને ભજન નર ગોણાંતા: ॥ સોછોડીદે અભીમાના: ॥ કરબ ॥ ૨ ॥ મણ સાદેહતે સોફલ-- પાઈ: ॥ કરલે સાહેબશે ઓલખાઇ: ॥તુલસીટેક તીલક ધરભાઇ: ॥ સોજખમારે જમરાણા: ॥ કરબ ॥ ૩ ॥ રાત સબદશે તાલી લાગી: ॥ આવા ગવનકે ભેશબ ભાંગી: ॥ અવનાસી ચેંતન જમજાગી: ॥ સોનીરગુણ નીરવાણા: ॥કરબ ॥ ૪ ॥ સેજ સમાધી સેજ સરૂપા: ॥ કેહે રવી દાશ તીહા છાંઇનહી ધુપા: ॥ શકલ નીરતર વસ્તુ અનુપા: ॥ સોમેરે ગુરૂ ભાણા: ॥ કરબ ॥ શ્રી શંપુરણ ॥

॥ શ્રી શાખી લખી છે ॥

તુલશી એશંશારમેઃ ॥ સબી ભગત બન જાઈઃ ॥ નરક કુંડ ખાલીપડેઃ ॥ તોવઇ કુંઠ કયા સમાઈઃ॥ શ્રી સાખીઃ ॥ ૧ ॥ રાંમ નામ કીલુટહેઃ ॥ અવર લુટ સબ જુઠઃ ॥ અંતકાલ પસતાઈગાઃ ॥ પ્રાંણ જાઇ ગાછુટઃ ॥ શ્રી સાખી ॥ ૨ ॥ રાંમ નગર હેરાંમકાઃ॥ બસે ગંગકેતીરઃ અનોધા નગરી રાંમકીઃ ॥ ચોકી હનુ મંત બીરઃ ॥ શ્રી શાખી ॥ ૩ ॥ કયાકહુ કીરતારકુઃ ॥ પ્રરા લબંદકા ખેલઃ ॥ ભભીસેન કુરાજ દીયોઃ ॥ હનુમાનકુ દીઓ તેલઃ॥ શ્રી સાખી ॥ ૪ ॥ તુલશ્રી તુલશ્રી કયા કહોઃ તુલશ્રી બનકો ગાસઃ ॥ કીર પ્રાભઈ રઘુનાથકીઃ ॥ તો બનગઓ તુલશ્રી દાશઃ ॥ શ્રી સાખી ॥ ૫ ॥ કૃરણ કૃરણ સબ કોઈ કહેઃ॥ આજ ધાકસબ કોઈઃ ॥ તુલશ્રી બ્રજમે આઇકેઃ ॥ તોકયા રાંમસે બેર હોયેઃ ॥ શ્રી સાખી ॥ ૬ ॥ મોર મુગટનીચે ધરોઃ ॥ કીટ મુગટ ધરો શીશઃ ॥ ધનુસ બાણ તમે કર-ગ્રહોઃ॥ તોતુલશ્રી નાંમે શીશઃ ॥ શ્રી સાખી ॥ ૭ ॥ હરી આવ્યો હરી બોલીઓઃ ॥ હરી ગયો હરીકે પાસઃ ॥ હરી હરીમે મીલ ગયોઃ ॥ તો હરી ભયો ઉદાસઃ॥ શ્રી સાખી ॥ ૮ ॥ અરધા ચંદા ઉગીઆઃ ॥ અરધા ઘોડેકી નાલઃ ॥ અરધી ગુરૂકી પાવડીઃ ॥ તો ચોથા અરધા ગાવઃ ॥ શ્રી સાખી ॥ ૯ ॥ તુલશ્રી જીહાવીવેક નહીઃ ॥ તાહાં નકરીએ બાતઃ ॥ સત સબદ એકહેઃ ॥ કરકર કપુર કપાસઃ ॥ શ્રી સાખી ॥ ૧૦ ॥ હર ભજવો હંક બોલવોઃ ॥ દોણો બાત અવલઃ ॥ તુલશ્રી કહે વાકો નહી ઉતરેઃ॥ આઠે પોરઅમલઃ ॥ શ્રી સાખી ॥ ૧૧ ॥ ખેતર બગાડુ ઝંડશલેઃ ॥ સભા બગાડી કુલઃ ॥ ભગતી બગાડીલાલચેઃ ॥ કેશરમા મીલગઈ ધુલઃ॥ શ્રી શાખી ॥ ૧૨ ॥ તુલશ્રી એશંસારમેઃ ॥ ભાત ભાતકે લોકઃ ॥ સબસેહીલ મલ ચાલીએઃ ॥ જેમ નદી નાવસે જોગઃ ॥ શ્રીશાખી ॥ ૧૩ ॥ શંપુરણ સાખી ॥

॥ શ્રી ફાગમોરલીદાશનો—રાગ વશંત ॥

દેખો બ્રદા બ્રદકે ભોમીકે ભાગઃ ॥ જાહા રાધે માધવ ખેલે ફાગઃ ॥ દેખો ॥ કોટ બ્રમાજાકે કોટ ઇંદ્રઃ ॥ કોટ આદીત જાકે કોટી ચંદ્રઃ ॥ ધ્યાન ધરત મુનીરે હેતહારઃ ॥ તાકુ સકલ ગોપ મીલે દેતગારઃ ॥ દેખો બ્રદા ૧ ॥ સેસ સાહેત્ર મુખલહે નઅંતઃ ॥ રૂશી નારદ સરીખા ગવેઅનંતઃ ॥

અગમ નીગમ જાકો હોત ગુંજઃ ॥ પ્યારો હોહો કરત શેરે કુંજ કુંજઃ ॥ દેખે પ્રદા ॥ ૨ ॥ મોર મુગટ કરેટીલક ભાલઃ ॥ લલીત લાલ લોચન વીશાલઃ ॥ ગજગતી મુસકીની હંસ કીચાલઃ ॥ તાતે મોહીરહે સખે પ્રીજ કેબાલઃ ॥ દેખો પ્રદા ॥ ૩ ॥ વાજા વાજે જાકે તુરંગ તાલઃ ॥ બાજે બેન બાંસુરી ધુન રસાલઃ ॥ જાંજજાલરી ઉપંગ ચંગઃ ॥ વાજે મુર શરણાઈ ઓર મ્રદંગઃ ॥ દેખો પ્રંદા ॥ ૪ ॥ કરત કીટો હલ ગોપ ગ્વાલઃ ॥ ઉડવત અબીર કુંકમ ગુલાલઃ ॥ છાંટત છીરકત શીરત ગોપાલઃ ॥ તાતે હરી હર હંસીહસી ભએ ખુશાલઃ ॥ દેખો પ્રદા ॥ ૫ ॥ અદભુત લીલા જાકે અગમ પારતાહા સુરી નર મુની બોલે જેજે કારઃ રાધેકોર વનઉરકો હારઃ ॥ તાહા મોરલીદાશ પ્રભુ કરે વીહારઃ ॥ દેખો પ્રંદા ॥ ૬ ॥ શંપુરણ ॥

॥ શ્રી વશંત કબીર સાહેબના લખયાં છે ॥

એસે વશંત ખેલો ભાઇ મન કુમારરેઃ ॥ સબ્દ કહુ છઉ વારવારઃ ॥ એસેવ ॥ ટેકઃ ॥ જાકે તંનમે વ્યાપેતપત કાંમઃ ॥ તાકુ કીઉર મીલે ગારંમ તારાંમરેઃ ॥ મનમુચે વીના શરેનકાંમઃ ॥ મરખોજી આવે નરચારેધાંમઃ॥ એસેવંશ ૧ ॥ મનમારવે કીએહીરીતઃ ॥ જાકુ કનક કાંમની શુન હીપ્રીતરેઃ ॥ પ્રીત કરી સોનર પોતા નહીઃ ॥ મરજન મેમરે નર આવે જાયેઃ॥ એસે વંશ ॥ ૨ ॥ મનકુમારી નેરાખો ઠાંમઃ ॥ સુરત લગા વો એક નાંમઃ ॥ પાંચ પચીસ સકુ રાખો ઠોરઃ ॥ કહે કબીર સઉમેરે સીરકો મોરઃ ॥ એસેવંશ ॥ ૩ ॥ શંપુરણ ॥

॥ શ્રી વસંત કબીરસાહેબના લખયાંછે ॥

શંતો મોહ મરધ મારયો નજાયેઃ ॥ તેરી કાયા વાડીમાં વશેને ખાયેઃ સંતો મોહમઃ ॥ ટેક ॥ તેરી વાડીમે નીપજે મુક્ષવેલઃ ॥ પ્રાંણી મર ધચરી જાએ દીવસ રેણઃ ॥ રેન દેવે ફલ ફુલ પાતઃ ॥ તાતે સીચતસીચત રહેહાતઃ ॥ શંતો મોહમર ॥ ૧ ॥ ધીરજ ધ્યાનકા કરૂકબાંણઃ ॥ નુર ત સુરતકા સાધુ બાંણઃ ॥ જો મેમારૂ તાકતાકઃ ॥ તોહે વીદેહી ભાગો જાતઃ ॥ શંતો મોહમર ॥ ૨ ॥ મોહ મરધકુ કોન શકાયામારઃ ॥ કેતે સુરી નર મુની સબ રહે હારઃ ॥ કહે કબીર જીને દીઓ હેડારઃ ॥ જીને

રામનામકી કરીહે આડઃ ॥ શંતો મોહમર ॥ ૩ ॥ સંપુરણ ॥

॥ શ્રી વશંત કબીર સાહેબના લખ્યોછે ॥

ભજમન ભમરારે રૂત વશંત જાયેઃ ॥ રૂત પલટે ફલ કાંહાશે પાયેઃ॥ ભજમન ॥ ટેક ॥ રૂતપલટેપછે રહે ન ચેનઃ ॥ મુખસેન ઉચરે એકો બેનઃ ॥ પરેમ રૂદે ધર રામ બાણઃ ॥ તોએ છુટી જાએ ચારો ખાંણઃ ॥ ભજ મન ॥ ૧ ॥ તેરી તનરે વાડી ફુલી શુ ફલ ફુલઃ ॥ પ્રાણી મનખા જનમ પાયો અમુલ મુલઃ ॥ સત ગુરૂ ચંરણ તુ ધરીલે સીસઃ ॥ તો તરવે કીએ હીરીતઃ ॥ ભજમનઃ ॥ ૨ ॥ એક વરક્ષ તીન લોકમાહેઃ ॥ સબ મીલ બેઠે વાકે છાહેઃ ॥ કહે કબીર તુ ભજીલે સોહેઃ ॥ જાકે ચરણે પોતા જન બીરલા કોયેઃ ॥ ભજ મઃ ॥ ૩ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી ધુમાર રવીસાહેબના લખ્યા છે ॥

હધર રશ હોરી ખેલી એહોઃ ॥ ખેલીએરે જાહા વાજે અનહદતુરઃ ॥ રેહ ધર રસ હોરીઃ ॥ ટેક ॥ શત ગુરૂ શબ્દે રમત માંડીઃ ॥ અરધઉર ધકે બજારઃ ॥ અધર હીનો તઅપર મીત ઝલકેઃ ॥ બરખતઅમ્રીત ધારઃ ॥ રેહધરઃ ॥ ખેલી એરેઃ ॥ ૧ ॥ ભમર કમલ પરકરત ગુજારાઃ ॥ ગરજ તઘ ધંઘન ઘંભીરઃ ॥ ચમકત વીજ દેખતશંત વીરલાઃ ॥ નામ નીરંતર ધીરઃ ॥ રેહ ધર રશઃ ॥ ખેલીએરેઃ ॥ ૨ ॥ બાહેર જોત ઉલટા યારેઃ॥ ભીતર ખોલ્યા કપાટઃ ॥ અંગમ અગોચર અંતર પ્રગટયાઃ ॥ નીરગુણ પ્રહમ નીરાટઃ ॥ રેહ ધર રશઃ ॥ ખેલી એરેઃ ॥ ૩ ॥ વીના કરતા લપખા વજબાજેઃ ॥ તુહી તુહી તીહાં હોયેઃ ॥ રવી રાંમ ભાંણ પ્રસાદે સમીયાઃ ॥ બુજત શંત જન કોયેઃ ॥ હધર રશ ॥ ખેલી એરેઃ ॥ ૪ ॥ સંપુરણઃ ॥

——<>(o)<>——

॥ શ્રી ધુમાર રવી સાહેબના લખયાંછે ॥

હરી હાથ વીકાંન ગુજરી આંહુંઃ ॥ ગુજરીરે તનમન ચીત લીનો ચોરઃ ॥ હરી હાથ ॥ ટેક ॥ પરેમ મંગન મેખબર નહી તનકીઃ ॥ ભુલ ગઈ નીજમાણઃ ॥ ગોરસ નાંમ બીસર ગઈ ગુજરીઃ ॥ કોઇ લીયો હંમા રોકાનઃ ॥ હરીહાથઃ ॥ ગુજરીરેતંન ૧ ॥ પ્રદા પ્રદકે લોકઠગારેઃ ॥

કેતે દેત તેરો કાહાનઃ ॥ ટકે શેરમે ગોકાંહાન બેચતહુઃ ॥ ટેકે શેરમે ગોક હાન બેચત હુઃ॥ મન ભાવે સોહી લેતઃ॥ હરી હાથઃ ॥ ગુજરી ॥ ૨ ॥ ઇકી ટુકુકીહે ઠેઉતારોઃ॥દેખું તીહારો કાંહાંનઃ ॥ મટુકી માહે બેઠે મન મો હનઃ॥ ભગન જીવનપ્રભુ પ્રાંણઃ॥ હરી હાથઃ॥ ગુજરી ॥૩॥ પરેમ પ્રીતકી શાંકલ અતી ધાડીઃ ॥ કૃરણ બંધાએ આયઃ ॥ પાંઉ પાતાલે જાકો શીશ અશમાને પરેમકે બંધણે બંધાયેઃ॥ હરીહાથ ॥ ગુજરી ॥૪॥ રવીદાશ મંન કીમંન મોહંનઃ ॥ સબ વાધી જાણત પ્રીતઃ ॥ કાંહાંરે આહેર કાંહાં મન મોહનઃ ॥ દેખોએ પ્રીતકી રીતઃ ॥ હરી હાથઃ ॥ ગુજરી ॥ ૫ ॥ શંપુરણ ॥

॥ શ્રી ધુમાર મોરર સાહેબનો લખયોછે ॥

ખેલી એરે સદા સતગુરૂજીને શંગેઃ ॥ હરી રંગે હોરી ખેલીએહોઃ॥ ટેક ॥ પેમા અંગણમે હોરીખેલેઃ ॥ વેહે તંન વાજા વજાયઃ ॥ આરત અબીરઆંણદઅર ગદ્ધાઃ ॥ ગુણ મહે ગુલાલ ઉડાયેઃ ॥ હરી રંગેઃ ॥ ૧ ॥ ચીતકરચુ વાચાહે કરચંદનઃ ॥ કરીઆ કેશર ઘોરઃ ॥ પ્રીત પીચુ કારી ભરભર પુરીઃ ॥ સાંમકે શનમુખ છોડીઃ ॥ હરી રંગે ॥ ૨ ॥ શીલ સંતો સશર ધાશ ખીરીઃ ॥ ધીરજ ધુમ મચાયઃ ॥ રેણી લઈ સુંદર સંગ રમીએઃ ॥ દરશન ફગવા પાયેઃ ॥ હરી રંગે ॥ ૩ ॥ એસે વશંત અહુનીશ ખેલોઃ ॥ શહી કર શંતનકો સાથઃ ॥ રજ મોરાર રવીકે ચરણેઃ ॥ હરજી ગ્રહેગેહાથઃ ॥ હરી રંગે ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી વશંનો ધુમાર નરસેઈ મેતાનો લખયો છે ॥

વશંત વીહી વાઆ દરયો હોઃ ॥ આદરયોરે પરણેછે નંદજીકો લાલરેઃ ॥ વશંત વી ॥ ટેક ॥ વશત પંચમીનઉ તંમન ખેતરઃ ॥ લગણ લીઓ નીર ધારઃ ॥ બલજાઉઃ ॥ ગણેશ બેસાડોને કલશ થપાવોઃ॥ તોરણ બંધાવોદ વારઃ॥વશંત ॥પરણેછે॥૧॥ ધન ધન શગણ ધન આમે હેમાંઃ ॥ મંડપ રચ્ચો અતીસારઃ॥ બલજાઉઃ॥ સુરી નર મુનીવર સઉકો મલીનેઃ ॥ વર ત્યો છે જેનેકારઃ ॥ વશંત ॥ પરણે છોર ॥ભાવ સુભમાં વેદ ભણે છેઃ ॥ વરત્યાં મંગલચારઃ॥ બલજાઉ ॥ પેરમ સુપ્રીતે જુગતેજમાડીઃ॥ કંઠે આ રોપીવર માલઃ ॥ વશંત ॥પરણેછે॥ ૩ ॥ નંદરે બાબાકો કુવર કનેઆઃ ॥

ભીખ ભાંનબેટીરે કુંવારઃ ॥ બલ જાઉઃ ॥ પેલા પરણાયા મેહેતા નર સેઈનોસ્વામી:॥ પછે પરણ્યો સઉ સંસારઃ ॥ વશંત ॥ પરણે ॥ ૪ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી વશંતનો ધુમાર માધવદાશનો લખ્યો છે ॥

વસંત આવ્યો વાલો લાગેહોઃ ॥ વાલો લાગેરે જેમ વેગલેથી આવે વીરઃ ॥ વશંત ॥ ટેક ॥ પેહેલો વશંત વેસ્ણવમાં પરવરીઓઃ ॥ કાણે સુણી અબધુતઃ ॥ તાલી લાગી ત્રીકમજી સુંઃ ॥ ઉઠી ચઢાવી ભભુતઃ ॥ વશંતઃ ॥ વાલો ॥ ૧ ॥ કરલાને કાંબી અણવટવી છુવાઃ ॥ લલવટટી લડીસારઃ ॥ હાથે બાજુ બંધ બેરખા બાધ્યાઃ ॥ કંઠે હે કાવલહારઃ ॥ વશંત ॥ વાલો ॥ ૨ ॥ કાને જાલાલ સોનાની ગેપીનેઃ ॥ નાકે મોતી ડાસારઃ ॥ સણગાર સજીને ઉભી સાહેલીઃ ॥ જુવે છો હરજીની વાટઃ॥ વશંત ॥ વાલો ॥ ૩ ॥ ગલાલ ઉરાડતા ગોવંદજી પધારયાઃ ॥ આવી આ મંડપ પાસઃ ॥ રાધેને કૃષ્ણ બેહોરી ખેલત હેઃ ॥ બલ જાવે માધવ દાશઃ ॥ વશંત ॥ વાલો ॥ ૪ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી હોરી સુરદાશની લખીછે—રાગ કાફી ॥

બ્રીજમે હરી હોરી મચાઇઃ ॥ ઇત તેની કશી સુઘડ રાધીકાઃ ॥ ઉતતે કુવર કનાઇઃ॥ ચુવા ચંદન રંગ ઉડાવતઃ ॥ રહો ચોઉ દીશી બ્રજ છાઈઃમાનુ જલ્દી મેગ બશાઇઃ ॥ બ્રીજમે ॥ ૧ ॥ તાલપ ખાજ વેણાજંત્ર વાજેઃ॥ મરદંગ ઓર સરણાઈઃ॥ ઉડત ગુલાલ લાલ ભએ બાદુલઃ॥ સો મોસે બરન્યોન જાઇઃ ॥ નંદ ઘેર બાજત બધાઈઃ ॥ બ્રીજ મેહ ॥ ૨ ॥ રાધેને સાન દઈ સખી અનકુઃ ॥ કુંજ કુંજ ઉઠીધાઈઃ ॥ લપટ જપટ કર-ચોરે મોહનકુંઃ ॥ તે મેરી ચોરી ચોરાઈઃ ॥ બોત દધીમાં ખનખાંઈઃ ॥ બ્રીજ મેહ ॥ ૩ ॥ મોરલી પીતાંબર છીન લીની રાધેઃ ॥ શીરપર ચુનરી ઓઢાઈઃ ॥ બંદી ભાલ નેન ભરી કાજલઃ ॥ નથ બેશંર પેનાઇઃ ॥ મનો નઈના રબનાઇઃ ॥ બ્રીજ મેહ ॥ ૪॥ કેહેત રાધીકા સુણ મન મોહનઃ ॥ તુમ રહારે બંધાઇઃ ॥ કાહા ગએ તેરે નંદ બાબાજુઃ ॥ કાહા જસો મતી માઇઃ ॥ તુને કીંઉન લેત છોડાઇઃ ॥ બ્રીજમે ॥ ૫ ॥ રંગવાલીએ બીન જાને ન દઉગીઃ॥ કોટ કરોરે ઉપાઈઃ॥ સુરદાશ હરી રંગવા દીનાઃ

સોઆએ છબીબરની ન જાઇ ચરણમે ધ્યાન લગાઈઃ ॥ બ્રીજ મેહુ ॥ ૬ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રીસુરદાશની હોરી લખી છે—રાગ કાફી ॥

બ્રીજમે સખી રંગ મચ્યોરીઃ ॥ જાત રહી બંશી બટમો સખીઃ ॥ ભજનકે સર ઘોરીઃ ॥ પેરમ મગન તંનકી સુધ નાહીઃ ॥ અંચેશ જાત ઉડચોરીઃ ॥ આજ બીનતા બની ભોરીઃ ॥ બ્રીજમેઃ ॥ ૧ ॥ કાહુ કે બશન ભરચો કે સરકોઃ ॥ કાહુકી છીત પરચોરીઃ ॥ એક કહે મે સગરી ભીજ ગઈઃ ॥ અબ મે કેસો કરોરીઃ ॥ સાસકી આઈ ચોરીઃ ॥ બ્રીજ ॥ ૨ ॥ સબ સખી અંન મીલ ઘેર લીઆહેઃ ॥ કુરણકુ બીચકીઆરીઃ પેટ પકડ રંગ છીરકન લાગેઃ ॥ રાધે હશે મુખ મોરીઃ ॥ ચલો તુંમ બોહત ઠગોરી બ્રીજઃ ॥૩॥ હાંમે નીશી દમકે દુતીઆઃ॥ માનુ પુરણ ચંદ ઉગોરીઃ ॥ સુરદાશ પ્રભુ તીહારે મીલનકુઃ ॥ માનુ મશ લકી નોરીઃ ॥ કામ છબી લેત હરોરીઃ ॥ બ્રીજ ॥ ૪ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી સુરદાશની હોરી—રાગ કાફી ॥

સાંવરામ તમારો પીચકારીઃ ॥ ભીંજત મોરી નવરંગ સારીઃ ॥ શાંવરામ ॥ ટેક ॥ મતમારો મરજાદ સેરહીઓઃ ॥ મેહુકન્યા કુવારીઃ ॥ તુમ હોનીલજ મેનહી એશીઃ ॥ મુખસે દઉગી ગારીઃ ॥ ફજેતી હોઈ ગી તીહારીઃ ॥ શાંવરામઃ ॥ ૧ ॥ પરનારી કોપર વપકરોઃ ॥ મોહન મનનવીચારીઃ ॥ માત પીતાતેરેવરધ ભયેહેઃ ॥ રાજ કંશકો ભારીઃ ॥ કહુગીશબ વીશતારીઃ ॥ શાંવ રામઃ ॥ ૨ ॥ એશી હોસ હોય હયામેઃ પરણોન વતંમ નારીઃ ॥ જાઇ પઠા વોજ સોદા માતકુઃ ॥ હજી હુબાલ કુવારીઃ ॥ હુઠત વરમાત હમારીઃ ॥ સાવરામ ॥ ૩ ॥ છીન લઇ મેરી નવલ ચુનરીઆંઃ ॥ જીવન જોરસે શારીઃ ॥ સુરકહે પ્રભુ અબકાંહાં જઇહોઃ ॥ આંનમીલી બ્રીજનારીઃ ॥ પીતાંબર લઉગી ઉતારીઃ ॥ સાંમ રાંમ ॥ . ૬ ॥ શંપુરણ ॥

॥ શ્રી તુલશીદાશના હોરી લખી છે ॥

દેખો રઘુવર રંગ ઉડાવેઃ ॥ એશે કુવરી જાનકી ભરભર લાવેઃ ॥ દેખો રઘુવર ॥ ટેક ॥ જોરીમે ગુલાલ કપટ વાકે મનમેઃ ॥ મુરટી ભરભર

ડારે: ॥ એસે કુવરી: ॥ દેખો રઘુવર ॥ ૧ ॥ ચુવા ચુવા ચંદન ઓર અરગજા: ॥ કેશર માટ મગાવે: ॥ એસે કુંવરી: ॥ દેખો રઘુ વર ॥ ૨ ॥ સીવ સુનકા દીક ઓર બ્રમાં દીક: ॥ નીગમને તીજ શગાવે: ॥ એસે કુવરી ॥ ૩ ॥ શ્રીતારામ લક્ષમણ ભરત શતરૂ ગન: ॥ હનુમંત ચમર ઢરાવે: ॥ એસે કુવરી ॥ દેખો ॥ ૪ ॥ અવધ પુરીમે ધુમમ ચીહે તુલશીદાશ બલજાયે: ॥ એસે કુવરી ॥ દેખોર ॥ ૫ ॥ શંપુરણ ॥

॥ શ્રી સુરદ શની હોરી લખી છે ॥

આબ્રીજ મેહોરી ખેલે કામેની: ॥ માથેટીલક વાકે ચમકે દામેની: ॥ આબ્રીજમે ॥ માથેટી ॥ ટેક ॥ જીનકો પીઆ પરદેશ સીધારે: ॥ કોનહી દેશ પીઆ છાંઈ છાંવની: ॥ માથે: ॥ આબ્રીજ ॥ ૧ ॥ ચુવા ચુવા ચંદન અબીર ઉડતહે: ॥ કોન સગ જાઈ ખેલે કાંમેની: ॥ માથે ॥ આબ્રીજ ॥ ઉડઉડક ગુવા જાવો મુલખપર: ॥ કાંમરૂદેશ પીઆ છાંઈ છાંવની માથે ॥ આબ્રીજ ॥ ૩ ॥ સુરદાશ પ્રભુ તોહારે મીલનકુ: ॥ અબીર ગુલાલકી છાંઇ છાંવની: ॥ માથે ॥ આબ્રીજ ॥ ૪ ॥ શંપુરણ ॥

॥ શ્રી ભગતછોટાલાલની હોરી લખીછે—રાગ મારૂ ॥

મેરે પ્રીતમ પ્યારા: ॥ નીશદીન ધ્યાન તુમારારે: ॥ મેરે પ્રીતમ ॥ ટેક ॥ જાગત સોવત સપ્નામે દેખુ: ॥ તુરી આતી તહે ન્યાસરે: ॥ મેરે પ્રીતમ ॥ ૧ ॥ ગુરૂ ગમ ગલી બીચશગ રચ્યોહે: ॥ ગ્નાન ગુલાલકી મારારે:॥ મેરે પ્રીતમ ॥ ૨॥ રંગ ઉમગ સાંમમો પેડાકરયો:॥ ભીજ રહેત નવસારારે: ॥ મેરે પ્રીતમ ॥ ૩ ॥ વાહાલ મોરારપ્રતાપે છોટા: ॥ ખુલગયે ભાગ્ય હંમારારે: ॥ મેરે પ્રીતમ ॥ ૪ ॥ શંપુરણ ॥

॥ શ્રી ભગત છોટાલાલની હોરી લખીછે ॥

એસે ફાગુન આયો ફુલ ફુલ: ॥ મેતો ખેલુ પીતંમ સંગ જીલ જીલ: ॥ એસે ફા: ॥ ટેક ॥ મુરતમ મનોહર દેખી સામકી: ॥ તન મન સુધ ગઈ ભુલ ભુલ: ॥ એસે ફા: ॥ મેતો: ॥ ૧ ॥ પ્રાત પીચકારી સાંમ મોહે મારી: ॥ ગઇ રૂદી એકી ગાંઠી ખુલ ખુલ: ॥ એસે ફા: ॥ મેતો ॥ ૨ ॥ બહી આપ કડ મોહે ચરણુ મેલીની: ॥ કરીરે સખી

નમે અમુલ મુલઃ॥ એસેશ ॥ મેતો ખેલુરેઃ॥ ૩ ॥ વાહાલ મોરાર ચરણ રજ છોટાઃ ॥ પ્રીઆકી મહીમા અતુલ તુલઃ ॥ એસેશ ॥ મેતો ખેલુરે। ૪ ॥ શંપુરણ ॥

——(0)——

શ્રી પદ નરસેઇ મેતાના લખયાછેઃ ॥

નેડો કીધો નંદના કુંવર સાથેઃ ॥ વેચાણા હરી વરને હાથેઃ ॥ ટેક ॥ મોહી તારી વનમાલી વેણઃ ॥ વેધાંણાતારાં બોલડી એમ્હેણઃ ॥ વેચાણા ॥ નેડો ॥ ૧ ॥ કાનાને માથે જલહલની ટોપીઃ ॥ જોવાઅલા બ્રીજ તણી ગોપીઃ ॥ વેચાણા ॥ નેડો ॥ ૨ ॥ હમે ગ્યાથા જલ જમુની પાંણીઃ ॥ કાંઠડે ઉભો કાનુડો દાંણીઃ ॥ વેચાણા ॥ નેડો ॥ ૩ ॥ હમો ગ્યાથા બ્રંદાવન વેલીઃ ॥ કાંનુ ડેમાર ગડધેરીઃ ॥ વેચાણા ॥ નેડોકીધે ॥ ૪ ॥ દાણીને દાણ આલો આલીઃ ॥ તમુને નાજાવાદેઉશાનનીઃ ॥ વેચાણા ॥ નેડો ॥ એહે વાંદાંણ કોને આલ્યા કાનજીઃ ॥ હમો તોનીત નીત નાવેચતીઃ ॥ વેચાણા ॥ નેડો ॥ ૬ ॥ હંમો જઈ જસો દાને કઇશુઃ ॥ તમારોવચન નમાનીશુઃ ॥ વેચાણા ॥ નેડો કીધો ॥ ૭ ॥ ભલે મલ્યો નરસેઈ આનો સ્વામીઃ ॥ ગોપી સ્રઅતી આનંદ પાંમીઃ ॥ વેચાણા ॥ નેડો કીધો ॥ ૮ ॥ શ્રો શંપુરણ ॥

——————

॥ શ્રી નરસેઈ મેતાનુ ભોજન લખયુંછે ॥

જોરે બેહેની ગોવા લાંમાહાઃ ॥ ગોવંદજીરે વાહાલો કરમદ ડોજ મેછેરેઃ ॥ ટેક ॥ જગન કરેતેને સ્વપ્ને નઆવે વાહાલોઃ ॥ આસેરડાં મહાર મેછેરેઃ ॥ ગોવાલા ॥ ૧ ॥ ઘરઘરથી સ્રવે ભાતા લઈનેઃ॥ માહારા વાહાલાજીની આગલ દાખેરેઃ॥ નાહાના વીધ નાસાખ પાકલઈઃ॥ જોઈને જાદવરાએ રીનેરેઃ॥ ગોવાલા ॥ ૨ ॥ ભહંમાએ મન સાથવી માસ્યુઃ ॥ આપણ મીનતણુ રૂપલીનેરેઃ ॥ જમુનામા જલ થલદેત ચતુર ભુજઃ ॥ માહા પરશાદ લીનેરેઃ ॥ ગોવાલા ॥ ૩ ॥ અતર જામીએત તખેણ જાણુઃ ॥ ભહંમા મીન તણે રૂપે આવ્યારેઃ ॥ નરસેઈઆચો શ્વામી ચતુરશીરોમણઃ ॥ કાંમલીએ કરલો હારેઃ ॥ ગોવાલ ॥ ૪ ॥ શંપુરણ ॥

॥ શ્રી પદ લખું છે નરશઈ મેતાનું ॥

તુમાહારેચાદલીઓ અચોહોટોઃ ॥ સારીરે મુહુરત માહા શામલી ઓરેઃ ટેકા ખેણ એક અલગો નહી મેહેલુઃ॥ પ્રભુપ્રાણ જીવન પાતલી ઓરેઃ॥ તુમારે ચાંદ ॥ ૧ ॥ અખડકી આનો ઉતો અડકીને ઉભોઃ ॥ બારીએ નો ઉતો બેઠોરેઃ ॥ શેરીએ નોઉતો સાહાભો આવેઃ ॥ લાગે અમરીતપે અતી મીઠોરેઃ ॥ તુમાહારેચાંદઃ ॥ ૨ ॥ જમતા નોઉતો પાશે બેઠોઃ ॥ શુતો નોઉતો સેજડી એરેઃ ॥ જમુના જલ ભરવાને જાતાઃ ॥ આવીને વલગ્યો બેલડીએરેઃ ॥ તુમાહારે ચાંદ ૩ ॥ આગે શાસુ નણદર કેહેછેઃ ॥ તુનંદ કુવરનેછે વાહાલીરેઃ ॥ વંદા વંદની વાટે જાતાઃ ॥ પાલ વડારેહે જાહાલીરેઃ ॥ તુમાહારેચાંદ ॥ ૪ ॥ હરતાંફરતાં રૂદે કમલ માહાઃ ॥ ધ્યા નધરૂછ ઉતમારૂરેઃ ॥ આખ ડી એશરોવર ઉલટેઃ ॥ ધીર જન વરેહે હમારૂરેઃ ॥ તુમાહારેચાંદ ॥ ૫ ॥ વાહાલો પ્રીત કરે તેની પુઠન મુકેઃ ॥ એહેવો તે કોરશી ઓરેઃ ॥ નરસેઇ આચો સ્વાંમી ભલે મલીઓઃ ॥ રૂદે કમલમાં વસીઓરેઃ ॥ તુમાહારે ચાંદ ॥ ૬ ॥ શંપુરણ ॥

॥ શ્રી પદ કબીર શાહેબના લખયા છે ॥

આંબો મોરચો હો શત ગુરૂ દરબાર સાહેલી આંબો મોરીઓઃ ॥ સખીઅ અસ્ટ કમલ દલ ઉપન્યોઃ॥ વાકી સોભા હો કછુ બરની નજાએ સાહેલીઃ ॥ આંબો મોરચો ॥ ૧ ॥ સખી ભમર ગુંજા માંહે ફુલી આઃ॥ વાકી સાખા હો ગઈ ધંધન મુહુ જાર શાહેલી ॥ આંબો મોરીયોઃ ૨ ॥ સખી પાતરે પાતરે અંમીજરેઃ॥ ફલ લાગાંહો સખી સુન્ય મુજાર સાહેલીઃ ॥ આંબો મોરચો ॥ ૩ ॥ સખી સુહુગતહી ગુગો ભયોઃ॥ સખી ખાવત હો ક્ષીન મેમર જાત સાહેલીઃ॥ આંબો મોરચો॥ ૪ ॥ સખી થોડ થોડ કરી સાહાધીયેઃ ॥ કોઈ શત ગુરૂ હો વેદ રસ દેખાવે સાહેલીઃ ॥ આબો મોરીઓ॥ ૫ ॥ સખી કેહેત કબીર ધરમ દાશકુઃ ॥ આંબો દીઆ હો નોતુજ કુબતાઈ સાહેલી આબો મોરીએ ॥ ૬ ॥ સંપુરણઃ

॥ શ્રી પદ કબીર સાહેબના લખયા છે ॥

તેરે ગટમે સરજન હારઃ ॥ ખોજમન કીઉ ન કરેઃ ॥ જીંઉ પથરમે દેવ

. તારેઃ ॥ ઈઉકા આમે ફીરતારઃ ॥ જો દે દારકી ગરજ કરેરેતોઃ ॥ ચકમક લેકર જાહાડઃ॥ ખોજ મનકીઃ ॥ ૧ ॥ મરઘત નમે કસ્તુરીરે સુખ ઘાસ ફીરેઃ॥ કાલ પાહાર ધીર્શીર પર ડોલેઃ॥ ક્યીણમે પ્રાન હરેઃ॥ ખોજ મન કી ॥ ૨ ॥ ગંધન ગશામે અનંહધ બાજાઃ ॥ સુરી નર મુની જન સુનેઃ॥ એક દીનકે ચાર કનઈઆઃ ॥ કોઓીરલેકુ હાત ચઢેઃ ॥ ખોજમકી ॥ ૩ ॥ હધરદરી આવ મે હીરા લાલહેઃ ॥ ગુરૂ ગમ સુજ પડેઃ ॥ બીના ચાર કી બીચમેઃ ॥ કોઉ જુહેરીકે હાત ચડેઃ ॥ ખોજ મનકી ॥ ૪ ॥ ઈંગલા પીંગલા સુખમણા નારીઃ ॥ જગમગ જોત જલેઃ ॥ કેત કબીર સુનભાઈ સાધુ કોઉ બીરલે કુ હાત ચઢેઃ ॥ ખોજ મન કીઉ ન કરે ॥૫॥ સંપુરણઃ

॥ શ્રી ધોલ હરીદાશની લખીછે ॥

ધંન શ્રી જમુના કૃપા કરી શ્રી ગોકુલ બ્રજ સુખ આપજોઃ ॥ બ્રજ ની રજમાં અવનીશ હંમને સ્થીર કરીને થાપજોઃ ॥ ટેક ॥ તમે મોટા છો શ્રી માહારાણીઃ ॥ તમો જીવ તણી કરૂણા જાણીઃ ॥ હંમને લેજો સરણ તાણીઃ ॥ ધન શ્રી ॥ ૧ ॥ વાલા ગોકુલ મથુરાંણી ગલીઓમાઃ માહારા જમુજને તાહા મલ્યાઃ ॥ માહા સકલ મનોરથ સુફલ થયાઃ ॥ ધન શ્રી ॥ ૨ ॥ વાલા વરંદાતે વરંદની વાટમોઃ ॥ નાહાવુ સી જમુના ઘાટમોઃ ॥ વાલે રાસ રમાડયો રાતમાઃ॥ ધન શ્રી ॥ ૩ ॥ જીવજાણ શ્રી જમુના નાઈએઃ॥ નાઇ અખંડ બ્રીજ વાશી થઇએઃ॥ એવીનવતમલીલા નીત ગાઈએઃ ॥ ધન શ્રી ॥ ૪ ॥ પધારવું સાત સ્વરૂપ સેવાઃ ॥ આરો ગાવુ મીઠા મેવાઃ ॥ વઈરંણવને લાભ અણા લેવાઃ॥ ધન શ્રીઃ॥ નદજીનો લાલો વન માલીઃ॥કાલેદ્રી કાઠે ધંન ચારીઃ॥ વાલો હંશી હશી હમ શુ દે તાલીઃ॥ ધન શ્રી ॥૬॥ તમે શાંભલોનેસારેગ પ્રાણીઃ॥ વઈરણવને વાલીએ વાનીઃ ॥ એ લીલા હરીદાશે જાણીઃ ॥ ધન શ્રી ॥ ૭ ॥સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી ધોલ મોરાર શાહેબની લખી છે ॥

આજ સખી મુને શંત ગુરૂ મળીયાઃ ॥ દેવ દીવાલીનાં દીનજ વલીઆઃ અંતર જામી અઢાલ કઢલીઆઃ ॥ તો હીરો દીધો હાથ મારેઃ ॥ આજ સખી ॥ ૧ ॥ સનેહ કરીને સોહા ગણ કીધીઃ ॥ ચેતન પુરશે ચરનમો લીધીઃ ॥ ભુદર ભાવે ભગતી કીધીઃ ॥ તો માલા પેરાવી મુક્ષે નીરેઃ ॥

આજ સખી ॥ ૨ ॥ હુરે ભુલીથી ત્રીભુવનજ મારૂં: ॥ શંત ગરૂએ ઘર બતાવું છે સારૂ : ॥ તન મન ધન લઈતાં પરેવારૂ: ॥ જેને વર રેવ લા॥ વીઠલોરે: ॥ આજ સખી ॥ ૩ ॥ સેહેજે આનંદ સુખ સામને સંગે: ॥ નીત નીત નેહ છે નવરે હેલો રંગે: ॥ અરશ પરશ આનંદ અંગે: ॥ તો માએ લાભ હીરમાલતારે: ॥ આજ સખી ॥ ૪ ॥ વેદ પુરાણ વંદે છે જેને:॥ સેશસારદા તરવે છે તેને:॥ મોરાર સમજા શંત ગરૂની સેને:॥ તો આતમ રવી ગુરૂ ઓલખ્યારે: ॥ આજ સખી ॥ ૫ ॥ સંપુરણ: ॥

॥ શ્રી પરભાતીઉ અગર સ્વામીનુ લખયુ છે ॥

કોને ઉથાવે ધનુશ બાણ: ॥ મેરો પતી સોહી: ॥ દશરત સુત શ ચંદ: ॥ સુન પોકાર મોહી:॥ કોનઉથાવે ॥ કેહે શીતાજી શુનો પીતાજી: ધનુશ કોપ ન છાડો: ॥ અગર ચંદન ગોલી ગોલી: ॥ રામ તીલક કાડો: ॥ કોનઉથાવે: ॥ ૧ ॥ બડ બડ ભુપ મીલે વીરવભુજા ધારી: ॥ સબ ભુપન કો માન મોરચો: ॥ લછમન જીકો ભાઈ: ॥ કોન ઉથાવે ॥ ૨ ॥ સીતાજીકો વચન સુની: ॥ સબહી કોમાન મોડાયો: ॥ તતકાલ રામજી એક છંન ધનુશ તોડયો: ॥ કોન ઉથાવે ॥ ૩ ॥ જે જેકાર ભએ હા: ॥ ભલી કીની બાલા: ॥ આએ શીતાજી પાએ લાગા: ॥ આરોપી વર માલા: ॥ કોન ઉથાવે ॥ ૪ ॥ કાઈ દેવલ દેવ લગટા વાગે: ॥ વાગે છત્રીશ વાજાયાં: ॥ અગરકો સ્વામી જીતી આએ:॥ અનો ધાકો રાજા: ॥ કોન ઉથાવે ॥ ૫ ॥ સંપુરણ: ॥

॥ શ્રી પદ પીતાબર દાશનુ લખુ છે ॥

રાંમ તો ભજી લોસખીરે સખી તેરો કારજ હોવે: ॥ રાંમ તો ભજી લે શખીહોસખી: ॥ ટેક ॥ રામનામકો અંમુલખ મોતી: ॥ ચીતરે કાગદ મેલખીરે લખી: ॥ તેરો કારજ હોવે: ॥ રામલ તોજીલે સખી સખી: ॥ તેરો કારજ હોવે:॥૧॥ રાંમનામકુદ્રઢ કરી પકડો:॥ જીઉહારડનમેલખીરે લખી:॥ તેરો કારજ હોવે: ॥ રામ તો ભજી લે સખી સખી: ॥ ન્યારી પ્યારી નહી હોઇ તેરી:॥ સબ કછુ ખાઈ ગીલખી હો ભખી: ॥તેરો કાર જહોવે: ॥ રામ તો ભજીલે સખી સખી: ॥ ૩ ॥ દાશ પીતાબર શત ગુરૂ ચરણે અંખડીત ધ્યાન લગી હો લગી: ॥ તે રોકાર જહોવે: ॥ રામ તો ભજીલે સખી સખી ॥ તેરો કારજ હોવે: ॥ ૪ ॥ સંપુરણ: ॥

॥ શ્રી પદ તોલર રાણીનુ લખયુ છે ॥

નેસળ કરી લે વીચાર: ॥ માથે જંમકેરા મારા સપના જેવો હે સંસાર: ॥ તોલારાણી કરેછે પોકાર ॥ આવો નેજે સલ રાઈ પરેમ થકી આપને મલીએ: ॥ પુરા સાધુ હોઈ તાયા જઈ ભલીએ: ॥ ૧ ॥ અનુભવી આવો છે અવતાર: ॥ માથે સત ગુરૂને ધાર: ॥ જાવુ ધનીને દરબાર: ॥ બેરલી ઉતારે ભવ પાર: ॥ આવો ને જે સલ: ॥ ૨ ॥ ગુરૂના ગુનનો નહી પાર: ॥ ભગતી ખેલે ખાડાધાર: ॥ તુરી આ સુ જાણે સંસાર: ॥ એણા એરંગીએ અવતાર: ॥ આવો નેજે સલ ॥ ૩ ॥ ગુરૂની ગતી ગુરૂની પાસ: ॥ જેવી કસ્તુરીમા વાશ: ॥ નીજીઆ નામનો પરતાપ: ॥ દીનાનાથ પુરે આપની આશ: ॥ આવો ને જે સલ ॥ ૪ ॥ નીત નીત નાવા જાઈ: ॥ કોઈ લાઉજલા નવ થાઈ: ॥ માવટામા મેકન નવ થાઈ: ॥ ગુનીકાનો બેટો બાપકે ને કેવા જાઈ: ॥ આવો નેજે સલ ॥ ૫ ॥ દેખા દેખીકરવા જાઈ: ॥ આતમા દીવડીઓ દરશાઈ: ॥ કુડીઆ કુવે પડવા જાઈ: ॥ મુરખ્યા મુડો ઉગમાઈ: ॥ આવો નેજે સલ ॥ ૬ ॥ ભિક્ષુ વીના ભિલા થાઈ: ॥ એતો હધુરી આકે વાઈ: ॥ એને કાઈ નુરને વર સાઈ: ॥ એના કલ્યાન કેમ કરી થાઇ: ॥ આવો ને જે સલ ॥ ૭ ॥ શીપ સમુદર સમાઇ: ॥ એની સુફલ કમાઇ થાઈ: ॥ સાતે મોતી ડાવર સાઈ: ॥ એતો મોગેમુલ વેચાઈ: ॥ આવો નેજે સલ ॥ ૮ હીરા એરણ માએ રાઈ: માથે ગંનકેરાગાંવ: ॥ ફુટકે ફટકી આકે વાઈ: ॥ ખરેખરે ખબરૂ કેવાઈ: આવો નેજે સલ ॥ ૯ ॥ ચંદા સુરજનો ઉદીઆશ: ॥ નવ લખ તારા એને પાશ: ॥ પવંન પાણીનો પરકાશ: ॥ ચૌવુદ ભોવનનો નાથ પુરે આશ: ॥ આવો નેજે સાલ ॥ ૧૦ ॥ સવાલાખકો થલીઆ બંધાઈ: ॥ પુરા ગાંધીડા કેવાએ: ॥ એવા શંત વીરલા થાઈ: ॥ હીરા હીરાઓરે નેઓ રાઇ: ॥ આવો નેજે સલ ॥ ૧૧ ॥ એના ધરમે દશ અવતાર: ॥ પાચ્યા સાતા નવા બાર: ॥ કરોડા તેત્રીશાતાર: રૂશીઇ થાશી હજાર: ॥ આવો નેજે સલ ॥ ૧૨ ॥ સંત જુગ રત્નાવર પેલાડ: ॥ તે તા તારા હરીચંદરાઈ: ॥ દયા પોરે દુર પતી ધંમરાએ: ॥ કલી જુગ વીજાને બલી રાએ: ॥ આવો ને જે સલ ॥ ૧૩ ॥ પરેમનો પાટ પરેમણા ઠાથ: ॥ પરેમનો જોતનો પરકાશ: ॥ તોલા રાંણી તે જણા અંબાર: ॥ સાહેબો

પુરે આપની આશ: ॥ આવો નેને સલ ॥ ૧૪ ॥ મનનુ માદલીઉ બધાઈ: ॥ તનણાપર ડાશ ધાઇ: ॥ જતી સતી તીહયા ભેલી થાઇ: ॥ તીહયા નુરને વરશાઈ: ॥ આવો ને ને સલ ॥ ૧૫ ॥ હેતે હરી ગુણ ગાઈ પરેમ ગુરૂ પુજા થાઇ: ॥ કોડી પાવલી એ વરતાઇ: ॥ ચાર જુગની વાની: ॥ શતી તોલર રાંણી ગાઇ: ॥ આવો નેને સલ ॥ ૧૬ ॥ સંપુરણ: ॥

॥ શ્રી પદ પીતાબરદાશના લખયા છે ॥

વાલમજીની હમે વાતુ નોતા:॥ જીરેને નાથ આછે મારા રાતારોતા: કુટંબ કબીલાની લાજ ખોતા: ॥ જીરે હરી મેલ્યા તોએ વગોતા: ॥ ટેક રાસ રમાડાયા હમને હતી પ્રીતે: ॥ જીરે રંગ રમારા રશીઆની રીતે: ॥ મોરલી વગાડી કામ નગારી પ્રીતે: ॥ જીરે ગેલા કીધાઓધા ગાઈને ગીતે: ॥ વાલમજીની ॥૧ ॥ હવે ઓધાજી હમને રે હામેલી: ॥જીરે જઈ નેવરા કશની ચેરી: ॥ જુપડા તજીને એને બાધી હવેલી: ॥ હુરે ફરૂ જમુના તીરે ગેલી: ॥ વાલ મજીની ॥ ૨ ॥ લોકડી આમુને મેનામારે: ॥ જીરે તેને કરીને દાજી દુખારે: ॥ ચોક ડલી નુમારે શુલ છે ભારે: ॥ ક્રશણ રમે કુબજાહારે: ॥ વાલમજીની ॥ ૩ ॥ ભોજની આ હવે નહી ભાવે: ॥ જીરે મનડુ મારૂ મથુરામા જાવે: ॥ એરે કાનાણ કોઈ હઈ નો લોવે: ॥ ભાવ ચરણે પીતાબર ગાવે: ॥ વાલમજીની ॥ ૪ ॥ સંપુરણ: ॥

॥ શ્રી પદ દેવીદાશનું લખુ છે ॥

ગોકુલમા કેમ રઈએ: ॥ મારા પ્રાણ પતી બ્રેજ રાજ: ॥ ગોકુલમાં કેમ રઈએ: ॥ ટેક ॥ ગોકુલ મેલીને વાલો મથુરા પધારે: ॥ એ દુઃખ કેમ સહીએ: ॥ ગોકુલમા ॥ ૧ ॥ સાસરી આપી અરીઆ મેતો રડતા મેલા: ॥ હમે વનરે તમારે વઈએ: ॥ ગોકુલમા ॥ ૨ ॥ દેવાચા શામી અંતર જામી: ॥ હમે લોક તમારા છઈએ: ॥ ગોકુલમા ॥ ૪ ॥ શ્રી સંમપુરણ: ॥

॥ શ્રી પદ તુલશીદાશનુ લખયુ છે ॥

શ્રીતારામકુ ભજન તુસે કછુ ન બણો: ॥ મનવા માનત નહી મોરી કહી કહી: ॥ શ્રીતારામકુ ભંજન તુસે કછુ ન બણો: ॥ ટેક ॥

ધનરે જોબન બાદલકી છંઇયાઃ ॥ પુર પ્રાણીકો જાઇગો બહી બહીઃ ॥ શ્રીતારામઃ ॥ મનવા ॥ ૧ ॥ હાડ માશ તે શેકલ ઉડ જાઇ ગોઃ ॥ રેઈ ગીનામકી છાઇ છાઇઃ ॥ શ્રીતારામ ॥ મનવાઃ ॥ ૨ ॥ તુલસીદાશ આ સર ગુબીરકેઃ ॥ રામા શરમ શરમ રહી તોરી તોરીઃ ॥ શ્રીતારામ ॥ મનવા ॥ ૩ ॥ સંપુરણુઃ ॥

॥ શ્રી પદ પીતાબર દાશના લખયા છે ॥

હવે ઓધાજી તમે જોગ સાધોઃ ॥જીરે વનમા બેશીને તમે આરા ધોઃ ॥ હરી હીરો અમને લાવોઃ ॥ ક્રશણુ જીવન હમને વાધોઃ ॥ ટેક ॥ હમે અબલા જોગ સુ કરીએ; ॥ જીરે વનમાં બેશીને કેનુ ધાન ધરીએઃ ગુશ માગર તાહં મેડરી મરીએઃ ॥ સાચુ કહીને હમેઓ ચરીએઃ ॥ હવે ઓધાજી ॥ ૧ ॥ તમને ઓધાજી જોગ હોઈ વાલોઃ ॥ જીરે ભગવા પેરીને વનમાં ચાલોઃ ॥ ડંડ કમલ કરમા જાલોઃ ॥ વન ફલ ખાઈ ને વનમાં ચાલોઃ ॥ હવે ઓધાજી ॥ ૨ ॥ તમે ઓધાજી એને પાશે રોહોછોઃ ॥ જીરે ભગતી ત્યાગીને કેમ જોગ લ્હો છોઃ ॥ સંગ કરો છો પનન્યારારે વચોછોઃ ॥ પરેમ વણા કેમ સુખ લેવ્યો છોઃ ॥ હવેઓ ધાજી॥ ૩ ॥ પ્રાણ ચડાવી સુ તેમા સુ લેવુઃ ॥ જીરે કોને ઓધાજી એમાં સુ જોવા જેવુઃ ॥ કોડી ગ્રહી મની ત્યાગી રેવુંઃ ॥ નીદ્રા શરીખુ તેદાન દેવુઃ ॥ હવેઓધાજીઃ ॥ ૪ ॥ ઘણશામ મુરતી ક્રશણજી કેહીએઃ ॥ જીરે પ્રગટ સુખ હમને એનુલઇએઃ ॥ તેના ચરણ માની તજઈ રઇએઃ॥ સાનેરે માથે વન દુખ શઇએઃ॥ હવે ઓધાજીઃ ॥ ૫ ॥ જારે જોઈએ તાહ મુને કૃશણજી ભાસેઃ ॥ જીરે ભગત સોવત અ-મને વાસેઃ ॥ ગટ ગટમા તે ઉજાશેઃ ॥ દાશ પીતાબર એમને આસેઃ ॥ હવે ઓધાજી ॥ ૬ ॥ શંપુરણ ॥

॥ શ્રી પદ પીતાંબરદાશના લખયા છે ॥

અબતો રશનામેરી બોલે મીઠા બોલ બોલઃ ॥ અબતો રશના મેરી બોલે મીઠા બોલઃ ॥ ટેક ॥ બોલીએશે બોલો રશ નાકરકે મનમે તોલતોલઃ ॥ કોઇ પ્રાણીકુ દુખન હોવેઃ ॥ ઉપજે આનંદ કલોર કલોરઃ ॥ રશ નામેરી બોલે મીઠા બોલબોલઃ॥ દોદીનકા ચટકાહેઃ॥દેહી કાયા કુકર તા રોલરોલઃ ॥ દયાધીરજકુ મનમે રાખોઃ ॥ કરતુ જખમ જોલ જો

લઃ ॥ રશનામેરી બોલે મીઠા બોલ બોલઃ ॥ ૨ ॥ જોઅબકેહે નહી રાંમ રટેગીઃ ॥ અંતર પડડા ખોલ ખોલઃ॥દુખનપાવે જનમ ધરીનેઃ ॥ નરકમે ચક ચોર ચોરઃ ॥ રશના મેરી બોલે મીઠા બોલ બોલઃ ॥ ૩ ॥ દાશ પીતાંબર શંતગુરૂ ચરણેઃ॥ અબકે ચેત ચંડાલચંડોલઃ ॥ ફેરનહી આવે અવસર એસોઃ ॥ કહુ નીચે કરી કોલ કોલઃ ॥ રસના મેરી બોલે મીઠા બોલ બોલઃ ॥ ૪ ॥ શંપુરણ ॥

॥ શ્રી પદ પીતાંબરદાશના લખયાછે ॥

મેલી દેને માન માન અબતો મનવા મેરાઃ ॥ મેલી દેને માન માન ॥ ટેક ॥ બ્રાહમણ ક્ષેત્રી વઈશણવઃ ॥ તુનાઈ સુદ સુજાણ જાણઃ ॥ એજાતીકો અભીમાન નહી કરનાઃ॥ તુમ ભોપદ નીરવાન વાનઃ ॥ મનવા મેરા મેલી દેની માનઃ ॥ ૧ ॥ એદેહી કાગર વંનકીનેઃ ॥ દેહી ધુલ શમાનઃ ॥ દેહી કાલકો ગરા સબ ગોહેઃ ॥ મતકરના અભી માનમાનઃ ॥ મનવા મેરાઃ ॥ ૨ ॥ માત તાત સબ જુઠે જાણોઃ ॥ કીઉતુમ હોત હેરાનેઃ ॥ નારી પ્યારી નહીહે તેરીઃ ॥ શમજો ચતુર સુજાનજાનઃ ॥ મનવામેરાઃ ॥ ૩ ॥ શંત શમાગમ કરલે બંદાઃ ॥ તજ દેતેરી તાનતાનઃ દાશ પીતાં બર ભાવનારા અનેશોઃ ॥ ધરસ તન કોધાન ધાનઃ ॥ મનવા મેરાઃ ॥ ૪ ॥ શંપુરણ ॥

॥ શ્રી મુલદાશનુ પરભાતીઉ લખ્યુ છે ॥

ભગતી ભગવતની પદમણી પરેમદાઃ॥ સરવે લોકમાં શુંદરીતેજ સોભેઃ ॥ ત્રીગુણથી નીરગુનાથા નીરલેપ છેઃ॥ તેના લક્ષ લાવનમાતે જલોભેઃ॥ટેક ॥ ૧ ॥ બુધી પ્રકાશ તે તેજ ત્રીઈ લોકમા ॥ નીરખતા રૂપનોપારના આવેઃ વવેકનાવારી માહોચે નીરમલાઃ ॥ પ્રેમ ભરતારનો ભોગભાવેઃ ॥ ભગતી ભગવતની ॥ ૧॥ શીલ સંતોખના ચીર સોભે સદાઃ ॥ વીશવાશના પાએ નેપુરવાજેઃ॥ સમ દમ મની તણી ચુડી સોહો મણીઃ॥ હરી નામનોને પુર હાર રાજેઃ॥ ભગતી ॥ ૨ ॥ મુગતીના માંગસો ભાગહ સોભે સદાઃ ॥ પ્રેમ મદ પરેમની ભાલ કીધીઃ ॥ અંગઆભુક્ષણ ઓગ આનદનાઃ ॥ હરી નામહરવુ એવી લક્ષલીધીઃ॥ ભગતી॥ ૩ ॥ કોટી કંદ્રપના મયેકનેજીતવાઃ॥ હધુરહ ત્રેરતર શપગલ પ્રીધોઃ॥ મુલદાશકે ગ્યાનને ત્રકટાકથીઃ ॥ હભંગ

અજીતને વશ કીધોઃ ॥ ભગતી.ભગવતની ॥ ૪ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પરભાતીઆ મુલદાશના લખયા છે

શંત શુર વીર તે જાણ સંસારમાંઃ ॥ ઓલખી આતમા આપ ટાલેઃ ॥ હદના પદની વાતવટી ગઓ ॥ ભવ ભુત પાર પરી બ્રમ ભાલેઃ॥ શંત સુર વીર ॥ ટેક ॥ સબદના બાનથી ચીત ચમ કે નહીઃ ॥ ત્રીગુણા તીર ટોપ બહુ છુટેઃ॥ આપ મુવા વીના અંત આવે નહી ॥ નીમે ખનવર હેકરમ કાલ ખુટે ઃ ॥ શંત સુરવીર ॥ ૧ ॥ દગમગેમે રૂપ નમન ડોલે ડોલે નહીઃ ॥ ભુધી માહા બાપનો બોલ લીધોઃ ॥ વેહે વેરાગમા સુરતી સોપી રઆઃ ॥ મુલદાશ કહે પાર પોતા જારે પરેમ પીધોઃ ॥ શત સુર વીર ॥ ૨ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પરભાતીઆ રવી સાહેબના લખયા છે ॥

દોશની નીવારન છોર દયા નીધીઃ ॥ ભગતની ભીડ માશ દા આવોઃ ॥ જાતને ભાત ભાલો નહી ભુધરાઃ ॥ અધમ ઓધારન નાથ કા બ્યોઃ ॥ દોશની નીવારનઃ ॥ ટેક ॥ નામતે આશરેજે જીવ આવશેઃ ॥ તેહેને તીકમાં તમે ઉગ્યોરોઃ ॥ જગતને જીતવા જુગત બીજી નથીઃ ॥ માહેરે આશરો એક તારોઃ ॥ દોશની નીવારન ॥ ૧ ॥ અવગુણ માહેરા અવ ગુણ તાહેરાઃ ॥ તે તીકમા ચીત માન વધરીએઃ ॥ જગત વાને વળગી જલ ઉતરેઃ ॥ હંમે તમારે નામે તરીએઃ ॥ દોશની નીવારનઃ ॥ ૨ ॥ સબદ સાખી માહીં કસે સોહુઃ ॥ શત જના નામ લેતા કોઇ નથી ખુડાઃ ॥ ભાવક ભાવથી ભંજી તુને ભુધરાઃ॥ કાપ જેમાહે રાકરમ કુડાઃ॥ દોશની નીવારનઃ॥ ૩ ॥ લોકમાં લાજ રાખો સદા રામજીઃ ॥ માન મુકાવ તારખે મારીઃ ॥ કેહે રવીદાશ શતભાન પરતાપથીઃ ॥ આદ અવીનાશી ભગતી તારીઃ ॥ દોશની નીવારન ॥ ૪ ॥ સંપુરણઃ॥

॥ શ્રી પરભાતીઆ રવી સાહેબના લખયા છે ॥

શરીર સોધાવીના શાર નહી પગટેઃ ॥ પડીતાપારનહી આવે પોથેઃ ॥ તાદુલા મુકીને તુછને વલગીરહોઃ ॥ ભુખનહી ભાગે તારી ખાલે થોથેઃ ॥ શરીર સોંધાઃ ॥ ૧ ॥ રશ નાસ્યદ માકૂચીલ

રીછીયોઃ ॥ વીના ગુરૂ ગમરીએ વાત ગુથેઃ શા વાત વીલાસમા વીવીધવાની વંદેઃ ॥ પરહરી પેડલે વલગો-ભોથેઃ ॥ શરીરસોધા ૨ ॥ સંબદ શોધ્યાગણા શકલ વીદા લન્યાઃ॥ અધતમ ઓચરે આવી ઓથેઃ॥ પરપચ પડમાહા રહાઃ ॥ હંકાર કોરે નવગયાંઃ ॥ અશંક જુગવઈ ગયા અમરો તેઃ ॥ સરીર સોધા ॥ ૩ ॥ સાહાત્ર કીધા કડે રજની માઆ થડેઃ ॥ અંધન વશચરે સેહરે સુથેઃ ॥ કેહે રવીદાશ હુ જાઈ સજુ જવે અતેઃ ॥ રવી રજણી નહી પદ ચોથેઃ ॥ સશીર સોધા ॥ ૪ ॥ સપુરણઃ

——(૦)——

॥ શ્રી પરભાતીઆ મોરાર સાહેબના લખયાછે ॥

શુખનીધાન સંશાર માહાઃ॥ શતગુરૂ પુરણ ભાગે તે પરેમપાલેઃ ॥ સજન સમા જમહીમા જન માતમઃ ॥ શુરતી પુરાણ શ્રી મુખગાવેઃ॥ ટેક ॥ તરનણ તારનદોશ નીવારણઃ ॥ શરણ સુધારણ શંતકાવેઃ ॥ કોટીકકલાન તેજાણ જુગપાવનઃ॥ આતમાત તઅતર લખાવેઃ॥સુખની॥૧ શુરત ઉપદેશ સ્વસ્વે શરૂપદ રશીઆઃ ॥ જીવસીવ દ્રટ બુધી મીટાવેઃ ॥ નીરગુન સીરગુન શમરસ સમજતાઃ ॥ સેજ શરૂપ માજઇ શમાવેઃ ॥ સુખની ॥૨॥ દેહી ગુરૂગ્યાન ગુણાતીન ગુરૂધામચેઃ॥પુરૂસસોઆપનાપર ચાવેઃ॥ મનાતીત મેરમમે બુઝનેઃ ॥ આપવી આપમે ઓલખાવેઃ ॥ સુખની ॥૩॥ પરમ પુરૂશ પરમાતમાહા પુરણઃ ॥ હરીજન સ્વેહર દેલખાવેઃ ॥ રજમોરારરવી ચરણ પરશાદસેઃ ॥ જીવન મુતસો જણમનહી આવેઃ॥ શંપુરણ ॥

॥ શ્રી પદ મોરાર સાહેબના લખયા છે—રાગ સામેરી ॥

સત ગુરૂ સબદ રેશત વંત્ર સાધીએઃ ॥ આરા ધીએ અંતર આતમ રામઃ ॥ નામને નીશાનેરે નીજ મન રાખીએઃ ॥ ધીરજ ધારન નીજ ધામઃ ॥સતગુરૂઃ॥ ૧ ॥ ભજન ભરોસેરે નર નીરભે ભયાઃ ॥ એને કોઈ કરમ ન લાગે કાળઃ॥ અંમરને ભઆરે આપઓલખેઃ॥ નુરી જન નજરો નજર નીઆલઃ॥ સત ગુરૂ॥ ૨ ॥રેણી એરંમોરે-હરીના રંગમાઃ॥ સંગે રાખોરે શીલ સંતોખઃ ॥ જરના નાજાપરેઃ જપો હરી આપનાંઃ॥ રમતા રામ જપો મોરોકઃ ॥સતગુરૂ॥૩॥ ભગતીમા ભીનારે ભેદ નહી ભાવમાઃ સુરજ સહુને સગલે એકઃ ॥ નદીઓના નીરરે શવુ સરખા પીવેઃ ॥ એ

વો વસ્તુ ધરમ વીવેકઃ સતગુરૂ ॥ ૪ ॥ સંત સંગ શેવા રે લેવા હરી લાભ માંઃ॥ પુરા પોતાના પરમાનઃ॥ દાશ મોરારને ગુરૂએ દયા કરીઃ ॥ ભાવે ભેટા રવી ગુરૂ ભાનઃ ॥ સત ગુરૂ॥ ૫ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ રવી સાહેબ લખયા છે—રાગ સામેરી ॥

સંગત કીજેરે મોટા શંતની: ॥ હારે ભાઈ માહા દેશી મદર હીતઃ॥ ઉપાસણા છેરે દદ શત ગુરૂ તની: ॥ હારે ભાઈ ચોખા જેના ચીતઃ ॥ સંગત કીજે ॥ ટેક ॥ કામને કરોધરે લોભ નીવારીએઃ ॥ શંતને જાણી એ શ્રી જગદીશઃ ॥ અંતરમાથી રેહુ તુતાલીએઃ ॥ શંતને શોપી એની જ મન શીશઃ ॥ શંગત કીજે ॥ ૧ ॥ હરી રશમાહીરે રશ રૂપ થઈ રમોઃ ॥ હારે ભાઈ સંત ગુરૂ સાચા રામઃ ॥ પાચ પચીશરે પરપરૂ પાર છેઃ ॥ એ તો અખંડ આનદનુ ધામઃ ॥ સંગત કીજે ॥ ૨ ॥ લેઈને લાગેરે આતમ વીસરેઃ॥ હારે તારે આરદે આવે આતઃ ॥ આ વરણસમા વીએ આદર દીજીએઃ॥ ભાઈહારે તારે નેહ જનાવે નાથઃ॥ સંગત કીજે ॥ ૩ ॥ ભગતીનો ધરમ રેછે નેહી કરમતાઃ ॥ હારે ભાઈ કરશે વીરલા કોઈઃ ॥ શીશ ઉતારીરો સન મુખ થઇ વધેઃ ॥ એમ કકે પુરાણુ પોકારી સાહીઃ ॥ સંગત કીજે ॥ ૪ ॥ દુરવીતી આર હીતરે માજન માલમીઃ સંત કરી કરી એ તેનો સંગઃ ॥ હા ભેવાએ કરે રવીદાશઓ ચરાઃ ॥ સત સત અનુભવી પુરૂસ અલગઃ ॥ સગત કીજે ॥ ૫ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી શંધેશાહા રવીસાહેબના લખયાછે રાગપરજ ॥

એક સમે ઓધનને કએ શ્રીક્રુસણજીઃ ॥ સાભડે ઉમુજણ પ્રીજવા સી નુહેતનો ભરમ રઈ ભગતી રેઓ ધાપ્રજનારનેઃ॥ સોપાયા અમને તન મન પ્રાણ શમેહજોઃ॥ એકસમેઃ॥ટેક ॥ શ્રીમુખે ભાખીરે સોભા બઉ બ્રજ જનનીઃ॥ ઓધવ નામને ઉપનુછે અભીમાનજોઃ॥ આહે રડા સુજાણ અતમત તનેઃ॥ ગોકુલ જાઉતો બોધ કરૂની જગ્યાનજોઃ ॥ એકસમેઃ ॥૧ ઓધવનાથ નજાણીરે હરી એ ચરાઆઃ॥ ઓધવજી તમેજાએ ગોકુલ ગાંનજોઃ ॥ વાટલડી જુએ નંદજ સોમતીઃ ॥ પ્રજજનને કોઈ આપેની જવીસરાંમનોઃ ॥ એકસમે ॥ ૨ ॥ પરભાતે દુરથી રથ દીઠુ ગોપીએઃ॥ નંદબાવા ગરે ફરીઆ વીઆ અકરૂરનોઃ ॥ સાભલતા મારા રવે ગોપીઉ આવીઉઃ ॥ શ્યા એકટાજેમ ઉલટા સમુદર પુરનોઃ ॥ એક

સમે ॥ ૩ ॥ વીચાર કરતા આવયા નંદ આગણુઃ ॥ એવા આવીઆ ઓધવ ગોપી ઉપાસનોઃ ॥ હળતા નેમળતા ગઆ આશણ આપીઉઃ ॥ ભાણપ્રતાપે બોલા શંતરવી દાશનોઃ ॥ એકસમે ॥ ૪ ॥ શંપુરણ ॥

॥ શ્રી સંધેશાહા રવીસાહેબના લખયાછે રાગ પરજ ॥

ઓધવજી એકવાત કહુ નીજ પરેમનીઃ ॥ નેમીનલીએ કાઈ હરજી નેલવલો સનોઃ ॥ પરેમે નેપ્રીતરે પ્રભુ મારે પાસછેઃ ॥ દોદલાહે એતેબદલે દેહનુ વેશનોઃ ॥ ઓધવજી ॥ ટેક ॥ ઓધવજી તમે શનેઇછે શ્રીક્રુસ્ણના પાસે રહેતેને લાગે નઈ રંગ પાસનોઃ ॥ કસ્તુરી વસેનાભી મરગનેઃ ॥ છેમાહે પણ સુગેજાઈને ગાસનોઃ॥ ઓધવજી ॥ ૧ ॥ ભગવા પેરી સાધન સાધે વનમાંઃ ॥ ભોએશાથેરે કંદમુલફલ ખાએનોઃ ॥ પવનને ચડાવીરે કઈ કપચીમુવાઃ ॥ માવે અમારા નેણારૂદીઆ માએનોઃ ॥ ઓધવજી ॥ ૨ ॥ ખટ દરસણતો ખટપટ માખડીરઆઃ॥ ત્રીકમ છેકાઈતમ પાસે અમ મા એનોઃ॥ બ્રજજન મારાત દીવશ રંગેરમોઃ ॥ તમોને બેસસો કઈરેજ ગોઆજનોઃ ॥ ઓધવજી ॥ ૩ ॥ જોગ લઈને અમે અબલા કીઆ જાઈ ભટકીએઃ ॥ ચટકો લાગો લાલનન પડીઆ છેદનોઃ ॥ બ્રહંમાને ભુલારે ચરીત્ર એના નોઈનેઃ ॥ શેસ શીખા પારન પાંવે વેદનોઃ ॥ ઓધવજી ॥ ૪ ॥ એને તેહ મુને ધાંમપોતાનુ દેખાડીઉઃ ॥ જાહા નઈ પાંચ તતવ શુર જને ચંદનોઃ ॥ ઈદ્રને કોપે આરેગીરી વરકર ધરેઆઃ ॥ ગોપીઉમાહે કાઈરા સરભીઆ ગોવીદનોઃ॥ ઓધવજી ॥૫॥ વીશવાસ તોનાહાવેરે ઓધા હમને જોગનેઃ ॥ ગુપત છે તે કાઈ પ્રગટ કરીને કહુ આનેઃ ॥ હમારે ઇસ્ટરે અમારેરંગે રમેઃ ॥ માઆ સમલી તકરે મથુરામા વાશનોઃ ॥ ઓધાજી ॥ ૬ ॥ ઓધવજી આવીઆરે અતી આનદ વાધોઃ ॥ તાપ સમાણં પોતી મનની આશનોઃ ॥ એવા વચણ સુણીને ઓધવજી હરખીઆઃ ॥ ભાણ પ્રસાદે બોલીઆ સંતર વીદાશ નોઃ ॥ ઓધવજીઃ ॥ ૭ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી સહંધેશા રવી સાહેબના લખયા છે—રાગ પરજ ॥

ઓધવજી તમ ભીતરમા બઉ ભાવીઆઃ ॥ ગ્યાની આગલ કરીએ મનની ગુજનોઃ ॥ અનુભવીએ હેતે અધુરા પુરાકરેઃ ॥ જુગતી ન જાને

એવા લેક અણુજ નોઃ ॥ ઓધવજી ॥ ટેક ॥ નોગી આહોએ તે ખટ ચકર વીધી ચડેઃ॥ રેહેઉન મુનીઆ બેશીને એકાતનોઃ॥ ભુલ વણી પડી સંસે ભાનનીઃ॥ ભંગતી વીના નવ ભાગે મનની ભ્રાતનોઃ॥ ઓધવજી ॥૧ અબલાનુ અગન્યા તે વેવને વેરાગનુંઃ ॥ હમે ઓલખીએ ચતુર મુરખ ની ચાલ નોઃ ॥ તમે છો ઓધવજી બેહુથી વેગલાઃ ॥ વાતકરતા ઉપજે છે મન વાલનોઃ ॥ ઓધવજીઃ ॥ ૨ ॥ ચવુદ લોકનુ જીવન છે શ્રી કરણ જીઃ ॥ હરી નીચે તંન સંતીનો વીશતાર જોઃ॥ વેયાપકનુ કારણ તે એવુ પીછ વીઉઃ ॥ કોઈ સંગા તે રતી અન્ન કરે એહે કારનોઃ ॥ ઓધ વજી ॥ ૩ ॥ સેસત્ર ભુજા તે કરી હરી એસો જમાઃ ॥ વેયોપક રૂપે પ્રભુની ભુજા અનેક નોઃ ॥ મોરલી એ ઓધવજી હમારા મન હે રયાઃ ॥ વીઠલને અસો વરીઆ હમારી ટેક નોઃ ॥ ઓધવજી ॥ ૪ ॥ સુખડા તે આલોરે સામે સામટાઃ॥ કાહા કથે આ તે વાણી એનકે વાએ નોઃ ॥ બાલખ ચરીત્ર માનો આ દીઠા આખીએઃ ॥ સુધને બુધને પ્રભુનેજોતા પલાએ નોઃ॥ ઓધવજી ॥ ૫ ॥ઓધવજી તમે હરીને તેડી વેલા આવનોઃ ॥ પીછવીકે નોલા જમ કરેસો લગારનોઃ ॥ વાટ જુએ છે રાધે કરી આખંડીઃ ॥ મુખે કરે છે કૃસણ-કૃસણ પુકારનોઃ ॥ ઓધ વજી ॥ ૬ ॥ મથુરા જાતા કઈઉતુ હરીએ આવશુંઃ ॥ તે દાડાનો હંમ ને દ્રઢ વીશવાશ નાઃ ॥ સરૂપ હમારા નેણા આગલે સદારમેઃ ॥ ભાણમ સાહે બોલા શંત રવીદાશનોઃ ॥ ઓધવજીઃ ॥ ૭ ॥ શંપુરણ ॥

શ્રી રવી સાંહેબના સંધેશા લખયાછે—રાગ પરજ॥

ઓધવજી તમે ગોકુલમાં ભલે પધારીઆઃ ॥ મનની માની કરસુહવે ગોઠનોઃ ॥ આનંધ વાધોએ અંતરમા અતીગણુઃ॥ હરજીનુ શુખ આવી ચડીઉ હેતનોઃ ॥ ઓધવજીઃ ॥ ટેક ॥ ઓધવજી અંતર જામી છેશ્રી કૃસણજીઃ ॥ બંધ વતેહ નાની જજન છોમારા જનોઃ ॥ અકરૂડ હરીનેઇહાથી તેડી ગઆઃ ॥ તેદાડાની ખબર પ્રામીઆ આજનોઃ ॥ ઓધવજી ॥ ૧ ॥ બાલચરીત્ર કહુ હવે શ્રી કૃસણનાઃ ॥ રેતારહે નઈ દેખો આ માહે બાલનોઃ ॥જસોદાને જગનાજીવને અકલાવીઆઃ ॥ શી વજીએ છાના રાખીઆ દીનદયાલનોઃ ॥ ઓધવજી ॥ ૨ ॥ સંગીતેડી દુવાર મારા ઉગાડીઆઃ ॥ ચોરી મહીડા પોતે પીઅને પાએનોઃ ॥ જ

સોહાજી એહરી બહુ લડાવીઆઃ ॥ નંદબાવા ગરનવલખ દુને ગાએ
જોઃ ॥ ઓધવજી ॥ ૩ ॥ એકસમેવન માહમનેનેડી ગઆઃ ॥ લશાજ
ઈતતાહારગે રમેઆનંદ લાલનોઃ ॥ ચરીત્રર જોઇને દેવસ ઉવીસમે
થઆઃ ॥ નારદજીને પડીઓ સંશેસાલનોઃ ॥ ઓધવજી ॥ ૪ ॥ બદ
રી ખંદમાપ્રસન જાઇ પુછીઉઃ ॥ નરનારાએને ભાગી સરવે બ્રાંતનોઃ ॥
ઉછાવાધી ઉનારદના અંગમાંઃ॥ ગાન કરીઉ વેનુધર આણી મનસાનનોઃ
ઓધવજી ॥ ૫ ॥ અનેક લીલારે નંદના નંદતણીઃ ॥ કેટલીક મુખેમા
ડીને કઇએ અમેરંકનોઃ ॥ કૃપા હોએ તેકારણ લએ શ્રી ક્રસણનુઃ ॥
અજ ઈદ્રની ટાલાહરી એસંકનોઃ ॥ આધવજી ॥ ૬ ॥ અનેક ચરીત્ર
દીઠાનદલાલનાઃ ॥ ગુણ નીરગુણથી નેહારાછે અવીનાશનોઃ ॥ મુરતી
ધારીમા સુખ આપવાઃ ॥ ભાણ ચરણ બોલેઆ શતરવીદાશનોઃ ॥
ઓધવજીઃ ॥ ૭ ॥ શંપુરણ ॥

——(0)——

॥ શ્રી.સંધેસા રવીસાહેબના લખયાછેઃ ॥

ઓધવજી કહે સુણો સરવે સુંદરીઃ ॥ તમને દેખીપો તીસરવે હામનોઃ॥
પરખે આઅમે ને તરનર ખીનારીઉઃ ॥ આવરણ મીટી ઉમનપામી ઉવી
શરામનોઃ॥ ઓધવજી॥ ટેક ॥ તમારી પાસે શ્રીક્રસણને મોકલેઆઃ ॥
અમને અંતરમાહુતો એહંકારનોઃ ॥ આટીછુટી સીતલતા સુખઉપનુઃ
દેખી તમારી બુધી કરશના કારનોઃ ॥ ઓધવજી ॥ ૧ ॥ ગ્યાન તમારૂ
લાનથ ઉશ્રીકૃસણનમાઃ ॥ વેરાગતમારૂ વાસના નુથઈ ઉકનાસનોઃ ॥ ભગ
તી તંમારી દીઠી બઉદીનતાઃ ॥ જોગમ લીઉ શ્રીકૃસણ માસસરવે પ્રકાશ
નોઃ ॥ ઓધવજી ॥ ૨ ॥ ગોપી ઉની ગલીઉમા ગોવીંદજીબઉરમીઆઃ ॥
નીજ ભગતી તેરા ધારાખીઉનામનો॥ પાંચ ત્રતવનેઇ દુઅરકન સંભવેઆઃ
તીઆ તમારી વરતી પોતી નીજ ધામનોઃ ॥ ઓધવજી ॥ ૪ ॥ સીવ
સનકાદીક મોટામાહા મુનીઃ ॥ પ્રમા અશમી પ્રમાનંદ અમાનોઃ ॥
પ્રમરશ માહેરઈપરેમની ગુણતાઃ ॥ નરનો કહુછુ નઈ કોઈ તમારી શમા
નનોઃ ॥ ઓધવજી ॥ ૪ ॥ ગેઆન વેરાગને જોગ અસટાગ જપેઃ ॥
ભગતી વીના આપેચેનઇ નરતેહનોઃ ॥ રવીદાસ ઓધવજી કરજોડી
કહેઃ ॥ હવે અમારોમટી ગઉ શંદેહનોઃ ॥ ઓધવજી ॥ ૫ ॥ શંપુરણ ॥

॥ શ્રી સધેશાહા રવી સાહેબાના લખયા છે ॥

ઓધવજી એક રેશ કહુ સરૂપની: ॥ નીજ વંરદાવનવાશી છે ગોવીદ નો: ॥ નીજ ભગતી રાધા ગેલી કરીઆ ગોપીઉએ: ॥ કનીસ્ટ મંદમ ઉતમ આનદ કંધ નો: ॥ ઓધવજી ॥ ટેક ॥ નંદ જસોદા સઈત ગોપી ગોવાલી: ॥ નવે નંદ સસકારી હરીના દાશનો: ॥ અસટ સખાશદ માહા સઈત શીરો મણી: ॥ સેવામાં રહે નીત હરીને પાસ નો: ॥ ઓધાવજી ॥ ૧ ॥ સુર શશી બુધ પાવક ચેતન સરવેમે: ॥ પરશોતમનુ નાથ છે તે પારનો: ॥ સબ શખીની ન પીઉજી સુરંગે રમો: ॥ સાધ. નણો નહી છાટો નઈ લગારજો: ॥ ઓધવજી ॥ ૨ ॥ સુસમ વેદ કેરી તુ ચાસઉ સુદરી: ॥ સુક્ષેમ વેદ તે શામજી કેરૂ અંગનો: ॥ શામના નેણો માથી ॥ પ્રગટા રાધીકા: ॥ માણ સરૂપે હરીનો નરૂખે રંગ નો: ॥ ઓધવજી ॥ ૩ ॥ ચંદરાવલી સહીત બોલી સહુ ગોપીઉ: ॥ એક અમ નોગી દીઠો ઓધવ આહી નો: ॥ દુરવાસા એક ઈઉ જમના પારથી: ॥ આવી બેઠા રૂશીએ ચેતાઈ નો: ॥ ઓધવજી ॥ ૪ ॥ શ્રી રંગ કહે તમો જાએ સરવે સુંદરી:॥ ભાત સવારી લઈને સરવે સાજનો: સોલ શસતરશત અસ્ટ શોહા મણી:॥ નઈ જાએ તેણુખે આરેસો આજ નો:॥ ઓધવજી ॥૫॥જમના પુરે આવે આ છે બેકા ઠડે:॥ બીકણ અમે અબલા વ્રજનીનાર નો:॥હરી કહેકેજે જમનાનો જાઈકરી:॥ માગ દીએ શ્રી કૃશ્ણ હો એ વ્રંમ ચાર નો: ॥ ઓધવજી ॥ ૬ ॥ હમે અશા ન રાધા સાને સમજીઆં: ॥ રાધા રાધે વરનુ એકજ મનનો: ॥ માગ દીધો જમનાજી માહા પંરશન થઈ: ॥ સંદેહ ભાગુ રૂશીએ કરી આ ભોજન નો: ॥ ઓધવજી ॥ ૭ ॥ શીતલ થઈને સન મુખ સોઉભા રઆ: ॥ દરશણ પામે આંધન હમારા ભાગ નો: ॥ આપવાસીકે નોરે અમે જાઈ કઈઉ: ॥ સરવે પોતા જમનાઅ આપે આપ માગ નો: ॥ ઓધવજી ॥ ૮ ॥ થઈ તેવા તશરવે નંદલાલને: ॥ તાલી દીધી ત્રીકમે કરીને હાશનો: અનેક લીલા કરી હરી અમુ માર મઆ: ॥ ભાણ પ્રશાદે બોલા આ સંત રવી દાશ નો: ॥ ઓધવજી ॥ સંપુરણ: ॥

॥ શ્રી સંધેસાહા રવો માહેબના લખયા છે ॥

વરતી બોલી સઉ વ્રજ નારીઉ: ॥ ઓધવજી તમો છોહરીના આતનો: ગેયાની ગુણી ગોવીદ તણા:॥ શત શીરો મણી સુધ સરૂપ સાક્ષાત નો:

વરતી ।। ટેક ।। દરશન દીધા આમે આનંદ બહુ પામીઆ: ।। મટી ગચા જનમ જનમના પાપ જોઃ ।। જાણીએ ઘેર પધારીઆ શ્રી કૃસણજીઃ।। ઉછા વાથી ઉમીટી ઉત્રી વધી તાપનોઃ ।। વરતી ।। ૧ ।। ઓધવજી મથુરા માહા મોહનજી પધારીઆ: ।। હંસ ઉપરથી હરીએ ટાલુ ઉહે તનોઃ ।। હામે ઘર દાશીને ઘેર જાઈ રયા: ।। પ્રીત કરીને પ્રેકટ થયા રજનત નોઃ ।। વરતી ।। ૨ ।। સુખ આપા આતેવા દુખ થઈ પડાઆ:।। વંશીવટ વીશરતા નથી લગારનોઃ ।। નાનાથી મોટા હરી આઈ થયા: ।। હવે તે પામીઆ રાજ અધીકાર નોઃ ।। વરતી ।। ૩ ।। ગર ગરના ગોરશ ખાતોને ખવરાવતાઃ ।। એને ચોરે આનુબઉ અભી આશનોઃ।। હમે આ હેરડાએ રાજા છતર પતીઃ ।। ભાણ પ્રસાદે બોલીઆ સંત રવી દાશનોઃ ।। વરતી બોલી સઉ બ્રજ નારીઉ: ।। ૪ ।। સંપુરણઃ ।।

।। શ્રી સંધેશા રવી શાહેબના લખયા છે ।।

ઓધવજી બોલ્લારે જન સઉ સાભલેઃ ।। દેહ તનો તે જાણે જુઠો રંગનો અહં ભાવ કરી જીવ સઉ આથડાઃ ।। જોગા જુગતે છુટે દેહનો સંગનોઃ ।। ઓધવજી ટેક ।। દેહતો વીકારી વલી વીશેશો ભરીઃ ।। તે આગવીને આકર મવશ નવ થાએનોઃ ।। સામસે જનુ ગરત મને જડીઉ નહીઃ ।। મરમલ આવીને આમીથી આ તેલ વોકાઆનોઃ ।। ઓધવજીઃ ।। ૧ ।। માન મુકીને મને ધીરજ લઈ ગરેઃ ।। તારે જાય સમુલો દેહનુ ભાવનોઃ ।। જુગતી કરીને જોએ જોતીશ સરૂપનેઃ ।। ગટગટ મારમીર આછોમાવનોઃ ।। ઓધવજી ।। ૨ ।। કલપના મુકીશ્રી હરીને ભજોઃ ।। પ્રગટ પ્રત શરમીર આઅવીનાસનોઃ ।। રવીદાશ ઓધવજી કેહે આપમધેઃ ।। પરસોતમ પુરેછે પરકાશનોઃ ।। ઓધવજી ।। ૩ ।। શંપુરણ ।।

શ્રી પદ રવી સાહેબના લખયાછે—રાગ પરજ ।।

શલીલજી વકાશંગન કીજેરેઃ ।। અચીત મન અભીમાન કરેઃ ।। ટેક ।। દીલ કપટી કરમીસ્ટ અભાગીરેઃ ।। દુગદા કરતા નહી ડરેઃ ।। ચરડ ચોર અનાઇ હહગ મુખીરેઃ ।। શત વચન ચીત નહી ધરેઃ ।। શલીલ ।। ૧ ।। ગુરૂ ગ્યાન વીના આકા ચાલ હીરેઃ ।। વીના ધીરન ધીરે પાવુ

ધરેઃ॥ સંશેન છાડે શીશ ધરમાડેઃ ॥ હંહગ કારે અવટાઇ મરેઃ ॥ શલીલ ૨ ॥ વીશવાશી કુસબદ સુનાવેરેઃ ॥ શંતહોંઈ સબપાવુપડેઃ॥ ખાઇ માલ મશતાના મનમુખીરેંઃ ॥ પાખંડે પર ધનહરેઃ ॥ શલીલ ॥ ૩ ॥ નદી આ નીર ગુણ સંતકી કર હીરેઃ ॥ સંસારીઆમાં થાઈ સરેઃ ॥ રાણી મગાવી ખેર સમાણેઃ ॥ કામીને દેખીને કામ ખરેઃ ॥ શલીલ ॥ ૪ ॥ શ લીલ પુરૂસને શશીલહસ્ત્રીરેઃ ॥ શત ગુરૂ સબદે નહી ઠરેઃ ॥ કેહે રવી દાશ દોઈજન બુડાઃ ॥ આદે અંતે મધે નહી ફરેઃ ॥ શશીલ ॥ ૫ ॥ શ્રી સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ રવીદાશના લખયા છે રાગ પરજ ॥

સુરત ગહેસો સુરતી પુરારેઃ ॥ બે સુરતે સાધન કાચાઃ ॥ટેક॥ કયા ભઆ દુનીઆરી જોઇરેઃ ॥ સોર કરો દુખે દાચારઃ॥ રંગ દેખ રંગરાગ બીના આવેઃ ॥ રૂપ લખી મન મેરા ચ્યા ઃ ॥ સુરત ગહે ॥ ૧ ॥ ત્રીગુણ તાર મીલીતા ન મીલાવેરેઃ ॥ નારી દેખત નપટ નાચારેઃ ॥ ખુ ને બેશને કરે ખન ખોડયાઃ ॥ તુરત લગાવે તમાચાઃ॥ સુરત ગહે ॥ ૨॥ લેકર તીર પતાલ કુ સાધેઃ॥ ચડે અશમાણ સોહી સાચાઃ॥ સત ગુરૂસે સબ અરશ પરશ હેઃ ॥સબદ કહે તહે સત વાચાઃ॥ સુરત ગહે ॥ ૩ ॥ ખાડા ખબોચીઆ તુરત હી ફુટેઃ॥ સાગરકી ઉજાવે લાચાઃ ॥ કેહે રવાદાશ સબદ સત પકડાઃ ॥ એક નીરંજન બમસાચાઃ ॥સુરત ગહે ॥ ॥ ૪ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ તુલશીદાશનુ લખયાછે ॥

ભજન બનતા નહીમન તુ સેલાણીઃ ॥ ભજન બનતા નહી મન તું સેલાણીઃ ॥ ટેક ॥ ભોજન તો અછા ચઇએઃ ॥ ઠડા જલ પાણીઃ॥ ચાવ નેકુ બીડીઆ ચઇએઃ ॥ ચઇએ પીચ દાણીઃ ॥ ભજન બનતા નહી મન તુસેલાણીઃ ॥ ૧ ॥ આથી રત ગોડા ચઇએઃ ॥ તંબુ વશ માહીઃ॥ નરમ ગાડીલા ચઇએઃ ॥ રૂપવંતી રાણીઃ ॥ ભજન બનતા નહી મન તુસેલાણીઃ ॥ ૨ ॥ કીલા તો હટુટ ચઇએઃ ॥ ઓર ખુશ રાણીઃ ॥ બેટા તો સપુત ચઇએઃ ॥ કુલ કીની શાનોઃ ॥ ભજન બનતા નહી મન તુસેલાનીઃ ॥ ૩ ॥ અરબ ખરબદ્રવ ચઇએઃ ॥ ચોહુ દીશાનીઃ ॥ કહે

તુલશોદાશ દુણીઆઃ ॥ ભરમે ભુલાનીઃ ॥ ભજન બનતા નહી મન તુસે લાણીઃ ॥ ૪ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી આરતી ભગત છોટાલાલની લખી છે—રાગ બીહાગઃ ॥

મોહનકી બલી હારઃ ॥ સખીરી મોહનકી બલી હારઃ ॥ ટેક ॥ અખંડ અનોપ મનાથ કહાવેઃ ॥ સોઆ એ મન દ્વારઃ ॥ સખીરી મોહનકી બલી હારઃ ॥ ૧ ॥ કંચનથા લખ ચીત મણી માણેકઃ ॥ દીપક ધરી ઓશારઃ ॥ અગર સુગ્રધ અને કશી ચાઈઃ ॥ સોભા બની અપારઃ સખીરી મોહનકી બલી હારઃ ॥ ૨ ॥ દાસ નકેગ્રહે સુખ માનત હેઃ॥ પ્રીતંમ પ્રાણ આધારઃ ॥ દાશ છોટા ચરણ રજ ગુરૂકીઃ ॥ બેરબેર બલી હારઃ ॥ સખીરી મોહનકી બલીહારઃ ॥ ૩ ॥ સંપુરણઃ ॥

શ્રી ભગત છોટાલાલની થાલ લખી છે—રાગખ્યાલણો ॥

મોહન રંગ રશીઆ રીતેઃ ॥ પધારયા સ્નેહ કરી પ્રીતેઃ ॥ ૧ ॥ નીરખતાં તન મન સુધ ભુલીઃ ॥ હરીનુ મુખડુ જોઈ ફુલીઃ ॥ ૨ ॥ આલીગન દીધાછે રંગેઃ ॥ રશ બશ મોહનનીસંગેઃ॥ ૩॥ અરૂણ પકંજ લોચન સારઃ ॥ ચીત વત ત્રીવીધમો ચન મારઃ ॥ ૪ ॥ કપાલે શ્રમ બીંદુ લલકેઃ ॥ દાણા મોતીના ઝલકેઃ ॥ ૫ ॥ છબી લાછબી બની ન્યારીઃ ॥ અરતી તતપેર સવારીઃ ॥ ૬ ॥ શ્રધા કંનકની થાલીઃ ॥ દીપક ગ્યાન ઉજાલીઃ ॥ ૭ ॥ અગર સુગંધી છે સારીઃ ॥ તન મન લાખુ ઓ વારીઃ ॥ ૮ ॥ બાજટ સ્નેહ તણા ધરીઆઃ ॥ હેતે પ્રીતમ પરવરીઆઃ ॥ ૯ ॥ નોછાવર આપા પણ કરી આઃ ॥ ભોજન ભાવનાધરીઆંઃ॥ ૧૦ ॥ મોદીકમો દતણાકરીઆઃ॥ સ્વાદઅનત માંહાં ભરીઆંઃ ॥૧૧ ॥ ખટર શાખટ સંપતી કાહાવેઃ॥ ત્રીકમ જીને મનભાવેઃ॥ ૧૨ ॥ ભોજનના નાવીધ કરીઆઃ ॥ હરીને હેતે પીશરીઆંઃ॥ ૧૩ ॥ કનકની ઝંગા જલ જાહારીઃ ॥ હરીને સન મુખ લઈ ઠારીઃ ॥ ૧૪ ॥ ભોજન કરીને ઉઠયા ધન શાંમઃ॥ પોતી પુર મણની કામઃ॥ ૧૫ ॥ સ્વાંતી પાન બીડી વાલીઃ રંગેપ્રીતમને આલીઃ ॥ ૧૬ ॥ રૂદે માંહા પરેમ પલગ ઢાલીઃ ॥ સુકીઆ કીધા વંન માલીઃ ॥ ૧૭ ॥ ચરણ તલા સુછઉહેતેઃ ॥ રશીઆ પુરવની

પ્રીતેઃ ॥ ૧૮ ॥ દાશછોટા ગુરૂ ચરણ નીતેઃ ॥ હરીને રૂદીઆમાં ચીતેઃ ૧૯ ॥ સંપુરણઃ ॥

શ્રી ગરબી મુલદાશની લખીછે ॥

હરી વેણ વાહીછેરે હોવંનમાઃ ॥ તેણે વેહવાધે મારાતંનમાઃ ॥ ૧. ચટ પટીચીત મારેહો લાગીઃ ॥ જીવન જોવાને હુજાગીઃ ॥ ૨ ॥ રશી આ જીનેરે હોરાગેઃ ॥ વાકુલ કીધાછે વેરાગેઃ ॥ ૩ ॥ ગતમત ભુલીરે હો ગેહેણીઃ ॥ વંનમા વાસલી વાગીવે હેણીઃ ॥ સેથે કાજલરે હોસારાઃ॥ વેહેમા બાલકને વીશારાઃ ॥ ૫ ॥ ધીરજ ટલીઉરે હોધાનેઃ॥ કાકંન નેપુર ગાલ્યા કાનેઃ ॥ ૬ ॥ પ્રીતે પરવસરે હો કીધાઃ ॥ લજા લોપીમનહરી લીધાઃ ॥ ૭ ॥ કંઈ કઈ વારા રેહોકંથેઃ ॥ પ્રીવુજીણે મલ વાચાલા પંથેઃ ॥ ૮ ॥ ત્રીભોવન નરખ્યારે હોતંમણેઃ ॥ અંગે આનંદ વાધોહંમનેઃ ॥ ૯ ॥ વાલમ બોલારે હોવનમાઃ ॥ મુલદાશ માહા સુખ પામ્યા મનમાંઃ ॥ ૧૦ શંપુરણ ॥

॥ શ્રી ગરબી-મુલદાશની લખીછેઃ ॥

વ્હાલમ બોલારે હોવાંણીઃ ॥ અબલાકે મઆવાછો જાણીઃ ॥ ૧ ॥ રાત હરધીરે હોરજનીઃ ॥ સરવે કેમ આવા હોસજનીઃ ॥ ૨ ॥ વેહે કેમ મેલારેહો ગોપીઃ ॥ લજા સુરતીણી કેમ લોપીઃ ॥ ૩ ॥ પીવપોતા ણારેહો ભજતાઃ ॥ લછંન લાગે તેને તજતાઃ ॥૪॥ નરસુ મનંમા રેહોના આણોઃ॥ અબલા પીવનેઈશવર જાણોઃ॥૫॥ કોધી કપટી રેહો કામીઃ॥ સુંદરી તોહે પોતાનો સામીઃ ॥ ૬ ॥ વીધી વત બોલારે હોવાણીઃ ॥ જીવણ એસુ બોલ્યા જાણીઃ ॥૭॥ ગદ ગદ કંથેરે હોગોપીઃ ॥ અબલા તનમન રચાછો અલોપીઃ ॥ ૮ ॥ એસુ કહુરે હોહંમુણઃ॥ પીવુકેમ પર નરકઈ એ તમનેઃ ॥ ૯ ॥ સાક્ષી સીસવ નારે હોસામીઃ॥ જીવન સવના અંતર જામીઃ ॥૧૦॥ મન મથ બોલારે હોમરમેઃ ॥ ધીરજ માટે ભાખોધ રમીઃ ॥ ૧૧ ॥ રશમાનો હોઈરે રેણીઃ ॥ માહા શુખ માણો મર ગાલે ણીઃ ॥ ૧૨ ॥ તારૂણી લેતારે હોતાલીઃ ॥ મુલદાશ પરેમ પલવટ વાવાલીઃ ॥ ૧૩ઃ ॥ શંપુરણ ॥

શ્રી પદ રવી સાહેબના લખયાછે ॥

આશલફ કીરી હંમ આદર દરવેશારેઃ ॥ જીગ જુંગાહી અંમરકાયાઃ ॥ ટેક ॥ હધરત કતપર વાસા મેરારેઃ ॥ નોની શંકટ મેં નહી આયાઃ ॥ રંમોનીરંતર રેવોએ ખીલાઃ॥ સતશબદ સેલે લાયાઃ॥ આશલ ફ. રીઃ॥ ૧ ॥ નેનન જાઉમે વતુ વંખારેઃ ॥ દેનેકે કછુ નહી ધાયાઃ ॥ લેના દેના સબે મીટકેઃ ॥ સત સબદસે નેશાહાઃ॥ અસલ ફકીરીઃ ॥ ૨ ॥ થુલ સેર હીત સુક્ષ મથી ન્યારાઃ ॥ હખરાતીત અખેડારાયાઃ ॥ રવીદાશકા નામ મટી ગયાઃ ॥ સતગુરૂસે શત ગુરૂ કહીયાઃ ॥ઃ ॥ અસલફ કીરીઃ ॥ ૩ ॥ શ્રી શંપુરણુ ॥

॥ શ્રી પદ રવીશાબહેના લખયાછે રાગ પરજ ॥

તપસી કાંઇ કુતપઆદરેઃ ॥ તપસેનીજ તંત હે ન્યારાઃ ॥ટેક ॥ પંચ મુખે અગની પરજાલેરેઃ ॥ ઉધે મસ્તકે જીલારાઃ ॥ બોહુત કસ્ટ કાયાકુ દેવેઃ ॥ કબુહુનરી જે કીરતારા તપસી કાઉઃ ॥ ૧ ॥ એક અંગોકુ તરી રકુતો લેરેઃ ॥ મુનગ્રહી બંધે બારાઃ ॥ ઉચા હાથ નખવેત બરા બરઃ ॥ પરશત નહી પરી ભ્રમપારાઃ ॥ તપશી કાઇઃ ॥ ૨ ॥ જડકબુધી એ ફીરત જગત મેરેઃ ॥ ભગવા કરલીના ભારાઃ ॥ નહી નીજ ગ્યાન ટલી ગઆ માણાઃ ॥ અંતે નરકમે નીરધારાઃ ॥ તપશીકાંઇઃ ॥ ૩ ॥ ખેચાતાણ નોરપરાણરેઃ ॥ ઉલટ પવન ચડે સુન દુવારાઃ ॥ કેહે રવીદાસ .રરંકા રભજન વીબાઃ કબહુન છુટે જનમ મારાઃ ॥ તપશીકાઇ॥ ૪ ॥શંપુરણુ ॥

॥ શ્રી પદ રવી સાહેબના લખયા છે રાગ સુરણઃ ॥

મન મુખી મનસે ગ્યાન ઉઠાવેઃ ॥ ગલી સબદ ગાવેરેઃ ॥ ટેક ॥ સલીલ ઉચ્ચે સુરકરી ગાવેઃ ॥ મોહની કેશ મન ખુબ ધાવેઃ ॥ દુરાટી થલ માવડગા ધાવેઃ ॥ વાકુ જરૂર જમ લઇ જાવેરેઃ ॥ મનમુખીઃ ॥ ૧ ॥ સોનાર નર ગકે અધીકારીઃ ॥ જાકુ મીઠી લાગે નારીઃ ॥ સત ગુરૂ સેવા નઇ પેહારીઃ ॥ અશાખજીગ અથડાવેરેઃ ॥ મની મુખીઃ ॥ ૨ ॥ સમજન નઆઇ સત ગુરૂ કેરીઃ ॥ મન માયા મેલીનુ બોરીઃ ॥ મોહ અગો આન અંતર અંધેરીઃ ॥ દેખત દુબકા આવેરેઃ ॥ મન મુખી ॥ ૩ ॥ આઠો પોર અવીદ્રીઆ ભારીઃ ॥ લખ ચોરાશી જીનુ ધારીઃ ॥ હુ ધણુ કાઢીને

બેઠા હારીઃ ॥ અહુમુખ મન અથડાવેરેઃ ॥ મનમુખી ॥ ૪ ॥ ખરકુકર કીકા આહે ઈઃ ॥ મનુ સજન મનઈ પાવે કોઈઃ ॥ કેહે રવી દાશ સમજ મન લેઈઃ ॥ સતગુરૂશાન બતાવેરેઃ॥ મન મુખ ॥ ૫ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ રવી શાહેબના લખયા છે રાગ ચુરણઃ ॥

નામ અનાદી સબ કોઈ કેવેઃ॥ ભરમે ભાસત નાઈરેઃ ॥ નામ અનાદી સબ કોઇ કેવેઃ ॥ ટેક ॥ ભરમે ભુલ પડી હે સબકુઃ ॥ અંધે અચેત કહે તમે અબકુઃ ॥ જારે જમ જો લેઈગા તુમકુઃ ॥ અંતે બોત અકલાઈરેઃ ॥ નામ અનાદી ॥ ૧ ॥ કેહેતહે એક બ્રમકી બાતાઃ ॥ જુગત હે એ તબ સોધે જાતાઃ ॥ વીના આખેજ ખાવે ગોલાતાઃ ॥ છાહ઼ બંબે ચતુરાઈરેઃ ॥ નામ અનાદી ॥ ૨ ॥ સમજે આત બકી ઉરવે સંસાઃ ॥ સાહેબ હે સબઈકે પાશાઃ ॥ ગટ ગટમે પરમ પરકાશાઃ ॥ કીટ પતગા માઈરેઃ ॥ નામ અનાદી ॥ ૩ ॥ ખબર લહેત બહેએ ખુમારીઃ ॥ દુબદાઈ સબ ઈનતે હારીઃ ॥ નરભે વશંત દેખ નીર ધારીઃ ॥ અધા કએ બુજાઈરેઃ ॥ નામ અનાદી ॥ ૪ ॥ સેજની વેડા શુન બતલાઆઃ ॥ સબદ ગ્રહેસો ફેર ન આયાઃ ॥ રવીદાશ ગુરૂ ગમસે ગાઆઃ ॥ તારે તાર મીલાઈ રેઃ॥ નામ અનાદી ॥ ૫ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ રવી સાહેબના લખયા છે રાગ ચુરણ ॥

મુલ ગ્રહેસો માલમી પુરાઃ॥ વીન મુલે અથડાઆરેઃ॥ ટેક ॥ કોણ રૂપસે બ્રભ ઉપજાઆઃ ॥ કોણ રૂપકી બની હે કાયાઃ ॥ કોણ રૂપ ચેત ન દરશાઆઃ ॥ કોણ નામકેવા આરેઃ ॥ મુલ ગ્રહેઃ॥૧॥ માત તાત મલી બ્રભ ઉપજાઆઃ ॥ રગત રેતકી બની હે કાયાઃ ॥ સુન ધામ મે ચેતન દરસાઆઃ॥ અનહુદ નામધરાઆરેઃ॥ મુલગ્રહે ॥૨॥ રગતરે તજડપડસે દેહાઃ॥ અંતર મન હશચેતન એહાઃ ॥ પરમ જોત સુનરોજ સનેહાઃ ॥ તીઆ રઈ લેલાઆરે મુલ ગ્રહે ॥ ૩ ॥ પુરણ ધામ પરમ પદ પાઆઃ ॥ નીદ્રામે સુપના નઈ આયાઃ ॥ દેખત કાલસો દુર પઠાઆઃ ॥ મરજી વાહે ઇજાઈરેઃ ॥ મુલગ્રહેઃ ॥ ૪ ॥ ગરબા ધાને જાણુનઇઆપાઃ ॥ આપ અલેખત આપુનને પાપાઃ ॥ કેહે રવી દાશ મીટે સંતાપાઃ ॥ સેજે સોજ સ માઆરેઃ ॥ મુલ ગ્રહેઃ ॥ ૫ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ રવી સાહેબના લખયા છે—રાગ ચુરણઃ ॥

અખરાતી તઅલેખ અવીનાશીઃ ॥ ગુરૂ ગમસેં ઓલખા આરેઃ ॥ ટેક ॥ મુલદ્દાબાકો મેરે મપેહેચાણઆઃ ॥ બકનાલ અંબ્રત સાણઅઃ ॥ ચંદા સુરજકુ એકર ગર આણ્આઃ॥ એશે અલખ લખાયારેઃ ॥ અખરાતીઃ॥ ૧ ॥ ઓલખાયા સદગુરૂ કેસબદુઃ ॥ સબધ વીના સુરાકુ ન વદુઃ ॥ તન મનપો જબે જન નઈ અવદુઃ ॥ સોમેરે મન ભાઆરેઃ ॥ અખરાતીઃ ॥ ૨ ॥ જાકા સેજે અનત ઉજાશાઃ ॥ પુરણ બ્રમ પરમ પરકાશાઃ॥ સબહથી ન્યારા સબમો વાશા રંરંકાર હો રાઆરેઃ ॥ અખરાતીઃ ॥ ૩ ॥ વેપખ જોગી અવ દુતાઃ ॥ પરેમ રૂપશી ધાતકા ભુગતાઃ॥ જીવંન મુગત લએ કોઇ જુગતાઃ ॥ સો રવીદાશ પાઆરેઃ ॥ અખરાતી ॥ ૪ ॥ સંપુરણઃ ॥

શ્રી પદ રવી સાહેબના લખયાછે રાગ ચુરણ ॥

મોનવ જાણુ દુબલ તેરાઃ ॥ રામરએ અનમાનારેઃ ॥ ટેક ॥ કેયા અન માન કરૂમે સાવામાઃ॥ નઈ તુ ધાયાન નઈ ધામીઃ ॥ નઇ તુ માત પીતા લોકામીઃ॥ નઈ વરધ જોબન જાનારેઃ ॥ મોવનઃ ॥ ૧ ॥ નઈ તુ દેવીઃ॥ નઇ નઈ તુ દેવા ભાન નહીતુ ભેવાઃ॥ નઈતુ મેરમંદલ મોરમેવાઃ નઇતુ ચંદર ભાનારેઃ ॥ મોનઃ ॥ ૨ ॥ નઇ તુબ મરગુશમે ભાશનઃ॥ નઈ તુત્રી કુટી નઇતુ આશનઃ ॥ નઇ ઇગલા પીગલા સુખમના સુનેઃ ॥ વચન મન નઈ માનારેઃ ॥ મોન ॥૩ ॥ આદ અનાદી રાંમ અખંદાઃ॥ નઇ તુપદ નઇતુ બ્રમંદાઃ ॥ નઇ રવી દાશ સબદ નઈ છંદાઃ ॥ મહેરાત ગુરૂ કીશાનારેઃ ॥ ૪ ॥ શંપુરણ ॥

—(o)—

॥ શ્રી પદ દઆરાંમના લખયાછે ॥

બનજાએ હરી દાસા હરીદાશાઃ ॥ મન છાદ ઓરકી આસાઃ ॥ બનજા હરી દાશાઃ ॥ ટેક ॥ સદા સીધુ કોશમી પવશકેઃ ॥ મુબ્રહેતકી પીઆશાઃ ॥ દીનહેઈ કીઉ દુખ પાવતહેઃ ॥ રઇપારશકો પાશાઃ ॥ બન જાઃ ॥ ૧ ॥ કામ ધેન અરૂ ધુમ ચીનતા મણીઃ ॥ ઇશવર અખીલ નીવાશાઃ॥ વાકુ છાદ અવર કુધા આવેઃ॥ સોનર વરથાવે આશાઃ ॥ બન

જાઃ ॥ ૨ ॥ મનશા દેહ દુલભ ક્ષંણ ભંગુરઃ ॥ જીઉ જાલ વીચ૫ તાશાઃ॥ અચલ શત હે હરીકા શેવાંઃ ॥ હે કછુ તુરત તમાશાઃ ॥ બનજા ॥ ૩ સરનાગત વલભ વીઠલકીઃ ॥ કીઉ મનરે તઉદ્દાશાઃ ॥ દઆરામ શત ગુરૂ બતાઆઃ ॥ હે કછુ સોભા ખાશાઃ ॥ બનજા ॥ ૪ ॥ સંપુરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ દઆ રામનુ લખયુ છે ॥

હરી તુને પ્રસંન તે કેમ થાએઃ ॥ તારા મનનો કપટ નવ જાએઃ ॥ હરી તુને પ્રસંન તે કેમ થાએઃ ॥ ટેક ॥ એકા દશી ઓછવના જાગરણઃ અતી અરખા તુને લાગેઃ ॥ ભવા ઈંગનકા નરત નારી સંગઃ ॥ આખી રાતરે એજાગેઃ ॥ હરીતુનેપ્રઃ ॥ ૧ ॥ હરીનુ ચંદન નવગસેઃ ॥ એતા રેસમથી શરીર બગડેઃ ॥ કુઢી કુતકો મરી મસાલોઃ ॥ ભાવે ભાગજર ગડેઃ ॥ હરીતુનેઃ ॥ ૨ ॥ બેપદસાની ગુરૂ શેવાબતાવેઃ ॥ તાબડ બડ તુબોલેઃ ॥ ગરની ઇસતરી જારે ગરેણુ માગેઃ ॥ તીઆરસી કમગન હોઈ દાલેઃ ॥ હરીતુનેઃ ॥ ૩ ॥ ખોટા મોતી કાચચીડીઆઃ ॥ ભગવત ભુખ ણગલેઃ ॥ સોનુરૂપે મણી મુગતા ફલઃ ॥ ઇશતરી સુત નવચાલેઃ ॥ હરી તુને ॥ ૪ ॥ હરીના ભગતનેરૂ ખુસુખુઃ ॥ એઠવડગી ભાઈઆણુઃ ॥ શગાસમધીગેરે આવેપરોણાઃ ॥ તેને મીઠાઇ પીસરે ભાણુ; ॥ હરી તુનેઃ ૫ ॥ જગદીખે તીઆ જપવા બેસેઃ ॥ બાકીના ઓછછે ખાવાઃ ॥ ગેડેકા પતા પાએ ગડગડેઃ ॥ એવશતુ તેવાવાઃ ॥ હરીતુને ॥ ૬ ॥ આકરવુ આનકરવુઃ ॥ એમ શઉને સુખ શાદેછેઃ ॥ તેમાથી તુકાઈ બથી કરતોઃ॥ અતુ ચીત કરમ કરેછેઃ ॥ હરીતુને ॥ ૭ ॥ અતર નુછલ આનન લેવેઃ ॥ પણ જાણુ અંતર જામીઃ ॥ એછે સાચાણા સંગીઃ ॥દાસદયાનો સ્વામીઃ ॥ હરીતુનેઃ ॥ ૮ ॥ શંપુરણ ॥

શ્રી પદ રવીસાહેબના લખયા છે—રાગ વેલાવડ ॥

ભીંતર દેખો રાંમકુઃ ॥ બાહેર કયા ધાવોઃ ॥ બાહેર ખોનો નમલે ભીતર હરી પાવોઃ ॥ ટેક ॥ પ્રથમ ગુરૂની સેવા કરેઃ ॥ સદા ગ્રંથ આચ રનાઃ ॥ વચન કહે સોકીજીએઃ ॥ સંત સાચ આચરનાઃ ॥ ભીતર દેખો રાંમકુઃ ॥ ૧ ॥ સંગત કીજે સંતકીઃ ॥ નીજમરમલ ખાવેઃ ॥ દીલ અંદર અવી નાશકાઃ ॥ પરડા ખોલ દેખાવેઃ ॥ ભીતર દેખો રામકુઃ ॥ ૨ ॥

દેવલમે ગુરૂ દેવતાઃ ।। એકાંતે બેઠાઃ ।। ખોલકમાડ • ઓરડીઃ ।। પાઆા હરી કાનેટાઃ ।। ભીતર દેખો રાંમકુ ।। ૩ ।। સેજ બીછાઇ સુનમેઃ ।। દોરી અંન લગાઈઃ ।। કોઇક સંત સુદરી નીતજુલન જાઇઃ ।।ભીતર દેખોરાંમકુઃ ।। ૪ ।। દેખ નહારો અંખીઆઃ ।। કેશા રૂપ લખાવેઃ ।। નેનબેન અંગોચીઃ ।। રસના અનાવેઃ ।। ભીતર દેખો રાંમકુઃ ।। ૫ ।। મીઠા કેરી પુતલી પાણીમા પેઠીઃ ।। બાહેર કીશવીધ નીકસેઃ ।। નીકસેતે જુઠીઃ ।। ભીતર દેખો રાંમકુઃ ।। ૬ ।। એશા બ્રમવીચારહેઃ ।। સતગુરૂ જીલખાવેઃ ।। રવીદાશ શાચી કહેઃ ।। બહોરો જન મનપાવેઃ ।। ભીતર દેખો રાંમકુ ।। ૭ ।। સંપુરણ

।। શ્રી પદ રવીસાહેબના એજરાગના લખયાછે ।।

લાગી ચોટ સબદકીઃ ।। ગાઆે લકી ઉજીવેઃ ।। પરેમ ભલકારા જારીઆઃ ।। અનહધ રશપીવેઃ ।। લાગી ચોટઃ ।। ટેક ।। અગઉગાડે બાગીઆઃ ।। ભલકારાઉરજમાહીઃ ।। ગાઆા કલેજે સાલીઆઃ ।। બાહેર દીસત નાહીઃ ।। લાગી ચોટઃ ।। ૧ ।। ભીંતર ચકમાં ચુરહેઃ ।। મન મુકકુછે ધાયાઃ ।। પાચુ મારે ગેગ્યાનસેઃ ।। અનર જાઇ ભેદીઆઃ ।। લાગીચોટઃ ।। ૨ ।। સત ગુરૂ મેરા શુરમાંઃ ।। ગાઆોનોજ ગલેઃ ।। સનમુખ જીલે ગુરૂ મુખીઃ ।। ગાઆોનખસી ખસાલેઃ ।। લાગી ચોટઃ ।। ૩ ।। વેદ લઈ ઓખધ જઇઃ ।। નઇટે ભાલાગેઃ ।। પ્રીત બધાઇરાંમસુઃ ।। ગાઆો નીશદીન વાગેઃ ।। લાગીચોટ ।।૪ ।।સબતલ હુઆોનોજરાઃ ।।ગાઆાનોભડભડ બોલેઃ ।। દરદીવાના દરસકાઃ ।। બાહોરા સાદોલેઃ ।। લાગી ચોટઃ ।। ।। ૫ ।। અવનાસી શંતગુરૂ મલેઆઃ ।। મારણ હારા પાઆાઃ ।। ભાણ ચરણ રવી દાશ કહેઃ ।। સોહુ માહી સમાયાઃ ।। લાગી ચોટઃ ।। ।। ૬ ।। શંપુરણ ।।

।। શ્રી પદ રવીસાહેબના એજરાગનાલખયાછે ।।

તંન માહી નીજ તંતવહેઃ ।। દેખો કોએક પુરાઃ ।। તતવમીલા આ તંતવમેઃ ।। વાજે અનહદ તુરાઃ ।। તન ।। ટેક ।। મુલમંત્ર આરાધીએઃ ।। સીવશગતી કામેલાઃ ।। જીવ બ્રમને આરાનઈઃ ।। મન પવન હેભેલાઃ ।। તંન ।। મન પવન ભેલા હુવાઃ ।। બ્રમસાગર માહીઃ ।। બાજાબાજે ગેબ

કાઃ ॥ પણ દીશતનાહીઃ ॥ તંન ॥ ૨ ॥ પરેમ દોર પરમ દચલેઃ ॥ ગુરૂશબદ નીશાનીઃ ॥ રૂપ રેખાવા ગરનઈઃ ॥ નઇ વેદ અરૂવાનીઃ ॥ તંન ॥ ॥ ૩ ॥ જપ તપ તીરથ તીહાનઇઃ ॥ નઈ સેવા પુજાઃ ॥ એક અખીલા રાંમહેઃ ॥ ઔરદેવ નઇ દુજાઃ ॥ તંન ॥ ૪ ॥ ચંદા નઈ સુરજ નઈઃ ॥ નઈ ધુપ નઇછાયાઃ ॥ પવન નઈ પાણી નઈઃ ॥ નઇકાયા નઈ માયાઃ ॥ તંન ॥ ૫ ॥ ધરણ ગંગન દોનુનઈઃ ॥ નઈ દીવશને રાતીઃ ॥ અલખ પુરૂશ પરકાશીહેઃ ॥ નઈ દીપક નહીબાતીઃ ॥ તંન ॥ ૬ ॥ એશા કોન નોશરવકાઃ ॥ રૂપ લખાવેઃ॥ બાજા બાજે ગેબકાઃ॥ઉહા શુરત લગાવેઃ॥ તંનઃ ॥ એકથ કાહાની રાંમકીઃ ॥ કથણી સોને ન્યારીઃ ॥ આપેઉપજે આપસેઃ ॥ એશી જુગત સધારીઃ ॥ તંનઃ ॥ ૮ ॥ માપથા પકછુહે નહીઃ ॥ એસા તોલ અતોલાઃ ॥ રવીદાશ ભાણ પરસાદસેઃ ॥ વશતુ પરગટ ખોલેયાઃ ॥ તંન ॥ ૯ ॥ શંપુરણ ॥

॥ શ્રી પદ રવીંશાહેબના લખયાછે ॥

હંશા માન સરોવરાઃ ॥ નીજ વાસા કીજેઃ ॥ અણવે દયા મોતી ચુગેઃ ॥ વેદ ચાચન દીજેઃ ॥ હસામઃ ॥ ટેક ॥ લાલ રહે દરીઆ વસેઃ॥ સીર સાટે લેણાઃ ॥ કાલંજ લાગા કંપનેઃ ॥ એશાઆ રગજીણાઃ ॥ હંસા ॥ ૧ ॥ માન સરોવર પ્રેમહેઃ ॥ માહી હરી જલ ભરીઆઃ ॥ કોઇ કોઈ સાધુ હંસહેઃ ॥ જાકી ઉતંમ કરીઆઃ ॥ હંસા ॥ ૨ ॥ બગલા ધ્યાન લગાઇકેઃ॥ ધીરે પાવઉઠાવેઃ ॥ મનમે લાતંન ઉજલાઃ ॥ મછલીગટકાવેઃ ॥ હંસા ॥ ૩ ॥ છીલર દેખી નરાચીએઃ ॥ જાહા બગલ નકી પાતીઃ ॥ હંશ બગા નઈ એકહેઃ ॥ વાકી જુજવીજાતીઃ ॥ હંસ ॥ ૪ ॥ હંશનકા ટોલા નઇઃ ॥ કોટીન નમે કોઈઃ ॥ બગલાઠા મોઠામહેઃ ॥ ઉજલ વરણ વીગોઈઃ ॥ હંસા ॥ ૫ ॥ હંશ પડે શોલગનાઃ ॥ મોતી વીના ચાચન ખોલેઃ ॥ માન સરોવર ધરકરેઃ ॥ કુવા બાવડી નડોલેઃ ॥ હંશાઃ ॥ ॥ ૬ ॥ મન હંસા મોતી ચુગેઃ ॥ બગ મછલીકા ચારાઃ ॥ હંશબ ગાકી ઉએકહેઃ ॥ લાજે બરદ હમારાઃ ॥ હંશા ॥ ૭ ॥ સાકુટ બગલા બાપડાઃ ॥ જાકુ હરીરે નભાવેઃ ॥ હરી જન હંશ હશગય નહેઃ ॥ હરીકુઉ પાવેઃ ॥ હંશા ॥ ૮ ॥ સુરત ધરો વાદેશમેઃ ॥ જાહા

હંસાકા વાસા: ॥ રવી દાશ ભાણ પરસાદસે:॥ હુલમલકરોરે વીલાસા ॥ હંશા ॥ ૯ ॥ શંપુરણ ॥

શ્રી પદ રવી સાહેબના લખયાછે રાગ આસાવરી ॥

શંતો હંમ ભેદીકે ભેદી: ॥ સમજ તન ઈશાન શંતગુરૂકી: ॥ કાયા રેપદ તહે વેદા: ॥ શંતો હંમભીદીકે ભેદી: ॥ ટેક ॥ ખટસા શતર કામત હે જુદા: ॥ બોલેનેથા રાને નેયારા: ॥ ગોબદા ગેયાનમે ગુની ગુચાયા: ॥ અંતરઆ ઉધારા: ॥ શંતોહમ ભેદીકે ભેદી: ॥ ૧ ॥ કોઈ શંશકત પ્રાક તવખાણે: ॥ વચને વાડા વાલે: ॥ શંભજાવી નીયા કરે શંભવાદા: ॥ સબહી પ્રસે આકાલે: ॥ શંતોહમ ॥ ૨ ॥ સીર ગુણીકએ શ્રી કૃસ્ણપુર ણપ્રમ:॥ નીર ગુણીક એનીર વાના: ॥ એહી શંસેમે સબ જુગભુલા: દુબીમુંચ્યા અભીમાના ॥ શંતોહંમ: ॥૩॥સીરગુણીસરૂ પસેવાવખાણે॥ નીર ગુણી સુન ઠારાવે: ॥ નીરતર રમતા રાંમચીના વીનાયા: ॥ દાકુરી તાજાવે: ॥ શંતોહંમ ૪ ॥ શીરગુણનીરગુન કાહે કરતા: ॥ સોઈ અસ્તથી રગર હમારા: ॥ કેહે રવીદાશ આપદકુબુજે: ॥ શોશત ગુરૂકા પીયારા:॥ શંતોહંમ ॥ ૫ ॥ શંપુરણ ॥

શ્રી પદ રવીસોહબના એજરાગના લખયાછે ॥

અબમો એસલાગી અખંડ ગરતાલી: ॥ સેજે લીન ભઆ અલીના: ॥ દેખીઆ નીરંતર ભાલી: ॥ અબમો: ॥ ટેક ॥ ધરણ આકાશ કછુ બી નઇ ॥ સુનકા સેર બીમેલીઆ: ॥ ચંદા સુરજકી કોન વસતી: ॥ એશા નીરાલા ખેલા: ॥ અબમો ॥ ૧ ॥ અનંકોટ અપને ઉનંમાના: ॥ આટી માજાઇ અટકા: ॥ સુનક ઉપર સેરનસુજીઆ: ॥ આવેજાએ મારે ભટકા: ॥ અબમો ॥ ૨ ॥ ગ્યાની બીઅટકા ધેયાનીબી અટકાયા: ॥ અટકાયા અધે આતમ જોગા: ॥ ગુરૂબી અટકાયા ચેલાબી અટકાયા:॥ અટકાયા વઈકુઠ ભોગા: ॥ અબમો ॥ ૩ ॥ બડેબડે પાખંડીએઅ ટકે: ॥ અટકાશા મનસીરદારા: ॥ રવીદાશ રમતા રામ અખંડીતા: ॥ સાઈ નીરાલ બનેઆરા: ॥ અબંમો ॥ ૪ ॥ શંપુરણ ॥

॥ શ્રી પદ રવીશાહેબના એજરાગના લખયાછે ॥

મનરે હરીસે સંત જનમોટાઃ ॥ દરશન કરે અનેક પરાપતીઃ ॥ ચરણ પરસેતી,રથ કોટાઃ ॥ મનરે હરીઃ ॥ ટેક ॥ હરીકુચાર ભુજા શા બકેવેઃ ॥ વેદ પુરાણ વખાનાઃ ॥ શાધુઆસુખગંમન મોટાવેઃ॥ઉનકા નઈ ઉનમાનાઃ ॥ મનરે ॥ ૧ ॥ ગોવીંદ પરશનહોવેજબહીઃ ॥ દેવે સાઇઉ જમુગતીઃ ॥ સાધુ મીલે સબદુખવા મીટેઃ ॥ આપે અખંદ ભગતીઃ ॥ મનરે ॥ ૨ ॥ પરસોતંમ પરગટ હોવે જાહીઃ ॥ વઈકુઠ લોક કરે વચનાઃ અનંત વઈકુઠકે ઉપર પરમ પદઃ ॥ પાવેશંતકે દરશનાઃ ॥ મનરે ॥ ૩ ॥ સંત હમારે શત ગુરુ સ્વામીઃ ॥ હમ શંતનકા દાશાઃ ॥ નારદ પ્રતેક આનારાએનાઃ ॥ શ્રી મુખ વચન પ્રકાશાઃ ॥ મનરે ॥ ૪ ॥ ગુરૂપ રશાદ શંતકી શંગતઃ ॥ લખીઆ રમતા રાંમાઃ ॥ રવીદાશ હરીનીજ દાશકા દાશા ॥ શંતમેરા શતનામાઃ ॥ મનરે ॥ ૫ ॥ શંપુરણ ॥

॥ શ્રી પદ રવીશાહેબના એજ રાગના લખયાછે ॥

સંતો કરડા ગ્નાન હમારાઃ ॥ કહ્યેસુનેકછુ કામનઆવેઃ ॥ ગ્રહેસો ઉતરે પારાઃ ॥ શંતો ॥ ટેક ॥ કથણી કથેને કરે ચતુરાઇઃ ॥ અંતર કરે નવીચારાઃ ॥ ભેખ ભલા પણ પ્રેંમનઇચીનાઃ ॥ દીન દીન બઠે આઅંહકારાઃ ॥ સંતો ॥ ૧ ॥ માલાતીલ કકરમે સમરણાઃ ॥ અંતર ધ્યાન નલાગીઆઃ ॥ હુહુ કરત હડકા આકુતાઃ ॥ કહે ભાઇક આતેતે આગીઆઃ ॥ શંતો ॥ ૨ ॥ જગત કરતહે સોતુભી કરતહેઃ ॥ એકકરી અધકાઇઃ ॥ માલાતીલક છાપ શમરણીઃ ॥ જગ ખાયા કુશલાઈઃ ॥ શંતો ॥ ૩ ॥ બલદેખલાઇ લજા આબાનાઃ ॥ કપટ કલે જામાઈઃ ॥ રોમરોમકી રામજાનતહેઃ ॥ બાહેર કરત બડાઈઃ ॥ શંતો ॥૪ ॥પાખંડ ભગતી પ્રભુ નઈ રીજેઃ ॥ ગુરૂકાચા મન જાનાઃ ॥ રવીદાશ રમતા રામ પેચાનેઆઃ ॥ સંત ગુરૂ મલીઆ ભાણાઃ ॥ શંતો ॥ ૫ ॥ શંપુરણ ॥

॥ શ્રી પદ રવીશાહેબના એજરાગના લખયાછે ॥

સંતો ગુરૂ ગમલહે સોગ્યાનીઃ ॥ અંતર પરેમ ઉજાગરઅનભેઃ ॥ જાકી નીશચલ વાનીઃ સંતો ॥ ટેક ॥ ચંચલ મારીની હચચલ હોઇ

બેઠાઃ ॥ નીરમળ હોવે સમાધીઃ ॥ સીળ શંતો કરહે શમધારણઃ ॥ વસ
તુ અગોચર લાધીઃ॥ શંતોઃ॥૧॥ નાભી બેઠેગગન ગરજાવેઃ ॥ આઠ પોર
આનંદાઃ॥ ચલે પાધરે પછમ મારગઃ॥ મેલાવેસુર જચંદાઃ ॥ સંતોરે ॥
સસીસુરમે|સુરસસીમેઃ॥ અણુસારેઉલટાવેઃ॥નીરખેપલપલનુર નીરંજનઃ
અનહદ નાદ બજાવેઃ ॥ સંતો ॥ ૩ ॥ રહે અદોલા બોલ અબોલાઃ ॥
જાણ પણા જલ જાઈઃ ॥ કહે રવીદાશ વીરલા શંશારાઃ ॥ ઉલટફાલકુ
ખાઇઃ ॥ સંતો ॥ ૪ ॥ શંપુરણ ॥

———(૦)———

॥ શ્રી પદ રવીશાહેબના લખયાછે રાગ પરજ ॥

જુગત દેખકર ચલો નાથજીવંનરેઃ ॥ દગેદીલ ધોખાભારીઃ ॥ ટેક ॥
આશસારૂ સર પહીને સારેઃ ॥ મુખમીઠા દાલમે ખારીઃ ॥ વાકા કહાણા
ચોત નઈ ધરીએઃ ॥ ભજન કરાલે ભએ ટારોઃ ॥ જુગત ॥ ૧ ॥ સેહે
જસમાધી સુરતીખે લોરેઃ ॥ તારમીલાવો એકતારીઃ ॥ પ્રેમ ગાટ પર
ભેલારેહેનાઃ ॥ મેમમતા મન ફુમારીઃ ॥ જુગત ॥ ૨ ॥ ચંચલ મન
નીસ ચલકરીરાખોરેઃ॥ પલકમાંહી હોવેપારીઃ॥ દોત ભાવદીલમેસેછાડોઃ
કબહુ નહી લાગે કારીઃ ॥ જુગત ॥ ૩ ॥ પતંગ પ્રીત કરે દીપકશુરેઃ ॥
ફુગ ફુગાં મનકી દારીઃ॥ શરીર આપના નાહી સંભાલ્યાઃ ॥ જાઈકેજીવ
દોના ત્યારીઃ ॥ જુગત ॥ ૪ ॥ એશી પ્રીત પરી પ્રમકી હેરેઃ ॥ ચુકત
હવેબી બંચારીઃ ॥ કહેરવીદાસ મનકુ વશરાખોઃ ॥ સમજે સંત સુરેતા
ધારીઃ ॥ જુગત ॥ ૫ ॥ સંપુરણ ॥

॥ શ્રી પદ રવી શાહેબના લખયાછે રાગ પરજ ॥

અખંડ પ્રેમકુ કરમન લાગેરેઃ ॥ દેખો ગ્યાન દીલમે ભાઇઃ ॥ અ
ખંડ ॥ ટેક ॥ માહામણીકુ મેલન ભાસેરેઃ ॥ સકલ છોડદે ચતુરાઇઃ ॥
અગનીકે અંગ રેગનવે આપેઃ ॥ માહી પડત સબપર લાઈઃ ॥ અખંડઃ
॥ ૧ ॥ અપુ માહી પાવક નઈ પ્રગટેરેઃ ॥ કંચનકુ નલગે કાંઇઃ ॥ ચંદન
કુ બહુ અહી લપેટેઃ ॥ મટતનહી શીતલતાઈઃ અખંડઃ ॥ ૨ ॥ શુધતર
વાર લોહ ગજવેલારેઃ ॥ મહાસુખ માનમે બધાઈઃ ॥ જારે માનસબહીકુ
મારેઃ ॥ તેગે પ્રાપરતીનઇલાઇઃ ॥ અખંડ ॥ ૩ ॥ માહા ગેયાની સોની

જ ગર પોતારેઃ ॥ સુંરત સેજી સુન સમાઇઃ ॥ કેહેરવીદાસ કુસંગત કાયા કરેઃ ॥ જાકાદીલ બ્રમદરીઆઇઃ ॥ અખંડ ॥ ૪ ॥ સંપુરણ ॥

શ્રી પદરવીસાહેબના લખયાછે રાગ પરજ

પદ ખોજા વીના પારન પાવેરેઃ ॥ કયા પડતા પુસતક માઇઃ ॥ પદ ખો ॥ ટેક ॥ નરભે પદકા નહી નીવેડારેઃ ॥ પાખંડ કરે પરલે જાઇઃ ॥ દમડી કારણ દેત પરબોધાઃ ॥ પેટ ભરનકી પંદતાઇઃ ॥ પદખો ॥ ૧ ॥ ખંટસા સતર એરપુરાન અઠારારેઃ॥ ભાગવત ગીતાગાઇઃ॥ કહે અદઇતા કરમ કરે નમીતાઃ ॥ સોનર નર કપડતનાહીઃ ॥ પદખો ॥ ૨ ॥ લીએ લોભકે લોકસુનાવેરેઃ ॥ દેત • ઉપદેશવીન ધીરજાઇઃ ॥ વીનાવીસેવા સશવાગ ધર જીલેઃ ॥ અંત કાલ જમ પુર જાઇઃ ॥ પદખોઃ ॥ ૩ ॥ જેસે મસાલચી મસતતેલ ભરરેઃ ॥ પ્રગટે મુશા લઉભા આઇઃ ॥ એરંન કુતો કરે અજવાલાઃ ॥ આપઅંધારે અથડાઇઃ ॥ પદખો ॥ ૪ ॥ કાજીકુ શનકત બખાનેરેઃ ॥ નીવાજ પંચ વખત જાઇ ॥ શાજ પડે તબ છુરી ચલાવેઃ ॥ ગુરૂ ગમવીના આગુમરાઈઃ ॥ પદખો ॥ ૫ ॥ કયા કમાઆવીના કથની કથતહેરેઃ ॥ મુરખ મનમે મરડાઇઃ ॥ કેહે રવીદાશ શતનામ ચીણા વીનાઃ ॥ અંધાઆંડાઅ ફલાઈઃ ॥ પદખોઃ ॥ ॥ ૬ ॥ શંપુરરણઃ ॥

॥ શ્રી પદ રવીશાહેબના લખયાછે રાગ પરજ ॥

મેશીપાઈ સત ગુરૂ સાહેબકારેઃ ॥ લડુ ટોટ બગતર પેરીઃ ॥ ટેક ॥ સીલ શંતોક કાબતર પેરૂરેઃ ॥ લેવુ સમસેર સતગુરૂ કેરીઃ॥ શત સાહેરકા ગુટ ભરાવુઃ॥ મારૂ કાલ દુશમન વેરીઃ ॥ મેશીપાઇઃ॥૧॥ સીગ બાકરીબે લા ચલાવુરેઃ ॥ રાજા રંકકીએક સેરીઃ ॥ પાચ્ય પચીસાકો અજાનનપાવેઃ બ્રમમેલમે જાઉહેરીઃ ॥ મેસીપાઇઃ ॥ ૨ ॥ શતસબદ કીલગીખુમા રીરેઃ ॥ સુનસીખર સુરતા મેરીઃ ॥ પારબ્રમકે પરચે ખેલુઃ ॥ કરૂટેલ શંત શણુરીઃ ॥ મેસીપાઇઃ ॥ ૩ ॥ અરધુ રાજને અરધુદાઆઇરેઃ ॥ હુઇછાપ પીતશાકેરીઃ ॥ કેહે રવીદાશ શત ગુરૂકે આગેઃ ॥ માગુમોજચા કરી મેરીઃ ॥ મેશીપાઇઃ ॥ ૪ ॥ સંપુરણ ॥

દેખો કુદરથ ખેલગે બકારેઃ ॥ બનાઆહેના આંરાનારાઃ ॥ ટેકઃ ॥ એકકુ મેડી સેજે આઢારીરે ॥ એક સુવનહે બજારાઃ ॥ એક હાથીકે

શ્રી પદ રવીસાહેબના લખયાછે રાગ પરજ ॥

હોદે બેઠેઃ ॥ એક ઉઠાવહે ભારાઃ ॥ દેખો કુદરથઃ ॥ ૧ ॥ એકવનજવે પાર કરતહેઃ ॥ એકકીઆ હેપસારાઃ ॥ એક સીરપર ટોપી ઢારીઃ ॥ એકબનાઆહે વનજારાઃ ॥ દેખો કુદરથઃ ॥ ૨ ॥ માત પીતા સુત બેન ભાનજારેઃ ॥ એકબનાહે સુદરદારાઃ ॥ એકજનુનીઅજનમ ધારાઆઃ ॥ એસેએ જગતનીરધારાઃ॥ દેખો કુદરથઃ ॥ ૩ ॥ થાવર જગમકીટ પતંગારેઃ ॥ જતજ કાસહે લારાઃ ॥ કહે રવીદાશ એમનકી બાજીઃ ॥ તાપર હે અપરમપારાઃ ॥ દેખો કુદરથઃ ॥ ૪ ॥ સંપુરણઃ ॥

સમાપ્ત.